

*Představujeme
advokátní kancelář*
Vejmelka & Wunsch

Společnost s r. o. ve světle návrhu zákona o obchodních korporacích (str. 44)

Komentář k aktuální novele zákona o kolektivním investování (str. 103)

Europcar – pronájem automobilu není luxus ale ekonomicky efektivní řešení (str. 170)

Europcar

Flexibilní pronájem

Chytřejší než leasing!

„Auto rychle, jednoduše,
bez starostí, Vy pouze jezdíte,
všechno ostatní nechte na nás!“

Náklady

Váš čas

Náklady	Dlouhodobý pronájem	Ostatní způsoby*	Dlouhodobý pronájem
Poruchy			
Servis			
Každá změna			
Administrativa			
Pořízení vozu			
Ostatní způsoby*	Dlouhodobý pronájem	Ostatní způsoby*	Dlouhodobý pronájem

Čas na to všechno vyřizování, organizování, hlídání, čekání v servisu nebo u silnice...

Jen občas doplníte nádrž palivem

- Kompletní servis vozidla (opravy, přezouvání) zajištěn zaměstnanci Europcar, včetně vyzvednutí / přistavení náhradního vozidla.
- Možnost připojištění na nulovou spoluúcast.
- Zcela nové vozidlo každých 3-6 měsíců.

Autopůjčovna roku 2011

*) koupě za hotové, koupě na úvěr, finanční leasing, operativní leasing

více na:

www.europcar.cz/flexibilni-pronajem

obsah

úvodník

- 3** Má vůbec ještě někdo zájem na dodržování předpisů?

názory

- 5** Psaní Bisonům
7 Velký bratr

osobnost

- 8** JUDr. Klára Slámová

aktuálně

- 14** Aktuality ze světa práva
22 Glatzová & Co. právním poradcem při reinkorporaci skupiny New World Resources do Velké Británie
23 Clifford Chance poradcem UniCredit Bank Czech Republic při největší nájemní transakci roku 2011
24 Prázdninový CFO Club: Cestovní ruch – situace a výhledy podnikání v odvětví

profil

- 27** Představujeme advokátní kancelář Vejmelka & Wünsch

lidé

- 35** lidé

z právní praxe

- 41** Letecký průvodce právy cestujících
44 Společnost s ručením omezeným ve světle návrhu zákona o obchodních korporacích
47 Založení pravomoci českých soudů ve sporech se zahraničním prvkem
49 Je povinností řádného hospodáře vymáhat dluhy společnosti?
52 Odstoupení od smlouvy o převodu obchodního podílu ve společnosti s ručením omezeným a zápis odpovídajících změn ve společnosti rejstříkovým soudem
54 Neplatnost okamžitého zrušení pracovního poměru – porušení pracovní kázně zvláště hrubým způsobem pro nedodržování pracovní doby
57 Podnik a vypořádání společného jmění manželů
60 Platnost živnostenských oprávnění v Německu
63 Zásada poctivého obchodního styku potvrzena v rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR
65 Žaloba na určení nebo žaloba na plnění?
67 Novelizace ZPKT – změny pro veřejnou nabídku cenných papírů

- 68** Smlouva o uzavření budoucí smlouvy – porovnání občanskoprávní a obchodněprávní úpravy
71 Některé aspekty trestní obhajoby právnických osob
75 Nový jednatel? Může vás dostat ze hry o veřejnou zakázku!
76 Novela zákona o rozhodčím řízení a výkonu rozhodčích nálezů
79 Pozor na změny ve smlouvách na realizaci veřejné zakázky
85 Kdo hradí náklady „neoprávněné“ reklamace?
87 Novinky v judikatuře ke směnečnému právu
90 Vnitrostátní fúze sloučením mateřské a její 100% dceřiné akciové společnosti
95 Braňte se nezákonnému kopírování osobních dokladů
99 K otázce vlivu rozhodnutí o zastavení exekučního řízení na běh promlčecí lhůty
100 Vymezení místa výkonu práce v pracovněprávních vztazích
103 Komentář k aktuální novele zákona o kolektivním investování
107 Švarcsystém aneb Zastřený pracovněprávní vztah podle rozsudku Nejvyššího soudu
108 Společné oddlužení manželů
111 Obchodní zvyklosti v pohledu Nejvyššího soudu
112 Moderace výše smluvní pokuty versus neplatnost smluvní pokuty pro rozpor s dobrými mravy v obchodněprávních vztazích
114 Když se Ústavní soud a Nejvyšší soud nemohou shodnout...
116 Aktuální judikatura ke zrušení derogujícího zákonného ustanovení
118 Pár poznámek k péči řádného hospodáře členů statutárního orgánu na prahu redefinice
121 Srovnání veřejných dražeb a dražeb v rámci exekuce
123 Aktuální judikatura v otázce certifikátu autorizovaného inspektora
124 Co konkrétně přináší nový zákon o obchodních korporacích?
126 Účinná litost a trestní právo daňové
128 Co přinesl nový insolvenční zákon mimosoudním restrukturalizacím českých společností
130 Očekávané změny v režimu odpovědnosti managementu kapitálových společností v návrhu zákona o obchodních korporacích
132 Proměna českého trhu se státními dluhopisy
137 I výkon funkce jednatele nebo člena představenstva má svá pravidla

- 139** Zákonná daňová kontrola
140 Soudní dvůr EU rozšířil možnosti farmaceutického marketingu
142 Může neznámý pachatel dostat právnickou osobu na lavici obžalovaných?
145 Due diligence

judikatura, sbírka

- 146** Z aktuální judikatury Nejvyššího soudu
154 Sbírka (červen až srpen)

lifestyle

- 170** Europcar – Pronájem automobilu není luxus ale ekonomicky efektivní řešení
175 Nové metody při řešení problémových stavů
176 Novela zákona o soudních poplatcích
178 Genetické dědictví aneb nejzajímavější geografické poklady roku 2010
179 LiStoVáNi – Ekonomie dobra a zla Tomáše Sedláčka
180 Lochkov Lofts – Originální bydlení v bývalém pivovaru
183 Současný trend bydlení ve finském stylu: kvalita a nízkoeenergetičnost
185 Night of passion for fashion v Paláci Flóra
186 Komplexní právní analýza jako předpoklad úspěchu
188 Albertov Rental Apartments: bydlení pod Vyšehradem snadno a rychle
192 Blažek – Každý jde svou cestou
198 Podzim – ideální čas na prodloužení víkend v Evropě.
203 Zdravý úsměv – cesta k úspěchu
204 Podpora vzdělávání z Evropské unie
206 Energetická soběstačnost domácností
208 Nabídněte jen to nejlepší
211 Banka Gutmann v Praze
212 Legendární čina z Vodičkovy ulice se vrátila na Vinohrady do restaurace Zelená zahrada
214 Team building v Krušných horách? Hotel Seifert ví, jak na to!
216 Zdanění dividend
218 Zanzibar: „Hřebičkový ostrov“ v širším oceánu

LÁZNĚ BĚLOHRAD
ANENSKÉ SLATINNÉ LÁZNĚ A.S.

Wellness
Whirlpool
Exotic Spa
Laconium
Rassulbad
Restaurant
Vernissage Bazén
Terapie
Luxusní ubytování

Koupele
Gastronomie
Masáže
Beauty
Léčebné procedury
Regenerace
Restaurant
Romantica

WWW.TREEOFLIFE.CZ

Spa resort Tree of Life | Lázeňská 531, 507 81 Lázně Bělohrad | T: +420 493 767 000 | E: info@treeoflife.cz

Má vůbec ještě někdo zájem na dodržování předpisů?

Několik let, mám dojem, že spíše více, než méně, lze pozorovat v naší úporné legislativní snaze za „lepší příští“ vývoj k maximalizaci postihu za negativní jednání.

Za jakékoliv a kdykoliv.

To vše pak za radostného přitakávání široké veřejnosti. Byl by možná zajímavý průzkum, zda je souhlas obyvatel opravdu tak jednomyslný, nebo zda se jedná jen o kvalitně zvládnuté jednotlivé mediální kampaně, nevím...

V každém případě si pamatují, jak se na samém počátku 90. let snižovala „administrativní zátěž“ obyvatel, abychom se po necelých 20 letech dostali zpět na začátek. Neznalost zákona neomlouvá, rád bych ale viděl někoho, kdy by byl schopen se v rámci svého života vyvarovat všech možných pochybení, která mohou připadat v úvahu. Lidé sice nejsou stroje, vědí to ale i ti, kdo přijímají příslušné právní předpisy? I ti, kdo tomu aplaudují? Navíc pak, co je cílem – dokonalá strojová přesnost všech občanů, bez jakékoliv chyby a bez jakýchkoliv chyb? Znamená to, že pokud se někdo dopustí chyby, nemá právo na další existenci? Z vyjádření mnoha neomylných a posledních spravedlivých by se to dalo dovodit. Uděláš chybu a je nám líto, skončil jsi v profesi, společnosti, apod., zbytek si dosadte sami. Nestáváme se tak v rámci snahy po dokonalosti nakonec nelidskými? Navíc, pokud by dokonalost znamenala naprostou eliminaci chyb – mělo by smysl o ní stát?

Snaha opakovaně upozorňovat na, dle mého názoru, naprostou nesmyslnost současné snahy regulovat vše a za jakoukoliv cenu, je asi opravdu odsouzena k neúspěchu, nemohu ale jinak.

Opravdu si myslíme, že pokud legislativně upravíme jakoukoliv možnou lidskou činnost a jiné činnosti zakážeme, že budou lidé tyto zákazy dodržovat? A co více, opravdu si myslíme, že lidé budou vědět, jaká činnost je zakázána? To pak vše při úrovni českého právního bezvědomí?

Je někdy úsměvné vidět, čeho se lidé s klidným svědomím dopouští, neboť naprosto netuší, že by na jejich jednání bylo cokoli špatného. Jako by pak navíc nestačila sama existence sankcí, ale ty jejich výšiny. Jako by

jakákoliv, byť sebebezvýznamnější, povinnost nabývala na vážnosti, stanovíme-li při jejím překročení co nejvyšší sankci – nejlépe v řádu statických osob a miliónů u osob právnických.

Říkám si, jestli někomu dojde, že lidské schopnosti jsou přece jen limitovány, a ne každý je fenomenálním právníkem. Navíc pak i fenomenálního právníka dostanete na něco, na co se nespécializuje. Současný vývoj mi tak připomíná stav, kdy si každý stavíme vlastní minové pole, ovšem za situace, kdy dříve nebo později budeme muset vstoupit na minové pole toho druhého. Když k tomu dojde, pak jsou všichni nespokojeni s cizími minovými poli, skutečnost, že ale oni udělali jiným totéž, je nechává klidnými. Vše se přitom děje pod těmi nejušlechtilějšími ideály, v jejichž jménu jde udělat to nejhorší, co udělat lze.

Nicméně abych skončil optimisticky, vše jde nadmíru dobře. Trestat budeme více, lépe, radostněji, i právnícké osoby půjde hned lépe postihnout, a tak alespoň bude zachována rovnováha v tom, že zatímco doposud bylo možné prostřednictvím trestního práva zlikvidovat svoji konkurenci jen v případě fyzické osoby, teď to bude možné i v případě osoby právnícké, což je rozhodně pokrok. Je tedy pravda, že kladivo dopadne asi více na ty menší a chudší právnícké osoby, které nebudou mít dostatek prostředků na provedení preventivních opatření, která by eliminovala závadná jednání zaměstnanců, ale to je koneckonců jejich problém, že, mají být bohatší. Navíc vznikne spousta nových pracovních míst vnitřních kontrolů, což může pozitivně prospět v otázce zaměstnanosti, prostě jen samá pozitiva. Vyšší náklady se sice asi projeví v cenách, pokrok se ale nedá zastavit.

A jako další a poslední pozitivum jsem zaregistroval zmínku o opatření proti drahotě – že by se snad v případě, pokud advokát učiní v řízení méně než tři úkony, měla jeho paušální odměna snížit na polovinu. No, co se dá dělat, zřejmě se začne jezdit k jednáním, ze kterých se zatím vesměs omlouvá. Bude to sice pro onoho „bagatelního dlužníka“ asi dražší než doposud, protože bude třeba přičíst jízdné a náhradu za promeškaný čas, ale třetí úkon bude hned. Otázkou jen je, jestli to takhle nějak bylo myšleno. ●

Mgr. Jaroslav Vaško

„Committed to your success“

Skupina APOGEO poskytuje komplexní služby v oblasti daní, auditu, oceňování, účetnictví a mezd.

Auditorské služby

Expertní znalosti, individuální přístup a dlouhodobá péče jsou klíčem k nezávislému a profesionálnímu ověření vašich ekonomických informací.

- / Ověřování účetní závěrky
- / Ověřování ekonomických informací
- / Interní audit
- / Forezní audit
- / Účetní due diligence
- / Podnikové kombinace
- / Poradenství v oblasti účetnictví a vnitřní kontroly

Znalecký ústav

Nestranné, profesionální a kvalitní znalecké posudky jsou oporou pro vaše klíčová rozhodnutí a předpokladem úspěšného řešení sporných situací.

- / Oceňování podniků
- / Podnikové kombinace
- / Nemovitosti
- / Movitý majetek
- / Nehmotný majetek
- / Nepeněžitě vklady
- / Cese pohledávek
- / Informační a komunikační technologie
- / Znalecké služby při převzetí a podpora při soudních sporech

Daňové a transakční poradenství

Strategické plánování, znalost daňové legislativy a optimalizace daňového zatížení povedou k stálému zlepšování vašeho hospodaření.

- / Ad hoc daňové poradenství
- / Příprava a kontrola daňových přiznání
- / Daňové audity a due diligence
- / Zastupování ve správním a soudním řízení
- / Transakční poradenství, daňové plánování a optimalizace
- / Mezinárodní zdanění
- / Transferpricing

Účetní a mzdové poradenství

Effektivní outsourcing účetnictví a mezd je cestou ke snížení vašich nákladů, administrativní zátěže a garancí precizního reportingu.

- / Kompletní zpracování účetnictví a mezd
- / Poradenství v oblasti účetní a mzdové problematiky
- / Sestavování statutárních a manažerských výkazů dle ČÚS a IFRS
- / Zastupování před orgány státní správy
- / Účetní due diligence
- / Transakční poradenství
- / Mezinárodní outsourcing

Psaní Bisonům

Psali nám Bisoni o tom, co celý rok dělali. Už kolem toho trochu povyku bylo, ale za zmínku to ještě stojí. Ostatně napsat je slušnost, odpovědět povinnost.

Takže milí Bisoni, kdybyste do své zprávy napsali, že státní správu chtějí ovládnout mafiáni, je to dobrá upoutávka na to, že tu jste a nespíte. Každému je jasné, že nemůže čekat jejich jméno a adresu. Jenže s tím, co jste napsali o justici, jste o level vejš. Nepíšete o tom, co by někdo chtěl nebo co by se mohlo stát, ale co se podle vás dělo. A co, pokud jde o právní kvalifikaci, osciluje u soudců i státních zástupců mezi kázeňským deliktem a trestným činem.

Začínáte pěkně od lesa. „Mezi nejvýznamnější formy dysfunkce orgánu státní správy a samosprávy prý patří korupce“. No to už od Římanů nebo od tehdy, kdy něco takového jako je státní správa vzniklo. Interesantnější je sdělení, že korupce je nahrazována systémem klientistických sítí, ve kterém se přímé finanční a hmotné vazby účastníků vytrácejí a jehož odhalení a případné postihnout je stále obtížnější. Ale nás by zajímalo, jak to konkrétně funguje! Alespoň modelově. Tohle přeci můžete říct, aniž byste si odkopali svoje informátory.

I v roce 2010 prý byly zaznamenány případy nestandardního jednání některých soudců a státních zástupců, jež představovaly ohrožení řádného výkonu justice. Jenže co je standard? Znamená nestandardní též nezákonné? A co váš znalec standardů o posuzovaných věcech věděl? Byl u soudu, znal spis? Pokud ano, jak se k němu dostal? A když už, proč nepíšete kde a v jaké věci byly takové případy zaznamenány? To přeci nemůže být tajnost. Takhle je místo jasné zprávy hromada nezodpovězených otázek.

Lehce do humorna přechází sdělení, podle něhož: *Nestandardní aktivity představitelů justice vykazovaly v mnoha případech znaky kriminálního jednání, které vzhledem k zákonnému vymezení postavení soudců a státních zástupců nelze odpovídajícím způsobem postihnout. Jednalo se mimo jiné o úniky informací z databázi soudců či státních zastupitelství, korupční jednání nebo manipulace řízení před soudem.* Milí Bisoni, pokud něco vyazuje znaky kriminálního jednání, no tak pak je namístě zahájit trestní stíhání, protože tu minimálně existuje důvodné podezření ze spáchání trestného činu. Takže stačilo to prásknout. Nejlip tam, co mají na dveřích „Pomáhat a chránit“. Taký nerozumím tomu tvrzení o nemožnosti postihu. Soudci ani státní zástupci nemají imunitu. To, co je o nich obecně tvrzeno, totiž organizování úniku informací, korupční jednání, případně manipulace s řízením před soudem by i studenti právnické fakulty diagnostikovali jako trestné činy. V čem tedy tápete?

Podle vás, vážení Bisoni, je specifickým problémem bezpečnostní nespolehlivost některých soudců a státních zástupců. Prý jste zaznamenali kontakty představitelů justice na osoby z kriminálního prostředí či existenci klientských vazeb, které mohou závažným způsobem ovlivnit průběh soudního řízení. Máte-li pravdu, mohou z toho dotyční mít kárné řízení nebo trestní stíhání, jen sdělit na příslušná místa kdo, kdy a s kým. A rozuměl bych, kdybyste otráveně napsali do zprávy, že takové poznatky byly předány, ale z důvodů, které neumíte vysvětlit, věc skončila ve ztracenu. Pak by bylo možné se tázat policejního prezidenta či ministra spravedlnosti, co v té věci podnikli. Ale žalovali jste?

A taky se vám jeví, že výkon justice byl v některých regionech vážně narušen nedostatečným výkonem funkce státní správy soudů ze strany některých předsedů krajských soudů, což dle Vás mimo jiné umožnilo podřízeným soudcům pokračovat v manipulacích s insolvenčními řízeními. Tady vám bez mučení přiznám, že to, co se děje v některých insolvenčních řízeních vypadá z dálky dost děsivě. Nezastírám ani to, že se hovoří o konkrétních jménech konkrétních soudců, jejichž rukopis je, řečeno jazykem vaší zprávy, nestandardní. Není mi ale jasné, jak by výkon justice v této oblasti měl ovlivnit předseda soudu, tedy co by měl podle vaší představy udělat, aby si soudce nerozhodoval, jak si usmyslí. Když ten je, jaksi z Ústavy, nezávislý. Má mu snad dát na židli napínáčky, nebo ho nepustit do kanceláře? Což je podstata problému. Zájem na nezávislosti justice se krom jiného projevuje značnou profesní stabilitou soudce nebo státního zástupce. Státního či obecního zaměstnance můžete zbavit místa tiše a relativně jednoduše. Stačí i podezření, že nedělá, co má, nebo dělá, co nemá. To v justici prostě nejde. Zřejmě vám ušlo, že soudci a státní zástupci jsou vyhoditelní, jen když se jim prokáže hrubé porušení jejich povinností. Logicky tedy nemá smysl vyslovovat temná podezření a neurčitě mumlat generální obvinění. S tím nikdo nemůže nic udělat ani při nejlepší vůli. Nedovedu si tedy představit, co vám bránilo sdělit, která konkurzní řízení se vám nezdaří. A proč. Jak řečeno, jiná než konkrétní tvrzení nemají smysl. A ta se vám dost nepodařila. ●

JUDr. Tomáš Sokol
Advokátní kancelář Brož & Sokol & Novák

Brož
&
Sokol
&
Novák

Advokátní kancelář

www.akbsn.eu

Chcete pracovat v jednom z nejdůležitějších oborů státní správy?

Chcete se stát odborníkem na veřejné zakázky?

Požadujeme:

- > VŠ vzdělání (magisterský stupeň) ekonomického směru, popřípadě v oblasti informačních technologií
- > aktivní znalost AJ
- > znalost informačních technologií
- > samostatnost, spolehlivost, zodpovědnost, komunikační schopnosti
- > schopnost analytického myšlení a zvládnání práce v týmu
- > zkušenost s vedením projektových týmů vítána
- > praxe v oblasti eGovernment a informatizace veřejné správy vítána

Nabízíme:

- > pracovní poměr na dobu neurčitou
- > zajímavou práci v centru Prahy
- > 5 týdnů dovolené
- > pružnou pracovní dobu
- > příspěvek na stravování v podobě stravenek
- > jazykové kurzy a další odborné vzdělávání

Hledáme:

- > Aktivní, rozhodné, samostatné a flexibilní zájemce

Zájemci o práci s veřejnými zakázkami posílejte své životopisy na: marketa.mullerova@mmr.cz

Velký bratr

Nedávno jsem se při pohledu do denního tisku vydělil poněkud více než jindy, protože jsem si na titulní straně přečetl, že nám stát, coby velký bratr, uvidí dovnitř těla na základě schváleného zákona o zdravotních službách. Musím přiznat, že jsem byl doslova znechucen z představy, jak se nám stát dostává do našich tělesných schránek a tam díky nejmodernější technice rejčí z místa na místo a monitoruje vše, co se tam skrývá a mělo být leckdy utajeno. V rámci rozjímání nad touto poněkud ponižující představou jsem si musel jako zvědavý právník položit otázku, jakým způsobem se tam stát dostane, nemluvě o tom, kdo v tomto případě bude jednat jménem státu, tedy např. ministerstvo či jiný k tomu pověřený orgán, nadán pravomocí ke zkoumání našich orgánů.

Nebudu blíže rozebírat dlouhé a strastiplné úvahy při hledání odpovědi, protože ačkoliv vstupních míst není na první pohled příliš mnoho, je dnešní technika natolik vyspělá, že si nás může prohlédnout prakticky odkudkoliv a tak je zřejmé, že nad touto částí problému není třeba přehnaně bádát. Ani subjekt monitorující naše těla nás nemusí až tak dalece zajímat, neboť lze s jistotou dávkou nadsázky předpokládat, že tuto část problému stát nějakým způsobem nastavit zvládne. Není sporu o tom, že daný způsob nebude bezchybný a lze se již v této fázi vsadit, že bude předmětem dalších tučných mediálních titulků o tom, jak stát opět něco nezvládl, navíc lze počítat i s parlamentními interpelacemi a zřízením zvláštní vyšetřovací komise, nicméně toto jsou jen drobné šrámy utržené při cestě k vytyčenému cíli.

Jak jsem se dočetl dále, pokud tajím potrat, umělé oplodnění, pobyt na psychiatrii nebo v alkoholické léčebně, je to marné a tisíce lidí se o mně tyto údaje už brzy dozví. Nebudu zastírat, že jsem byl šokován do té míry, až jsem téměř přestal dýchat (naštěstí tento stav zhruba po 5 minutách pominul) a já s pocitem málo aklimatizovaného potápěče mohl začít s rekapitulací rizik, která mně

hrozí. I přes zpomalené myšlení jsem si nebyl schopen vybavit žádný potrat, jehož jsem byl účastníkem, což mně dodalo jistou dávku optimismu, nicméně pak jsem si uvědomil, že jsem muž a tím pádem jsou mé úvahy poněkud dementní. Můj optimistický závěr byl ovšem výrazně oslaben faktem, že stát měl na mysli v rámci své tradiční rafinovanosti možná nejen utajený potrat vlastní, nýbrž i cizí, o němž jsem mohl a snad i měl vědět. V tom okamžiku mě přešla jakákoliv euforie, protože se mi sice nevybavilo, že bych se někdy sám aktivně podílel na porušení principu „nasciturus pro iam nato habetur“, ale vzpomněl jsem si, že jsem o jistých případech v minulosti slyšel a to samo o sobě zřejmě stát hodlal vypátrat stůj co stůj. Další položky na seznamu údajů podléhajících brzkému zveřejnění mne rovněž nemohly ponechat v klidu, protože dvou oplodnění jsem se rozhodně dopustil a zda byla vnímána jako umělá či přirozená nejsem schopen posoudit a budu se na to muset zeptat mé milé oplodněné. Mlhavě si pamatuji, že jsem se tehdy snažil chovat přirozeně, ovšem zda budu tuto skutečnost schopen prokázat státu, bude-li ji vyžadovat, nejsem schopen zaručit.

Ohledně pobytu na psychiatrii nemám čisté svědomí, občas jsem tam docházel za svým kamarádem psychiatrem (už slyším komentáře čtenářů o tom, jak lžu a zastírám skutečnost, že jsem byl diagnostikován jako typický pacient), což mně v očích státu zřejmě přitíží, a mé přesvědčení o nepobývání v alkoholické léčebně patrně nebude bráno příliš vážně, protože v jistém stavu si člověk prostě není schopen vybavit zcela přesně, kde a na co byl léčen.

Výsledkem shora uvedených úvah tak nemůže být jiný než pochmurný závěr, že bych své tělo nerad nastavil lačnému státnímu pohledu, tím spíše zevnitř. Nepopírám, že politika státu v podobě biče a marcipánu může přimět občany tohoto státu, aby se z chystaného monitorovacího opatření alespoň trochu zaradovali. Tak například si lze představit situace, kdy finalistky soutěže Miss Česká republika nebo finalisté obdobné soutěže misáček roku budou najati státem, aby jednotlivé procedury monitorovaným občanům zpříjemňovali, např. promenádou v plavkách či kulturistickými tanečky. Jinou variantou je rozdávat lidem marcipánové kuličky. Deviantním labužníkům lze nabídnout i případné procedury bičem, ovšem tato skupina bude zřejmě méně významná než zbytek obyvatelstva.

Při dalším studiu poplašné zprávy jsem se však dozvěděl, že mé ochranné obavy vnitrotělního rázu byly poněkud přemrštěné a ve skutečnosti (aneb na sámom děle, jak říkal náš historický velký bratr, s nímž jsme měli být a nikdy jinak, s nímž ovšem už nejsme a tím pádem je to jinak) má vzniknout jen obří databáze vážných chorob konkrétních osob včetně chorob méně vážných typů, zda si pacienti rozumí se svými bližními, jaká je jejich sociální situace, zda v mládí nezakopli, nepraštili se do hlavy, kolikrát se snažili oplodnit, jak dlouho jim to trvalo, jak se jim líbilo, zda u toho vzdychali a počet decibelů apod. (neplést s Ipod). Data nemají být anonymní a mají k nim mít přístup tisíce lidí, tedy kromě lékařů i úředníci. Takže nikoliv stát jako takový, což je samo o sobě strašné, ale ten je aspoň jen jeden, nezamíchá-li se do toho Evropská unie (a pak bych byl nerad, aby se o mně dozvěděla vše třeba Gertrude Hanisch, Michelle Vinagrad, Kasja Szewczyk, Pamela Vukovic, Beatriz Sanchez či Anna Kocisz), nicméně aby se k datům dostaly hordy českých či dokonce nedej bože evropských úředníků, to si opravdu nechci ani představit, tím spíše, že jak ze zákona plyne, může prý jejich správu stát svěřit i soukromé firmě! Nemám nic proti soukromým firmám, ba právě naopak, jen díky soukromým firmám může stát vůbec fungovat, ale jsme v Česku, vážení! Toto není hlášení navigace při překročení hranic, jen malá výstraha podložená mnoha případy zneužití důvěrných informací, uniků dat z nejrůznějších databází, porušení zákona na ochranu osobních údajů a dalších nešvarů. Dojde-li skutečně k pověření jedné firmy touto správou, máme se na co těšit. Už samotný výběr této firmy bude pastvou pro naše unavené oči a pozdější praxe nám jistě nabídne možnosti k seberealizaci v rámci výkonu naší profese. Na obranu takové vybrané firmy budíž vyřčeno, že v případě státní instituce nebude situace o nic lepší. Tím nezlehčuji státní zaměstnance, nepochybují, že většina z nich se nedopustí ničeho závažného, totéž ostatně platí i pro případně vybranou soukromou firmu, ale všichni víme, že pár jedinců ucítí příležitost, jak si přivydělat. Útěchou budíž jen fakt, že databázi mají zaplatit z větší části evropské fondy, což je ovšem slabá náplast na hlavní problém, že data nebudou anonymní na rozdíl od dosud platného systému. ●

**JUDr. Josef Vejmelka, advokát
Vejmelka & Wunsch, s. r. o.**

JUDr. Klára Slámová

„Chybí mi pořádná aplikace zákonů ze strany těch, kteří je aplikovat mohou a mají.“

JUDr. Klára Slámová je jednou z nejznámějších advokátek u nás. Po studiích na Státní konzervatoři (obor housle) se rozhodla přejít na práva a hudební nástroj odložit. V roce 2001 začala pracovat jako koncipientka a po složení advokátních zkoušek působí ve vlastní advokátní kanceláři. Obhájkyňe Jiřího Kajínka, Johna Pacovského, soudce Josefa Košely nebo lékaře Jaroslava Bartáka se angažovala také v politice. Ve volbách do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky v roce 2006 byla na 17. místě pražské kandidátky Občanské demokratické strany.

Nejoblíbenějším právním odvětvím je pro Vás trestní právo, je to tak?

„Asi by se dalo říci, že ho dělám nejradši...“

Právě díky mediálně známým trestním kauzám je Vaše jméno povědomé i veřejnosti. A není tajemstvím, že se k těmto kauzám už nerada vyjadřujete. Je ale nějaký „právně zajímavý“ případ, který unikl mediálnímu zájmu?

„Veškeré kauzy, které jsou rozhodovány až v rámci nejvyšších soudních instancí. Myslím si, že pro každého advokáta znamená úspěch, když jeho zasazením vznikne například nový judikát či náleze Ústavního soudu. O těchto věcech se ale téměř nehovoří, třeba když na základě specifické právní argumentace vznikne nový názor Nejvyššího soudu na danou problematiku. My jsme měli řadu případů například u Nejvyššího správního soudu a ty skončily v zapomnění mimoprávní veřejnosti. Lidé se o to nezajímají, všichni jsou u vytržení z takzvaných velkých trestních kauz.“

A je v tomto ohledu něco aktuálního?

„Zastupovala jsem údajnou loupež a my jsme od počátku tvrdili, že to loupež není. Že to je obyčejná krádež. A to je zajímavé právě z právního hlediska, protože je mnohdy tenká hranice mezi posouzením loupeže a krádeže. Příklad skutečně skončil u Nejvyššího soudu, který mi dal za pravdu. Ten člověk si to bohužel musel odsedět, protože než Nejvyšší soud zasedl a rozhodl, byl trest za nezákonné rozhodnutí vykonaný. Znamenalo to ale pro něj, i pro mě jako pro právníka, satisfakci. Že jsem dokázala vyargumentovat to, co jsem tvrdila od počátku.“

Právníckou fakultu jste končila jako premiantka. Jak se ale stalo, že se mladá advokátka dostala k velkým, mediálně známým případům? Co byl onen prvotní impuls?

„První můj případ, který byl mediálně sledován, byla kauza údajného znásilnění ve věznici Jiříce. Tuto kauzu můj tehdejší školitel získal jako ex offo. On byl jediný člověk ve velké advokátní kanceláři, který dělal trestní právo, ale musel se věnovat i jiným povinnostem. Tak mi případ dal na starosti. Od počátku jsem ho dělala sama

a byl to zároveň můj úplně první případ. Ta kauza byla neobvyklá. Jeden vězeň se údajně za úplatu, kterou měl poskytnout příslušníkovi vězeňské služby, dostal k jiné vězenkyni. Média po tom samozřejmě šla. Sice to několik let trvalo, ale obhajoba byla úspěšná. No a asi se na to začaly nabalovat další zajímavé případy...“

Dokázala jste si v té době představit, kam až Vás kariéra v tomto ohledu zavede?

„Vůbec. Absolutně ne... Mně to ani teď tak nepřijde...“

Byly momenty, kdy jste si říkala: „Škoda, že jsem těch mediálních kauz nebrala méně...“

„Někdy toho mám plné zuby, to přiznávám. Ale zase je to práce odmítnout potenciálního klienta, který zrovna nutně potřebuje obhájce, je někdy těžké...“

Vzkázala byste začínajícím právníkům, aby se snažili jít tou mediální cestou?

„On je nesmysl snažit se jít po nějaké cestě. Člověk musí dělat prakticky všechno a snažit se to dělat dobře. Pak to přijde třeba samo. Laici tvrdí, že si právník kauzy vybírá. To není pravda. Já jsem si v životě žádnou kauzu nevybrala. A i v budoucnu vím, že si žádnou nebudu vybírat. Přebírám zastoupení vždy na základě toho, že mě lidé sami osloví. Oni něco potřebují a vyberou si mě. Člověk by se ani neuzivil, kdyby si sám jen vybíral. (smích)“

Přesto tam ta volní složka existuje – je nějaký případ, který byste nikdy nevezala?

„Protože se angažuji v ochraně zvířat, tak bych skutečně nikdy nevezala případ takové trestné činnosti (týrání zvířat), kde bych si ze spisu udělala obrázek o tom, že to pachatel skutečně udělal. Anebo závažné jednání ve vztahu k dítěti, myslím tím sexuálně motivované závažné trestné činy.“

Takže si vždy uděláte obrázek...

„Ano. Ale to je také špatně, protože advokát by měl být schopen hájit každého. Od toho

ten advokát je. Já v tom vidím svou velkou slabinu, že tyto dva obecné případy hájit nemůžu.“

A jaký je váš vysněný případ?

„Mezinárodní terorista, válečný zločinec. I kdyby některý advokát tvrdil, že to není případ snů,

tak by netvrdil pravdu. Taková kauza je vždy velmi zajímavá a pokud na ní advokát narazí, tak jen jednou za život. (zamyslí se) Vlastně jsem už ale měla svůj případ snů. Právně i lidsky pro mě byl největší satisfakcí případ Martina Koryčánka. Kauzu jsem převzala po tom, co byl nepravomocně odsouzen na doživotí za několikánásobnou vraždu. Dostala jsem za úkol zpracovat odvolání, které se projednávalo u Vrchního soudu v Praze. A ten mi ho z té vraždy, na základě mého odvolání, zpřoslil. Je to jeden z velmi mála případů, které takto dopadly. Byla na tom neuvěřitelná práce, s kolegou jsme to odvolání připravovali ve dne v noci. V té době jsem spala dvě, tři hodiny denně. Na Vrchní soud jsem šla nevyspalá a závěrečná řeč trvala téměř dvě hodiny a spatra. Bylo to neuvěřitelné vypětí. A kdybyste viděl ten adrenalin, když to bylo zproštěné – je to pocit, který se v životě nebudete opakovat.“

Ministerstvo spravedlnosti už delší dobu hovoří o tom, že podporuje, aby se úspěšní advokáti převlékli do soudcovských talárů. Vy se netajíte tím, že chcete být soudkyně. Co Vás k tomu vede?

„Je to velmi zajímavá a důležitá práce. Být soudcem považuji za vrchol právnické profese, ačkoliv laická veřejnost je nedůvodně odsuzuje. Být soudcem je úplně jiné, než být státním zástupcem či advokátem... Soudce tvoří jakoby vrchol toho „trojúhelníku“ (pokud do něj zasadí tyto tři právnické profese), musí být zcela nezávislý. Soudce je ten, kdo musí rozhodnout, hodnotí ty důkazy.“

Dovedete si prakticky představit, že vy, jako Klára Slámová, budete soudit na okresním soudě stovky kilometrů od vašeho aktuálního působistě?

„Zcela určitě. Já bych klidně šla, kdyby ta příležitost byla. Teď je ale obecně „stop stav“ a nemyslím si, že by soudnictví fakticky vztahovalo ruce po advokátech. Myslím si, že byt se o tom mluví a je to formálně řečeno, tak to fakticky nefunguje. Znáám případy některých kolegů, kteří se chtěli dostat na soud, a bylo jim to zcela znemožněno...“

Takže si myslíte, že by soudnictví mělo více přijímat advokáty z praxe?

„Ano. Je rozdíl přijmout zkušeného advokáta, který má něco za sebou, než svého čekatele. Sice tzv. vychovaného, ale bez praxe. Je výhodou když do soudnictví může přijít člověk, který má zkušenost z jiné oblasti práva. Ať už je to advokát, nebo státní zástupce. Vždy je výhoda, když má soudce předchozí mnohaletou praxi. Obzvláště bývalý advokát, který přišel do styku se stovkami trestních případů, může snadno rozpoznat ty „figle“ obžalovaných, nebo zda pachatel lže...“

Státní zastupitelství Vás neláká?

„To by mě lákalo také, samozřejmě. Je to oblast, která je velmi zajímavá, ve které se člověk může profilovat. Nicméně je to stále svázané byrokracií, alespoň co jsem se od některých kolegů dozvěděla. Státní zástupce je svázán instrukcemi. Nemůže si úplně sám vést proces... vidím tam hodně velké mezery. Myslím, že je někdy potřeba ráznější přístup.“

A to konkrétně?

„Řada případů mohla být odsouzena mnohem přísněji, kdyby byla správně podaná obžaloba. Nebo kdyby se státní zástupce odvolal...“

Ale jsou i některé, které chybí.

„Mně spíš chybí pořádná aplikace ze strany těch, kteří je aplikovat mohou a mají. Chybí mi tu větší vzdělávání. Ne to formální, papírové, ale skutečné, faktické. Například v rámci policie. Skoro každý policista má nyní vysokou školu, ale jakou? Podívejme se na ty vysoké školy, většina z nich je soukromých, protože na drtivé většině z nich nebyly třeba přijímací zkoušky. Předměty, které se tam vyučují, jsou pro jejich praxi naprosto irelevantní. Politikům ale šlo o to, aby někdo měl „ten papír“. A oni skutečně mají jenom „ten papír“. Není to vina policistů, protože k tomu byli donuceni změnou tzv. slu-

„Ze své zkušenosti mohu říct, že většina soudců rozhoduje a vede proces zcela kvalitně.“

Věříte v český justiční systém, když do něj chcete vstoupit?

„Já si nemyslím, že by byl o něco horší, než jiné soudní systémy. Všude na světě se najdou osoby, které něco udělají špatně – ať už záměrně anebo z nedbalosti. Ale většina soudců v této republice rozhoduje zcela správně. Kdyby rozhodovali úplně všichni dobře, tak nemusíme mít odvolací instance...“

To jste patrně výjimka. Novináři častěji slyšají opak...

„Já jsem těch soudců zažila skutečně tolik, že mohu zcela odpovědně říct, že většina jich je dobrých. Zastupovala jsem klienty téměř u každého soudu v této republice a v rámci těch jednotlivých soudů jsem z velké části měla případy u většiny soudců... Z této své zkušenosti tedy mohu říct, že většina soudců rozhoduje a vede proces zcela kvalitně. Jsou výjimky, ale to jsou všude. I u advokátů a státních zástupců.“

Angažujete se i v legislativě, jste s ní spokojená?

„Je „přehršle“ zákonů a stále je zbytečná potřeba někoho něco měnit. Přestože stávající zákony dokáží za dobré vůle toho, kdo je vykládá a aplikuje, postihnout všechny situace, které si někdo myslí, že by bylo třeba upravit dalším zákonem. Spousta předpisů je naprosto zbytečných...“

žebního zákona. Je to chyba těch „nahoře“, kteří to dopustili.“

Neměli by ale policisty usměrňovat právě státní zástupci?

„Nemůže to být pouze na bedrech státního zástupce. On dozoruje spoustu případů. Správně by měl policista udělat vše precizně sám a státní zástupce by měl zkontrolovat, zda je to po procesní stránce v pořádku. Aby mohla být podána obžaloba. Mnohdy se ale stává, že policistům musí státní zástupce konkrétně říkat, co a jak, některé případy se nedostatečnou prací některých policistů zbytečně vrací zpět k došetření, protože tam byly zásadní procesní chyby. Ty by tam nemohly nikdy být, pokud by se mohli policisté skutečně řádně vzdělávat, respektive, pokud by na takové místo byli přijímáni již lidé s řádným právnickým vzděláním. S tím však souvisí i finanční ohodnocování policistů. Zbytečně se tím opakují chyby, které byly už několikrát řešeny Nejvyšším i Ústavním soudem.“

Vy praktikujete také „pro bono“ advokacii. To se asi nebude jednat o ty mediálně známé případy...

„To byste se divil. Právě, že některé mediálně známé případy jsou dělané „pro bono“. Třeba právě případ Martina Koryčánka.“

A jak velké je procento „pro bono“ aktivit, které vezmete?

„Odhadem do deseti procent. Když přijde stará babička o holi a vy víte, že jste jediný člověk, který jí může v tu chvíli skutečně pomoci, tak to vezmete.“

Těch, kteří se ozvou, je ale patrně mnohonásobně víc. Přeci jen jste známá advokátka.

„Tak to určitě. Já mám ale svoje podmínky, svůj systém bezplatné obhajoby. Pokud dotyčný podmínky nesplní, má smůlu. Můžu mu dát třeba nižší cenu. Nedělám tedy „pro bono“ každý případ, u kterého si ti lidé myslí, že by byli vhodnými adepty. Navíc to musí být případ, kdy ještě mohu něco udělat. Nesmí být již pravomocně rozhodnut.“

Vám obecně nedělá problém vyjadřovat se k politickým otázkám, politikům...

„Já je ke svému životu nepotřebuji, myslím konkrétní politiky. Proč bych tedy neřekla, co si myslím. Ale můžu pochopit, že někdo, kdo je živěn ze státních peněz – ať už v rámci komunální či „vyšší politiky“, může mít obavy se vyjádřit, aby nebyl vyškrtnut ze seznamu „vyvolených“, kteří kolují po různých funkcích a když dokolují, dostanou trafiku. Neživí mě a doufám, že nikdy nebudou (smích).“

Pokud půjdete do státní správy, možná to hrozí...

„To je něco jiného. Já tam nechci jít, abych někomu leštila kliky.“

V čem jste nejtvrdohlavější?

„Když někdo nechce, nebo nemůže pochopit, co se po něm chce. Co po něm chci já a co mu chci říct. Jsem pak tvrdohlavá, protože mám potřebu mu to vysvětlit do té doby, než opravdu chápe.“

A co byste nikdy nepřipustila?

„Aby se něco stalo mé rodině.“

Když je řeč o rodině, plánujete přibrzdit kariéru?

„Já si nemohu teď dovolit omezit práci, protože mám věci na lhůtách, jsou naplánována jednání. A jak vždy říkám: Jediné, co mě omlouvá je smrt. I když bych třeba chtěla práci omezit, v tuto chvíli to bohužel nejde. To neznamená, že u toho člověk nemůže mít rodinu. Vše jde skloubit.“

Děkujeme za rozhovor!

„I já děkuji.“

Kompletní rozhovor s advokátkou Klárou Slámovou naleznete na www.epravo.cz ●

Autor: Jaroslav Kramer
Foto: Jiří Sláma

Advokátní kancelář

Naše služby:

Korporátní a komerční právo

M&A

Finanční restrukturalizace

Cenné papíry

Smluvní agenda

Sporná agenda

Problematika hospodářské soutěže

Nemovitosti a stavební právo

Duševní vlastnictví

ŠACHTA & PARTNERS, v.o.s.
Radlická 28/663, 150 00 Praha 5
Tel.: +420 251 566 005
Fax: +420 251 566 006

Hlubinská 1378/36, 702 00 Ostrava
Tel.: +420 596 639 891

E-mail: jurista@jurista.cz
www.jurista.cz

Advokátní kancelář ŠACHTA & PARTNERS, v.o.s. poskytuje komplexní právní služby podnikatelským subjektům, včetně společností s výlučnou či částečnou zahraniční majetkovou účastí. Ačkoli většinu agendy kanceláře tvoří problematika související s podnikáním, poskytujeme právní služby také nepodnikajícím fyzickým i právnickým osobám, převážně z oblasti občanského, pracovního a správního práva. Své služby poskytujeme v českém, anglickém a francouzském jazyce.

aktuálně

aktuálně

Lidé vnímají výroční zprávu BIS jako potvrzení tunelování v ČR, tvrdí průzkum

Drtivá většina veřejnosti vnímá informace obsažené ve výroční zprávě Bezpečnostní informační služby (BIS) jako potvrzení, že vrcholní politici a vlivní podnikatelé nadále tunelují ČR. Ukázal to průzkum společnosti SANEP, jehož výsledky zveřejnila společnost.

Drtivá většina dotázaných (89,7%) zastává názor, že vrcholní politici a podnikatelé pokračují v tunelování České republiky i nadále. Podle mínění 75,1 procenta dotázaných se informace BIS o nestandardním vlivu lobbistů, například v oblasti regulace hazardu nebo energetiky, zakládají na pravdě. Za zvlášť alarmující pak 68,8% respondentů považuje zjištění, že se lobbisté angažují i v pomoci zahraničním společnostem, jejichž cílem je posílení své pozice na českém energetickém trhu nebo

ovládání podniků s potenciálem podílet se na dostavbě jaderné elektrárny Temelín.

Za závažné lze označit mínění 56,5% dotázaných, kteří jsou přesvědčeni, že informace a závěry obsažené ve výroční zprávě BIS za rok 2010 mohou vážně ohrozit právní a demokratické principy České republiky. Za velmi znepokojující skutečnost pak považuje 80,5% respondentů, že reakce na zprávu ze strany vlády a politické reprezentace byly pouze velmi vlažné, a to i od opozičních stran.

Průzkum se také ptal dotázaných, jaké mají názory na informace BIS o české justici. Civilní kontrarozvědka uvádí znepokojující závěry o špatném stavu české justice, s čímž se ztotožňuje i většina domácí populace. Jednoznačná většina dotázaných, 79%, souhlasí se závěry zprávy, jež v souvislosti s českou justicí upozorňuje na vynášení citlivých informací, napojení řady soudců

na kriminální prostředí či liknavost některých jejich vrcholných představitelů. Podle názoru 78,7% respondentů je konstatování BIS, že v české justici funguje klientelismus, naprosto pravdivé. Více jak dvě třetiny respondentů (72,7%) rovněž souhlasí s konstatováním, že k vytváření nových klientelistických sítí v oblasti justice, státní správy a samosprávy mohou přispívat i některé vysoké školy zaměřené zejména na právo a veřejnou správu.

Podle názoru 55,5% respondentů, kteří představují reprezentativní vzorek domácí populace, je Bezpečnostní informační služba (BIS) zcela apolitická a důvěryhodná instituce.

Průzkum se uskutečnil v dnech 20. až 25. září a zúčastnilo se ho 10 468 dotázaných, kteří představují reprezentativní vzorek obyvatel ČR ve věku 18-69 let. ●

Sněmovnou prošel zákon o trestní odpovědnosti firem i novela zavádějící pokuty pro znalce

Několik norem z dílny ministerstva spravedlnosti odsouhlasili poslanci na jednání Poslanecké sněmovny. Dolní komorou tak prošla novela zákona, která počítá se zavedením postihů pro firmy, které jednají v rozporu se zákonem, nebo úprava zákona zavádějící pokuty pro soudní znalce a tlumočníky.

Zákon o trestní odpovědnosti právnických osob počítá s tím, že za jednání, které je v rozporu se zákonem, bude stát postihovat také firmy. Změna je podle ministra spravedlnosti Jiřího Pospíšila (ODS) průlomem v českém trestním řádu.

„O trestní odpovědnosti právnických osob vedeme debatu již několik let. Tento konkrétní

návrh vláda předložila v rámci protikorupčního balíčku a jde o návrh, který po nás vyžadují naše mezinárodní závazky a organizace, jejichž jsme členy,“ řekl k normě Pospíšil.

Pachatelem trestného činu budou moci nově být i právnické osoby, i když trestné činy, za něž mohou nést odpovědnost, jsou přesně vymezeny. Jak Pospíšil uvedl již během debaty ve druhém čtení, na zavedení postihu firem, které se dopustí nezákonného jednání, tlačí Evropská unie, ale i celá řada mezinárodních organizací, jichž je Česko členem.

Návrh umožní trestat i takové skutky, při jejichž prověřování se orgány činné v trestním řízení setkávají s výmluvou, že rozhodoval

kolektivní orgán právnické osoby. Firmy, které na to sázejí a pro něž se porušování zákona stalo nemyšlitelnou součástí podnikání, se už nevyhnou spravedlivému trestu.

Sněmovnou prošla také norma, podle které budou nově znalcům a tlumočnickům hrozit pokuty nebo vyškrcnutí ze seznamu za neplnění povinností, které ukládá zákon. „Vláda chce nařízením dát jasná a transparentní pravidla pro postih těchto povolání. Často se upozorňuje na netransparentní jednání některých soudních znalců,“ uvedl Pospíšil a dodal, že je úprava současně také jedním z protikorupčních opatření v programovém prohlášení vlády.

Pod pohrůzkou sankce hodlá rezort dosáhnout vyšší úrovně posudků. Současně doufá, že se mu podaří urychlit vybraná soudní jednání. Pokutu by si znalci a tlumočníci mohli vysloužit například za to, že nevedou deník, ačkoliv je k tomu právní řád zavazuje. S trestem budou muset počítat i ti experti, jimž úřady pozastaví výkon jejich znalecké či tlumočnické činnosti, a oni se i navzdory takovému rozhodnutí budou dál věnovat své práci. ●

Náklady exekuce a právního zastoupení budou v jednoduchých sporech možná nižší

Náklady při vymáhání pohledávky v nalézacím a exekučním řízení se při dobrovolném plnění dlužníka sníží možná již v příštím roce o více než 40 procent. Počítá s tím novela vyhlášky, kterou médiím představil ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil (ODS).

„Výrazně nám roste množství nařízených exekucí. Proto se domníváme, že je důležité se zamyslet nad tím, zda odměny, které dostávají exekutoři a právníci, jsou adekvátní,“ řekl ministr Pospíšil a dodal: „Jasně se ukazuje, že je nepoměr mezi vymáhanou částkou a náklady exekuce. Naším cílem je snížit náklady o 40 až 50 procent.“

Náklady totiž převyšují vymáhanou částku i několikanásobně. Jako příklad uvedl ministr člověka, který zapomene zaplatit pokutu v MHD a musí zaplatit náklady až 15 tisíc korun.

Ministerstvo chce proto v jednoduchých sporech snížit náklady na právní zastoupení a exekuci. „Naším cílem je měnit odměny u jednotlivých sporů, kdy nedochází k reálným

soudním sporům, kde nedochází k tomu, že by advokát šel k soudu a tam by klienta zastupoval,“ vysvětlil ministr.

Novela vyhlášky snižuje paušální odměnu na 50 procent u právního zastoupení v jednoduchých případech, v nichž advokát učiní méně než tři úkony: převzetí věci, sepsání návrhu na vydání platebního rozkazu, účast na jednání. V praxi tak dojde ke snížení nákladů v případech, ve kterých advokát převezme zastoupení a podá platební rozkaz.

Náklady exekuce se sníží u dobrovolného plnění povinností po zahájení exekuce. Novela zvýhodňuje ty dlužníky, kteří po zahájení exekučního řízení uhradí dluh do 15 dnů ode dne doručení výzvy zasláné soudním exekutorem.

V exekutorském tarifu se paušální částka náhrady účelně vynaložených výdajů soudního exekutora sníží v těchto případech na polovinu, tedy na 1750 korun.

Zatímco v současné době vystupují náklady za vymáhání částky ve výši 1001

korun na 17 600 korun, po přijatých novelách vystupují tyto náklady na 10 100 korun. Celkově se tak sníží náklady pro dlužníka o 42,61 procenta.

„Jde o vyhlášky, změna by mohla být relativně rychlá. Byli bychom rádi, kdyby to začalo platit začátkem příštího roku,“ dodal ministr.

Ministerstvo spravedlnosti navrhované změny projednalo s vedením České advokátní komory i Exekutorské komory ČR.

Důvodem, proč novelu vyhlášky ministr předkládá, je neustále se zvyšující počet exekucí. Zatímco v roce 2001 bylo nařízeno 4302 exekucí, v roce 2005 jich bylo 270 480 a v roce 2010 to bylo 701 900.

Dlužníci navíc mnohdy nemají prostředky na uhrazení vysokých odměn advokátů a exekutorů někdy i u bagatelních pohledávek a dostávají se tak do dluhové pasti. Zejména u malých částek dochází k výraznému nepoměru mezi její výší a náklady exekuce. ●

Trest uložený v jiném státě EU se objeví v českém rejstříku trestů

Poslanci schválili novelu zákona o rejstříku trestů, který počítá s tím, že trestní záznamy z ostatních států Evropské unie (EU) se automaticky objeví i v českém rejstříku. Občané České republiky, které v budoucnu odsoudí soud některého z členských států, tak tuto skutečnost doma nezatají.

„Tato novela je mimořádně důležitá. Má posílit spolupráci v rámci Evropské unie. Jde o to, aby si jednotlivé členské státy vyměňovaly informace o tom, že dotyčný občan jednoho státu spáchal trestný čin na území jiného státu,“ uvedl při debatách ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil (ODS).

Novela má prý pro soudy zvláštní význam. „Toto je velmi důležité zvláště pro to, aby jednotlivé soudy mohly zohledňovat při trestání to, že žalovaný již v minulosti nějaký trestný čin spáchal. Například na území jiného státu. Aby mohla být postihována recidiva,“ doplnil ministr.

Návrh počítá s tím, že informace o odsouzení by si soudy členských států musely na základě vyžádání navzájem předávat.

Na osobu, kterou odsoudí soud v jiném z členských států unie, by podle návrhu orgány činné v trestním řízení musely hledět tak, jako by nad ní ortel vyřkl soud český. Tato povinnost by přitom platila v případě,

že se oba státy zavázaly k oboustranné trestnosti.

Sněmovna přijala také pozměňovací návrh poslankyně Jany Černochové (ODS), která požadovala, aby výpisy z rejstříku trestů mohla pořizovat i vězeňská služba. „Dosud vězeňská služba tuto možnost neměla, což považuji za chybné. Vězeňská služba potřebuje informace o trestní minulosti vězňených osob,“ vysvětlila Černochová ve druhém čtení.

Nad normou panovala v dolní komoře výrazná shoda, poslanci ji prosadili poměrem hlasů 98 ku 25. ●

Nečasův kabinet schválil parametry církevních restitucí

Vláda na svém zasedání schválila parametry majetkového vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi, prohlásil po konci zasedání premiér Petr Nečas (ODS). Církev se od státu podle návrhu dočkají celkem 75 miliard v naturálním majetku a k tomu obdrží 59 miliard korun v hotovosti.

„Považuji za pozitivní, že vláda schválila parametry majetkového vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi. Ministři kultury je uloženo, aby připravil konkrétní paragrafové znění zákona,“ uvedl předseda vlády. Šéf resortu kultury Jiří Besser (TOP 09–STAN) k tomu připojil, že jeho ministerstvo je připravené paragrafové znění zákona zpracovat velmi rychle.

Majetkové vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi bude vycházet z návrhu zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi z roku 2008, ale zásadně se liší v několika oblastech.

Vláda se s církvemi dohodla, že zvýší celkový objem naturálních restitucí z původních 51 miliard korun na 75 miliard korun. Díky tomuto navýšení se však sníží celková finanční náhrada z 83 miliard na 59 miliard korun.

„Vzhledem k nutnosti stabilizovat finanční hospodaření České republiky bylo dohodnuto, že dojde k rozšíření objemu naturálně vráceného majetku a následnému snížení finanční náhrady,“ odůvodňují v materiálu změnu poměru zástupci ministerstva kultury.

Vládní komise se rovněž dohodla na rovnocenném postavení všech oprávněných osob (všechny církve a náboženské společnosti a jimi zřizované právnické osoby). Návrh zákona z roku 2008 rozlišoval mezi oprávněnými osobami dvě skupiny, které měly rozdílný nárok v oblasti naturálních restituce. „Okruh majetku, který může být vydán, tak bude pro všechny oprávněné osoby stejný,“ stojí v materiálu.

Primárním cílem majetkového vyrovnání je umožnit církvím a náboženským

společnostem, aby byly hospodářsky nezávislé na státu. „Proto hlavní částí majetku, který bude církvím a náboženským společnostem vrácen, tvoří zemědělské nemovitosti – pole, lesy, rybníky a související stavby, se kterým církve a náboženské společnosti dříve samy hospodařily,“ upřesňuje předkládací zpráva. S tímto majetkem nyní hospodaří Lesy České republiky a spravuje ho Pozemkový fond České republiky.

Restituce bude stát církvím vyplácet po dobu 30 let. Během prvních 17 let od nabytí účinnosti zákona o majetkovém vyrovnání bude ale i nadále stát církvím přispívat na jejich provoz. Podle autorů je účelem přechodného financování umožnit církvím a náboženským společnostem, a to především malým církvím a náboženským společnostem, přizpůsobit se – po 60 letech trvající majetkové závislosti na státu – nové ekonomické situaci, kdy stát již nadále přímo nefinancuje duchovní církvi a náboženských společností, ani nepřispívá na úhradu dalších nákladů.

První tři roky bude částka příspěvku stejná jako v současnosti, dalších 14 let se částka bude každoročně snižovat o pět procent.

V původním návrhu byla doba splácení stanovena na 60 let. „Nyní se navrhuje zkrátit dobu vyplácení na třicet let tak, aby k finanční odluce došlo co možná nejdříve, avšak zároveň s ohledem na minimalizaci zatížení státního rozpočtu,“ upřesňují autoři.

Předloha s názvem „Parametry majetkového vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi,“ je výsledkem úsilí vládní komise, která svou činnost zahájila letos 19. dubna.

Jejími členy byli ministr kultury Jiří Besser (za TOP 09), místopředsedkyně sněmovny Kateřina Klasnová (VV), ministr financí Miroslav Kalousek (TOP 09), ministr zemědělství Ivan Fuksa (ODS), vedoucí Kanceláře prezidenta republiky Jiří Weigl, poslanec Michal Babák (VV), poslanec Marek Benda (ODS). ●

Doživotní imunita možná skončí, vláda podpořila návrh vedení Poslanecké sněmovny

Poslanci, senátoři a ústavní soudci možná přijdou o možnost být chráněni před trestním stíháním až do konce života. Počítá s tím novela ústavy připravená předsednictvem sněmovny a šéfy všech pěti poslaneckých klubů, podle důvěryhodného zdroje Mediafaxu ji vláda dala zelenou.

Úprava připravená v nebývalé shodě ODS, ČSSD, TOP 09, KSČM a VV mění v Ústavě dvě věty, jedna se týká poslanců a senátorů, druhá ústavních soudců.

„Poslance ani senátora nelze trestně stíhat bez souhlasu komory, jejímž je členem. Odepře-li komora souhlas, je trestní stíhání navždy vyloučeno,“ stanovuje základní zákon v článku 27. Nově by jeho druhá polovina měla znít: „Odepře-li komora souhlas, je trestní stíhání po dobu trvání mandátu vyloučeno.“ Obdobná změna je přichystaná pro článek 86, ve kterém Senát rozhoduje o stíhání ústavních soudců. I to by mělo být nově možné po konci jejich mandátu.

„Předkládaný návrh novely Ústavy reaguje na dlouhodobě akcentovanou absenci platné ústavní úpravy, kterou by byl přiměřený rozsah imunity poslanců a senátorů,“ stojí v důvodové zprávě změny zákona.

Imunita má podle ní chránit fungování komor parlamentu, jejichž členové mají mít možnost v souladu se svým slibem svobodně a nerušeně vykonávat svůj mandát. „V žádném případě nemá a nemělo jít o zakotvení neodpovědnosti jakožto osobního privilegia, stavějícího poslance a senátory do nadřazeného postavení ve srovnání s ostatními občany České republiky,“ dodává důvodová zpráva.

Pod zákonem je podepsaná předsedkyně Poslanecké sněmovny Miroslava Němcová (ODS), její místopředsedkyně Kateřina Klasnová (VV) a Vlasta Parkanová (TOP 09) i místopředseda Lubomír Zaorálek (ČSSD). Návrh podpořili také předsedové všech

pěti klubů zastoupených v Poslanecké sněmovně, tedy Bohuslav Sobotka (ČSSD), Zbyněk Stanjura (ODS), Petr Gazdík (TOP 09 a Starostové), Pavel Kováčik (KSČM) a Vít Bárta (VV).

Připravenou novelu musí po vládním souhlasu podpořit také ústavní většina v obou komorách parlamentu, tedy alespoň 120 poslanců a 54 senátorů. Vzhledem k podpoře úpravy napříč politickým spektrem by to teoreticky neměl být

problém. Ústava v nové podobě by pak měla začít platit dnem svého vyhlášení ve Sbírce zákonů.

Pokusy o omezení nebo zrušení imunity zákonodárců jsou ve sněmovně každoročním koloritem, většina z nich ale dosud skončila nezdarem. ●

Expresidenta Havla zneklidňuje současná politická scéna, Věci veřejné i prezident Klaus

Bývalý prezident Václav Havel není nadšený ze současného dění na politické scéně, velké výhrady má proti straně Věci veřejné. Nešetří ani kritikou na svého následovníka Václava Klause, informoval server iDnes.

„Jako občan jsem hluboce frustrován a zneklidněn prohlubujícím se odcizením politiky a veřejnosti,“ uvedl Havel v rozhovoru, který přinesla MF DNES.

Havel se dotkl i kauzy Ladislava Bátory coby bývalého vůdce extremistické strany. „Neobyčejně mne zaujal názor Věci veřejných, že polofašistické či poloantisemitské či podobné názory se mají říkat až po pracovní době nebo v době nějakého náhradního volna, ale ne v úřadu,“ říká exprezident.

Ohradil se rovněž proti Václavu Klausovi a politice Hradu. „Ano, přesně tak tomu je: jistý malíř pokojů také přece zakládal svou stranu v mnichovské hospodě, a ne na pracovišti. Pravda, tu a tam to zřejmě někdo poruší a naslouchá nové straně přímo na Hradě, a to ještě v rozporu se svým tvrzením, že malé strany jsou ohrožením demokracie,“ dodal.

Kromě politické scény se Havel v rozhovoru rozpovídal i o svých zdravotních problémech. Uvedl, že měl komplikovaný zápal plic s různými nedobrymi průvodními jevy. „Teď to naštěstí už odchází, byť podle mne – nikoliv podle mého lékaře – velmi pomalu,“ řekl.

Svědci trestných činů se zřejmě dočkají lepší ochrany

Svědci vážných trestných činů by se mohli nově dočkat od státu nové identity, krycích dokladů i sociálního zabezpečení. Počítá s tím vládní návrh zákona o zvláštní ochraně svědka, který projednali poslanci ve druhém čtení.

„Novelizace si klade za cíl být komplexním řešením problému současné praxe, kdy je nutné reagovat na řadu nových jevů v systému na ochranu svědků. Úprava nezasahuje do základů, na nichž je systém zvláštní ochrany poskytován, poskytuje soubor opatření jako je přestěhování, pomoc za účelem sociálního začlenění s novou identitou a další,“ uvedl ministr vnitra Jan Kubice (nez.) s tím, že na většině institucí souvisejících s ochranou důležitých svědků by se podílela Policie České republiky spolu s vězeňskou službou.

Norma, kterou předložilo právě ministerstvo vnitra, má za cíl posílit systém poskytování zvláštní ochrany a pomoci chráněným osobám. Celkově si pak ministerstvo slibuje zlepšení bezpečnosti svědků, kterým hrozí ve vztahu k vyšetřovanému případu nebezpečí.

Hlavní změny přináší navržená právní úprava zejména v oblasti nové identity chráněných osob. Ta se bude chráněným osobám nově ponechávat i poté, co byla zvláštní ochrana a pomoc ukončena, novela rovněž upravuje používání krycích dokladů.

Předloha obsahuje možnost poskytování zvláštní ochrany i po jejím faktickém ukončení. „Pokud jsou pro to závažné důvody, je policie se souhlasem ministra oprávněna i po ukončení poskytování zvláštní ochrany

a pomoci umožnit této osobě zastírat její skutečnou totožnost, využívat vytvořenou legendu a krycí doklady nebo jí poskytnout jinou podobnou pomoc,“ uvádí předkládací zpráva.

Při projednávání zákona panovala v Poslanecké sněmovně shoda napříč politickým spektrem, novelu podporují i poslanci opoziční sociální demokracie.

Zvláštní ochrana a pomoc je soubor opatření, která zahrnují osobní ochranu, přestěhování chráněné osoby včetně příslušníků její domácnosti a pomoc chráněné osobě za účelem jejího sociálního začlenění v novém prostředí a zastírání skutečné totožnosti chráněné osoby. ●

Stavbaři kvůli krizi ve svém oboru apelují na vládu, aby podpořila investice

Zástupci zaměstnavatelů i zaměstnanců ve stavebnictví jsou velmi znepokojeni tím, že se stavebnictví propadá do stále hlubší krize. Na celostátním aktivu stavbařů proto vyzvali vládu, aby začala konkrétně podporovat investice.

Příčinou současné alarmující situace ve stavebnictví je podle účastníků setkání hlavně nezáměr vlády o jakákoliv opatření, která by působila ve prospěch investiční výstavby. „Zatímco řada evropských zemí i USA podporují růst ekonomiky prostřednictvím investic, česká vláda pouze škrtá,“ stěžují si účastníci aktivu ve společném prohlášení.

„Kroky vlády jsou v přímém rozporu se všemi jejími prohlášeními. V programovém prohlášení vlády se jednoznačně deklaruje podpora dopravní infrastruktury s tím, že finanční objemy se nebudou snižovat. Přitom došlo ke snížení za dva roky o 76 miliard korun,“ prohlásil prezident Svazu podnikatelů ve stavebnictví ČR Václav Matyáš.

Stavebníci také kritizovali nedodržování materiálu ministerstva průmyslu a obchodu „Strategie konkurenceschopnosti – zpět na vrchol“, kde se jako jeden ze základních pilířů označuje budování dopravní infrastruktury. „Skutečnost je taková, že se ani v letošním roce nezhazuje žádná dopravní stavba a na příští rok se omezují finanční prostředky na rozestavěné stavby,“ podotkl Matyáš.

Stejně tak se stavebníkům nelíbí ani to, že v připravovaném rozpočtu na rok 2012 nejsou žádné peníze na program „Panel“ Ministerstva pro místní rozvoj.

„To vše je důkazem neschopnosti vlády domluvit se na prioritách. Vláda působí nekonceptně a většinu času řeší malicherné spory uvnitř koalice, namísto aby řešila základní problémy obnovení dynamiky národního hospodářství,“ stojí v prohlášení účastníků aktivu. Vláda by podle nich měla urychleně přijmout konkrétní opatření k oživení ekonomického růstu země.

„Odmítáme dosavadní faktickou nekonceptnost a faktický nezáměr vlády mající za následek úpadek odvětví včetně propouštění zaměstnanců. Jsme nezájmem vlády o osud jednoho z nejvýznamnějších odvětví české ekonomiky zklamáni. Požadujeme proto po vládě účinná včasná opatření a podporu veřejného investování,“ vzkázali stavebníci ministrům.

Pokud by vláda svůj postoj nepřehodnotila, měla by prý zvážit svoji kompetenci k řízení státu v současné době. ●

Ministerstvo spravedlnosti chce přidat zaměstnancům soudů a státních zastupitelství

S požadavkem na částku ve výši 2,6 miliardy korun se na jednání vlády vypraví ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil (ODS). Peníze hodlá použít na zvýšení platů zaměstnanců soudů a státních zastupitelství v letech 2011 až 2014.

Rezort chce dosáhnout toho, aby se výše platů zaměstnanců soudů a státních zastupitelství přiblížila té, která se měsíc co měsíc objevuje na výplatní pásce ostatních státních zaměstnanců. „Státní závěrečný účet za rok 2010 udává, že průměrný plat v národním hospodářství v uvedeném roce

činil 23 951 korun, plat v nepodnikatelské sféře činil 24 289 korun a plat v rozpočtové sféře činil 24 794 korun. Tyto údaje vysoce překračují průměrné platy dosažené v rezortu spravedlnosti, když zaměstnanec státního zastupitelství pobíral v roce 2010 v průměru 19 572 korun a zaměstnanec soudu 19 357 korun,“ srovnává ministerstvo v důvodové zprávě výdělky.

Platy porostou lidem, kteří pracují na soudech a státních zastupitelstvích, postupně. V příštím roce by na své výplatnici měli najít částku o 1725 korun vyšší, o dalších 2300 korun by se jejich měsíční plat měl zvýšit v roce 2013, přičemž o stejnou částku by měl vzrůst i v roce

následujícím. V roce 2014 by zaměstnanci soudů měli v průměru brát 23 570 korun, jejich kolegové ze státních zastupitelství by měli pobírat plat v průměrné výši 23 200 korun. ●

Nejvyšší soud rozhodl, že odvolací soudy nemohou podmíněčně zastavit stíhání obžalovaných

Velký senát Nejvyššího soudu rozhodl, že české odvolací soudy nemohou podmíněčně zastavit stíhání obžalovaných lidí. Soudy musejí vždy rozhodnout, zda je člověk vinen nebo nevinen, řekl agentuře Mediafax mluvčí NS Petr Knötig. Nejvyšší soud tak rozhodl na precedenčním případě řidiče Josefa Vašiny, který se odehrál před třemi lety. Vyhověl tím zároveň stížnosti pro porušení zákona, kterou ve prospěch obžalovaného šoféra podal ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil (ODS).

Vašina čelil trestnímu stíhání pro ublížení na zdraví z nedbalosti s následkem smrti. V prosinci roku 2008 přejel nedaleko Okrouhla u Prahy na silnici ležícího dvaadvacetiletého muže, který na následky zranění zemřel. Okresní soud pro Prahu – západ pak v procesu Vašinu zprostil obžaloby. V rámci odvolacího řízení ale z podnětu státního zástupce pak Krajský soud v Praze rozsudek okresního soudu zrušil a trestní stíhání Vašiny podmíněně

zastavil. „Současné odvolací soud Vašinovi stanovil zkušební dobu v trvání osmnácti měsíců,“ řekl Knötig.

Ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil (ODS) však podal ve prospěch Josefa Vašiny stížnost pro porušení zákona. Namítl, že odvolací soud nemůže v rámci odvolacího řízení podmíněně zastavit trestní stíhání. „Rozhodnutí o jeho podmíněném trestu nemá charakter odsuzujícího rozsudku, definitivně však neřeší otázku viny a ponechává ji otevřenou až pro řízení po případném neosvědčení pachatele,“ napsal Pospíšil v ministerské stížnosti.

Nejvyšší soud pak dal ministru spravedlnosti za pravdu. V takzvaném sjednocujícím verdiktu, který je závazný pro celou českou justici, velký senát NS rozhodl, že v průběhu odvolacího řízení nelze stíhání kohokoliv podmíněně zastavit. „Soud musí jednoznačně rozhodnout, zda je souzený vinen nebo nevinen,“ řekl agentuře Mediafax Knötig.

NS proto Vašinův případ vrátil zpátky k novému projednání až k soudu prvního stupně. „Ten musí znovu celou kauzu posoudit,“ dodal Knötig.

Nejvyšší soud se shodl s názorem ministra, že rozhodnutí o podmíněném zastavení trestního stíhání má pro obviněného závažné důsledky. Člověk figuruje v evidenci Rejstříku trestů pro účely opisu, zkušební doba je spojena s omezením jeho života, prožívá nejistotu z hlediska možného konečného rozhodnutí soudu o tom, zda se osvědčí, či nikoliv. „Rozhodnutí o podmíněném zastavení trestního stíhání je tedy pro obviněného výrazně méně příznivé nežli rozhodnutí o jeho zproštění obžaloby,“ vysvětlil Knötig.

Celá kauza šoféra Vašiny se bude tedy projednávat před Okresním soudem pro Prahu – západ znovu. Soudce podle informací agentury Mediafax již dříve naznačil, že šoféra opět viny zproští. ●

Brusel chce rozhodovat o kontrole hranic

Evropská komise předložila návrh nových pravidel pro schengenský prostor volného pohybu lidí, informuje zpravodajský portál European Voice. Návrh počítá s tím, že komise bude rozhodovat o dočasném obnovení hraničních kontrol ve státech, které o to požádají.

Zatím tato pravomoc patří jednotlivým státům Schengenu.

Komise na jedné straně navrhuje odebrat státům jejich pravomoci, na straně druhé jim však vychází vstříc a rozšiřuje důvody pro obnovu hraničních kontrol.

Dosud mohly státy zavést hraniční kontroly jen při teroristickém ohrožení nebo během velkých politických či sportovních akcích. Komise připouští, že by to přišlo také v případě přistěhovaleckých vln.

„Naše koncepce se snaží vyhovět oprávněným požadavkům některých států. Jejím cílem je zajistit budoucnost Schengenu,“ prohlásila při představení návrhu komisařka EU pro vnitřní záležitosti Cecilia Malmströmová.

Proti přesunu pravomocí při rozhodování o hranicích jsou však mocné státy Německo a Francie. Nesouhlasí s nimi ani česká vláda.

Schengenská dohoda předpokládá, že na území signatářů se mohou lidé i zboží volně pohybovat bez zastávek na hraničních kontrolách. Tyto kontroly zůstávají jen na vnějších hranicích se státy, které nejsou členy systému.

Schengen zahrnuje státy Evropské unie s výjimkou Británie, Kypru, Bulharska a Rumunska. Ze zemí, které nejsou v Evropské unii, jsou jejími členy Island, Norsko a Švýcarsko. Irsko se do Schengenu zapojilo jen částečně.

Česko vstoupilo do schengenského prostoru, který obývá 400 milionů lidí, v roce 2007. ●

Dvojí ceny jsou možné, nesmí ale diskriminovat cizince nebo menšiny, řekl ombudsman

Čeští podnikatelé nemají právo stanovit v restauracích nebo obchodech jiné ceny pro domácí strávníky a jiné pro cizince. Agentuře Mediafax to řekl ombudsman Pavel Varvařovský.

Existence různých cen za stejné zboží nebo službu je běžným projevem tržního hospodářství. „Každé cenové rozlišování, pokud má být v souladu s právem, však musí být rozumné odůvodněné,“ řekl Varvařovský.

Prakticky nikdy podle něj nejde odůvodnit cenové rozlišování z důvodu rasy, etnického původu a národnosti. „Jestliže například někdo stanoví vyšší cenu vstupného nebo jiné služby například pro Vietnamce, dopouští se protiprávního jednání,“ zdůraznil ombudsman.

Stejně tak je podle něj nepřipustné například stanovení vyšší ceny pro příslušníky menšinové sexuální orientace. „Setkal jsem se s případem, kdy běžné vstupné do klubu bylo 50 korun, po homosexuálech a lesbách ale požadoval majitel 400 korun,“ upozornil Varvařovský. Jestliže je totiž neúměrně vysoká cena stanovena proto, aby odradila nevtaně návštěvníky a zamezila jim v přístupu k dané službě, jde podle ombudsmana o porušení antidiskriminačního zákona. „Když použijeme

jako kritérium pro dvojí ceny sexuální orientaci, tak je tam jasně patrný zásah do lidské důstojnosti,“ dodala právnička Kanceláře veřejného ochránce práv Jana Kvasnicová.

Varvařovský zároveň upozornil, že dvojí ceny jsou v zásadě možné. „Cenové rozlišování je s ohledem na jeho ekonomický přínos při vytváření celkového blahobytu v zásadě dovolené, nesmí však zasahovat do důstojnosti jednotlivců,“ zdůraznil. Diskriminací podle ombudsmana není, pokud rozdílná cena slouží k navýšení počtu zákazníků, případně k vyrovnání počtu příslušníků určitých skupin a pokud je dosažení vyrovnaného počtu

odůvodnitelné. „Obchodník nebo restaurátér má obecně právo zaměřit se na spotřebitele, od nichž očekává nejvyšší zisk. Pokud je ale jeho úmyslem příslušníky určité skupiny vyloučit, může být jeho jednání v rozporu s antidiskriminačním právem,“ konstatoval Varvařovský.

Speciálně však platí zákaz dvojitých cen pro státní příslušníky všech členských států Evropské unie. „Těm musí být při využívání služeb a nakupování zboží v rámci Unie zaručeny stejné podmínky,“ uzavřel Varvařovský. ●

Na světě existuje více než půl milionu typů křesel. Nejpohodlnější je ovšem to, ve kterém teď sedíte.

Možná je nyní ten správný čas dozvědět se více o službách *Citigold*. Jako klient exkluzivního programu bankovních služeb pro profesní skupiny - CitiProfession Notáři nebudete muset své křeslo už nikdy opustit, protože váš osobní bankéř přijde vždy až k vám. Pro více informací o nadstandardních bankovních službách programu CitiProfession kontaktujte vyhrazenou telefonní linku Citigold ☎ 233 062 323.

Information. Insight.

Citigold®

Citi never sleeps

 citibank®

Glatzová & Co. právním poradcem při reinkorporaci skupiny New World Resources do Velké Británie

Advokátní kancelář Glatzová & Co. poskytovala právní poradenství skupině New World Resources (NWR), která je prostřednictvím své dceřiné společnosti OKD předním producentem černého uhlí a koxu ve Střední Evropě a největším v České republice, při její reinkorporaci do Velké Británie, která umožnila NWR zařazení do prestižních indexů FTSE Index Series.

Reinkorporace byla realizována uvedením nové, ve Velké Británii založené společnosti New World Resources Plc jako nové holdingové společnosti skupiny NWR, která se stala mateřskou společností dosavadní holdingové společnosti New World Resources N. V., se sídlem v Nizozemsku, kótované na hlavních trzích burz v Londýně, Praze a Varšavě. Samotná reinkorporace pak proběhla prostřednictvím veřejné nabídky kmenových akcií druhu A emitovaných společností New World Resources Plc za kmenové akcie druhu A emitované společností New World Resources N. V. a listingu nové společnosti New World Resources Plc na hlavních trzích londýnské, pražské a varšavské burzy cenných papírů. Jedná se tak o první veřejnou nabídku akcií za akcie (share for share offer) společnosti kótované na hlavních burzovních trzích v Londýně, Praze a Varšavě kombinovanou s trojitým listingem akcií navrhovatele na hlavních trzích londýnské, pražské a varšavské burzy cenných papírů.

Nabídka byla učiněna ohledně všech 264.698.715 kmenových akcií druhu A emitovaných společností New World Resources N. V.

v poměru jedna kmenová akcie druhu A emitovaná společností New World Resources Plc za jednu kmenovou akcii druhu A emitovanou společností New World Resources N. V.

Kmenové akcie druhu A emitované společností New World Resources Plc byly registrovány v prémiovém segmentu Oficiálního registru cenných papírů vedeného regulátorem Velké Británie (UKLA Official List) a byly přijaty k obchodování na hlavních trzích londýnské, pražské a varšavské burzy cenných papírů. V souvislosti s tímto krokem došlo následně k vyřazení (delistingu) kmenových akcií druhu A emitovaných společností New World Resources N. V. z Oficiálního registru a z obchodování na londýnské a pražské burze cenných papírů. Tyto akcie budou rovněž v dohledné době delistovány z hlavního trhu varšavské burzy cenných papírů.

GLATZOVA & Co.
Advokátní kancelář - Law firm

S účinností k 20. červnu 2011 došlo k zařazení New World Resources do indexů FTSE 250, 350 a 350 Mining.

Team advokátní kanceláře Glatzová & Co., který poskytoval v rámci celé transakce skupině NWR právní poradenství ohledně českého práva, vedla Vladimíra Glatzová, zakládající partnerka advokátní kanceláře Glatzová & Co., za asistence Libora Němce, advokáta specializujícího se na problematiku kapitálových trhů.

Vladimíra Glatzová k celé transakci uvedla: „Jednalo se o unikátní a komplexní transakci zahrnující celkem čtyři jurisdikce (Českou republiku, Velkou Británii, Nizozemsko a Polsko), která tak představovala opravdovou výzvu. Tato transakce je součástí dlouhodobého a trvajících vztahu s naším prominentním klientem, který zahrnuje, mimo jiné, i náš mandát českého právního poradce aranžérů a manažerů primární veřejné nabídky (IPO) akcií emitovaných společností New World Resources N. V., která byla největší evropskou IPO v roce 2008 a největší IPO v dosavadní historii tuzemského kapitálového trhu. Jsem velmi potěšena pokračující spoluprací se skupinou NWR na těchto v tuzemsku jedinečných a inovativních transakcích.“

Finančním poradcem a garantem (sponsor) skupiny NWR byla společnost JPMorgan Cazenove. Českými agenty pro přijetí (Czech receiving agents) byly společnosti Česká spořitelna, a.s., Patria Finance, a.s. a WOOD & Company Financial Services, a.s. Společnost Patria Finance jednala rovněž jako Czech listing agent v souvislosti s přijetím akcií emitovaných společností New World Resources Plc k obchodování na hlavním trhu Burzy cenných papírů Praha, a.s.

Právními poradci skupiny New World Resources ohledně anglického práva byla advokátní kancelář Linklaters (UK) LLP, ohledně holandského práva advokátní kancelář Linklaters (NL) LLP a ohledně polského práva advokátní kancelář Weil, Gotshal & Manges – Pavel Rymarz Sp. K.

Právním poradcem garantanta (sponsor) ohledně anglického práva byla advokátní kancelář Herbert Smith LLP. ●

Právním poradcem garantanta (sponsor) ohledně anglického práva byla advokátní kancelář Herbert Smith LLP. ●

Clifford Chance poradcem UniCredit Bank Czech Republic při největší nájemní transakci roku 2011

Clifford Chance Prague poskytovala poradenství společnosti UniCredit Bank Czech Republic a dalším společnostem v rámci skupiny UniCredit při jejich přemístění do nové centrály v administrativní budově ‚Filadelfie‘ v Praze 4, jedné z nejmodernějších kancelářských budov v České republice. Dne 1. června 2011 byla po šesti měsících vyjednávání, příprav a revize dokumentace podepsána smlouva o pronájmu. Jedná se o největší transakci týkající se pronájmu kancelářských prostor v České republice v roce 2011.

C L I F F O R D
C H A N C E

Emil Holub, partner a vedoucí pražské nemovitostní praxe Clifford Chance, k tomu uvedl: „Jsme hrdí, že jsme se spolu se skupinou UniCredit mohli podílet na tak náročném projektu. Velmi mě potěšilo především vyso-

ké pracovní nasazení, které obě strany do vyjednávání investovaly, a to na všech úrovních. Pro úspěšné vypořádání transakce to mělo klíčový význam.“

Společnosti ze skupiny UniCredit si pronajmou 14 podlaží z celkových 17, tedy přibližně 26.700 m² pronajimatelné plochy a přízemí budovy využijí ke zřízení nové pobočky určené především pro retailové zákazníky. ●

Zakládání a prodej společností

- Prodej **ready-made** společností v ČR a dalších 30 zemích světa
- Zakládání společností **“na míru”**
- Nabídka společností s vyšším základním kapitálem
- **Statusový servis** - zajištění správy Vaší společnosti
- **Nominální servis** - poskytnutí osob do statutárních orgánů společnosti

SMART Companies

PRAHA Koněvova 2660/141

BRNO Jaselská 23

OSTRAVA Občanská 18

info@smartcompanies.cz • 800 276 278

www.smartcompanies.cz

Na snímku zleva Tomio Okamura, ACCKA, Tomáš Cikán, ESO travel, Zdenka Petřů, VŠE, Bořivoj P. Pražák, Arthur D. Little

Prázdninový CFO Club: Cestovní ruch – situace a výhledy podnikání v odvětví

Členové Klubu finančních ředitelů na svém letním setkání diskutovali téma pro tuto část roku více než příhodné; hovořilo se o cestovním ruchu. Přítomné finančníky samozřejmě zajímaly především finanční a ekonomické aspekty, hovořilo se však nejen o nich. K cestování a poznávání dalekých krajů inspirovala také jedinečná vyhlídka z dvacátého sedmého patra nejvyšší budovy v České republice, pražské City Tower. Setkání se totiž uskutečnilo v prostorách restaurace AUREOLE Fusion Restaurant & Lounge, jež se nachází právě zde.

V diskusním panelu, který předcházela společenské části večera, vystoupili Tomáš Cikán, generální ředitel cestovní kanceláře ESO travel, Zdenka Petřů, zástupkyně vedoucího Katedry cestovního ru-

chu pražské Vysoké školy ekonomické a Tomio Okamura, viceprezident a tiskový mluvčí Asociace českých cestovních kanceláří a agentur. Moderátorem večera byl Bořivoj P. Pražák, senior advisor společnosti Arthur D. Little a člen Rady Klubu finančních ředitelů.

Tomio Okamura, viceprezident a tiskový mluvčí Asociace českých cestovních kanceláří a agentur, ve svém úvodním příspěvku představil Asociaci, její cíle a témata, kterým se věnuje. Jak uvedl, jedním z hlavních cílů je posilování důvěry klientů vůči cestovním kan-

Tomio Okamura, AČCKA, Tomáš Cikán, ESO travel

celářím, pojmenování a mediální zdůrazňování případných problémů. Důležitou součástí práce Asociace je také lobbying u zákonodárců v českém ale i evropském parlamentu. Tomio Okamura zmínil také dvě témata, kterým se Asociace aktuálně věnuje. Prvním z nich je problematika nekalého podnikání a podvodného prodeje zájezdů subjekty, které na rozdíl od cestovních kanceláří nejsou pojištěny proti úpadku, druhým tématem je připravovaná novela občanského zákoníku resp. sporný paragraf, který připouští „újmu na ztrátě radosti z dovolené“.

Zdenka Petrů z Katedry cestovního ruchu pražské Vysoké školy ekonomické v první části svého vystoupení představila členům CFO Clubu činnost svého pracoviště. Katedra cestovního ruchu poskytuje vzdělání ve specializovaných bakalářských („Cestovní ruch a regionální rozvoj“) i magisterských („Cestovní ruch“) programech a věnuje se také vědecké činnosti; aktuálními tématy jsou například udržitelný rozvoj cestovního ruchu a oblast tzv. sociálního cestovního ruchu. Druhou část své prezentace věnovala Zdenka Petrů makroekonomickému pohledu na oblast cestovního ruchu. Mimo jiné uvedla, že saldo bilance zahraničního cestovního ruchu je výrazně kladné, kdy při devizových příjmech ve výši 6,7 miliard

USD a výdajích 4,1 miliard dosahuje přebytek výše zhruba 2,6 miliard dolarů. Podíl cestovního ruchu na HDP činil v roce 2009 3,4 procenta.

Tomáš Cikán, generální ředitel cestovní kanceláře ESO travel, se ve svém příspěvku věnoval několika praktickým a finančním aspektům podnikání v cestovním ruchu. Hovořil například o problematice pojištění cestovních kanceláří, přičemž zmínil několik velmi zajímavých a pro přítomné hosty možná i překvapujících informací a souvislostí. Uvedl například, že průměrné náklady na pojištění jsou zhruba jedno procento z tržeb, což konkrétně u jeho cestovní kanceláře loni činilo spolu s kaucí 22,5 milionu korun. Vybrané pojistné přitom více než pokrývá škody způsobené úpadkem. Jak uvedl, za dobu existence institutu povinného pojištění vybraly pojišťovny na pojistném zhruba 3 miliardy korun, přičemž vyplacené pojistné bylo zhruba třetinové.

K problematice krachů cestovních kanceláří se v následné diskusi vyjádřil také Tomio Okamura. Jak uvedl, je to téma mediálně velmi vděčné, přičemž skutečný rozsah problému není zdaleka tak velký. Zmínil, že například v loňském roce nechala klienty v zahraničí jedna cestovní kancelář a v roce letošním dosud ukončily činnost čtyři cestovní kanceláře.

Pro srovnání dodal, že v Dánsku zkrachovalo za uplynulé čtyři roky patnáct cestovních kanceláří.

Velmi zajímavá byla také diskuse na téma předpokládaného vývoje poměru preferencí cestování s cestovní kanceláří a individuální turistiky. Panelisté se shodli na tom, že podíl cestovních kanceláří bude dlouhodobě klesat, přičemž šanci budou mít buď u vysoce specializovaných produktů s kvalitními službami českého průvodce, nebo pobytových zájezdů, kde cestovní kancelář vzhledem k velkému objemu obchodu vyjedná a nabídne turistům lepší ceny. V jiných oblastech, například u tzv. eurovíkendů, už individuální cestování jasně převažuje, „na vlastní pěst“ dnes po Evropě dle Tomáše Cikána cestuje drtivá většina.

Po skončení diskusní části večera následovala část společenská s rautem a ochutnávkou koktejlů.

Program letošních setkání členů CFO Clubu bude pokračovat 14. září, kdy se na plzeňské Dýšině uskuteční **II. ročník Prezidentského golfového turnaje**. ●

MAZDA. ODVÁŽNĚ JINÁ.

mazda

DOKONALE ZVLÁDNUTÉ ŘEMESLO SE PLATILO ZLATEM. TEĎ UŽ NEMUSÍ.

Co se může naučit výrobce automobilů od tvůrců tradičních japonských mečů? Přece dokonalé zvládnutí řemesla. Stejně jako tradiční řemeslná dovednost „Takumi“ je i výroba aut věcí umu a citlivého přístupu ke každému detailu. Japonští mistři si předávali své zkušenosti z generace na generaci. Každý skutečný mistr přece vždy usiluje o rozvoj svých dovedností. A stejně tak se zdokonalují zaměstnanci Mazdy. Sledujte celý příběh na mazda.cz/pribehy.

Mazda se v celé své historii vzpírala konvencím a šla vlastním směrem, hledala originální řešení a přistupovala k vývoji vozů neotřele. Výsledkem je dokonale řemeslně zpracovaný vůz, promyšlený do každého detailu a s bohatou výbavou. A za cenu, kterou rozhodně nečekáte.

MAZDA6

Mazda6 SDN CE 1.8

zvýhodnění

120 000 Kč

cena

již od 449 900 Kč

Kombinovaná spotřeba: 5,2-8,1 l/100 km, emise CO₂ 138-188 g/km.

AUTO PALACE SPOŘILOV S.R.O.,
NA CHODOVCI 1, 141 00 PRAHA 4,
TEL.: 296 574 334, 343, 852

AUTO PALACE BRNO S.R.O.,
ŘÍPSKÁ 22, 627 00 BRNO-SLATINA
TEL.: 515 808 111

WWW.AUTOPALACE-MAZDA.CZ

Představujeme advokátní kancelář **Vejmelka & Wünsch**

Kancelář **Vejmelka & Wünsch** poskytuje komplexní právní služby ve všech oborech práva, souvisejících zejména s podnikatelskou činností, ale také s činností a postavením veřejných institucí a orgánů místní samosprávy.

W VEJMELKA & WÜNSCH
ADVOKÁTI ATTORNEYS AT LAW RECHTSANWÄLTE

Kancelář byla založena v roce 1990 jako pobočka rakouské advokátní kanceláře Heller, Löber, Bahn & Partner. Stala se tak jednou z prvních zahraničních právních kanceláří na území bývalého Československa. Po sloučení s druhou největší německou právní firmou Bruckhaus Westrick Stegemann změnila své jméno na Bruckhaus Westrick Heller Löber, které bylo v roce 2000 při sloučení s anglickou advokátní kanceláří Freshfields Deringer změněno na Freshfields Bruckhaus Deringer. V roce 2002 převzali pražskou pobočku Freshfields Bruckhaus Deringer stávající společnici Vejmelka & Wünsch JUDr. Josef Vejmelka a JUDr. Petr Wünsch, kteří byli partnery zmíněných zahraničních advokátních kanceláří. Kancelář Freshfields Bruckhaus Deringer patří i nadále mezi zahraniční advokátní kanceláře, s nimiž Vejmelka & Wünsch úzce spolupracuje.

Kancelář Vejmelka & Wünsch poskytuje komplexní právní služby ve všech oborech práva, souvisejících zejména s podnikatelskou činností, ale také s činností a postavením veřejných institucí a orgánů místní samosprávy. Právní poradenství kanceláře Vejmelka & Wünsch zahrnuje právo společností včetně problematiky majetkových dispozic s podniky a společných podniků (joint ventures), mediální a telekomunikační právo, soutěžní právo, bankovní a pojišťovací právo, právní otázky transakcí s nemovitostmi a stavební právo, pracovní právo, duševní vlastnictví, ale i právní problémy z oblasti energetiky a životního prostředí, daňové právo, obchodněprávní a občanskoprávní závazkové vztahy a mezinárodní právo soukromé. Součástí široké palety poskytovaných služeb je rovněž mimosoudní urovnávání sporů, zastupování klientů před řádnými a rozhodčími soudy a hájení jejich zájmů v konkurzních a insolvenčních řízeních a v řízeních před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže, finančními, pracovními,

stavebními, celními a jinými správními úřady. K aktivitám kanceláře patří i zakládání dceřiných společností a poboček zahraničních společností v České republice a zastupování před rejstříkovými soudy.

Pravidelnou součástí činnosti kanceláře Vejmelka & Wünsch je realizace rozsáhlých právních auditů (due diligence) a příprava smluvních dokumentů při realizaci strategických obchodních záměrů (včetně tzv. „projektů na zelené louce“) zahraničních i tuzemských investorů v České republice v nejrůznějších odvětvích obchodu a průmyslu.

V kanceláři působí i odborníci pro oblast práva informačních technologií a farmaceutického práva, práva ochrany spotřebitele a pro celou řadu dalších odvětví soukromého i veřejného práva. Rozsáhlé know-how a zkušenosti získané dlouholetou praxí řadí advokátní kancelář Vejmelka & Wünsch na jedno z předních míst mezi advokátními kancelářemi v České republice.

- provádění obchodněprávních auditů (due diligence) a přípravu obchodněprávních stanovisek a posudků (legal opinion)

Bankovníctví a finance

Právní poradenství v oboru bankovního a finančního práva je významnou součástí právních služeb advokátní kanceláře Vejmelka & Wünsch. Zahrnuje zejména:

- právní poradenství při obchodování s cennými papíry a přípravě prospektů cenných papírů
- právní poradenství v oblasti kapitálového trhu
- přípravu a posuzování úvěrových smluv a zastupování klientů při jejich projednávání a uzavírání, a to jak na straně úvěrujících bank, tak i úvěrovaných subjektů
- finanční a operativní leasing movitého majetku (zejména dopravních prostředků, včetně letadel, užitkových vozidel, stavebních strojů a strojírenských zařízení) i nemovitostí, včetně přípravy a posuzování všeobecných leasingových podmínek a další smluvní dokumentace
- právní poradenství investičním fondům
- právní poradenství při přípravě nabídek na odkoupení a převzetí účastnických cenných papírů
- přípravu a posuzování všech typů zajišťovacích smluv, bankovních záruk a ručitelských prohlášení
- právní poradenství při refinancování
- provádění finančněprávních auditů (due diligence) a přípravu obchodněprávních stanovisek a posudků (legal opinion)

Právo obchodních společností

Tým právníků kanceláře Vejmelka & Wünsch prokázal v řadě významných projektů z oblasti práva obchodních společností schopnost poskytnout právní služby zahraničním i tuzemským klientům ve špičkové kvalitě. Právní poradenství kanceláře zahrnuje všechny sféry korporátního práva, zejména:

- akvizice, fúze, rozdělení a jiné přeměny obchodních společností
- poskytování komplexních právních služeb zahraničním investorům při zahájení jejich podnikatelské činnosti na území České republiky
- dispozice s podnikem
- převody obchodních podílů, akcií a jiného majetku
- běžnou společenskoprávní agendu a corporate governance
- vztahy v rámci koncernu
- ochranu práv akcionářů/společníků
- vypořádání menšinových akcionářů při přeměně
- prosazování nároků ze smluv

Nemovitosti, výstavba a development

Právníci kanceláře Vejmelka & Wünsch mají rozsáhlé zkušenosti s uspokojováním rozmanitých potřeb podnikatelských i nepodnikatelských subjektů spadajících do těchto oblastí. Praxe kanceláře zahrnuje zejména:

- právní poradenství při prodeji, nájmu a jiných dispozicích s nemovitostmi všeho druhu včetně průmyslových areálů, bytových domů a jiných budov, bytů a nebytových prostor a pozemků
- smluvní zatěžování nemovitostí zástavními právy a věcnými břemeny
- posuzování a uplatňování restitučních nároků i obranu klientů před restitučními nároky
- zastupování ve stavebních a jiných správních řízeních
- komplexní právní služby při realizaci developerských a dalších investičních projektů v oblasti nemovitostí
- právní audit (due diligence) nemovitěho majetku a přípravu právních stanovisek a posudků (legal opinion)

Hospodářská soutěž a veřejné zakázky

Advokátní kancelář Vejmelka & Wünsch poskytuje komplexní právní služby v oblasti hospodářské soutěže, včetně veřejné podpory a veřejných zakázek, a to jak podle českého práva, tak i podle právních předpisů Evropské unie, zejména:

- zastupování v řízeních před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže, Evropskou komisí a v řízeních před soudy
- předběžné posouzení transakcí (fúzí a akvizic) z hlediska nezbytnosti požádat o povolení spojení ze strany Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže a Evropské komise, včetně vypracování návrhu na povolení spojení
- provedení komplexních soutěžních auditů, tj. posouzení smluvních ujednání a obchodních praktik z hlediska jejich slučitelnosti s platnými právními předpisy v oblasti ochrany hospodářské soutěže, rozhodovací praxí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, Evropské komise a příslušných soudních orgánů, navržení opatření k odstranění případně zjištěného závadného stavu a vypracování praktických manuálů pro snížení rizika porušení soutěžních pravidel
- vypracování interních pravidel pro postup odpovědných pracovníků v případě šetření v prostorách podniku (tzv. dawn raid manuál)
- analyzování slučitelnosti zamýšlené či poskytované veřejné podpory s příslušnými právními předpisy Evropské unie
- právní podpora zadavatelům a uchazečům při výběrových řízeních, včetně vypracování zadávací a smluvní dokumentace a podpory při přípravě nabídek

Řešení sporů, soudní a rozhodčí řízení

Advokátní kancelář Vejmelka & Wünsch je účinnou oporou svých klientů při vedení obchodněprávních, občanskoprávních, pracovněprávních i jiných sporů. Právní služby poskytované zkušenými právníky zahrnují zejména:

- právní rozbor věci, včetně posouzení očekávané míry úspěšnosti klienta v případném soudním či rozhodčím řízení
- zastupování klientů v předžalobních jednáních a přípravu smluv o narovnání
- přípravu smluv o prorogaci/derogaci pravomoci soudů, ujednání o místní příslušnosti soudů a rozhodčích doložek
- přípravu žalob, opravných prostředků a jiných podání adresovaných řádným i rozhodčím soudům a správním orgánům
- přípravu stížností k Ústavnímu soudu ČR i k Evropskému soudu pro lidská práva

- zastupování klientů před řádnými soudy všech stupňů, včetně Nejvyššího soudu ČR, Nejvyššího správního soudu ČR a Ústavního soudu ČR
- zastupování klientů v rozhodčím řízení
- zastupování klientů v řízeních o uznání a výkonu cizozemských soudních rozhodnutí a rozhodčích nálezů
- zastupování klientů ve správních řízeních všeho druhu

Duševní vlastnictví

Součástí komplexních služeb, které advokátní kancelář Vejmelka & Wunsch poskytuje, je i právní poradenství v oblasti práva duševního vlastnictví, včetně problematiky informačních technologií a nekalé soutěže. Tyto služby zahrnují zejména:

- právní rozborů případů porušování autorských práv, práv k ochranným známkám, k průmyslovým vzorům, patentům, i jiných průmyslových práv jakož i porušování práv z internetových domén a právní rozborů případů nekalosoutěžního jednání
- přípravu licenčních smluv a jiných smluvních dokumentů, jejichž předmětem jsou autorská, průmyslová a jiná práva spadající do oboru duševního vlastnictví
- podávání přihlášek národních, evropských a mezinárodních ochranných známek
- zastupování klientů v soudních a rozhodčích řízeních, týkajících se autorských práv, průmyslových práv a jiných práv spadajících do oboru práva duševního vlastnictví, včetně práv k informačním technologiím a práv z internetových domén
- zastupování klientů před Úřadem průmyslového vlastnictví v řízeních zejména o zápisu/výmazu ochranných známek a jiných průmyslových práv a v dalších řízeních
- provádění právních auditů (due diligence) týkajících se průmyslových práv a jiných práv spadajících do oboru práva duševního vlastnictví
- právní poradenství poskytovatelům služeb informační společnosti

Insolvence a restrukturalizace

Advokátní kancelář Vejmelka & Wunsch poskytuje komplexní poradenství věřitelům, dlužníkům a dalším subjektům v insolvenčním řízení i při restrukturalizaci podniků či skupin mimo insolvenční řízení, které zahrnuje zejména:

- posuzování vhodnosti či nezbytnosti zahájení insolvenčního řízení
- zastupování společností ohrožených úpadkem při jednání s věřiteli

- přípravu insolvenčních návrhů a přihlášek pohledávek
- zastupování na schůzích věřitelů i ve věřitelském výboru
- zastupování v incidenčních sporech
- přípravu návrhů na reorganizaci i reorganizačních plánů, poradenství v souvislosti s jejich plněním
- analýzy návrhů smluv z pohledu rizika insolvenčního řízení

Pracovní právo

Díky četnosti poptávky zejména podnikatelských subjektů patří poskytování pracovníprávních služeb mezi stěžejní činnosti advokátní kanceláře Vejmelka & Wunsch a zahrnuje zejména:

- přípravu pracovních, manažerských a dalších pracovníprávních smluv a jejich změn
- posuzování peněžitých a jiných pracovníprávních nároků
- posuzování důvodů ukončení pracovního poměru, přípravu výpovědí, okamžitých zrušení pracovního poměru, dohod o ukončení pracovního poměru, jakož i dohod o zákazu konkurence po ukončení pracovního poměru a další služby s ukončením pracovního poměru související
- právní servis při hromadném propouštění
- přípravu pracovních a organizačních řádů a jiných pracovníprávních interních předpisů a organizačních opatření
- tvorbu benefičních a jiných motivačních programů pro manažery i řadové zaměstnance
- zastupování zaměstnavatelů i zaměstnanců v pracovníprávních sporech
- poradenství při kolektivním vyjednávání
- provádění pracovníprávních auditů (due diligence)

Obchodní a občanské právo, mezinárodní právo soukromé

Tyto obory práva, které se vzhledem k jejich charakteru logicky prolínají s ostatními obory práva, ve kterých své služby advokátní kancelář Vejmelka & Wunsch poskytuje, jsou samozřejmou a významnou součástí její specializace, uplatňované nejen v jejím projektovém poradenství, ale i při uspokojování každodenních potřeb klientů. Právní služby kanceláře zahrnují zejména:

- přípravu všech typů obchodněprávních a občanskoprávních smluv, včetně všeobecných obchodních podmínek, zastupování klientů při jejich projednávání a uzavírání i při prosazování nároků z nich vyplývajících
- poradenství podle předpisů na ochranu spotřebitele

- posuzování a uplatňování nároků na náhradu škody na majetku i na zdraví
- posuzování a uplatňování nároků podle předpisů na ochranu osobnosti
- vymáhání pohledávek
- posuzování pojistných nároků a přípravu pojistných smluv, včetně přípravy všeobecných pojistných podmínek
- právní poradenství a zastupování klientů v dědickém řízení
- právní poradenství podle předpisů rodinného práva
- posuzování a uplatňování restitučních nároků
- přípravu dohod o volbě práva a posuzování aplikace kolizních norem
- poradenství v souvislosti s výkladem a aplikací ustanovení mezinárodních smluv

Farmaceutické právo

Advokátní kancelář Vejmelka & Wunsch disponuje rozsáhlými znalostmi a zkušenostmi také v oblasti farmaceutického práva, včetně regulace reklamy na humánní i veterinární léčivé přípravky. Její právní služby zahrnují zejména:

- přípravu smluvních dokumentů v souvislosti se zajišťováním klinických hodnocení a neintervenčních farmaceutických studií, včetně jednání se zdravotnickými zařízeními a zkoušejícími o obsahu smluvních podmínek
- posuzování souladu reklamy na léčivé přípravky se zákonnými požadavky, včetně zastupování před příslušnými správními orgány
- poskytování právního poradenství při registraci léčivých přípravků a v souvislosti s cenovou regulací léčiv a obchodováním s léčivy, včetně zastupování před příslušnými správními orgány
- poradenství z hlediska ochrany osobních údajů pacientů a lékařů

Ochrana osobních údajů

Díky zkušenému týmu právníků poskytuje advokátní kancelář Vejmelka & Wunsch odborné právní poradenství rovněž v oblasti ochrany osobních údajů. Tyto právní služby zahrnují zejména:

- registraci správce osobních údajů u Úřadu pro ochranu osobních údajů
- přípravu smluvních dokumentů pro zpracování osobních údajů
- právní poradenství při předávání osobních údajů do zahraničí
- zastupování v řízeních před Úřadem pro ochranu osobních údajů
- posuzování opatření ke sledování elektronické pošty a využití elektronických komunikačních zařízení z pohledu ochrany soukromí

Právo životního prostředí

Zkušený tým právníků kanceláře Vejmelka & Wünsch účinně pomáhá svým klientům orientovat se v častých změnách právních předpisů, ke kterým zvláště v oblasti environmentálního práva dochází. Právní služby kanceláře zahrnují zejména:

- poradenství související s hodnocením vlivů na životní prostředí, integrovanou prevencí a omezováním znečišťování (EIA / integrované povolení – IPPC)
- ekologické právní audity (due diligence) a přípravu ekologických právních stanovisek a posudků (legal opinion)
- zastupování klientů před správními orgány i soudy ve věcech ochrany životního prostředí
- právní poradenství v oblasti nakládání s odpady, včetně nebezpečných odpadů, obaly, chemickými látkami a chemickými přípravky
- právní poradenství podle předpisů o nejvyšší přípustnosti toxických a zdraví škodlivých látek především v oblasti textilního a potravinářského průmyslu
- právní poradenství na úseku ochrany vod, prevence závažných havárií
- spolupráci s příslušnými odbornými osobami na jednotlivých úsecích ochrany životního prostředí

Právo EU

Advokátní kancelář Vejmelka & Wünsch poskytuje komplexní právní poradenství v oblasti evropského (komunitárního) práva, které se vstupem České republiky do Evropské unie stalo součástí českého právního řádu. Kromě běžného právního poradenství podle předpisů evropského práva, včetně právní pomoci při ochraně práv spotřebitele v rámci Evropské unie, zahrnuje praxe právních specialistů kanceláře zejména:

- právní pomoc v oblasti hospodářské soutěže a smluvních vztahů v rámci Evropské unie
- právo nekalé soutěže a veřejných zakázek
- právní servis při zakládání evropských společností (societas europaea), při fúzi evropských společností a změně jejich sídla
- přípravu právních stanovisek a posudků (legal opinion)
- poradenství v oblasti fondů Evropské unie
- poradenství v souvislosti s řízením před orgány Evropské unie

Pro bono

Advokátní kancelář Vejmelka & Wünsch si je jako renomovaný poskytovatel právních služeb plně vědoma své odpovědnosti za fungování společnosti, založené na vládě práva. Z tohoto důvodu se také aktivně podílí na poskytování pro bono právních služeb jednotlivcům s omezenými příjmy a neziskovým organizacím a svoji podpo-

ru rozvoje pro bono právních služeb advokátů vyjádřila v roce 2008 nejen podpisem pro bono deklarace, ale zejména ochotou poskytovat uvedeným subjektům právní služby v rámci projektu Pro bono centra. V této souvislosti poskytla advokátní kancelář Vejmelka & Wünsch právní pomoc například nevládní organizaci Iuridicum Remedium, o. s. při posuzování diskriminačních podmínek při vydávání anonymní čipové karty „opencard“ nebo organizaci INEX – Sdružení dobrovolnických aktivit při právním zajištění dobrovolnické práce v zahraničních projektech.

Mezinárodní právnícké organizace

IBA

Společníci advokátní kanceláře Vejmelka & Wünsch jsou členy IBA – největší a nejprestižnější celosvětové organizace právníků a účastní se jejích akcí.

THE LEGAL 500

The Legal 500 – renomovaná nezávislá společnost zabývající se hodnocením právních firem doporučuje advokátní kancelář Vejmelka & Wünsch především jako specialistu pro oblast obchodního práva a práva obchodních společností (včetně fúzí a akvizic) a pro oblast práva nemovitostí. Oceňovány jsou zkušenosti kanceláře Vejmelka & Wünsch v oblasti telekomunikace, média a technologie.

PRACTICAL LAW COMPANY

Britská ratingová agentura Practical Law Company (PLC) doporučuje již po léta advokátní kancelář Vejmelka & Wünsch především pro následující právní oblasti: hospodářská soutěž, obchodní

právo a právo obchodních společností (včetně fúzí a akvizic), restrukturalizace a insolvence.

EUROPEAN LEGAL EXPERTS

Evropská právní experti – od roku 2001 vydává společnost Legal Business přehled právních odborníků celé Evropy. Každoročně jsou tam uváděna jména spolupracovníků advokátní kanceláře Vejmelka & Wünsch, a to jako evropských expertů pro Českou republiku zejména v právních oblastech obchodního práva a práva obchodních společností (včetně fúzí a akvizic) a dále IP, IT a telekomunikace.

CHAMBERS EUROPE

Chambers Guide je považován za nejprestižnější nezávislý žebříček v oblasti hodnocení právních firem. Tento žebříček vychází každoročně jako referenční nástroj pro klienty advokátních kanceláří a jeho tvůrci si zakládají na objektivitě svých zjištění. Ratingová publikace Chambers Europe pro rok 2009 hodnotí advokátní kancelář Vejmelka & Wünsch jako přední právní firmu v ČR v oblastech práva obchodních společností, včetně fúzí a akvizic a práva ochrany hospodářské soutěže. ●

Kontaktní údaje

ADRESA: *Italská 27*
Praha 2
120 00

URL: www.vejwun.cz

TELEFON: +420 222 253 050

FAX: +420 222 25 30 90

E-MAIL: prague@vejwun.cz

WEB: www.vejmelkawuensh.cz

Představujeme náš tým advokátů

W VEJMELKA & WÜNSCH
ADVOKÁTI ATTORNEYS AT LAW RECHTSANWÄLTE

Josef Vejmelka

advokát, JUDr.

Titul doktora práv získal v roce 1978 na Právnické fakultě Univerzity Karlovy v Praze. V letech 1979 až 1985 působil jako podnikový právník v podniku zahraničního obchodu, kde se specializoval na obchodní a autorské právo. Od roku 1985 do roku 1990 pracoval jako podnikový právník v České státní pojišťovně se zaměřením na pojišťovací, obchodní a občanské právo. V roce 1988 byl jmenován jednatelem národní sekce AIDA. Josef Vejmelka je členem České advokátní komory a IBA. V roce 1990 začal pracovat v pražské pobočce advokátní kanceláře Heller Löber Bahn & Partner, kterou vedl a v níž od roku 1991 působil jako advokát. V této kanceláři vykonával svou advokátní praxi i v letech 1998 až 2000, kdy byla pobočkou advokátní kanceláře Bruckhaus Westrick Heller Löber a v letech 2000 až 2002, kdy tato kancelář byla součástí sítě advokátních kanceláří Freshfields Bruckhaus Deringer. V roce 2002 převzal společně s Petrem Wünschem pražskou pobočku advokátní kanceláře Freshfields Bruckhaus Deringer a založil veřejnou obchodní společnost advokátů Vejmelka & Wünsch, v.o.s. (nyní s.r.o.). Účastnil se jako řečník na řadě mezinárodních seminářů a konferencí. Hovoří plynně česky, slovensky, anglicky, německy a rusky. Je spoluautorem publikace Československé obchodní právo a autorem různých právních článků, týkajících se zejména otázek zahraničních investic, včetně příslušných programů aplikovaných v České republice, otázek soutěžního práva ve spojení s fúzemí (merger notification regime), problematiky autorskoprávních a pojišťovacích smluv. V současné době se specializuje na obchodní právo, fúze a akvizice, hospodářskou soutěž a na právo nemovitostí.

Petr Wünsch

advokát, JUDr.

Titul doktora práv získal v roce 1978 na Právnické fakultě Univerzity Karlovy v Praze. Od roku 1978 do roku 1980 pracoval jako právník v Československé obchodní bance, kde se zaměřoval na mezinárodní úvěrové smlouvy. Od roku 1980 do roku 1989 působil jako právník a později také jako vedoucí právního oddělení několika ministerstev příslušných pro oblast průmyslu a obchodu. V letech 1989 až 1991 se v rámci příslušné pracovní skupiny Úřadu průmyslového vlastnictví zabýval harmonizací základních československých průmyslověprávních předpisů se západoevropskými zákonnými úpravami. Petr Wünsch je členem České advokátní komory a IBA. Od roku 1991 do roku 1998 působil jako advokát v pražské pobočce advokátní kanceláře Heller Löber Bahn & Partner. V této kanceláři vykonával svou advokátní praxi i v letech 1998 až 2000, kdy byla pobočkou advokátní kanceláře Bruckhaus Westrick Heller Löber a v letech 2000 až 2002, kdy tato kancelář byla součástí sítě advokátních kanceláří Freshfields Bruckhaus Deringer. V roce 2002 převzal společně s Josefem Vejmelkou pražskou pobočku advokátní kanceláře Freshfields Bruckhaus Deringer a založil veřejnou obchodní společnost advokátů Vejmelka & Wünsch, v.o.s. (nyní s.r.o.). Hovoří česky, německy, anglicky, švédsky, rusky a slovensky (soudní tlumočnick jazyka německého a švédského). Je spoluautorem publikace Československé obchodní právo a článků týkajících se zejména práva společností, jakož i mezinárodního práva soukromého a průmyslověprávní problematiky. V současné době se specializuje na obchodní právo, fúze a akvizice, právo nemovitostí, duševní vlastnictví, jakož i finanční a pracovní právo.

Lucie Dietschová

advokátka, Mgr.

Lucie Dietschová ukončila studium na Právnické fakultě Univerzity Karlovy v Praze se zaměřením na mezinárodní právo veřejné a mezinárodní vztahy. V roce 1996 jí byla udělena cena Bernarda Bolzana za práci „Mezinárodněprávní aspekty kontroly drog (Mechanismus OSN, kontrola legálního obchodu)“. Praxi advokátní koncipientky vykonala v letech 1998 až 2001 v mezinárodních advokátních kancelářích Bruckhaus Westrick Heller Löber a Freshfields Bruckhaus Deringer. Po složení advokátní zkoušky a zápisu do seznamu advokátů České advokátní komory v roce 2001 působila v advokátní kanceláři Freshfields Bruckhaus Deringer jako advokátka. Od roku 2002, kdy došlo k převzetí pražské pobočky advokátní kanceláře Freshfields Bruckhaus Deringer jejími tehdejšími partnery Josefem Vejmelkou a Petrem Wünschem, vykonává advokacii v advokátní kanceláři Vejmelka & Wünsch, jejíž partnerkou se stala v roce 2008. Lucie Dietschová je spoluautorkou více odborných publikací, včetně publikací zahraničních. Specializuje se na přípravu rozsáhlých právních auditů (due diligence), oblast práva společností a obchodní právo, pracovní právo, právní vztahy k nemovitostem, stavební právo, právní poradenství pro subjekty veřejné správy, zejména pro územní samosprávné celky, konfiskační a restituční zákonodárství. Hovoří plynně česky a německy.

Martin Peckl

advokát, Mgr.

Martin Peckl začal pracovat pro naši kancelář (v té době součást advokátní kanceláře Bruckhaus Westrick Heller Löber) již v průběhu svého studia na Právnické fakultě Univerzity Karlovy v Praze v roce 2000. Po ročním studijním pobytu na univerzitě v Turku (Finsko) nastoupil do advokátní kanceláře Freshfields Bruckhaus Deringer jako advokátní koncipient a po převzetí pražské pobočky advokátní kanceláře Freshfields Bruckhaus Deringer jejími tehdejšími partnery Josefem Vejmelkou a Petrem Wünschem v roce 2002, působil nejprve v této pozici i ve veřejné obchodní společnosti advokátů Vejmelka & Wünsch (nyní s.r.o.). Od roku 2005 je jako advokát členem České advokátní komory. V roce 2008 se stal partnerem advokátní kanceláře Vejmelka & Wünsch. Martin Peckl má zkušenosti v oblasti práva obchodních společností (včetně fúzí a akvizic), práva cenných papírů, pracovního práva a práva nemovitostí. Hovoří plynně česky a německy (dvojazyčně), jakož i anglicky.

Tomáš Fiala

advokát, Mgr., Ph.D.

Magisterské studium práv na Právnické fakultě Masarykovy univerzity v Brně ukončil v roce 1993, titul Ph.D. v oboru obchodní právo získal na téže univerzitě v roce 2001. Od roku 1993 do roku 2001 pracoval na Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, kde v letech 1999 – 2001 zastával funkci ředitele odboru evropské integrace a mezinárodního práva a byl rovněž

členem rozkladové komise pro oblast hospodářské soutěže. V letech 2001 – 2002 pracoval jako advokátní koncipient v advokátní kanceláři Freshfields Bruckhaus Deringer. Od převzetí pražské pobočky této advokátní kanceláře jejími tehdejšími partnery Josefem Vejmelkou a Petrem Wünschem v roce 2002 vykonával svoji praxi v advokátní kanceláři Vejmelka & Wünsch, ve které od roku 2005 působí jako advokát. V roce 2008 se stal partnerem advokátní kanceláře Vejmelka & Wünsch. Je členem České advokátní komory a České asociace pro soutěžní právo. Účastnil se jako řečník řady seminářů a konferencí zaměřených na oblast ochrany hospodářské soutěže a rovněž publikoval řadu právních článků týkajících se této oblasti. Ratingovou publikací Chambers Europe 2009 byl vyhodnocen jako vedoucí odborník v oblasti soutěžního práva. Hovoří česky a anglicky. V současné době se specializuje na oblast soutěžního práva, právní úpravu zadávání veřejných zakázek, ochrany osobních údajů a farmaceutické právo.

Markéta Protivánková

advokátka, JUDr., Ph.D.

Titul magistra práv získala v roce 1998 na Právnické fakultě Univerzity Karlovy v Praze, titul doktora práv na téže univerzitě v roce 2002. Od roku 1998 do roku 2000 pracovala jako advokátní koncipientka v pražské pobočce advokátní kanceláře Bruckhaus Westrick Heller Löber. V této advokátní kanceláři vykonávala svou praxi i v letech 2000 až 2002, kdy tato kancelář byla součástí světové sítě advokátních kanceláří Freshfields Bruckhaus Deringer. Od roku 2002 je advokátkou. Od převzetí pražské pobočky advokátní kanceláře Freshfields Bruckhaus Deringer jejími tehdejšími partnery Josefem Vejmelkou a Petrem Wünschem v roce 2002 působí jako advokátka v advokátní kanceláři Vejmelka & Wünsch. Markéta Protivánková je členkou České advokátní komory. Hovoří česky, anglicky, německy a italsky. V současné době se specializuje na obchodní právo, fúze a akvizice, právo nemovitostí a právo životního prostředí.

Jitka Otmarová

advokátka, Mgr.

Titul magistra práv získala v roce 1998 na Právnické fakultě Univerzity Karlovy v Praze. Po absolvování postgraduálního studia mezinárodního obchodního práva na Univerzitě René Descartes v Paříži (DESS) působila v letech 1999 až 2005 v pražské pobočce známé francouzské advokátní kanceláře. Poté pracovala jako advokátka v renomované pražské advokátní kanceláři. Do advokátní kanceláře Vejmelka & Wünsch nastoupila v roce 2007. Jitka Otmarová se ve své právní praxi věnuje zejména právu obchodnímu, pracovnímu a soutěžnímu, jakož i právu nemovitostí a právu duševního vlastnictví. Členkou České advokátní komory jako advokátka je od roku 2002. Hovoří česky, francouzsky a anglicky.

Petr Dvořák

advokát, Mgr.

Titul magistra práv získal v roce 2005 na Právnické fakultě Univerzity Karlovy v Praze. Během studia absolvoval studijní pobyt na Právnické fakultě Univerzity Fridericha Viléma v Bonnu. Následně, v letech 2005 až 2007, vykonával praxi jako advokátní koncipient v renomované pražské advokátní kanceláři. Do naší advokátní kanceláře Vejmelka & Wünsch nastoupil v roce 2007. Petr Dvořák se ve své praxi specializuje na oblast práva obchodních společností a obchodního práva, akvizice a s nimi související právní audity a pracovní právo. Od roku 2008 je jako advokát členem České advokátní komory. Hovoří česky, německy a anglicky.

Jiří Vlastník

advokát, JUDr., Ph.D.

Jiří Vlastník v roce 2000 absolvoval bakalářský studijní program na Policejní akademii ČR. Titul magistra práv získal v roce 2005 na Právnické fakultě Univerzity Karlovy v Praze, tituly Ph.D. a JUDr. na téže fakultě v roce 2008. Během studií absolvoval studijní pobyty ve Francii na Právnické fakultě Université Nancy 2 a při Université Paris II – Panthéon-Assas. V letech 2005 až 2008 vykonával praxi advokátního koncipienta v renomované pražské advokátní kanceláři. Od roku 2008 je jako advokát členem České advokátní komory. Do advokátní kanceláře Vejmelka & Wünsch nastoupil v roce 2009. Jiří Vlastník se věnuje především obchodnímu právu, zejména právu korporátnímu a závazkovému, dále právu občanskému, evropskému, jakož i řešení právních sporů. Je autorem či spoluautorem řady právních publikací. Hovoří česky, anglicky a francouzsky.

Jakub Vaněk

advokát, JUDr.

Své právnické vzdělání získal na Právnické fakultě Univerzity Karlovy v Praze. Během studia absolvoval studijní pobyt na Právnické fakultě Univerzity Heinricha Heineho v Düsseldorfu. Následně vykonával praxi advokátního koncipienta v pražské pobočce renomované mezinárodní advokátní kanceláře. Do advokátní kanceláře Vejmelka & Wünsch nastoupil v roce 2006. Jakub Vaněk se specializuje především na komplexní právní poradenství v oblasti obchodního

práva, zejména práva obchodních společností, fúze a akvizice, corporate governance, jakož i na obchodněprávní a občanskoprávní vztahy a pracovní právo. Od roku 2010 je jako advokát členem České advokátní komory. Hovoří česky, anglicky a německy.

Milan Holeček

advokát, Mgr.

Magisterské studium práv na Právnické fakultě Univerzity Karlovy v Praze ukončil v roce 2006 a v témže roce nastoupil jako koncipient do advokátní kanceláře Vejmelka & Wünsch. V roce 2010 byl zapsán do seznamu advokátů České advokátní komory. Během studií absolvoval studijní pobyt v tureckém Istanbulu a švédském Lundu, kde se na právnické fakultě Lund University zabýval evropským právem. Milan Holeček se ve své praxi specializuje na oblast občanskoprávních a obchodněprávních závazků, korporátní právo, pracovní právo, právo kapitálových trhů a cenných papírů, energetické právo a právo duševního vlastnictví. Hovoří česky, anglicky a turecky.

Silvie Király

advokát, Mgr.

Své právnické vzdělání dokončila v roce 2006 získáním titulu magistry práva na Právnické fakultě ZČU v Plzni. Při studiu se zaměřila na mezinárodní právo veřejné. Několikrát se zúčastnila mezinárodních právnických soutěží moot court, a to v roce 2003 Telders International Law

Moot Court Competition v nizozemském Haagu a v roce 2004 Philip C. Jessup International Law Moot Court Competition ve Washingtonu D.C. V roce 2004 absolvovala letní studijní kurs mezinárodního trestního práva pořádaný Grotius Centre For International Legal Studies, Campus Den Haag. V roce 2007 se zúčastnila konference k 10. výročí založení Mezinárodního trestního tribunálu konané v nizozemském Haagu. Rok před dokončením svých studií absolvovala roční studijní pobyt ve Velké Británii na School of Law, Manchester Metropolitan University v Manchesteru, který následovala půlroční pracovní stáž v kanceláři Amy Tsang & Co. Solicitors v Manchesteru. Do advokátní kanceláře Vejmelka & Wünsch nastoupila v roce 2007 jako advokátní koncipientka s jeden a půl roční praxí ve známé pražské advokátní kanceláři. Od roku 2010 je členkou České advokátní komory. Ve své praxi se Silvie Király zaměřuje na obchodní právo, zejména M&A, právo bytů a nebytových prostor a spornou agendu. Hovoří plynně česky a anglicky.

Irena Homolová

advokátka, JUDr., LL.M.

Titul magistra práv (s vyznamenáním) získala v roce 2005 na Právnické fakultě Univerzity Karlovy v Praze, titul JUDr. v oboru evropské právo získala v roce 2008. V letech 2004 až 2005 absolvovala roční pregraduální studijní program na Univerzitě v Cardiffu, Cardiff Law School ve Velké Británii ukončený získáním Diploma in Legal Studies (s vyznamenáním) a v letech 2005 až 2006 absolvovala na téže univerzitě postgraduální studium se zaměřením na evropské právo a právo mezinárodního obchodu ukončené získáním titulu Master of Laws (s vyznamenáním). V letech 2007 až 2009 vykonávala právní praxi advokátní koncipientky v pražských pobočkách renomovaných mezinárodních advokátních kanceláří. Do advokátní kanceláře Vejmelka & Wünsch nastoupila v roce 2010. Irena Homolová je jako advokátka členkou České advokátní komory od roku 2011. Ve své praxi se zaměřuje především na obchodní právo, zejména oblast korporátního práva a závazkových vztahů, občanské právo, jakož i spornou agendu a oblast pracovního práva. Vedle češtiny hovoří i anglicky a španělsky. ●

24. VÝROČNÍ KONGRES SVĚTOVÉ ASOCIACE PRÁVNÍKŮ (WJA) V PRAZE V ČESKÉ REPUBLICE

**POZNAMENEJTE
SI TERMÍN!**

**23. - 28. ŘÍJNA
2011**

Bližší informace ohledně programu a registrace pro advokáty jsou k dispozici u partnera kongresu - České advokátní komory (www.cak.cz/ rubrika Vzdělávání advokátů / Akce jiných subjektů).

Získejte slevu \$ 450 při registraci prostřednictvím České advokátní komory!

NÁRODNÍ PRÁVNÍ SYSTÉMY V GLOBALIZOVANÉM SVĚTĚ

Světová asociace právníků (The World Jurist Association - WJA) s potěšením oznamuje, že **24. výroční celosvětový kongres práva** se bude konat **v Praze** v České republice

SPONZOŘI

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI

PARTNEŘI

lidé

Robert Neruda

Havel, Holásek & Partners posiluje na Moravě - Robert Neruda vedoucím advokátem brněnské pobočky

Novým vedoucím advokátem brněnské pobočky největší česko-slovenské advokátní kanceláře Havel, Holásek & Partners byl jmenován Robert Neruda (34), bývalý místopředseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže a advokát s téměř desetiletou právní praxí. V kanceláři Havel, Holásek & Partners pracuje více než rok a doposud zde zastával pozici vedoucího týmu právníků, kteří poskytují služby především ve věcech týkajících se práva hospodářské soutěže a veřejné podpory. Na pozici vedoucího advokáta v Brně nahradí Jana Hladkého.

„Jmenování Roberta Nerudy vedoucím advokátem

pobočky v Brně je nejlepší reflexí jeho výborné práce pro naši kancelář. Kromě toho jsme se rozhodli ještě více posílit naše působení na Moravě maximálním manažerským a klientským propojením poboček v Brně a Ostravě.“ řekl Jaroslav Havel, zakládající partner kanceláře Havel, Holásek & Partners. Management moravských kanceláří tvoří kromě Roberta Nerudy další dva partneři kanceláře – Pavel Říha a Ivan Barabáš.

V obou moravských pobočkách kanceláře pracuje dohromady více než 20 právníků; kromě toho pak ještě i tým pracovníků zaměřující na správu a vymáhání pohledávek. Celkově tak zde kancelář a její sesterská inkasní agentura Cash Collectors zaměstnává okolo 90 spolupracovníků.

Pobočky v Ostravě a Brně jsou dále manažersky i odborně podporovány týmem partnerů ve složení Jaroslav Havel, Robert Nešpůrek a David Neveselý. ●

Mgr. Ján Béréš

Advokátní kancelář Kocián Šolc Balaščík má tři nové advokáty

Přední advokátní kancelář Kocián Šolc Balaščík (KŠB) rozšiřuje od srpna tým advokátů o tři nové členy – Jána Béréše, Josefa Bedeče a Davida Sobka. Všichni působili v KŠB již jako advokátní koncipienti. KŠB je s téměř sedmdesáti právními a daňovými specialisty a s kancelářemi v Praze, Karlových Varech a Ostravě jednou z největších advokátních kanceláří v ČR.

Mgr. Ján Béréš (28) se zaměřuje zejména na poradenství v oblastech fúzí a akvizic, veřejných zakázek a práva obchodních společností. Je absolventem Právnické fakulty Univerzity Karlovy v Praze (2008), studoval též na právnické fakultě Università di Bologna v Itálii. V KŠB začínal v roce 2007 jako právní asistent, později se stal advokátním koncipientem. Právní služby poskytuje v českém, anglickém a italském jazyce. Je členem České advokátní komory.

Mgr. Josef Bedeč (32) poskytuje právní poradenství zejména v oblastech soudních sporů, rozhodčích a správních řízení, věnuje se též pracovnímu právu. Absolvoval Právnickou fakultu Masarykovy Univerzity v Brně (2002). Do KŠB nastoupil v roce 2008 jako advokátní koncipient, nyní působí jako advokát v týmu právníků karlovarské kanceláře KŠB. Právní služby poskytuje v českém a německém jazyce. Je členem České advokátní komory.

Ing. Mgr. David Sobek

Ing. Mgr. David Sobek (35) se specializuje především na právo obchodních společností, závazkové právo a právní audit. Vystudoval Vysokou školu ekonomickou v Praze (2001) a Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze (2008). Do KŠB nastoupil v roce 2008 jako advokátní koncipient. Předchozí pracovní zkušenosti získal kromě jiného v nadnárodní auditorské a poradenské společnosti. Právní služby poskytuje v českém a anglickém jazyce. Je členem České advokátní komory. ●

Mgr. Josef Bedeč

Hledáte respektovanou finanční instituci?

- Půjčku Provident se 130letou tradicí využívají více než dva miliony zákazníků v šesti zemích světa - u nás, na Slovensku, v Polsku, Maďarsku, Rumunsku a Mexiku.
- Mateřská společnost je úspěšně obchodována na londýnské burze.
- Podle průzkumu neziskové organizace Člověk v tísni je Provident druhou nejméně rizikovou nebankovní společností, od které si lze půjčit peníze.

PROVIDENT

Malé věci dělají velký rozdíl

www.provident.cz

Česká advokátní komora a EPRAVO.CZ vyhlašují 7. ročník prestižní celojustiční soutěže

Mercedes-Benz

Generální partner

Hlavní finanční partner

eschranka.eu

novasoft

Čestovní kampaň FISCHER

Beroun golf resort

Významní partneři

UniCredit Bank

RENOMIA

PROVIDENT

GENERALI Pojišťovna

Wolters Kluwer Česká republika

APOGEO

Europcar

CODEXIS ADVOKACIE

Hästens

WI-ASS ČR s. r. o. pojišťovna makléř

Hlavní partneři

Ceny sv. Yva může získat v jednotlivých kategoriích příslušník kterékoli právnické profese, pokud v oblasti svého působení dosáhne mimořádných výsledků. V kategorii Právnická síň slávy jde o ocenění za celoživotní dílo. Nominovat kandidáta může veškerá odborná veřejnost.

Nominace jsou přijímány na www.pravnikroku.cz od 15. 5. 2011 do 31. 10. 2011. Zde jsou k dispozici i podrobné instrukce k nominacím a nominační formuláře. Informace o Právníkovi roku 2011 naleznete též na webových stránkách všech partnerů soutěže a ve všech právnických periodikách.

Ceny sv. Yva budou předány na slavnostním galavečeru se společenským programem 27. ledna 2012 v Brně. Pro rezervaci vstupenek a ubytování sledujte Bulletin advokacie č. 10/2011.

PARTNEŘI SOUTĚŽE:

- Notářská komora ČR
- Exekutorská komora ČR
- Soudcovská unie ČR
- Unie státních zástupců ČR
- Unie podnikových právníků ČR
- Jednota českých právníků

Soutěž se koná pod záštitou předsedy vlády ČR RNDr. Petra Nečase a ministra spravedlnosti ČR JUDr. Jiřího Pospíšila

STÁLÉ KATEGORIE PRÁVNÍKA ROKU 2011

- Občanské právo (hmotné, procesní)
- Trestní právo (hmotné, procesní)
- Obchodní právo
- Správní právo
- Pracovní právo
- Právo duševního vlastnictví
- Lidská práva a právo ústavní

STÁLÉ KATEGORIE SE ZVLÁŠTNÍMI KRITÉRII

- Právnická síň slávy (za výjimečný celoživotní přínos právu)
- Talent roku (pro mladé začínající právníky do 33 let věku)
- Ocenění PRO BONO

z právní praxe

DÁŇA, PERGL & PARTNEŘI

Advokátní kancelář

Máte právo na úspěch

Letecký průvodce právy cestujícího

aneb nebojte se přihlásit o svá práva v případě zrušení letu, významného zpoždění letu či ztráty Vašeho zavazadla

HÁJEK ZRZAVECKÝ

Chystáte se na dovolenou letadlem? Či letadlo využíváte zejména za účelem cest za svými obchodními partnery či klienty? Pak by Vaší pozornosti neměl uniknout tento článek, ve kterém Vás seznámíme s Vašimi základními leteckými právy, jež Vám mezinárodní a evropská legislativa nabízí.

Je obecně známo, že letecká doprava je pro svou rychlost, bezpečnost a dostupnost bezesporu nejvyužívanější dopravou dnešních dnů. Právě řečenému svědčí fakt, že letecké společnosti denně přepraví milióny spokojených cestujících, vedle kterých se však lze setkat i s těmi, kterým se během letecké dopravy přihodila např. právě jedna z níže uvedených situací. Jaká práva má vlastně cestující a na koho se má v případě potřeby obrátit? Odpověď na tyto otázky nalezne zájemce právě v tomto článku.

Legislativa

Alfou a omegou mezinárodního leteckého práva je Úmluva o sjednocení některých pravidel v mezinárodní letecké přepravě (1999) (tzv. Montrealská úmluva),^[1] která ve svých ustanoveních mimo jiné upravuje odpovědnost dopravce za zpoždění letu, za smrt a zranění cestujícího a za škodu na zavazadlech v případě jejich ztráty, zničení či poškození.

Právě zmíněná mezinárodní úprava se prolíná s úpravou evropskou, a to zejména se stěžejním nařízením Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů (nařízení č. 261/2004).

Nařízení se vztahuje pouze na ty cestující, kteří:

- odlétají z letiště umístěného na území členského státu EU; nebo
- odlétají z letiště umístěného na území třetí země (nečlenského státu EU) na letiště umístěné na území členského státu EU, pokud je provozující dopravce dopravcem členského státu;^[2]

obojí za podmínky, že má cestující potvrzenou rezervaci a přihlásil se k přepravě ve stanoveném čase (vyjma případů zrušení letu) nebo nejpозději 45 min před zveřejněným časem odletu, není-li čas stanoven.

Opomenuto nesmí zůstat nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 2027/97 o odpovědnosti leteckého dopravce při letecké dopravě cestujících a jejich zavazadel, změněné nařízením (ES) č. 889/2002, jež ve svých ustanoveních odkazuje na aplikaci Montrealské úmluvy (nařízení č. 2027/97). Kruh se tak uzavírá. Bez sebemenších pochyb lze tyto normy označit za jedny z nejdůležitějších center ochrany práv leteckého cestujícího.

Jednotlivé případy odpovědnosti dopravce

1) Odepření nástupu na palubu letadla

Je možné, aby taková situace vůbec nastala? Ano a velice jednoduše. Letecké společnosti (většinou u vylázaných letů na velké vzdálenosti) často z důvodu ryze ekonomicko-pragmatických umožňují zakoupení letenky většímu počtu zájemců, než je samotná kapacita letadla (tzv. overbooking), jelikož předpokládají, že ve většině případů existuje procento cestujících, kteří se na svůj let prostě nedostaví.[3] Zřejmým důsledkem overbookingu je odmítnutí nástupu na palubu nadbytečným cestujícím. Upozorňujeme ovšem, že se nejedná o případy, kdy letecká společnost shledá přiměřené důvody k odepření nástupu cestujícího na palubu – např. ze zdravotních či bezpečnostních důvodů.

Jaká práva má cestující? V první řadě, dostane-li se cestující do této situace, nemůže být odmítnut bez dalšího. Povinností dopravce, který důvodně očekává, že dojde k odepření nástupu na palubu, je učinit povinnou výzvu dobrovolníkům k odstoupení od jejich rezervací ve prospěch ostatních pasažérů, a to za stanovenou kompenzaci[4]. Až pouze v případě nedostačitého počtu dobrovolníků, může dopravce přistoupit k odmítnutí nástupu na palubu letadla proti vůli nadbytečného cestujícího. Dojde-li situace do této fáze, je dopravce povinen odmítnutým cestujícím vyplatit tyto finanční kompenzace[5]:

- 250 EUR, jde-li o jakýkoli let kratší než 1500 km;
- 400 EUR, jde-li o let v rámci EU delší než 1500 km a jde-li o ostatní lety v délce větší než 1500 km a kratší než 3500 km;
- 600 EUR pro všechny zbývající lety nespádající pod předešlé body.

Tím však práva cestujícího nekončí. Dopravce je dále povinen zajistit cestujícímu pomoc ve formě:

- výběru mezi:
- refundací ceny letenky (vyplacenou cestujícímu do sedmi dnů)[6] spolu se zajištěním nejbližšího termínu zpátečního

letu do místa odletu – jedná se o případy, kdy už cesta pro cestujícího nesplňuje svůj účel, a proto se cestující rozhodne pro let s jinou společností. V případě refundace ceny letenky bude cestujícímu vyplacena pouze letenka v hodnotě původního letu, proto jakýkoli cenový rozdíl mezi původním letem a novým letem uskutečněným jiným dopravcem si již nese cestující sám; nebo

- přesměrováním (využití náhradního letu, třeba i linkou jiného leteckého dopravce) do konečného místa určení, a to při nejbližší příležitosti či později dle přání cestujícího; a

- péče o cestujícího ve formě:
- jídla a občerstvení, které je cestujícímu poskytnuto ve většině případů formou poukázek rozdáváných zástupci leteckého dopravce na letišti;
- hotelového ubytování, pro případ, že se pobyt prodlouží na jednu a více nocí;
- přepravy mezi letišti a místem ubytování; a
- dvou telefonních hovorů, podání dvou zpráv faxem nebo elektronickou poštou.

2) Zrušení letu

I tato situace není pro většinu cestujících bohužel neobvyklá, z toho důvodu ji nařízení č. 261/2004 taktéž upravuje. V případě zrušení letu je dopravce povinen poskytnout cestujícímu pomoc ve formě:

- výběru mezi refundací ceny letenky spolu se zajištěním nejbližšího termínu zpátečního letu do místa odletu nebo přesměrováním do konečného místa určení (viz viz předchozí odstavec); dále
- jídla a občerstvení s možností dvou telefonických či jiných spojení;
- hotelového ubytování a přepravy mezi letišti a místem ubytování, je-li let přesměrován a očekávaný čas nového letu je alespoň následující den.

I v případě zrušení letu má cestující nárok na to, aby byl finančně kompenzován, nicméně dopravce má možnost se hrazení finančních kompenzací zcela vyhnout pokud cestujícího:

- ve stanovených termínech před plánovaným časem letu informuje o zrušení letu a zajišťuje jeho přesměrování, [7]
- je schopen prokázat, že zrušení letu je způsobeno mimořádnými okolnostmi (vis maior), kterým nebylo možno zabránit, i kdyby byla přijata všechna přiměřená opatření.

Posledně jmenovaná exkulpace dopravce je velice bolestivým trnem v oku každého cestujícího, a to především pro její nepředvídatelnost. Takovou mimořádnou okolností může být počasí, občanské nepokoje, chybné rozhodnutí

řízení letového provozu, stávky, teroristický poplach a jiné. Pro jedny z typických příkladů uplatnění vis maior leteckými dopravci v případě zrušení letu nemusíme chodit daleko (občanské nepokoje v Egyptě či Libyi, výbuch islandské sopky Grímsvötn v květnu 2011 či sopky Eyjafjallajökull v minulém roce). Ve všech těchto případech, uvázli-li cestující na letišti, neměl nárok na finanční kompenzaci, právo pomoci mu však nesmělo být odepřeno.

Upozorňujeme, že dle judikatury Soudního dvora nepatří porucha letadla mezi skutečnosti zařaditelné pod vis maior. Bude-li letecká společnost výše uvedené tvrdit, je ostražitost každého cestujícího na místě.

3) Zpoždění letu

Jedna z dalších nepříjemných situací, jež cestujícího na letišti často potkává, je zpoždění letu. Nařízení č. 261/2004 nabízí ochranu cestujícím pouze v případě významného zpoždění letu, kterým je zpoždění o 2 hod nebo více (v případě jakýkoli letů kratších 1500 km), o 3 hod nebo více (lety v rámci EU delší než 1500 km, ostatní lety mezi 1500 km až 3500 km) a o 4 hod nebo více u zbývajících letů.

Každý cestující má v takové situaci právo na pomoc ve formě[8]:

- jídla a občerstvení s možností dvou telefonických či jiných spojení;
- hotelového ubytování, přepravy mezi letišti a hotelem, je-li očekávaný čas odletu alespoň o den později než čas původní; a
- refundací ceny letenky spolu se zajištěním nejbližšího termínu zpátečního letu do původního místa odletu, jestliže zpoždění trvá alespoň 5 hod (viz podrobněji v pasáži o odepření nástupu na palubu).

Zdůrazňujeme, že v případě zpoždění letu nemá cestující nárok na finanční kompenzaci[9]. Z tohoto důvodu mají letecké společnosti občas snahu vydávat zrušený let (např. pro technickou poruchu letadla) za významné zpoždění letu, čímž se vyhýbají výplatám finančních odškodnění. I zde je tedy namísto ostražitost cestujících.

Na koho se obrátit v případě odmítnutí nástupu na palubu, zrušení nebo velkého zpoždění letu?

Pro okamžitou pomoc je neefektivnější se obrátit přímo na pracovníky leteckého dopravce pracující na letišti, kteří by měli být připraveni cestujícímu pomoci, poradit, případně poskytnout dokumenty nutné k vyplnění. Bude-li mít cestující pocit, že je oprávněn si stěžovat na leteckou společnost ohledně odepření nástupu na palubu,

změny třídy a zrušení nebo významného zpoždění letu, může využít speciální formulář EU pro stížnosti,[10] který musí cestující vyplnit a doručit přímo letecké společnosti (nikoliv například cestovní kanceláři, u níž objednal zájezd, jehož součástí byl i příslušný let). Neodpoví-li tato společnost do 6 týdnů ode dne přijetí stížnosti, nebo není-li cestující spokojen s odpovědí, může zaslat takto vyplněný formulář Úřadu pro civilní letectví (lze i v elektronické podobě), jenž prosazuje nařízení č. 261/2004 a z něho vyplývající práva cestujících na území ČR. Úřad řeší výhradně stížnosti, které se týkají českých leteckých společností, nicméně je povinen předat stížnost namířenou proti ostatním leteckým společnostem relevantnímu úřadu (úřadu té evropské země, v níž incident nastal) a informovat o této skutečnosti cestujícího. Se stížnostmi na dopravce z členských států EU, Norska a Islandu (s výjimkou dopravců z ČR) se lze obracet také na Evropské spotřebitelské centrum pro ČR.

Shrnutí

Ať už se jedná o odepření nástupu na palubu letadla, zrušení letu či významné zpoždění letu, vždy letecká společnost musí cestujícímu nabídnout jídlo a občerstvení a poskytnout telefonické či jiné spojení. Hotelové ubytování je letecká společnost povinna zajistit pouze v případech, následuje-li očekávaný čas nového (náhradního) letu alespoň o den později než původní čas odletu. Své stížnosti ohledně letecké dopravy musí cestující vždy směřovat na příslušnou leteckou společnost. Nařízení č. 261/2004 nestanoví žádnou lhůtu, ve které musí být stížnost proti dopravci podána. Lze však jen doporučit, aby tak cestující učinil co nejdříve.

Poznámky

[1] Upozorňujeme, že Evropská unie je smluvní stranou Montrealské úmluvy, čímž je zajištěna aplikace Montrealské úmluvy na členské státy EU. Další smluvní státy Montrealské úmluvy k nalezení.

[2] Pro představu: Odletá-li cestující z České republiky do Tuniska (ať už s jakýmkoli dopravcem), je vždy pod ochranou nařízení č. 261/2004, letí-li však na očekávaný čas z Tuniska s tuniským dopravcem (nikoli s českými aerolinkami), ochrana nařízením se na něj nevztahuje.

[3] Nepopiratelně však může tato situace vzniknout i chybou počítače, lidského faktoru apod.

[4] Např. společnost easyJet ve svých přepravních podmínkách nabízí kompenzaci ve výši 100 GBP.

[5] Existuje však možnost snížit výši těchto kompenzací na 50% za podmínky, že je cestujícímu nabídnuto přesměrování na jejich cílové místo určení a tento přesměrovaný let nepřekračuje plánovaný čas přiletu původně

4) Ztracené, poškozené nebo zpožděné zavazadlo

Vrátila Vám letecká společnost zavazadlo poškozené či se zpožděním? Nebo jste se se svým zavazadlem už nikdy nesetkali? Jedná se o situaci, již upravuje Montrealská úmluva, resp. nařízení č. 2027/97. Primárně je třeba vymezit období, po které dopravce za odbavené zavazadlo odpovídá. Je jím doba, po kterou má dopravce zavazadlo ve své péči, resp. kdy je zavazadlo na palubě letadla. Montrealská úmluva nicméně stanoví limity odpovědnosti dopravce. V případě odpovědnosti za škodu na zavazadle (ať už ztraceném, poškozeném či zpožděném) je odpovědnost dopravce limitována do výše 1000 SDR[11] (cca 27 000 Kč)[12], přičemž dopravce neodpovídá za skryté vady zavazadla. Pro úplnost dodáváme, že v případě zničení či poškození příručního zavazadla (tedy zavazadla, které cestující neodevzdává dopravci při odbavení a v průběhu letu ho má stále u sebe) či osobních věcí cestujícího, odpovídá dopravce pouze za škodu, kterou zavinily jeho pověřené osoby. Jak v případě odbaveného zavazadla, tak v případě příručního zavazadla platí obecné pravidlo, že prokáže-li dopravce učinění veškerých možných opatření, která lze od něj spravedlivě požadovat, nebo nebylo-li v silách dopravce tato opatření učinit, zproští se odpovědnosti zcela. K výše uvedenému je nutné dodat, že pro úspěšnost svého nároku musí cestující prokázat hodnotu zavazadla společně s jeho obsahem, popř. škodu, jež mu zpožděním zavazadla vznikla. To může přestavovat pro velkou část cestujících významný problém.

rezervovaného letu o počet hodin stanovený v nařízení.

[6] Dle přání cestujícího se náhrada vyplátí v hotovosti, elektronickým bankovním převodem, bankovními příkazy nebo bankovními šeky, nebo také, bude-li taková dohoda s cestujícím (písemná) – cestovními poukazy nebo jinými službami.

[7] (i) dva nebo více týdnů před realizací letu informuje cestujícího o zrušení, nebo (ii) ve lhůtě dvou týdnů až sedmi dnů před realizací letu nabídne náhradní let, který cestujícímu umožní odlet nejpozději 2 hodiny před plánovaným časem odletu a dosáhnout cíle nejpozději 4 hodiny po plánovaném čase přiletu, nebo (iii) ve lhůtě kratší než sedm dnů před realizací letu nabídne náhradní let, který cestujícímu umožní odlet nejpozději 1 hodinu před plánovaným časem odletu a dosáhnout cíle nejpozději 2 hodiny po plánovaném čase přiletu.

Co učinit v případě ztráty, poškození či zpoždění zavazadla?

Ideálně by cestující měl nahlásit ztrátu, poškození či zpoždění zavazadla již přímo na letišti u přepráčky k tomu určené. Neučiní-li tak, má cestující od okamžiku, kdy mu bylo poškozené zavazadlo předáno, relativně krátkou lhůtu 7 dní pro podání písemné stížnosti leteckému dopravci, v případě zpoždění zavazadla pak lhůtu 21 dní ode dne, kdy cestující zavazadlo obdržel. V úmluvě není stanovena žádná lhůta pro podání stížnosti v případě ztráty zavazadla, nicméně lze jen doporučit, aby cestující učinil stížnost co možná nejdříve a vyhnul se tak zbytečným následným problémům. Upozorňujeme, že chce-li cestující žalovat leteckou společnost pro ztrátu, poškození či zpoždění zavazadla, musí tak učinit v prekluzivní lhůtě dvou let ode dne dodání zavazadla, nebo ode dne, kdy mělo letadlo se zavazadlem přiletět.

Závěr

Tento článek stručně shrnuje pouze základní práva cestujícího. Svá práva nalezne cestující vždy v jednotlivých přepravních podmínkách toho kterého dopravce, přičemž platí, že letecké společnosti nemohou ve svých podmínkách platně vyloučit aplikaci Montrealské úmluvy či nařízení č. 261/2004. V žádném případě se nebojte o svá práva přihlásit.[13] ●

Mgr. Lenka Vlčková, advokátní koncipient
JUDr. Michaela Šerá, advokát
HÁJEK ZRZAVECKÝ advokátní kancelář, s.r.o.

[8] I Montrealská úmluva, resp. nařízení č. 2027/97, nabízí cestujícímu pomoc v případě zpoždění letu, a to tím, že stanoví dopravcovu odpovědnost za škodu způsobenou zpožděním do výše 4 150 SDR (cca 113 000 Kč) na jednoho cestujícího.

[9] Soudní dvůr se ovšem ve svých rozhodnutích (viz např. C-402/07, C-432/07) příkláná k aplikaci finančních náhrad i v případě zpoždění letů.

[10] Úřad pro civilní letectví na svých webových stránkách nabízí zmíněný formulář stížnosti v české i anglické verzi.

[11] Special Drawing Right = zvláštní právo čerpání

[12] Existuje však možnost zvýšit tento limit odpovědnosti dopravce tím, že cestující zaplatí příplatek a učiní zvláštní prohlášení vůči dopravci, a to nejpozději při odbavení. Neučiní-li cestující toto prohlášení, je limit 1000 SDR maximální.

[13] S obecnými dotazy a stížnostmi se lze obracet na Evropské spotřebitelské centrum pro ČR.

Společnost s ručením omezeným ve světle návrhu zákona o obchodních korporacích

WEINHOLD LEGAL

V Poslanecké sněmovně prošel prvním čtením vládou předkládaný balík zákonů, které přinesou podstatnou změnu soukromého práva v ČR. Mezi nimi se největší pozornosti těší nový občanský zákoník, a to především proto, že zasáhne do života všech občanů. Pro podnikatele ale bude neméně důležitý navrhovaný zákon o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích), který se zaměří pouze na nejnútější právní problematiku typickou pro podnikatelský svět. Oblastí úpravy nový zákon o obchodních korporacích nahrazuje část druhou nynějšího obchodního zákoníku. Třebaže, dle některých komentářů objevujících se aktuálně v médiích, je zamýšlená právní úprava s ohledem na rozsah změn spíše kontraproduktivní, je třeba mít na zřeteli, že v určitých ohledech pozitivně reaguje na vývoj v právních řádech evropských zemí.

Dle tvůrců zákona lze mezi hlavní přínosy návrhu zařadit snahu o zjednodušení podnikání, svobodné rozhodování o vlastnictví a zvýšení motivace k dobré správě společnosti. Kromě jiného dochází k významným změnám v úpravě společnosti s ručením omezeným (s. r. o.). Navrhovaná úprava má za cíl především umožnit snazší přístup k podnikání, a to především díky uvolnění úpravy s. r. o. od zbytečně přísné regulace, která se uplatňuje u akciových společností (a. s.).

V očích veřejnosti asi nejvíce viditelnou změnou bude to, že nový zákon upouští u s. r. o. od povinné tvorby základního kapitálu, jehož minimální výše je v současnosti stanovena na 200 000 Kč. Nově bude postačovat základní kapitál ve výši 1 Kč. Ve skutečnosti se tímto ale pouze reaguje na skutečnost, že základní kapitál už i v současnosti představuje pouhou účetní položku, protože zákon po společnosti nijak nepožaduje, aby touto částkou permanentně disponovala nebo aby v této hodnotě udržovala majetek. Základní kapitál tak ztratil svou původně zamýšlenou funkci, kterou byla ochrana věřitelů. Toto bude zřejmě nutné dostatečně vysvětlit široké veřejnosti, která nezřídka při výběru obchodní společnosti, jako subjektu, se kterým hodlá vstoupit do smluvního vztahu, přikládá přílišný význam výši základního kapitálu, tedy ve své podstatě pouze reaktivní částce v účetnictví.

Ochrana věřitelů společnosti je naopak posílena zvýšenou odpovědností jednatelů. Soud bude moci v případě úpadku, který zavinili jednatelé (nebo bývalí jednatelé) svým nesprávným rozhodnutím, určit, že věřitelům ručí celým svým majetkem za splnění povinností společnosti. Navíc v takovém případě jednatelem hrozí, že budou muset vydat odměnu za výkon funkce, a to za období až dvou let před úpadkem. Věřitelé budou dále ochráněni také zákazem vyplácení zisku společníkům, pokud by si tím společnost přivodila úpadek.

Další změnou, jak se tvůrci zákona snaží usnadnit podnikání, je zavedení širší využitelnosti podílů v s. r. o. Společenská smlouva bude moci nově připustit, že kromě základního podílu, se kterým jsou spojena základní práva a povinnosti, může vzniknout i více různých druhů podílů a určit, jaký obsah tyto podíly mají. Může tedy dojít k vydávání např. podílů s prioritním právem na zisk, ale bez hlasovacího práva, jak tomu je již dnes u a. s. Takto bude mít tedy s. r. o. větší možnost otevřít se vůči novým investořům. S tím souvisí i nově zaváděná možnost inkorporovat podíl ve společnosti do cenného papíru – tzv. kmenového listu. Tímto cenným papírem bude společník svůj podíl nejen prokazovat, ale také i snadněji převádět. Avšak z toho důvodu, aby nedocházelo ke konkurenci mezi úpravou s. r. o. a a. s., a zároveň z důvodu ochrany věřitelů nemůže být kmenový list vydán jako zaknihovaný cenný papír a ani nesmí být kótován a nabízen k prodeji na regulovaném trhu. Dále bude upuštěno od pravidla, že společník může vlastnit pouze jeden podíl. Společenská smlouva bude moci připustit, že společník může vlastnit více druhů podílů zároveň. Případné spory o to, jaká práva jsou s určitým druhem podílu spojena, má rozhodnout soud.

K významné změně dochází i v úpravě převoditelnosti podílu. Pro převod podílu na jiného společníka nebude již ze zákona vyžadován souhlas valné hromady. Podmínku souhlasu některého z orgánů společnosti však může stanovit společenská smlouva. Možnost převodu podílu na osobu stojící mimo společnost bude nově dána přímo zákonem. Pokud by společníci chtěli převoditelnost podílu na třetí osobu vyloučit, musí tak určit ve společenské smlouvě.

Snahu o liberalizaci právní úpravy s. r. o. je možno vidět i v rozšíření důvodů pro jednostranné ukončení účasti společníka ve společnosti na případy, kdy dochází k zásadním změnám ve společnosti. Účelem této úpravy je poskytnutí záruky potenciálním investorům, aby je od vstupu do společnosti neodrazovala hrozba, že ve společnosti budou muset zůstat, i když společnost bude existovat v jiné podobě nebo za jiných podmínek, než když do ní vstupovali.

Po vzoru amerického nebo anglického práva je do zákona nově zavedena možnost ve společenské smlouvě zvolit kumulativní hlasování při volbě členů orgánů společnosti. Tento způsob volby je příznivější pro menšinové společníky, protože jim tak dává větší možnost ovlivnit složení orgánů společnosti. Podstatou kumulativního hlasování je, že počet hlasů, které má společník v závislosti na výši svého podílu k dispozici, se znásobí počtem volených kandidátů. Společník je pak oprávněn se všemi hlasy během volby nakládat libovolně. Může tak např. využít všech hlasů jen pro jednu určitou osobu. Cílem této úpravy je poskytnout menšinovým společníkům možnost mít v orgánech společnosti svého zástupce a zabraňuje většinovému společníkovi v obsazování orgánů plně podle své vlastní vůle. Negativním důsledkem toho by však mohl být vznik konfliktů v rámci kolektivních orgánů společnosti, kde jednotliví členové mohou mít jiné představy o řízení společnosti v závislosti na tom, kým byli do orgánu dosazeni.

Navrhovaný zákon by měl nabýt účinnosti 1. ledna 2013. Společnosti zakládané po tomto dni budou již zcela podřízeny nové úpravě. Již fungující společnosti se pak budou moci samy rozhodnout, že se podřídí nové úpravě. Návrh zákona je výsledkem dlouholeté práce rekodifikační komise a dá se předpokládat, že spolu s celým balíkem reformních zákonů bude přijat. Vzhledem k poměrně brzkému datu navrhované účinnosti a značné rozsáhlosti změn oproti dosavadní úpravě by se s ním podnikatelé měli začít průběžně seznamovat. ●

Pavel Boguský
WEINHOLD LEGAL, v. o. s.

KŘIŽÍKOVA

71

BYT 3.5
26 000 Kč / MĚSÍC

STANDARD – Byt 2 + kk s terasou o výměře 98,38 m².
Byt je vybaven moderním nábytkem, vestavěnou skříní,
zařízeným kuchyňským koutem a designovou koupelnou.

PRONÁJMY LUXUSNĚ I STANDARDNĚ ZAŘÍZENÝCH BYTŮ

**ÚKLID DO
31. 12. 2011
ZDARMA!**

Rezidenční projekt Křižíkova71 se nachází v atraktivní části dynamicky se rozvíjející čtvrti Karlína, v bezprostřední blízkosti centra města. V projektu se nachází 21 bytových jednotek určených pro nájemní bydlení s možností pronájmu parkovacích míst a sklepních

kójí. Samozřejmostí je recepce s rozmanitými službami a hlídání domu bezpečnostními kamerami. Moderní klimatizované byty Křižíkova71 poskytují otevřené a světlé prostory a svým standardem uspokojí i ty nejnáročnější. Projekt Křižíkova71 nabízí byty ve třech stupních výbavy a široké spektrum doplňkových služeb. Více se dozvíte na www.krizikova71.cz.

Tel.: (+420) 226 539 540
(+420) 602 436 519
E-mail: info@krizikova71.cz
www.krizikova71.cz

BYT 3.4
28 000 Kč / MĚSÍC

EXCLUSIVE – Byt 2+kk o výměře 79,2 m². Byt je vybaven luxusním nábytkem, vestavěnou skříní, zařízeným kuchyňským koutem, designovou koupelnou a samostatným wc.

Budete pyšní na svého
obchodního partnera

Printing for
Professionals

O společnosti Océ

Společnost Océ patří k předním světovým poskytovatelům systémů pro profesionální správu a tisk dokumentů. Široká nabídka produktů se značkou Océ zahrnuje systémy pro tisk a kopírování v kancelářích, velmi rychlé digitální produkční tiskárny a velkoformátové tiskové systémy jak pro technickou dokumentaci, tak i pro barevnou reklamní grafiku. Společnost Océ je také předním dodavatelem pro outsourcing správy dokumentů.

www.oce.cz

Založení pravomoci českých soudů ve sporech se zahraničním prvkem

S rozvojem přeshraničních podnikatelských aktivit, a to zejména po vstupu České republiky do Evropské unie (EU) v rámci volného pohybu osob, služeb, zboží a kapitálu musí čeští podnikatelé často řešit, jakým právem se vztah s obchodním partnerem se sídlem v jiném členském státě EU nebo v jiném státě mimo EU bude řídit a před jakým soudem lze vést řízení v případě sporu vzniklého z obchodního vztahu se zahraničním prvkem.

Tento článek je zaměřen na analýzu toho, jaký soud bude spor se zahraničním prvkem projednávat, pokud alespoň jedna ze stran sporu bude mít sídlo či bydliště v členském státě EU a soudní řízení bude, resp. bylo zahájeno po vstupu České republiky do EU, tedy po 1. květnu 2004 a kdy se tedy bude, nebude-li sjednána pravomoc rozhodčího soudu, postupovat podle Nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. 12. 2000 o příslušnosti, uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v civilních a obchodních věcech (Nařízení Brusel I).

Cílem tohoto článku je dát podnikateli základní orientaci v takové situaci z hlediska toho, jaký soud bude daný spor se zahraničním prvkem projednávat, nikoliv však, jakým právem se bude smluvní vztah po hmotněprávní stránce řídit.

Prorogace soudu (volba sudiště)

Podnikatel by měl na otázky uvedené v úvodu tohoto článku myslet již při sjednávání smlouvy a sjednat pravomoc (resp. v terminologii Nařízení Brusel I tzv. příslušnost) soudů určitého státu tzv. prorogační doložkou v dané obchodní smlouvě nebo samostatnou prorogační smlouvou. V souvislosti s prorogační smlouvou se hovoří o tzv. prorogačních a derogacních účincích. V případě prorogačních účinků jde o pozitivní založení pravomoci soudu, derogacní účinky jsou naopak spjaty s vyloučením pravomoci, jež by byla jinak dána, pokud by prorogační dohoda neexistovala. K platnosti takové

prorogace podle Nařízení Brusel I, je vyžadováno, aby byla v případě existence relevantního mezinárodního prvku sjednána pravomoc soudu členského státu EU písemnou smlouvou (za písemnou formu jsou považována i sdělení elektronickými prostředky, pokud je lze trvale zaznamenat), nebo ústně s písemným potvrzením, nebo ve formě odpovídající zvyklostem zavedeným mezi stranami nebo obchodním zvyklostem v případě mezinárodního obchodu. Pokud je prorogace sjednána ve všeobecných obchodních podmínkách, lze doporučit, aby smlouva na prorogaci stanovenou ve všeobecných obchodních podmínkách výslovně odkazovala. Z důvodu prokazatelnosti takové dohody lze písemnou formu více než doporučit.

Na rozdíl od pravidla stanoveného v zákoně o mezinárodním právu soukromém a procesním, že pro majetkové spory může písemně ujednat pravomoc cizozemského soudu pouze právnická osoba, Nařízení Brusel I umožňuje, aby prorogaci dohodla fyzická i právnická osoba s bydlištěm či místem podnikání na území členského státu EU.

V případě smluv významnějšího charakteru se se sjednáváním soudní jurisdikce setkáváme vcelku pravidelně. Ve většině případů tento výběr následuje právní řád, kterým se řídí právní vztahy vzniklé na základě smlouvy. Tato otázka je však často podceňována u smluv s méně významným plněním, kdy

by sjednání vhodného právního řádu ušetřilo smluvním stranám náklady spojené s uplatňováním práv z dané smlouvy u soudu v jiném státu.

Je-li možné podat žalobu ve více státech, bývá někdy přístupováno k umělému vytváření či přeceňování mezinárodního prvku pro žalobce nejvhodnějšího státu (tzv. forum shopping), které však může vyústit v nevykonatelnost daného soudního rozhodnutí z důvodu nedostatečného vztahu k dané jurisdikci. Je však nutné mít vždy na paměti, že při výběru příslušného soudu se musí jednat o co možná nejužší spojení právního vztahu, resp. předmětu sporu s daným soudem.

Je-li sjednána výlučná pravomoc soudů některého z členských států EU, postupuje žalobce při stanovení příslušného soudu podle vnitrostátních pravidel, což bylo rovněž potvrzeno několika rozhodnutími Soudního dvora EU. V případě, že je sjednána výlučná pravomoc českých soudů, postupuje se při stanovení věcně i místně příslušného soudu podle pravidel stanovených v zákoně o mezinárodním právu soukromém a procesním, který pak dále odkazuje v majetkových sporech na pravidla pro určování příslušnosti stanovená v občanském soudním řádu (OSŘ).

Věcnou příslušnost (který soud – okresní či krajský – je příslušný v prvním stupni) v závislosti na tom, o jaký typ soudního sporu se jedná, zda se jedná o spor v obchodních věcech a jaká je hodnota předmětu sporu, určuje ustanovení § 9 a § 9a OSŘ.

K řízení je dle ustanovení § 84 OSŘ místně příslušný obecný soud účastníka, proti němuž návrh směřuje (žalovaného). Obecným soudem fyzické osoby je tedy okresní soud, v jehož obvodu má bydliště. Je-li fyzická osoba podnikatelem, je jejím obecným soudem ve věcech vyplývajících z obchodních vztahů okresní soud, v jehož obvodu má místo podnikání. U právnických osob je to okresní soud, v jehož obvodu má právnická osoba sídlo.

Proti tomu, kdo nemá jiný místně příslušný soud v České republice, je podle ustanovení § 86 odst. 2 OSŘ možno uplatnit majetková práva i u soudu, v jehož obvodu má majetek. Dle ustálené soudní rozhodovací praxe se takovým majetkem rozumějí věci (movité i nemovité), a pokud to jejich povaha připouští, práva a hodnoty ocenitelné peněží jako jsou například pohledávky, cenné papíry nebo obchodní podíl ve společnosti s ručením omezeným. Proto se v praxi lze setkat i s tím, že je místní příslušnost českých soudů založena pouze na existenci sporné pohledávky za žalobcem a je tedy v konečném důsledku určena podle sídla žalobce.

Obecná pravomoc soudů

Nesjednají-li si smluvní strany prorogaci, bude nutné určit pravomoc soudu podle Nařízení Brusel I. Základním pravidlem při určování příslušnosti soudu je, že žalující má následovat žalovaného k jeho soudu, proto se pravomoc i příslušnost soudu bude zpravidla řídit bydlištěm nebo místem podnikání žalované fyzické osoby nebo sídlem žalované právnické osoby (domicil). Toto obecné pravidlo bude aplikováno vždy, nebude-li dohodnuta prorogace nebo nebude-li namísto výlučná či speciální pravomoc soudu, jak je vymezena níže, či nebude-li vhodnější stanovení zvláštní pravomoci z důvodu užšího spojení předmětu sporu s daným soudem.

Zvláštní pravomoc soudů

Jedná se o pravomoc alternativní k obecné pravomoci soudů. Takto určená pravomoc otevírá velmi často možnost dosáhnout jiné než obecné pravomoci soudů (tzv. forum planning, ve zneužívající formě pak označované jako forum shopping), pokud nebyla smluvními stranami sjednána prorogace. Pravomoc soudů se pak určuje podle typu sporu: pokud předmět sporu tvoří smlouva nebo nároky z ní, měl by být projednáván u soudu místa, kde byl nebo měl být závazek splněn, ve sporech týkajících se odpovědnosti za škodu způsobenou protiprávním jednáním u soudu místa, kde došlo nebo může dojít ke škodné události, u sporu o náhradu škody majícího původ v trestném činu u soudu, u něhož byla podána obžaloba, u sporu vyplývajících z provozování pobočky u soudu místa, kde se pobočka nachází a v dalších případech stanovených v článku 5 až 7 Nařízení Brusel I. Obzvláště v těchto případech je kladen důraz na to, aby mezi předmětem sporu a daným soudem existovalo velmi úzké spojení.

Speciální a výlučná pravomoc soudů

V případech stanovených v článcích 13, 17, 21 a 22 Nařízení Brusel I jsou přímo stanovena pravidla pro určení pravomoci soudů, od nichž se nelze odchýlit ani prorogační dohodou. Jedná se zejména o spotřebitelské, pojišťovací a pracovní spory, kde je zájem na ochraně stany, která má obecně slabší postavení v daném vztahu, a dále vztahy, u nichž převládá zájem na tom, aby se soudní řízení v určitých věcech (např. řízeních o právech k nemovitostem nebo o neplatnosti založení či zrušení společnosti nebo jiné právnické osoby) konalo výlučně u soudu některého předem stanoveného státu.

Tichá prorogace (bezvýhradné podřízení se pravomoci soudu)

Jedná se o situaci, kdy sice soud členského státu EU, u kterého je žalobcem zahájeno řízení, by neměl v daném sporu pravomoc rozhodovat, ale žalovaný nedostatek pravomoci tohoto soudu při prvním úkonu ve sporu nenamítne (jedná se tedy o jakousi prorogaci „mlčky“). V případě, že se však žalovaný ve věci nijak nevyjádří, nelze vydat ve věci rozsudek pro zmeškání, resp. takový rozsudek by nebyl vykonatelný v žádném ze států EU, jelikož o věci rozhodnul soud, který neměl ve věci pravomoc rozhodovat a došlo u žalovaného k odepření práva na rozhodnutí sporu zákonným soudcem. Tichou prorogací nelze aplikovat v případě, že je namísto speciální či výlučné pravomocí soudů. Pokud bylo zahájeno soudní řízení u jiného soudu, měl by si být podnikatel tohoto rizika vědom a jako první úkon ve věci by měl nedostatek pravomoci soudu namítat, bude-li v řízení chtít činit jakékoliv podání.

Závěr

Jak vyplývá z výše uvedeného, nemusí vždy existovat zcela jednoznačná odpověď na to, který z více v úvahu připadajících soudů v různých jurisdikcích bude mít pravomoc rozhodnout ve sporu s mezinárodním prvkem, není-li pravomoc soudu určena dohodou či není-li dle Nařízení Brusel I pravomoc jiného soudu výlučná. Podnikatel by si měl již na začátku smluvního vztahu tyto otázky zodpovědět a v ideálním případě si jemu vyhovující pravomoc a případně i příslušnost soudu sjednat v písemné smlouvě. Při výběru vhodného soudu by měl vzít v potaz nejen to, jakým právním řádem se řídí samotná smlouva, ale vyhodnotit rovněž obvyklou délku trvání soudního sporu v dané jurisdikci, způsob určení a výši nákladů řízení a možnost docílení uznání pravomocného rozsudku a výkonu rozhodnutí v jiných státech, kde se nachází dostatečný majetek druhé smluvní strany. Nesjedná-li si vhodnou pravomoc soudu ve smlouvě, může to mít za následek vysoké náklady na vedení soudního sporu v zahraničí a zbytečné průtahy v řízení. ●

Richard Novák, advokát
Anna Kudrnová, advokátní koncipient
Norton Rose v.o.s., advokátní kancelář

Je povinností řádného hospodáře vymáhat dluhy společnosti?

Judikatura civilních senátů Nejvyššího soudu ČR k pojmům „řádný hospodář“ a „péče řádného hospodáře“ není prozatím příliš bohatá, a to přes řadu problémů, které se k povinnosti vykonávat funkci s péčí řádného hospodáře váží. Aktuálně Nejvyšší soud ČR řešil problém, zda statutární orgán musí vždy a za všech okolností přistupovat k vymáhání pohledávek soudní cestou.

Pojem „péče řádného hospodáře“

Povinnost péče řádného hospodáře je v českém právu založena na objektivním principu, který spočívá v porovnání péče patřičné osoby s péčí, jakou by vyvíjel řádný hospodář. Řádný

hospodář „je dostatečně rozumnou, vzdělanou, zkušenou a pečlivou osobou“.[1] Na rozdíl od subjektivního pojetí se od něj neočekávají profesionální znalosti, i kdyby profesionálem v určité oblasti byl.

S tímto pojetím koresponduje též rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 18. 10. 2006,

sp. zn. 5 Tdo 1224/2006, kde Nejvyšší soud ČR vymezil pojem řádného hospodáře tak, že „řádný hospodář činí právní úkony týkající se obchodní společnosti odpovědně a svědomitě a stejným způsobem rovněž pečuje o její majetek, jako kdyby šlo o jeho vlastní majetek. Taková péče tedy nepochybně zahrnuje péči o majetek akciové společnosti nejen v tom

smyslu, aby nevznikla škoda na majetku jeho úbytkem či znehodnocením, ale také, aby byl majetek společnosti zhodnocován a rozmnožován v maximální možné míře, jaká je momentálně dosažitelná. Postup člena představenstva akciové společnosti s péčí řádného hospodáře ovšem nepředpokládá, aby byl vybaven všemi odbornými znalostmi, které souvisejí s uvedenou funkcí ve statutárním orgánu, ale k jeho odpovědnosti postačí základní znalosti umožňující rozeznat hrozící škodu a zabránit jejímu způsobení na spravovaném majetku (...). Navíc péče řádného hospodáře zahrnuje i povinnost člena statutárního orgánu rozpoznat, že je nutná odborná pomoc speciálně kvalifikovaného subjektu, a zajistit takovou pomoc.“ Obdobné právní závěry učinil Nejvyšší soud ČR již v rozhodnutí ze dne 24. 3. 2005, sp. zn. 8 Tdo 124/2005.

Ve světě obchodu vždy existuje jisté podnikatelské riziko – správné rozhodnutí učiněné dnes se již jako správné nemusí jevit později. Hospodáři se mnohdy musí rozhodovat rychle. Pokud by soudy extenzivním výkladem vyvozovaly jejich odpovědnost za všechny špatná rozhodnutí bez výjimky, logicky by odradily i ty hospodáře, kteří v souladu s doktrínou péče řádného hospodáře postupují přijatelné riziko. Byl by tak nastolen velmi konzervativní řád spravování majetku společnosti.

Znamená péče řádného hospodáře povinnost vymáhat dluhy společnosti za všech okolností?

Otázkou, zda musí „řádný hospodář“ vždy a za všech okolností přikročit k vymáhání pohledávek soudem, se Nejvyšší soud ČR zabýval ve svém rozhodnutí ze dne 30. 3. 2011, sp. zn. 29 Cdo 4276/2009. Jednatel společnosti s ručením omezeným totiž některé pohledávky nevymáhal a tyto se později v důsledku toho promlčely. Společnost se z tohoto titulu domáhala odpovědnosti jednatele za škodu podle ustanovení § 135 odst. 2 ve spojení s ustanovením § 194 odst. 6 obchodního zákoníku.

Nejvyšší soud ČR konstatoval, že neuplatnění pohledávek samo o sobě nemusí znamenat porušení povinnosti jednatele vykonávat svoji funkci s péčí řádného hospodáře. Je nutné totiž brát v úvahu „samotné posouzení případné úspěšnosti takového postupu (např. od možnosti společnosti prokázat vznik, výši i trvání uplatněné pohledávky) a reálnosti jejího (alespoň částečného) vymožení.“ V uvedeném případě dlužník společnosti zcela zjevně nebyl schopen dostát svým závazkům, a to ani

částečně. Nejvyšší soud ČR poznamenává, že „v situaci, kdy společnost není s to prokázat svá tvrzení ohledně vzniku, výše a trvání pohledávky, aniž by takový stav způsobil sám jednatel, by naopak v rozporu s náležitou péčí (péčí řádného hospodáře) mohlo být – podle okolností případu – podání žaloby a vynaložení dalších nákladů na vedení soudního řízení.“ Žalobkyně tak nebyla schopna prokázat, že jednatel porušil svoji povinnost. Nejvyšší soud ČR poznamenává, že škodu a její výši „nelze bez dalšího ztotožnit s výši promlčených pohledávek podle stavu účetnictví společnosti.“

Nejvyšší soud ČR tak dovedl, že řádný hospodář při výkonu své povinnosti musí brát v potaz všechny relevantní okolnosti a zvážit, zda nakonec nebude výhodnější pro společnost upustit od vymáhání pohledávky společnosti. Jinými slovy měl by zbilancovat „klady a zápor“ vymáhání té či oné pohledávky, aby mohl učinit správné rozhodnutí. Nevymáhání pohledávky totiž v některých případech není porušením péče řádného hospodáře.

Daňové souvislosti (ne) vymáhání pohledávek

Zajímavým aspektem souvisejícím s vymáháním „nedobytných“ pohledávek jsou ale daňové dopady v podobě tzv. opravných položek. Ty Nejvyšší soud ČR ve svém rozhodnutí nezmínil. Opravné položky jsou dle ustanovení § 23 odst. 3 písm. c) bodu 3 zákona o daních z příjmů daňově uznatelným nákladem. Podle zákona o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů (zákon o rezervách) je možné vytvořit opravné položky k nepromlčeným pohledávkám s rozvahovou hodnotou do 200 000 Kč bez nutnosti zahájení rozhodčího, soudního nebo správního řízení až do výše 20% rozvahové hodnoty pohledávky, uplynulo-li více než šest měsíců od sjednané lhůty splatnosti pohledávky. Vyšší opravné položky (a opravné položky k pohledávkám s rozvahovou hodnotou nad 200 000 Kč) lze vytvořit jen tehdy, pokud ohledně pohledávky bylo zahájeno rozhodčí, soudní nebo správní řízení, jehož se věřitel řádně účastní. Procentní výše opravné položky je odvozena od doby, jež uplynula od splatnosti pohledávky, a to až do 100% neuhrazené rozvahové hodnoty pohledávky v případě uplynutí 36 měsíců od konce splatnosti pohledávky.

Jinými slovy pokud věřitel „nedobytnou“ pohledávku řádně uplatní u příslušného orgánu (s vynaložením minimálních nákladů, tzn. např. bez právního zastoupení), znamená to alespoň snížení ztráty v podobě daňových výhod. To vše samozřejmě za předpokladu, že vůbec má k dispozici dokumenty způsobí-

lé prokázat existenci pohledávky v tvrzeném rozsahu.

Dle našeho názoru nelze tento úhel pohledu podceňovat a řádný hospodář by jej měl zahrnout mezi výše zmíněné „klady a zápor“, které musí pečlivě zvážit před rozhodnutím, zda „nedobytnou“ pohledávku uplatní u soudu, či nikoliv.

Závěr

S ohledem na aktuální judikaturu Nejvyššího soudu ČR lze tedy uzavřít, že řádný hospodář při rozhodování, zda bude v soudním (či jiném) řízení vymáhat pohledávku společnosti, musí zvážit její úspěšnost, tedy možnost prokázání jejího vzniku, výše, trvání a reálnosti vymožení, dále předpokládané náklady na její vydobytí a také by neměl opomenout případné daňové souvislosti. ●

Mgr. Michal Vrajík

Mgr. Ondřej Huml

DVOŘÁK & SPOL., advokátní kancelář, s.r.o.

Poznámky

[1] Čech, P. - Péče řádného hospodáře a povinnost loajality. Právní rádce. 2007, č. 3, s. 4-18. •

DVOŘÁK & SPOL.
ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ LAW OFFICES

nabízí v souvislosti s rozšiřováním svého pracovního teamu nové pracovní příležitosti

■ pobočka Praha, Revoluční 3

Advokát se zaměřením na farmaceutické právo Advokátní koncipient

■ pobočka Brno, Karásek 1

Advokát Advokátní koncipient Administrativní asistent

Požadujeme

- odpovídající odborné znalosti
- znalost anglického jazyka na velmi dobré úrovni
- profesionální vystupování, dobré komunikační schopnosti
- samostatnost, vysoké pracovní nasazení, odpovědný přístup k práci

Nabízíme

- možnost rychlého kariérního růstu v dynamicky se rozvíjející advokátní kanceláři se stabilní obchodní klientelou
- různorodou práci
- příjemné pracovní prostředí
- finanční ohodnocení odpovídající úrovni uchazeče a reflektující pracovní nasazení

V případě zájmu adresujte, prosím, své nabídky k rukám Terezy Jančové na emailovou adresu: jancova@hajekzrzavecky.cz. Další informace o advokátní kanceláři HÁJEK ZRZAVECKÝ naleznete na našich webových stránkách.

Odstoupení od smlouvy o převodu obchodního podílu ve společnosti s ručením omezeným a zápis odpovídajících změn ve společnosti rejstříkovým soudem

Nejen v návaznosti na aktuální judikaturu Nejvyššího soudu České republiky (dále jen „Nejvyšší soud“) ve věci vad obchodního podílu ve společnosti s ručením omezeným lze poukázat na praxi rejstříkových soudů při rozhodování o zápisech změn ve struktuře společníků ve společnosti s ručením omezeným v důsledku odstoupení od smlouvy o převodu obchodního podílu nebo jeho části a možných důsledcích rejstříkového zápisu, který neodpovídá skutečnosti.

Nejvyšší soud ve svém usnesení sp. zn. 29 Cdo 5452/2008 ze dne 26. 10. 2010 judikoval, že „Ve smlouvě o převodu obchodního podílu lze dohodnout, jaké vlastnosti musí obchodní podíl (podnik společnosti, o jejíž obchodní podíl jde) mít. V takovém případě pak lze použít právní úpravu odpovědnosti za vady zboží.“

Dojde-li k odstoupení od smlouvy o převodu obchodního podílu nebo jeho části, dojde na základě této právní skutečnosti ke změně v osobě společníka. Tato právní skutečnost by měla být na základě návrhu společnosti zapsána rejstříkovým soudem tak, aby aktuální výpis společnosti z obchodního rejstříku zobrazoval skutečný právní stav ve společnosti.

Návrh na zápis do obchodního rejstříku musí být doložen listinami o skutečnostech, které mají být do obchodního rejstříku zapsány a listinami, které se zakládají do sbírky listin. Podle rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Odo 1365/2006: „Rejstříkový soud je oprávněn posoudit, zda listiny připojené k návrhu na povolení zápisu do obchodního rejstříku jsou listinami, které vyžaduje zvláštní právní předpis, tj. zda dokládají skutečnost, jež má být do obchodního rejstříku zapsána ve smyslu ustanovení § 32 odst. 2 obchodního zákona.“

Problém vyvstává v okamžiku, kdy jsou sice rejstříkovému soudu předloženy takové listinné podklady, ze kterých vyplývá, že v souladu se smlouvou a zákonem došlo k odstoupení, avšak podmínky pro odstoupení od smlouvy nebyly ve skutečnosti naplněny.

Lze krátce shrnout, že od 1. července 2005, tj. po novele provedené zákonem č. 216/2005 Sb., došlo k upuštění od věcného přezkumu rejstříkových návrhů. Návrhy jsou přezkoumávány pouze formálně (tj. formální požadavky návrhu) a okrajově jen předpoklady hmotněprávní (pouze tehdy, není-li podkladem zapisovaných skutečností notářský zápis). Registrační princip rejstříkového řízení nedává rejstříkovým soudům, respektive vyšším soudním úředníkům, možnost přezkoumávat do hloubky jednotlivé problémy podkladových listin a souvisejících vztahů. Zákonem není dostatečně určité vymezeno, do jaké hloubky a míry mohou rejstříkové soudy přezkoumávat podklady návrhů na zápis změn údajů v obchodním rejstříku.

O vymezení rozsahu přezkumu se pokusil Nejvyšší soud ve svém rozhodnutí 29 Cdo 1759/2008 ze dne 24. 6. 2008, ve kterém stanovil, že: „Procesní úprava řízení ve věcech obchodního rejstříku účinná od 1. července 2005 (ovládaná registračním principem), rejstříkovému soudu nedává prostor pro zjišťování sporných skutečností tak, jak je běžné v občanskoprávním (ať už sporném či nesporném) řízení. Naproti tomu v řízení podle ustanovení § 200e o. s. ř., které je jako tzv. řízení nesporné ovládáno zásadou vyšetřovací, má soud dostatek prostředků ke zjištění skutkového stavu.“

Dne 26. ledna 2011 dále vydal Nejvyšší soud usnesení pod sp. zn. 29 Cdo 4753/2009, v němž se vyjádřil k právní otázce, zda je v řízení o výmaz nebo změnu zápisu provedeného do obchodního rejstříku (v řízení podle ustanovení § 200db odst. 5 či 6 o. s. ř.) možné uplatnit i tvrzení a listiny, kterými se rejstříkový soud již zabýval v předcházejícím řízení o zápis do obchodního rejstříku.

Nejvyšší soud ve svém rozhodnutí opětovně konstatoval, že procesní úprava řízení ve věcech obchodního rejstříku účinná od 1. července 2005 (ovládaná registračním principem) rejstříkovému soudu nedává prostor pro zjišťování sporných skutečností tak, jak je běžné v občanskoprávním (ať už sporném, či nesporném) řízení.

Vzhledem k tomu, že dle příslušných ustanovení obchodního zákoníku jsou účastníky rejstříkového řízení osoba, která podala návrh, k němuž je oprávněna podle zvláštního právního předpisu (navrhovatel), a podnikatel, je dle názoru Nejvyššího soudu zřejmé, že „v němž se strany účastníků řízení zpravidla žádná tvrzení, která by oponovala návrhu (námitky), nezaznějí. K podáním osob, které účastníky řízení nejsou, pak rejstříkový soud zásadně není povinen přihlížet.“

Proto ustanovení § 200db odst. 5 a 6 o. s. ř. umožňuje nejen podnikateli, ale i osobám, kte-

ré se zapisují do obchodního rejstříku v rámci jeho zápisu a které účastníky řízení o svém zápisu či výmazu nejsou, brojit proti zápisu provedenému na základě fikce (§ 200db odst. 3 o. s. ř.), a v případě jejich výmazu z obchodního rejstříku dokonce i proti zápisu provedenému na základě rozhodnutí rejstříkového soudu. Jinou možnost obrany proti zápisu či výmazu uvedené osoby nemají.“

Nejvyšší soud dále konstatoval, že řízení o návrhu o výmaz nebo změnu zápisu provedeného do obchodního rejstříku je řízením o opravném prostředku sui genesis a vyslovil závěr, že „nemohla-li osoba, která takový návrh podává, své námitky proti zápisu účinně uplatnit dříve (např. proto, že nebyla účastníkem řízení), je rejstříkový soud povinen se řádně zabývat všemi jí uplatněnými námitkami, a to bez ohledu na to, zda (a s jakým výsledkem) se s nimi případně vypořádal (v předchozím) řízení o zápis do obchodního rejstříku.“

V řízení o výmaz nebo změnu zápisu provedeného do obchodního rejstříku může tedy osoba, která příslušný návrh podává, uplatnit inter alia také tvrzení a listiny, kterými se rejstříkový soud již zabýval v předcházejícím řízení o zápis do obchodního rejstříku.

V souladu s principem materiální publicity obchodního rejstříku (§ 29 zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku) „jsou skutečnosti zapsané do obchodního rejstříku účinné vůči každému ode dne jejich zveřejnění, ledaže zapsaná osoba prokáže, že třetí osobě bylo provedení zápisu známo dříve. Proti tomu, kdo jedná v důvěře v zápis v obchodním rejstříku, nemůže ten, jehož se takový zápis týká, namítat, že tento zápis neodpovídá skutečnosti.“ Při nesouladu mezi zapsanými a zveřejněnými údaji nebo mezi uloženými a zveřejněnými listinami se není možné dovolat vůči třetím osobám zveřejněného znění. Třetí osoba se však zveřejněného znění může dovolat jen tehdy, pokud zapsaná osoba neprokáže, že této třetí osobě byly zapsané údaje nebo obsah uložených listin známy.

Listiny vydané soudy České republiky anebo jinými státními orgány v mezích jejich pravomoci, jakož i listiny, které jsou zvláštními předpisy prohlášeny za veřejné, potvrzují, že jde o nařízení nebo prohlášení orgánu, který listinu vydal, a není-li dokázán opak, i pravdivost toho, co je v nich osvědčeno nebo potvrzeno. Výpis z obchodního rejstříku je veřejnou listinou.

Dojde-li tedy k tomu, že rejstříkovému soudu byly doloženy listiny prokazující odstoupení od smlouvy o převodu obchodního podílu a u rejstříkového soudu byl v souladu s doloženými podklady proveden odpovídající zápis

v obchodním rejstříku, avšak ve skutečnosti nebyly naplněny podmínky, za kterých může k odstoupení od smlouvy dojít, existují následující procesní možnosti řešení:

1) Podle ustanovení § 200db zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o.s.ř.“) se „podnikatel a osoby, které se podle zvláštního právního předpisu zapisují do rejstříku v rámci zápisu podnikatele, mohou do jednoho měsíce od zápisu návrhem domáhat u rejstříkového soudu výmazu nebo změny zápisu podle odst. 3 (pozn. Jedná se o fikci provedení zápisu uplynutím posledního dne lhůty uvedené v § 200db odst. 1 o. s. ř.), zmeškání této lhůty nelze prominout.“

2) Podle ustanovení § 200b odst. 1 o.s.ř. „Řízení se zahajuje na návrh. Má-li být dosažena shoda mezi zápisem v obchodním rejstříku a skutečným stavem, lze řízení zahájit i bez návrhu.“ Soudy nebo jiné správní orgány upozorní rejstříkový soud vždy na neshodu mezi skutečným právním stavem a stavem zápisu v obchodním rejstříku, jakmile tato skutečnost při jejich činnosti vyjde najevo. V případě, že dojde k nesouladu skutečného právního stavu a stavu zápisu v obchodním rejstříku, lze tedy rejstříkovému soudu podat návrh nebo podnět k uvedení rejstříkového zápisu do souladu se skutečným právním stavem. K uvedenému lze doplnit, že podle nálezu Ústavního soudu České republiky publikovaného pod ÚS/Nál. Sv. 7/44: „Neshoda mezi skutečným stavem a stavem zápisu v obchodním rejstříku může být nejen porušením § 27 ObZ, ale i zásahem do práv osob, které mají být zapsány v tomto rejstříku nebo z něj vymazány, jakož i zásahem do práv dotčené společnosti, která má právo na to, aby údaje o ní v rejstříku odpovídaly skutečnosti, tak do práv ostatních fyzických a právnických osob, které se musí v dobré víře spolehnout při ochraně svých zájmů na zápis v obchodním rejstříku a vycházet z něj.“

3) Na místě je samozřejmě podání určovací žaloby dle § 80 písm. c) o.s.ř.

Lze konstatovat, že zápis údajů o společnicích společnosti s ručením omezeným v obchodním rejstříku má vliv jak na výkon práv společníka (je-li například třeba o rozhodnutí valné hromady pořídit notářský zápis, budou notáři vycházet z výpisu z obchodního rejstříku jakožto veřejné listiny), tak na výkon funkce jednatele (zejména v souvislosti s povinnostmi jednatele vést seznam společníků a svolat valnou hromadu společnosti) či na výkon funkce předsedy valné hromady, jakož i na platnost, či neplatnost usnesení valné hromady. ●

JUDr. Hana Šmidrkalová, advokát
ŠACHTA & PARTNERS, v.o.s.

Neplatnost okamžitého zrušení pracovního poměru – porušení pracovní kázně zvláště hrubým způsobem pro nedodržování pracovní doby

Nejvyšší soud vydal dne 10. května 2011 rozsudek sp. zn. 21 Cdo 1395/2010, v němž prohlásil za neplatné okamžité zrušení pracovního poměru pro zvláště hrubé porušení pracovní kázně. Zaměstnavatel pracovní poměr okamžitě zrušil proto, že zaměstnankyně nedodržovala zaměstnavatelem jednostranně stanovenou pracovní dobu. Podle rozhodnutí soudu však toto jednostranné rozvržení bylo v rozporu s ujednáním o pracovní době obsaženým v pracovní smlouvě, a proto jej zaměstnankyně nebyla povinna dodržovat a nemohlo se tedy jednat ani o porušení pracovní kázně.

Shrnutí situace

V posuzovaném případě pracovala zaměstnankyně jako „odborný operátor Call Center“. V dohodě o změně pracovní smlouvy si s ní zaměstnavatel sjednal „pracovní úvazek: nerovnoměrně stanovená pracovní doba s třísměnným a nepřetržitým pracovním režimem v délce nejvýše 37,5 hod. týdně s účinností od 1. ledna 2001“.

V březnu 2006 zaměstnavatel prostřednictvím interní elektronické pošty zaměstnankyni oznámil, že přechází na dvousměnný pracovní režim s tím, že noční směny budou sloužit již jen operátora s nižší odborností (brigádnici). Zaměstnankyně s poukazem na ujednání o třísměnném pracovním provozu obsažené v její pracovní smlouvě odmítla respektovat tento nový rozpis směn a nadále vykonávala práci podle původního rozpisu.

Zaměstnavatel proto dal zaměstnankyni výpověď z pracovního poměru na základě závažného porušení pracovní kázně (nyní porušení povinností vyplývajících z právních předpisů vztahujících se k zaměstnancem vykonávané práci), a následně jí okamžitě zrušil pracovní poměr pro zvláště hrubé porušení pracovní kázně z důvodu opakované absence v určených pracovních směnách. Zaměstnankyně poté podala žalobu na určení neplatnosti okamžitého zrušení pracovního poměru, protože se domnívala, že zaměstnavatel nebyl oprávněn jedno-

stranně měnit podmínky dohodnuté v pracovní smlouvě, včetně pracovní doby.

Městský soud

Městský soud v Brně žalobu zamítl s odkazem na ustanovení zákoníku práce, podle kterého o rozvržení týdenní pracovní doby rozhoduje zaměstnavatel. Vedle toho soud dospěl k názoru, že nerespektováním změn v rozvrhu práce a docházením na směny podle původního rozpisu bez omluvitelného důvodu zaměstnankyně „hrubým a závažným způsobem porušila pracovní kázeň, když narušila celkový chod směn na pracovišti dle stanoveného rozvrhu“.

Krajský soud

Krajský soud v Brně potvrdil rozhodnutí městského soudu. Poukázal přitom na kogentnost ustanovení zákoníku práce, podle kterého je rozhodnutí o stanovení rozvrhu pracovní doby výlučně v pravomoci zaměstnavatele.

Nejvyšší soud

Proti rozsudku odvolacího soudu podala zaměstnankyně dovolání, ve kterém namítala, že zaměstnavatel nebyl oprávněn rozhodnout bez jejího souhlasu o jejím přeřazení z třísměnného provozu sjednaného v pracovní smlouvě na dvousměnný provoz. Podle zaměstnankyně nemohl zaměstnavatel bez jejího souhlasu jednostranně změnit podmínky sjednané v pracovní smlouvě.

Nejvyšší soud dospěl k závěru, že dovolání bylo přípustné vzhledem k právní otázce, která dosud nebyla v jeho rozhodování vyřešena. Ta zní: Dopustí se zaměstnanec porušení pracovní kázně, jestliže nedodržuje rozhodnutí zaměstnavatele o rozvržení pracovní doby, které není v souladu s ujednáním účastníků obsaženým v pracovní smlouvě?

Po posouzení celé věci zaujal Nejvyšší soud názor, že s rozhodnutím odvolacího soudu nesouhlasí. Pravomoc zaměstnavatele rozvrhnout

týdenní pracovní dobu tím, že stanoví začátek a konec pracovní doby, rozvrh směn, pracovní režim, nepřetržitý odpočinek mezi směnami atd. nepochybně. Z druhé strany však stanovil, že nelze jednostranně měnit dohodnuté podmínky o pracovní době sjednané mezi stranami v pracovní smlouvě – takováto změna by byla možná pouze na základě dohody účastníků o změně sjednaných pracovních podmínek.

Na základě toho Nejvyšší soud dovodil, že zaměstnankyně byla oprávněna po zaměstnavateli požadovat výkon práce v pracovní době sjednané v pracovní smlouvě a zároveň odmítnout výkon práce ve dvousměnném provozu, který v souladu s její pracovní smlouvou nebyl. Proto také nemohlo dojít k porušení pracovní kázně a nebyl dán důvod k rozvázání pracovního poměru.

Závěr

Nejvyšší soud v tomto rozsudku judikoval důležitou zásadu, která v současné praxi často působí problémy zaměstnavatelům. Dvousměnné sjednání jakékoli pracovní doby v pracovní smlouvě či jejím dodatku znamená omezení pravomoci zaměstnavatele rozvrhovat pracovní dobu svých zaměstnanců podle aktuálních potřeb a stavu.

Zaměstnavatelům lze proto doporučit vyhnout se jakémukoli časovému určení pracovní doby v pracovní smlouvě, protože ke každé změně budou následně potřebovat souhlas zaměstnance. Pozor, i sjednání 40hodinové pracovní doby může v praxi způsobit problémy. Zaměstnavatel totiž ztrácí možnost rozvrhnout zaměstnanci práci v dvousměnném, třísměnném či nepřetržitým provozu, kdy zákoník práce s tímto rozvrhem spojuje stanovenou týdenní pracovní dobu 38,75, respektive 37,5 hodiny týdně. ●

.....
JUDr. Nataša Randlová, advokát, partner
Lucie Hořejší, právní asistent
Randl Partners
advokátní kancelář, člen ius laboris

Inkaso pohledávek

Software pro automatizované soudní
i mimosoudní vymáhání pohledávek

Inkaso pohledávek[®]

- Hromadné podávání návrhů na elektronický platební rozkaz
- Hromadné generování tiskových výstupů
- Insolvenční rejstřík
- Datové schránky
- Elektronické bankovníctví
- Propracovaný reporting

epravo.cz

Váš partner na cestě právem

Vydavatelství EPRAVO.CZ, a.s. vyhlašuje pod záštitou
předsedy vlády ČR RNDr. Petra Nečase,
ministra spravedlnosti ČR JUDr. Jiřího Pospíšila
a České advokátní komory
4. ročník firemního žebříčku

Právnická firma roku 2011

Slavnostní galavečer proběhne 22. listopadu 2011
Pro více informací nás můžete kontaktovat na info@epravo.cz

Mercedes-Benz

Generální
partner

citibank

Hlavní finanční
partner

novasoft

Exekuce.cz

Cestovní kancelář
FISCHER

Významní
partneři

APOGEO
audit / tax / valuation / finance

Pojišťovna právní ochrany, a.s.

PROVIDENT

system4U

Europcar

Hlavní
partneři

Podnik a vypořádání společného jmění manželů

Předmětem tohoto příspěvku je otázka vypořádání zaniklého společného jmění manželů („SJM“) v situaci, kdy je předmětem vypořádání SJM podnik fyzické osoby podnikatele. Cílem autora je vystihnout otázku existence podniku (tedy komponentů jej tvořících), ocenění podniku pro účely vypořádání SJM a rozhodnutí soudu v kontextu vypořádání SJM. Při vypořádání podniku dochází k prolínání právní úpravy společného jmění manželů a nepřímou úpravou obsaženou v zákoně č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník („ObchZ“), event. jiných právních předpisů upravujících podnikání fyzických osob (např. zákona o živnostenském podnikání, zákona o advokacii, apod., v závislosti na tom,

který právní předpis upravuje podmínky výkonu podnikatelské činnosti fyzické osoby).

Pojem podniku byl až do novely ObchZ provedené zákonem č. 370/2000 Sb., vymezen v § 5 tak, že podnikem se rozumí soubor hmotných, jakož i osobních a nehmotných složek podnikání. K podniku náleží věci, práva a jiné majetkové hodnoty, které patří podnikateli a slouží k provozování podniku nebo vzhledem ke své povaze mají tomuto účelu sloužit. K tomu je pak vhodné doplnit, že z rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR („NS ČR“) pod sp. zn. 23 Cdo 37/2010 vyplývá, že ze zákonné definice podniku nelze dovodit, že pojmovou náležitostí podniku je přítomnost všech složek podnikání vyplývajících z legální definice, není proto vyloučeno, že urči-

tý podnik, vzhledem ke specifickým příslušného podnikání, nebude všechny tyto komponenty obsahovat.[1] Zákonem č. 370/2000 Sb. byl doplněn § 5 ObchZ o odstavec druhý, v němž je nyní explicitně uvedeno, že podnik je věc hromadná; na právní poměry podniku se použijí ustanovení o věcech v právním smyslu; tímto není dotčena působnost zvláštních právních předpisů vztahujících se k nemovitým věcem, předmětům průmyslového a jiného duševního vlastnictví, motorovým vozidlům apod., pokud jsou součástí podniku.

Nejvyšší soud ČR dále ve shora uvedeném rozhodnutí dovodil, že rozsah podniku bude záviset především na povaze příslušného podnikání, a v rámci toho též na vůli podnikatele.

V každém případě však dle názoru NS ČR musí být podnik funkčním ekonomickým organismem, způsobilým k realizaci příslušného podnikatelského záměru.

Ze současného zákonného vymezení podniku tedy vyplývá, že podnik je věcí hromadnou a zahrnuje v sobě všechny složky, které konkrétní podnikatel na základě projevu vůle určí k tomu, aby do podniku náleželo za účelem realizace podnikatelské činnosti.

Věc hromadnou (universita rerum) definuje především právní teorie, např. Učebnice občanského práva hmotného, díl I, vydaná nakladatelstvím ASPI Publishing, s. r. o., v roce 2002, str. 227, jako soubor věcí, které tvoří jediný předmět právních vztahů, neboť je s nimi nakládáno jako s jedním celkem, a to podle okolností hospodářsky nedílným nebo dělitelným (viz dále rozhodnutí NS ČR pod sp. zn. 22 Cdo 684/2004). Definici věci hromadné se věnoval NS ČR např. i ve svém rozsudku ze dne 28. 2. 2006, sp. zn. 33 Odo 447/2004, v němž dospěl k následujícím závěrům: „Občanský zákoník pojem věci (§ 118 obč. zák.) nedefinuje, ani jej jinak nevysvětluje. Nevylučuje přitom situaci, kdy více věcí může tvořit jediný předmět a je s nimi jako s jedním celkem nakládáno. V teorii se pro tento celek používá pojem věc hromadná nebo též soubor věcí. Soubor věcí tvoří věci, které mají podobný nebo stejný charakter nebo jsou určeny ke stejnému účelu. Takovým předmětem občanskoprávních vztahů může být podnik, jídelní servis nebo sbírka poštovních známek či obrazů apod. Podmínkou toho, aby něco bylo možno považovat za soubor věcí, je, že musí jít o souhrn několika jednotlivých věcí, a nikoliv o úhrn pouhých součástí (§ 120 obč. zák.); druhou podmínkou je, aby ony věci byly považovány všeobecně (nikoliv jednotlivcem) za věc jedinou; u těchto jednotlivých věcí půjde o vztah souřadnosti a nikoliv podřadnosti (příslušnosti k věci hlavní), jako je tomu u příslušenství věci (§ 121 odst. 1 obč. zák.). Za soubor věcí lze považovat jednotlivé kusy nábytku v takovém počtu, provedení a uspořádání, pokud tvoří účelový, stylový nebo architektonicky jednotný celek, určený k vybavení zvlášť určené místnosti nebo sloužící zvláštnímu účelu; jednotlivé kusy tohoto souboru nejsou odstranitelné bez toho, že by se nenarušil tento jednotný celek.“

Naše platné soukromé právo hromadnou věc jako předmět právních vztahů nezná a podnik bývá chápán jako speciální, z obecné kategorizace v § 118 občanského zákoníku se vymykající zvláštní předmět soukromoprávních vztahů sui generis.

Z výše uvedených skutečností tedy vyplývá, že podnik jako věc hromadná je jedinou věcí,

kteřá je tvořena jednotlivými součástmi, komponenty, tedy věcí, která má v rámci podnikatelské činnosti podnikatele smysl jako celek a jako ekonomický organismus naplňující podnikatelský plán konkrétního podnikatele. Autor tohoto článku v kontextu legální definice podniku a vymezení věci hromadné právní teorií zaujímá názor, že jeden podnikatel může mít pouze jeden podnik bez ohledu na to, kolik podnikatelských činností na základě živnostenských či jiných oprávnění provozuje, a zda jsou části podniku místně odděleny či z jiného důvodu situovány mimo administrativní či provozní centrum. Podnik jako jedna věc hromadná je jediným objektem právních vztahů. Podnik je možné na základě projevu vůle při splnění zákonných podmínek rozdělit smlouvou o převodu části podniku (viz ust. § 487 ObchZ), nicméně do doby rozdělení podniku se jedná o jednu věc a jeden podnik bez ohledu na různost činností, které provádějí jednotlivé složky podniku.

K otázce, kdy podnik náleží do SJM a kdy nikoli, existuje odpověď v ust. § 143 odst. 1 zák. č. 40/1964 Sb., občanský zákoník („ObčZ“). [2] Zákonné vymezení rozsahu SJM dopadá i na podnik, a to v případě, že manželství vzniklo po 1. 8. 1998 v souvislosti s novelou občanského zákoníku zákonem č. 91/1998 Sb. V době před účinností této novely v rámci institutu bezpodílového spoluvlastnictví manželů (§ 143 OZ ve znění do 1. 8. 1998) platil jiný právní režim.[3] Výkonem povolání ve smyslu znění § 143 ObčZ před novelou dle zák. č. 91/1998 Sb., byl třeba rozumět také výkon povolání osobou samostatně výdělečně činnou (mimo závislou činnost k jiné osobě), tj. i (výkon) podnikání jen jednoho z manželů (fyzické osoby) ve smyslu § 2 odst. 1 ObchZ. S ohledem na odlišné znění právní úpravy majetkového společenství manželů před a po 1. 8. 1998 lze konstatovat, že v případě, že některý z manželů začal podnikat v trvajícím manželství (jehož rozsah nebyl modifikován) před 1. 8. 1998 a podnikatelská činnost sloužila výkonu jeho povolání, nestal se podnik předmětem BSM (a současně ani SJM).[4] V současné době, tedy po 1. 8. 1998, tento závěr neplatí.

V rámci vypořádání SJM ohledně podniku, který není součástí SJM, je třeba zohlednit skutečnost, že z podniku během trvání manželství plynuly příjmy pro rodinu, byly reinvestovány prostředky získané podnikáním manžela zpět do podniku a jeho majetková struktura se v průběhu manželství obvykle více či méně změnila. Cílem tohoto příspěvku je dále snaha o výklad situace, kdy do podniku ve vylučném vlastnictví manžela byla vložena majetková hodnota, která je součástí SJM (typicky např. nemovitost, která byla nabyta za trvání manželství a jako nabyvatelé vystupují oba manže-

lé), kupní cena této majetkové hodnoty, která je součástí podniku, byla splacena z prostředků podniku a soud rozhoduje o vypořádání SJM.

V první řadě je třeba (za neexistence dohody manželů o ceně podniku) přistoupit k ocenění podniku. K ocenění podniku pro účely vypořádání SJM se mnohokrát vyjádřil NS ČR a jeho právní závěry akceptuje i Ústavní soud ČR, což vyplývá z usnesení pod sp. zn. III.ÚS 934/06 ze dne 27. 9. 2007.[5] Z rozhodnutí Ústavního soudu ČR a konstantní judikatury soudů obecných vyplývá, že podnikající manžel je povinen nahradit do SJM takovou částku, jež se rovná pozitivnímu (kladnému) rozdílu mezi aktivy a pasivy jeho podnikání ke dni zániku SJM, což je zpravidla i cena jeho podniku (pokud nebyl vytvořen i vynaložením oddělených prostředků podnikajícího manžela).

Je tedy zřejmé, že soudy by měly při vypořádání podniku fyzické osoby postupovat v souladu s výše uvedenou konstantní judikaturou a znalci z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady, ocenění podniku, uložit, aby stanovil rozdíl mezi aktivy a pasivy podniku a stanovil tak částku, kterou je podnikající manžel povinen do SJM nahradit.

Při aplikaci § 150 ObčZ v případě podnikajícího manžela, který za trvání manželství nabyl podnik do svého vlastnictví, nelze odhlédnout od § 148a ObčZ ve znění novely provedené zákonem č. 509/1991 Sb. Ten stanovil, že k použití majetku z bezpodílového spoluvlastnictví manželů potřebuje podnikatel při zahájení podnikání souhlas druhého manžela. K dalším právním úkonům souvisejícím s podnikáním již souhlas druhého manžela nepotřebuje. Dle současného znění ust. § 146 ObčZ majetek ve společném jmění manželů nebo jeho část může jeden z manželů použít k podnikání se souhlasem druhého manžela. Souhlas je třeba udělit při prvním použití majetku ve společném jmění manželů nebo jeho části. K dalším právním úkonům souvisejícím s podnikáním již souhlas druhého manžela není třeba. V případě, že manžel udělí souhlas s použitím majetku v SJM pro účely podnikatelské činnosti druhého manžela, pak do podniku vstupují věci, které jsou součástí SJM a současně i součástí podniku, což má zásadní vliv pro případ rozvodu manželství a sporného vypořádání SJM. Souhlas podle § 146 ObčZ má ten důsledek, že právní úkony podnikajícího manžela při dispozici se společným majetkem nejsou relativně neplatné ve smyslu § 145 odst. 2 a § 40a ObčZ, ovšem sám o sobě nemůže vyloučit oprávnění druhého z manželů společný majetek užívat, které vyplývá z § 145 odst. 1 ObčZ. K závěru, že společný majetek je oprávněn užívat výlučně jen jeden z manželů může vést ale zjištění, že mezi manžely byla v tomto smyslu uzavřena dohoda.[6]

Z výše uvedeného vyplývá, že pokud nepodnikající manžel udělil podnikajícímu manželovi souhlas s použitím věci, která je v SJM, pro účely podnikatelské činnosti (a to bez ohledu na skutečnost, zda se tak stalo výslovně či konkludentně), má autor tohoto článku za to, že se věc náležející do SJM stala součástí podniku jako věci hromadné, která je nedílná a nedělitelná. Na tom nemění nic ani skutečnost, že např. ohledně nemovitosti zapsané v katastru nemovitostí je i po zahrnutí této nemovitosti do podniku fyzické osoby v katastru nemovitostí nadále zapsána jako SJM, když tato skutečnost vyplývá z ust. § 5 odst. 2 věta třetí ObchZ.

Ze shora uvedeného, dle názoru autora tohoto článku, vyplývá, že v rámci vypořádání SJM musí soud ocenit podnik způsobem shora popsaným (příčemž v rámci podniku dochází i k dílčímu ocenění tržní ceny nemovitosti, což se projeví i v ceně podniku), a pro modelový případ shora naznačený nelze dovodit nic jiného, než že by měl soud přikázat majetkovou hodnotu-nemovitost do vlastnictví podnikajícího manžela a podnikajícímu manželovi uložit, aby do SJM nahradil takovou částku, která se rovná pozitivnímu (kladnému) rozdílu mezi aktivy a pasivy jeho podnikání ke dni zániku SJM (viz 22 Cdo 2296/2004). Právní názor Nejvyššího soudu ČR uvedený v rozhodnutí pod sp. zn. 22 Cdo 684/2004, stejně jako v jiných rozhodnutích NS ČR, respektuje tu skutečnost, že podnik je možné brát pouze jako celek, jako jedinou věc a rozhodnutí soudu, kterým by došlo k rozdělení podniku, by vedlo k výše uvedeným nepříznivým a právně nepřijatelným rizikům pro podnikajícího

manžela i třetí osoby. Výše uvedenému závěru nasvědčuje podpůrně i úvaha, že jakékoli rozhodnutí soudu, kterým by přikázal nemovitost sloužící k výkonu podnikatelské činnosti do vlastnictví nepodnikajícího manžela, došlo by nepochybně k újmě podnikajícího manžela, rozdělení podniku rozhodnutím soudu a nepřípustnému zásahu do ekonomického a organizačního stavu podniku. Rozhodnutí soudu, kterým by došlo k rozdělení podniku, by vyvolalo i právní nejistotu u třetích osob – obchodních partnerů a klientů podnikajícího manžela (např. v situaci, kdy je nemovitost v rámci podnikatelské činnosti pronajímána třetí osobě).

Nelze však přehlédnout, že vypořádání SJM přináší mnoho variací a různých skutkových okolností jednotlivých případů a tak by soud měl pečlivě zvážit, jak naložit s komponenty tvořícími SJM a neměl by izolovaně posuzovat příslušnost věci do SJM, ale současně zohlednit i otázku existence podniku, zájmu na jeho zachování a při zohlednění všech skutečností vynést rozhodnutí, které obě „vzájemně si konkurující“ instituty spravedlivě a citlivě vypořádá s přihlédnutím ke skutkovým okolnostem každého jednotlivého případu. ●

Mgr. Michal Žíla, advokát
Maršálek & Žíla, advokátní kancelář

MARŠÁLEK & ŽÍLA
 ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ · ATTORNEYS · ADVOKATEN

Poznámky

[1] Viz např. též Pelikánová, I. Komentář k obchodnímu zákoníku. 1. díl, § 1 55, 2. aktualizované a rozšířené vydání. Praha : Linde Praha a. s. Právnícké a ekonomické nakladatelství a knihkupectví Bohumily Hořínkové a Jana Tuláčka, 1997, s. 45

[2] Dle ust. § 143 ObčZ společné jmění manželů tvoří majetek nabytý některým z manželů nebo jimi oběma společně za trvání manželství, s výjimkou majetku získaného dědictvím nebo darem, majetku nabytého jedním z manželů za majetek náležející do výlučného vlastnictví tohoto manžela, jakož i věci, které podle své povahy slouží osobní potřebě jen jednoho z manželů, a věci vydaných v rámci předpisů o restituci majetku jednoho z manželů, který měl vydanou věc ve vlastnictví před uzavřením manželství a nebo jemuž byla věc vydána jako právnímu nástupci původního vlastníka.

[3] V bezpodílovém spoluvlastnictví manželů bylo vše, co mohlo být předmětem

vlastnictví a co bylo nabyto některým z manželů za trvání manželství, s výjimkou věci získaných dědictvím nebo darem, jakož i věci, které podle své povahy slouží osobní potřebě nebo výkonu povolání jen jednoho z manželů, a věci vydaných v rámci předpisů o restituci majetku jednomu z manželů, který měl vydanou věc ve vlastnictví před uzavřením manželství anebo jemuž byla věc vydána jako právnímu nástupci původního vlastníka

[4] Viz Žíla, M. Podnik a bezpodílové spoluvlastnictví manželů, resp. společné jmění manželů.

[5] Ústavní soud ČR v usnesení pod sp.zn. III. ÚS 934/06 ze dne 27. 9. 2007 konstatoval: „Ke kritické právní otázce stanovení ceny podniku coby kladného rozdílu mezi aktivy a pasivy podnikání manžela ke dni zániku bezpodílového spoluvlastnictví ve srovnatelných skutkových a právních poměrech se již dříve vyjádřil Nejvyšší soud,

jmenovitě v rozsudku ze dne 24. 2. 2005, sp. zn. 22 Cdo 2545/2003, uveřejněném pod č. C 3282, v sešitě 32/2005 Souboru rozhodnutí Nejvyššího soudu a v časopisu Právní rozhledy ročník 2005, č. 10, str. 374-377. Z téhož právního názoru pak vycházejí i další rozhodnutí Nejvyššího soudu, jmenovitě usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 23. 3. 2005, sp. zn. 30 Cdo 1806/2004, a rozsudky ze dne 18. 4. 2005, sp. zn. 22 Cdo 2296/2004, ze dne 28. 7. 2005, sp. zn. 22 Cdo 1052/2004, a ze dne 17. 4. 2007, sp. zn. 22 Cdo 1274/2006. Závěr obecných soudů ohledně stanovení ceny podniku nestojí ani v rozporu s nosnými důvody rozhodnutí Ústavního soudu, jež se rovněž týkala podniku v souvislosti s vypořádáním bezpodílového spoluvlastnictví manželů, respektive společného jmění manželů (srov. sp. zn. III. ÚS 264/03, III. ÚS 280/03, IV. ÚS 568/05)

[6] Viz Rozsudek NS ČR pod sp. zn. 22 Cdo 1731/2003

Platnost živnostenských oprávnění v Německu

Považujeme za vhodné upozornit na problematiku „švarcsystému“, která je dlouhodobě řešena i v České republice, v souvislosti s uvolněním pracovního trhu v Německu a v Rakousku od 1. 5. 2011 však nabývá i evropského rozměru.

Zásadně lze konstatovat, že české živnostenské listy jsou sice v Německu platné, ale otázka, zda se jedná o skutečné podnikání nebo o švarcsystém, bude posuzována výlučně dle německých předpisů.

Kritéria pro vymezení pojmů nezávislá činnost/závislá činnost

Kritéria pro vymezení nezávislé a závislé činnosti byla v Německu postupně vypracována judikaturou. Podle nich je nezávislým subjektem pouze takový subjekt, který může svou činnost v zásadě svobodně utvářet a určovat i svou pracovní dobu. Pro nezávislou činnost je charakteristická také skutečnost, že nezávislý podnikatel nese podnikatelské riziko, jedná vlastním jménem a na vlastní účet, jakož i disponuje podnikatelskou svobodou v rozhodování. Měřítka (poměr) pro vymezení těchto činností jsou v sociálním, daňovém a pracovním právu přibližně stejná.

V § 7 odst. 1 německého sociálního zákoníku IV je zaměstnání definováno jako závislá činnost, konaná zejména v rámci pracovního poměru. Zaměstnancem je pak osoba, poskytující smluvní plnění, která jsou vázána pokyny v rámci organizace prací, určených zaměstnavatelem. Rozhodujícím kritériem pro rozlišení je přitom stupeň osobní závislosti zaměstnance na zaměstnavateli, tj. rozsah nařizovací pravomoci zaměstnavatele ohledně obsahu, doby trvání a místa činnosti zaměstnance.

Význam pojmu zaměstnanecký poměr je přitom širší než význam pojmu pracovní poměr, neboť zaměstnanecký poměr zahrnuje také případy, kdy se nejedná o pracovní poměr (např. proto, že pracovní smlouva je neplatná). Pro vymezení není směrodatné označení smlouvy, ale spíše záleží na jejím konkrétním obsahu a jejím skutečném provádění.

Rozhodující kritéria v jednotlivých případech při posouzení, zda se jedná, resp. může jednat o závislou činnost, vycházejí z následujících opěrných bodů:

- závislá činnost: je vázána na udělení pokynů ohledně
 - místa: povinnost pravidelně docházet na místo výkonu práce resp. do provozních místností;
 - doby: uvedení příslušné osoby v rozvrhu služeb; (o volnou pracovní dobu naproti tomu jde u podnikatele, pokud nemá pevně stanovený začátek a konec pracovní doby)
- povinnost ke stálé pracovní pohotovosti;
- pevné příjmy; odměna za přesčasy; hodinová mzda;
- nárok na dovolenou; pokračující vyplácení příjmů v případě nemoci;
- nárok na jiná sociální plnění;
- zařazení do provozu:
 - zahrnutí pracovníka do závislé pracovní organizace;
 - použití provozních zařízení (pracovní nástroje);
 - začlenění pracovníka do organizace a hierarchie u zaměstnavatele;
- závislost v rámci organizace a provedení činnosti;
- úzká stálá spolupráce s jinými pracovníky zaměstnavatele;
- povinnost poskytnout pracovní sílu (pracovní smlouva), nikoli výsledek práce (smlouva o dílo);
- provádění jednoduchých činností, u nichž je závislost na pokynech pravidlem;
- výkon podobných činností, které jinak zajišťují pro zaměstnavatele zpravidla zaměstnanci v pracovním poměru;
- provádění činnosti, která je identická s činností, kterou pracovník na základě zaměstnaneckého poměru dříve vykonával pro téhož objednatel;
 - činnost na dobu neurčitou a v podstatě pouze pro jednoho objednatel;
 - přitom činnost konaná pouze v bezvýznamném rozsahu pro jednoho nebo více objednatelů, nevylučuje domněnku, že se jedná o zaměstnání;
 - o podstatnou činnost, vykonávanou jen pro jednoho zaměstnavatele se zpravidla jedná tehdy, když osoba dosahuje minimálně 5/6 svých celkových příjmů z jedné činnosti;

- typické znaky podnikatelského jednání nejsou dány v případě:
 - neexistence podnikatelského rizika, podnikatelské iniciativy a podnikatelské svobody rozhodování;
 - absence samostatného vystupování na trhu;
 - absence vlastní provozovny;
 - nemožnosti disponovat vlastní pracovní silou;
 - neexistence „vlastních“ pracovních prostředků;
 - nepoužití „vlastního“ kapitálu;
 - neexistence samostatného rozhodnutí o odběru zboží, přijímání zaměstnanců, použití kapitálu a strojů;
- osobní poskytování služeb (právně a fakticky) je možné: Na rozdíl od osoby nezávislého podnikatele není zaměstnanec zpravidla oprávněn přenést plnění vlastních povinností najinou osobu, nýbrž je povinen tyto povinnosti plnit osobně.

Sociálněprávní rozhodnutí otázky, zda je činnost vykonávána samostatně nebo zda se jedná o závislou činnost, učiní výlučně příslušné správy sociálního zabezpečení. Konkrétní rozhodnutí pak učiní buď příslušná zdravotní pojišťovna jako správce celkového pojistného na sociální zabezpečení nebo správa důchodového zabezpečení při pravidelných kontrolách zaměstnavatelů v rámci řízení o stanovení právního statusu (Statusfeststellungsverfahren) ze strany clearingového oddělení Německé správy důchodového zabezpečení (Deutsche Rentenversicherung Bund). V případě soudního sporu rozhoduje soud pro sociální jurisdikci.

Daňověprávní rozhodnutí podléhá Zemské finanční správě (Landesfinanzverwaltung), jakož i finanční jurisdikci. V praxi provádějí kontroly orgány celní správy, které se zaměřují na odhalování práce načerno (Finanzkontrolle Schwarzarbeit). Tyto kontroly mohou být velice razantní. V příštím zvláštním článku budeme informovat o možných sankcích, které ze zjištění švarcsystému plynou. ●

Thomas Britz, Advokát/Rechtsanwalt
Rödl & Partner, v.o.s.

Rödl & Partner

... nemusím psát, stačí říct ...

**Profesionální software
PRO PŘEVOD ŘEČI DO TEXTU**

TISKÁRNA

TISKAP s.r.o.

Na Louži 2a, 101 00 Praha 10

tel.: 267 216 804, fax: 271 721 264

epravo@tiskap.cz

Jsme tu pro vás!

- Vlastní DTP a CTP
- Čtyřbarvový tisk a výsek do formátu B1 s možností použití vonného laku
- **NABÍZÍME tisk a zpracování**
- Advokátní přelepky
- Desky s chlopněmi na spisy advokáta
- Corporátní tiskoviny
vizitky, komplementky, reklamní tašky, roll upy,
dárkové předměty a krabičky s logem kanceláře
- Šanony v designu kanceláře
- Reklamní letáky a jiné

www.tiskap.cz

Zásada poctivého obchodního styku potvrzena v rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR

V nedávném období bylo publikováno klíčové rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR týkající se zásady poctivého obchodního styku, které současně potvrzuje důležitost tohoto institutu v českém právním řádu. Konkrétně se jedná o rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR publikované pod č. j. 32 Cdo 617/2010.

Zmíněný judikát Nejvyššího soudu ČR se zabývá otázkou jednání v rozporu se zásadami poctivého obchodního styku.

V posuzovaném případě jde o postup věřitele, který právně irelevantním jednáním důvodně vyvolá v dlužníku dojem o tom, že když bude postupovat věřitelem sděleným postupem, nebude po něm pohledávka dále vymáhána. Konkrétně banka svému dlužníku, vůči němuž nabyla pohledávku od leasingové společnosti, přípisem sdělila, že pokud dlužník ukončí leasingovou smlouvu s leasingovou společností a vrátí jí předmět leasingu, bude vymáhat dlužnou pohledávku po této leasingové společnosti a nikoliv po dlužníkovi.

Banka při tomto prohlášení byla zjevně vedena chybným právním posouzením věci, přičemž jakmile si tuto skutečnost uvědomila, svou pohledávku postoupila na třetí subjekt, který ji i přes předchozí prohlášení banky u soudu vůči dlužníkovi vymáhal.

K dovolání dlužníka nakonec Nejvyšší soud ČR označil postup banky a žalobce za rozporný se zásadami poctivého obchodního styku, neboť

dlužník v dobré víře jednal podle pokynů banky, byť právně nezávazných, po jejichž splnění měl být zproštěn své povinnosti pohledávku bance splnit. Nejvyšší soud ČR uzavřel, že pohledávka dlužníka právně dále trvá, nicméně celý postup banky a žalobce odůvodňuje odeprání soudní ochrany jejich právu.

Dané rozhodnutí tak potvrzuje nejen význam a postavení zásady poctivého obchodního styku v českém právním řádu, ale také význam-

ným způsobem může do budoucna ovlivnit praxi v českém podnikatelském prostředí. ●

Mgr. Pavel Hrtús, advokát
JUDr. Kamil Šebesta, MBA, advokát
KŠD ŠŤOVÍČEK
 advokátní kancelář, s.r.o.

▣ ▣ ▣ HOLEC, ZUSKA & PARTNEŘI

ADVOKÁTI | ATTORNEYS | RECHTSANWÄLTE

Advokátní kancelář existuje od roku 1990. Patří mezi renomované kanceláře zaměřené na komplexní právní a poradenské služby pro veřejný a soukromý sektor. Mezi klienty kanceláře patří celá řada nadnárodních i mezinárodních společností, stejně tak jako domácích společností a organizací a institucí veřejného sektoru. Kancelář angažuje pouze zkušené odborníky z řad advokátů, patentových zástupců a daňových poradců a velmi pečlivě si pro spolupráci vybírá i z řad právníků, advokátních koncipientů a ostatních zaměstnanců.

Mezinárodní spolupráce: Kancelář je členem mezinárodní sítě právních kanceláří International Alliance of Law Firms zaměřených na komplexní poradenství v obchodním právu s více než 59 členy ve 43 zemích celého světa.

Multidisciplinární služby: Kancelář velmi úzce spolupracuje s významnými mezinárodními auditorskými a daňově-poradenskými společnostmi a dalšími renomovanými subjekty zejména v rámci fúzí, akvizic, restrukturalizací, služeb projektového poradenství a řízení, veřejných zakázek a PPP projektů, projektů v oblasti výzkumu, vývoje a inovací, zpracování analýz, metodik a legislativních prací.

Partneři: JUDr. Pavel Holec i JUDr. Karel Zuska jsou zkušenými rozhodci zapsanými na listině rozhodců Rozhodčího soudu při Hospodářské komoře ČR a Agrární komoře ČR. Oba jsou nositelé mezinárodního Certificate Intensive Program Working with the EU. JUDr. Pavel Holec je členem Kontrolní rady České advokátní komory a nositel ocenění právník roku v oboru Development (2005). JUDr. Karel Zuska je členem Řídícího výboru Asociace PPP a nositel ocenění za přínos rozvoji PPP v letech 2007 a 2009. Manažerem kanceláře je JUDr. Lubomír Lanský.

Kancelář je akreditovanou vzdělávací institucí úředníků veřejné správy a územní samosprávy a programem „Spojení veřejného a soukromého sektoru při rozvoji obcí, měst a regionů s možností čerpání evropských a národních dotací“.

HLAVNÍ NABÍZENÉ SLUŽBY

Veřejný sektor:

- ▣ Poradenství a administrace veřejných zakázek
- ▣ PPP projekty
- ▣ Poradenství v oblasti výzkumu, vývoje a inovací
- ▣ Poradenství v oblasti veřejné podpory
- ▣ Poradenství v projektech financovaných z EU fondů
- ▣ Všeobecné právní poradenství a právní zastoupení
- ▣ Legislativní práce, analýzy, metodiky
- ▣ Studie sítovitelnosti
- ▣ Právní audity
- ▣ Monitoring

Soukromý sektor:

- ▣ Právo obchodních společností
- ▣ Obchodní smlouvy
- ▣ Pracovní právo
- ▣ Due diligence
- ▣ Fúze & akvizice, reorganizace
- ▣ Hospodářská soutěž
- ▣ Ochrana duševního vlastnictví, průmyslová práva a informační technologie, ochrana dat
- ▣ Řešení tuzemských a mezinárodních sporů
- ▣ Insolvency
- ▣ Nemovitosti a stavební právo
- ▣ Ochrana spotřebitele
- ▣ Mezinárodní podnikání a EU
- ▣ Všeobecná právní podpora

Holec, Zuska & partneři

Palác Anděl, Radlická 1c, 150 00 Praha 5
Tel.: +420 296 325 235, Fax: +420 296 325 240
recepce@holec-advokati.cz, recepcce@holec-advokati.eu

www.holec-advokati.cz, www.holec-advokati.eu
JUDr. Pavel Holec – advokát číslo ČAK 5239
JUDr. Karel Zuska – advokát číslo ČAK 1137
IČ sdružení – 66231051

INTERNATIONAL
ALLIANCE
OF LAW FIRMS

Žaloba na určení nebo žaloba na plnění?

Život přináší i takové případy, kdy kupující bezstarostně nabude nemovitost – pozemek, jejíž bezvadný právní i faktický stav prodávající výslovně potvrdí v písemné kupní smlouvě (zjm. že na ní neváznou věcná břemena či jiná práva třetích osob), kupující je následně jako výlučný vlastník zapsán v katastru nemovitostí a těší se na realizaci svých plánů s nemovitostí, když se nakonec ukáže, že pozemek nemá takové vlastnosti předvídané kupní smlouvou a že má vady, kvůli kterým kupující nemůže s pozemkem dále naložit, jak zamýšlel a o jiná alternativní řešení dispozice s ním nestojí. Přitom se nemusí jednat o vady zjevné, ani o vady, které by bylo možné v rámci běžné obezřetnosti zjistit z příslušného katastru nemovitostí.

V takovém případě, hned po jejich zjištění, by kupující měl v první řadě vady uplatnit u prodávajícího. Kupující na uplatnění vad však má zákonem stanovenou šestiměsíční lhůtu od okamžiku, kdy měl možnost si věc – pozemek prohlédnout. Uplatnění vad u prodávajícího ve stanovené šestiměsíční lhůtě je základní předpoklad pro to, aby kupující mohl případně uplatnit své nároky z odpovědnosti za vady u soudu. Lhůta šesti měsíců je prekluzivní, což znamená, že při jejím marném uplynutí právo kupujícího vady uplatnit soudně zaniká.

Může se však i stát, že kupující z objektivních důvodů nemohl v šestiměsíční lhůtě vady objevit a smluvní strany si nedohodly objevení skrytých vad jako důvod pro odstoupení od kupní smlouvy. Jaká obrana zbývá nemile překvapenému a zároveň zklamanému kupujícímu v takovém případě? Kupující může tvrdit, že byl při podpisu kupní smlouvy uveden v omyl, když byl prodávajícím výslovně ujištěn o skutečnosti, která se ukázala být posléze nepravdivou (jednalo se navíc o skrytou vadu) a která měla pro kupujícího zásadní význam a byla rozhodující pro koupi vybraného pozemku ze strany kupujícího. V důsledku toho by kupní smlouva byla od počátku neplatná a smluvní strany by si měly vrátit, co si navzájem plnily. Zpravidla však smluvní strany ne-

dosáhnou o otázce omylu shody a kupujícímu nezbude, než se domáhat svých práv soudní cestou. V takovém případě je třeba se zamyslet nad vhodným typem žaloby a vyhodnotit, co kupující potřebuje žalobou dosáhnout.

Podle ustálené judikatury určovací žaloba podle ustanovení § 80 c) občanského soudního řádu je preventivního charakteru a má místo jednak tam, kde její pomocí lze eliminovat stav ohrožení práva či nejistoty v právním vztahu a k odpovídající nápravě nelze dospět jinak, jednak v případech, v nichž určovací žaloba účinněji než jiné právní prostředky vystihuje obsah a povahu příslušného právního vztahu a jejím prostřednictvím lze dosáhnout úpravy, tvořící určitý právní rámec, který je zárukou odvrácení budoucích sporů účastníků. Tyto funkce určovací žaloby korespondují právě s podmínkou naléhavého právního zájmu, který je zákonným znakem tohoto typu žaloby. Předpokladem úspěšnosti žaloby o určení, zda tu právní vztah nebo právo je, či není, je po procesní stránce právě skutečnost, že na požadovaném určení je naléhavý právní zájem. Naléhavý právní zájem je dán zejména tam, kde by bez požadovaného určení bylo právo žalobce ohroženo, nebo by se jeho právní postavení stalo nejistým. Žaloba na určení nemůže být zpravidla opodstatněna tam, kde lze žalovat na splnění povinnosti podle ustanovení § 80

písm. b) občanského soudního řádu. Tento předpoklad však nelze chápat všeobecně. Určovací žaloba může vést k ochraně práv tehdy, pokud nedošlo ještě k jejich porušení. Pokud se již vytvořil protiprávní stav, nemá prevence smysl a je třeba žalovat na odstranění tohoto stavu žalobou na splnění určité právní povinnosti. Pokud byl kupující uveden prodávajícím v omyl, tak k zásahu do zákonem chráněných práv již došlo a namísto by byla žaloba na přímé splnění právní povinnosti, která by v případě neplatnosti smlouvy vyplývala pro obě smluvní strany z ustanovení § 457 občanského zákoníku, tj. musely by si vrátit vše, co podle kupní smlouvy dostaly.

Z výše uvedeného vyplývá, že v uvedeném případě určovací žaloba žádné preventivní účinky nemá. Při tvrzení neplatnosti kupní smlouvy by byla žaloba o vrácení kupní ceny pro žalobce nejjednodušším způsobem uplatnění jeho nároku, přičemž nárok na vrácení kupní ceny z neplatné smlouvy je ze zákona podmíněn tím, že jde o vzájemnou restituční povinnost. Pravomocný rozsudek, jímž byla pro nedostatek naléhavého právního zájmu zamítnuta určovací žaloba, nevytváří překážku věci rozsouzené pro žalobu na plnění.

Určovací žaloba by nebyla namísto tam, kde by nesloužila potřebám praktického života, nýbrž

jen ke zbytečnému rozmnožování sporů. Jestliže se určením, že tu právní vztah nebo právo je, či není, vytvoří pevný právní základ pro právní vztah účastníků sporu (a předejde se tak žalobě o plnění), nebo jestliže žaloba na plnění neřeší a ani nemůže řešit celý obsah a dosah sporného právního vztahu nebo práva, je úřovací žaloba přípustná i přesto, že je možná také žaloba na splnění povinnosti podle ustanovení § 80 písm. b) občanského soudního řádu. Je tedy na žalobci, aby prokázal, že má právní zájem na tom, aby bylo určeno určité právo nebo právní poměr, přestože by mohl žalovat přímo na splnění povinnosti.

Určovací žaloba nebude zpravidla opodstatněná ani tehdy, má-li požadované určení jen povahu předběžné otázky ve vztahu k posouzení, zda tu je, či není právní vztah nebo právo. Stav ohrožení práva žalobce nebo nejistota v jeho právním postavení se totiž neodstraní pouze tím, že bude vyřešena předběžná otázka, z níž bez dalšího právní vztah (právo) významný pro právní poměr účastníků ještě nevyplývá, ale až určením, zda tu právní vztah nebo právo je, či není. Jestliže právní otázka platnosti, či neplatnosti kupní smlouvy má povahu předběžné otázky ve vztahu k existenci práva nebo právního vztahu (např. vlastnictví), není dán

naléhavý právní zájem na určení této předběžné otázky, lze-li žalovat přímo na určení existence práva nebo právního vztahu. Jinými slovy, lze-li žalovat o určení práva nebo právního vztahu, není dán naléhavý právní zájem na určení neplatnosti smlouvy, jež se tohoto práva nebo právního vztahu týká.

Výše uvedené však nevylučuje spojení žaloby na plnění (vrácení kupní ceny) se žalobou o určení vlastnického práva k nemovitosti za účelem zjednání nápravy spočívající v dosažení souladu stavu zápisů v katastru nemovitostí se stavem právním. Jako žalobce tak může vystupovat jak prodávající, tak kupující. Podle ustálené soudní praxe v případech zrušení kupní smlouvy, již byla převedena nemovitost, odstoupením od této smlouvy, je žaloba jedné smluvní strany na určení vlastnictví nemovitosti namístě. Naléhavý právní zájem je dán již existencí rozporu ve vlastnictví předmětných nemovitostí podle stavu vyplývajícího ze zápisů v katastru nemovitostí a podle stavu, který nastal v důsledku platného odstoupení od věcné smlouvy. V takovém případě nebude však rozhodnutí soudu konstitutivní, ale deklaratorní, přičemž důsledky odstoupení od kupní smlouvy vyplývají ze zákona. Domnívám se, že obnovení vlastnického práva

převodce k nemovitosti a odstranění rozporu mezi údajem o vlastnickém právu v katastru nemovitostí a skutečným právním stavem má zejména pro převodce, ale i pro nabyvatele zásadní právní i hospodářský význam, neboť se dotýká rozsahu jejich vlastnictví a s tím spojených jejich práv, povinností a omezení. Žaloba o určení vlastnictví ke sporné nemovitosti bez pochyby je vhodným prostředkem k dosažení soudního rozhodnutí, jako podkladu pro nový zápis (záznam) vlastnického práva dané smluvní strany do katastru nemovitostí. Proto se spojení žalob na určení vlastnického práva se žalobou na plnění jeví být rozumným kompromisem, jak vyhovět ustálené soudní judikatuře k otázce přednosti žaloby na plnění před určovací žalobou a zároveň dosáhnout podkladu pro provedení záznamu v katastru nemovitostí a uvedení tak do souladu registrační stav se skutečným právním stavem. ●

Mgr. Iva Valová, advokát
Advokátní kancelář HOLEC, ZUSKA & Partneri

□ □ **HOLEC, ZUSKA & PARTNERI**
 ADVOKÁTI | ATTORNEYS | RECHTSANWALTE

epravo.cz

Váš partner na cestě právem

epravo.cz
 nově k dispozici
 pro iPhone a iPad
v AppleStore

Novelizace ZPKT

– změny pro veřejnou nabídku cenných papírů

V polovině července nabyla účinnosti zásadní novela zákona o kolektivním investování[1] („Novela“). Tato novelizace se však dotkla i dalších zákonů – především zákona o podnikání na kapitálovém trhu[2].

V rámci výše zmíněné přípravy na transpozici plánované novely směrnice o prospektu[3] zavádí novela do ZPKT především terminologické změny a nová vymezení některých pojmů, jež jsou obdobná změnám v ZKI. V mnohých oblastech však přináší též věcné změny.

Zavedeny byly pojmy Evropský regulovaný trh, jímž je regulovaný trh uvedený v seznamu regulovaných trhů členského státu Evropské unie, a Zahraniční regulovaný trh, jímž je evropský regulovaný trh, který není regulovaným trhem. Upraveno je dále například vymezení investičních nástrojů, kam jsou doplněny pojmy cenné papíry kolektivního investování a nástroje peněžního trhu.

Provedeny jsou též drobné změny v pravidlech obezpečného poskytování služeb, kdy jsou postupy zjišťování a řízení střetu zájmů rozšířeny i na vztahy mezi investičními zprostředkovateli, pomocí kterých provádí obchodník s cennými papíry své činnosti, a jejich zákazníci.

Pro účely ustanovení o veřejné nabídce je reformulován pojem kvalifikovaný investor, kde se ruší původní ustanovení a nahrazuje se odkazem na úpravu profesionálního zákazníka doplněnou o jiné osoby, které obchodník s cennými papíry či jiná příslušná osoba považuje za zákazníka, který je profesionálním zákazníkem. Novela dále zvyšuje některé práhy stanovené fixní částkou. Jedná se zejména např. o zvýšení částky celkové hodnoty protiplnění, při niž průběžně vydávané dluhové cenné papíry mohou spadat pod výjimku z ustanovení o veřejné nabídce a o prospektu na 75 000 000 EUR. Naopak doplněno je, že částky se vypočítávají

za všechny státy EU. Nově je doplněna výjimka pro cenné papíry vydávané otevřeným podílovým fondem nebo obdobným fondem kolektivního investování podle zahraniční úpravy.

Novelizována jsou i ustanovení týkající se výjimky z povinnosti uveřejnit prospekt, kde je zvýšen počet nekvalifikovaných investorů, kterým může být cenný papír nabízen ze 100 na 150 v jednom členském státě, a jsou odstraněny v zákoně uvedené limity a nahrazeny limity stanovenými prováděcím předpisem.

Změny jsou také v okruhu výjimek z povinnosti uveřejnit prospekt. Výjimka se nadále nebude vztahovat na akcie nabízené bezúplatně dosavadním akcionářům a modifikována byla též výjimka týkající se zaměstnaneckých akcií. V návaznosti na insolvenční zákon byla doplněna výjimka pro nabízení cenných papírů v rámci schváleného reorganizačního plánu.

Byl upraven postup osoby s právním zájmem na vydání ekvivalenčního rozhodnutí pro prohlášení trhu s cennými papíry se sídlem v jiném státě než státě Evropské unie za srovnatelný s regulovaným trhem.

Samostatně bylo upraveno používání existujícího prospektu v případě následné veřejné nabídky. Výslovně byl zakotven zákaz prospekt či jeho dodatek po dobu jeho platnosti jakýmkoli způsobem měnit s výjimkami stanovenými ZPKT – tzn. uveřejnění standardního dodatku.

Komplexní změna je provedena v pojetí institutu shrnutí prospektu. Podle nové úpravy musí shrnutí prospektu obsahovat veškeré „klíčové informace“, které mohou jeho čtenáři umožnit učinění informovaného investičního rozhodnutí ohledně veřejně nabízeného cenného papíru. Zde je zřejmá paralela ke Sdělení klíčových informací při nabízení fondů kolektivního investování, které zavádí aktuálně novelizovaný zákon o kolektivním investování. K dalšímu sjednocení podoby a obsahu shrnutí prospektu vydá Evropská Komise prováděcí opatření. V souvislosti s touto změnou by osoba, která prospekt vypracovala, měla odpovídat také za to, že shrnutí prospektu obsahuje všechny informace potřebné pro učinění rozhodnutí investora o vhodnosti zvažovaného cenného papíru.

V úpravě tzv. základního prospektu je ujednoceno pojetí konečných podmínek a povinnosti jejich zveřejnění.

V úpravě dodatků k prospektu je zakotveno právo investora, který před uveřejněním dodatku souhlasil s koupí nebo upsáním a nenabyl ještě vlastnické právo od koupě nebo upsáním ve lhůtě dvou pracovních dnů od uveřejnění dodatku odstoupit.

Vedle změn v režimu veřejné nabídky Novela přináší řadu dalších úprav v ZPKT. Rozšířena byla možnost vést evidenci navazující na centrální evidenci cenných papírů vedenou centrálním depozitářem pro investiční společnosti, a to v tom smyslu, že budou moci vést (i bez povolení poskytovat investiční službu úschova a správa investičních nástrojů) evidenci cenných papírů vydávaných fondem, jenž obhospodařuje. Obdobně je přizpůsobena úprava vedení samostatné evidence.

Novelizovány a zpřesněny byly dále i některé pasáže týkající se dohledu a správních deliktů. V návaznosti na změnu používané terminologie – zavedení pojmů evropský regulovaný trh, pro regulované trhy se sídlem v členských státech EU, a zahraniční regulovaný trh, pro trhy se sídlem v zemích mimo EU, a zrušení pojmu kótovaný cenný papír, dochází k technické novelizaci obchodního zákoníku a celé řady dalších zákonů, které tyto pojmy používaly. ●

**Zdeněk Hušák, of counsel
BBH, advokátní kancelář, v. o. s.**

Poznámky

- [1] Zákon č. 188/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 189/2004 Sb., o kolektivním investování, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.
- [2] Zejména zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu („ZPKT“).
- [3] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/73/EU ze dne 24. listopadu 2010, kterou se mění směrnice 2003/71/ES o prospektu, který má být zveřejněn při veřejné nabídce nebo přijetí cenných papírů k obchodování, a směrnice 2004/109/ES o harmonizaci požadavků na průhlednost týkajících se informací o emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu.

Smlouva o uzavření budoucí smlouvy – porovnání občansko-právní a obchodněprávní úpravy

Smlouva o uzavření budoucí smlouvy (*pactum de contrahendo*) patří mezi základní právní instituty potřebné pro chod moderní společnosti. Jejím účelem je založit závazek spočívající v povinnosti uzavřít v určité době budoucí smlouvu. Smlouva o uzavření smlouvy budoucí se využívá v situacích, kdy smlouva samotná ještě nemůže vzniknout. Může se přitom jednat o důvody různého druhu, ať už právní (např. na obmyšlené nemovitosti vážné exekuce) či faktické (např. budoucí kupující nemá dostatek finančních prostředků). S ohledem na univerzální charakter se tato smlouva řadí do obecných ustanovení kodexů, přestože se jedná o určitý smluvní typ.

Smlouva o uzavření budoucí smlouvy je jako smluvní typ upravena jak v občanském, tak i obchodním zákoníku, přičemž tato úprava se vyznačuje i určitými odlišnými tendencemi, které jsou odrazem komplexního pojetí odlišní práva občanského od práva obchodního jakožto „práva profesionálů“.

Občanský zákoník v § 50a odst. 1 požaduje pro platný vznik smlouvy o uzavření budoucí smlouvy písemnou formu, určení doby pro uzavření budoucí smlouvy a dohodnutí alespoň podstatných náležitostí budoucí smlouvy. Písemná forma je vyžadována vždy, tedy i v případech, kdy pro budoucí smlouvu vyžadována není. Naproti tomu obchodní zákoník v § 289 charakterizuje tento smluvní typ následovně: „Smlouvou o uzavření budoucí smlouvy se zavazuje jedna nebo obě smluvní strany uzavřít ve stanovené době budoucí smlouvu s předmětem plnění, jenž je určen alespoň obecným způsobem. Smlouva vyžaduje písemnou formu.“ Naproti dohodě o podstatných náležitostech budoucí smlouvy, požadované občanským zákoníkem, obchodní zákoník požaduje pouze dohodnutí předmětu plnění alespoň obecným způsobem. Jedná se tedy o určité uvolnění, které je poskytnuto s ohledem na požadavek omezení formálnosti obchodního styku a flexibilitu obchodněprávních vztahů, které podléhají rychlému vývoji.

Odlišné pojetí se rovněž projeví v případě sankčních následků v souvislosti s porušením smluvního přímusu. Občanský zákoník v § 50a odst. 2

pro takový případ dává možnost se do jednoho roku domáhat u soudu, aby prohlášení vůle bylo nahrazeno soudním rozhodnutím. Tato lhůta počíná běžet od doby, kdy měla být smlouva uzavřena. Uplatněním tohoto nároku není nijak dotčeno právo na náhradu škody. Naproti tomu obchodní zákoník v § 290 přiznává oprávněné straně následující možnosti: buď požadovat, aby obsah smlouvy určil soud, nebo požadovat náhradu škody. Požadovat určení obsahu smlouvy a současně k tomu i náhradu škody lze pouze v případě, kdy zavázaná strana neoprávněně odmítla jednat o uzavření smlouvy. K tomu § 292 odst. 2 dodává, že se oba nároky promlčí uplynutím jednoho roku ode dne, kdy oprávněná strana vyzvala zavázanou stranu k uzavření smlouvy, přičemž si smluvní strany mohou dohodnout odlišnou úpravu, nicméně promlčecí doba nesmí být delší než promlčecí doba stanovená § 391 a násl. obchodního zákoníku. Úpravy se tedy neliší ani tak charakterem sankčních prostředků, jako spíše možnostmi jejich použití. Občanský zákoník umožňuje vždy uplatnění nároku domáhat se nahrazení prohlášení vůle soudním rozhodnutím a k tomu kumulativně i náhrady škody, přičemž pro první z těchto nároků je stanovena lhůta jednoho roku. Přes zůstávající neshody, zda se jedná o lhůtu promlčecí či prekluzivní, s ohledem na požadavek jednoty právního řádu (srov. s výše uvedenou úpravou obchodněprávní) se judikatura přiklání k názoru, že se jedná o lhůtu promlčecí. Lhůta pro náhradu škody však těmito ustanoveními nebyla nijak modifikována. Obchodní zákoník naopak tolik prostoru při uplatnění těchto nároků neposkytuje – dává na výběr jen jednu z alternativ, vyjma případu, kdy zavázaná strana odmítla jednat. Současně přitom dispozitivně stanoví promlčecí lhůtu pro oba nároky v době jednoho roku, a to sice ode dne, kdy oprávněný vyzval zavázaného k uzavření smlouvy. Je tomu tak především proto, že obchodní právo jako „právo profesionálů“ protěže zásadu „právo slouží bdělým“ (*vigilantibus iura*) a dále tím, že vývoj obchodních závazkových vztahů je rychlejší a méně předpokládatelný, než je tomu u vztahů občanskoprávních.

Obchodní zákoník popisuje rovněž postup při určení obsahu smlouvy: primárním hlediskem

je účel zřejmě sledovaný uzavřením smlouvy a jako subsidiární hledisko slouží okolnosti, za nichž byla smlouva sjednána a zásada poctivého obchodního styku.

Rozdílnost pojetí se projevuje nakonec i v zániku smluvního přímusu. Občanský zákoník v § 50a odst. 3 stanoví: „Tento závazek zaniká, pokud okolnosti, ze kterých účastníci při vzniku závazku vycházeli, se do té míry změnily, že nelze spravedlivě požadovat, aby smlouva byla uzavřena.“ Jedná se tedy o tzv. klauzuli *rebus sic stantibus* a k zániku kontraktační povinnosti tak dochází objektivně (*ex lege*). Obchodní zákoník zmiňuje rovněž zánik smluvního přímusu v důsledku neuskutečnění výzvy ze strany oprávněného v dohodnuté době – zde se jedná o lhůtu prekluzivní. Stejně jako občanský, tak i obchodní zákoník využívá jako další možnost zániku smluvního přímusu klauzuli *rebus sic stantibus* – činí tak v § 292 odst. 5: „Závazek uzavřít budoucí smlouvu nebo doplnit chybějící obsah smlouvy též zaniká, jestliže okolnosti, z nichž strany zřejmě vycházely při vzniku tohoto závazku se do té míry změnily, že nelze na zavázané straně rozumně požadovat, aby smlouvu uzavřela. K zániku však dochází, jen když zavázaná strana tuto změnu okolností oznámila bez zbytečného odkladu oprávněné straně.“ Na rozdíl od občanskoprávní úpravy požaduje obchodní zákoník navíc oznámení zavázané strany o podstatné změně okolností oprávněné straně.

Nakonec je vhodné doplnit, že smlouvu o smlouvě budoucí lze skutečně považovat za samostatný smluvní typ, proto nemá žádný vliv pro určení právního režimu to, jaký bude mít právní režim budoucí smlouva. Tento aspekt se projeví například při uzavření smlouvy o budoucí společenské smlouvě mezi podnikateli, kdy se smlouva o budoucí smlouvě bude řídit zákoníkem obchodním, zatímco společenská smlouva zákoníkem občanským. ●

Patrik Koželuha
Schaffer & Partner Legal, s.r.o.,
advokátní kancelář

Podpořte imunitu proti chřipce a nachlazení

**lék Wobenzym®
může pomoci i Vám**

- ✓ posiluje oslabenou imunitu
- ✓ snižuje nemocnost

**Více na
www.wobenzym.cz**

Při oslabené imunitě hrozí, že snáze dostaneme např. chřipku, která je vyvolána virem, anebo angínu, jejíž původcem jsou bakterie.

Jste workoholik?

Neustálý stres, shon a špatný životní styl, který zpravidla vedete, oslabuje Váš organismus. Ten je proto zvláště náchylný k tomu, aby ho „skolila“ kdeká nemoc. A přitom si stěží můžete dovolit onemocnět a v klidu se řadu dní nebo dokonce týdnů pořádně vyležet.

Máte vlastní zaměstnance?

Nemůžete si dovolit, aby co chvíli kvůli nemoci chyběli v práci, i oni přicházejí o nemalou část svého výdělku. Je tedy ve Vašem, ale i jejich nejvlastnějším zájmu, aby byli pokud možno zdraví a mohli dlouhodobě podávat maximální pracovní výkon.

Víte, jak snížit riziko častých nachlazení, chřipek a zánětů?

Při řízení činnosti imunitního systému a zvládnání zánětů mají v lidském organismu zvláštní význam takzvané proteolytické enzymy, které štěpí bílkoviny. Jestliže je však imunita oslabená, naše tělo nedokáže samo silný zánět zvládnout a potřebuje pomoc enzymů zvenčí. Nejznámějším z enzymových léků je Wobenzym.

NENÍ ENZYM JAKO ENZYM

Lék Wobenzym obsahuje unikátní směs enzymů, jejíž účinnost je ověřena rozsáhlým vědeckým výzkumem, řadou kontrolovaných klinických studií a více než 40letou léčebnou praxí. Každý enzym a jeho přesně stanovené množství zde má svůj význam. Zvláště cenný je živočišný enzym trypsin, který má výrazný protizánětlivý účinek a zlepšuje hojení. Účinek jiných enzymových směsí může být zcela odlišný.

 ČERMÁK a spol.
advokátní a patentová kancelář
law and patent office

Advokátní a patentová kancelář Čermák a spol. patří k největším a nejuznávanějším v České republice. Poskytujeme komplexní právní služby podnikatelské sféře i jednotlivcům. Specializujeme se především na právo průmyslové, na problematiku ochrany duševního vlastnictví a na obchodní právo v nejširším slova smyslu.

Advokátní a patentová kancelář Čermák a spol. je velmi často vyhledávána domácí i zahraniční klientelou, čemuž každoročně odpovídá její umístění v prestižním přehledu The European Legal 500, průvodci světem advokátních kanceláří, který je široce respektován pro svou nezávislost a objektivitu. V oboru průmyslového práva a jiného duševního vlastnictví advokátní kancelář Čermák a spol. pravidelně zaujímá přední místa v oborech rozhodování sporů, obchodní právo a právo společností.

Společnost Čermák a spol. získala cenu „IP Law Firm of the Year 2010“, udělovanou Managing Intellectual Property, pro Českou republiku a „Právníká firma roku 2010 v oblasti duševního vlastnictví“.

Advokátní kancelář Čermák a spol. poskytuje veškeré právní služby nejen v rámci České republiky, ale i na Slovensku a na evropské úrovni (zejména zastupování před Evropským patentovým úřadem a Úřadem pro harmonizaci ve vnitřním trhu). Většina klientů především v oblasti průmyslových práv využívá výhod vyplývajících ze zastupování jedinou kanceláří v obou zemích. Centrální evidenci převzatých kauz vede pražská kancelář, která v takových případech obvykle zajišťuje i styk s klienty.

Své právní služby poskytujeme v českém, slovenském, anglickém, německém a francouzském jazyce.

Advokátní a patentová kancelář Čermák a spol. | Národní 32 | 110 00 Praha 1 | tel. 296 167 111

www.cermakaspol.cz

Některé aspekty trestní obhajoby právnických osob

Vládní návrh zákona o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim je nepochybně zajímavý materiál, vybízející k úvaze o nových sférách trestního práva. Jedním z možných témat je také to, jaký prostor k obhajobě vlastně hodlá právnickým osobám poskytnout.

Citovaný návrh aktuálně obsahuje nesourodou kolekci sedmdesáti čtyř trestných činů, které se mohly ocitnout pohromadě v jedné právní normě pouze díky souhrnu mezinárodních závazků České republiky. Je třeba znát, že důvod souvislosti například mezi trestným činem teroristického útoku a trestným činem kuplířství by se jinak hledal dosti obtížně.

Protože se podle předpokladu zákonodárce mohou všech těchto trestných činů právnické osoby dopustit (s výjimkou České republiky a územních samosprávných celků při výkonu veřejné moci) je dobré si připomenout, co to vlastně právnická osoba je. V podstatě se uznává definice, že právnické osoby jsou uměle vytvořené subjekty, které vznikly zákonným způsobem a které v právních vztazích vystupují a jednají jako osoby fyzické.

Hledisko zákonnosti vzniku právnických osob zde má svoji zvláštní logiku. Zločinecké organizace, jakými jsou třeba kolumbijské drogové kartely, americko-italské mafie, ale i stovky a tisíce dalších, toto kritérium samozřejmě nesplňují a splňovat ho ani nikdy nebudou. Na druhé straně je logické, že jakékoliv prostředky práva lze uplatňovat pouze proti takovým subjektům, které jsou někde právně zakotveny, zapsány a zaevidovány, neboli slovy našeho právního

řádu, které „mají IČO“. Pro ty ostatní existují prostředky jiné, ale rozsudkem zrušit mafii opravdu nejde.

(Z tohoto hlediska zaujímá v návrhu zvláštní místo trestný čin Účast na organizované zločinecké skupině podle § 361 trestního zákoníku. Zařazení tohoto trestného činu znamená, že právnická osoba může být trestně stíhána pro založení organizované zločinecké skupiny, pro účast v ní, anebo pro její podporu. Na straně již existující organizované zločinecké skupiny je ale samozřejmě možné nadále stíhat pouze jednotlivé fyzické osoby.)

V našich podmínkách lze obecně předpokládat, že typickým klientem onoho nového typu bude nějaká obchodní společnost v jakékoliv její formě. Důvodová zpráva vládního návrhu dokonce připouští, že se může jednat i o právnickou osobu, tvořenou pouze jednou fyzickou osobou

– například společnost s ručením omezeným s jedním společníkem. Návrh ale nevyklučuje společný postih fyzické a právnické osoby. Pokud tedy onen jediný společník spáchá trestný čin jako fyzická osoba, bude před soudem v určité dvojroli a může si tak na závěr vyslechnout poměrně zajímavou kombinaci různých trestů.

K tomu lze aktuálně poznamenat, že podle návrhu lze právnické osobě uložit i peněžitý trest až ve výši 2 miliony Kč denně, propadnutí majetku, anebo „trest smrti“ - tj. zrušení právnické osoby. Úvaha o prostoru obhajoby je proto v této souvislosti určitě namístě.

Návrh logicky předpokládá, že na počátku jakéhokoliv trestněprávního dění bude vždy existovat nějaký konkrétní skutek, jako následek jednání fyzické osoby, která jím naplní znaky skutkové podstaty některého z explicitně vyjmenovaných trestných činů.

Tato osoba přitom může být ve vztahu ke stíhané právnické osobě pouze ve dvojí pozici.

Zaprvé :

- jako statutární orgán nebo člen statutárního orgánu, anebo jiná osoba, která je oprávněna jménem nebo za právnickou osobu jednat,
- ten, kdo u této právnické osoby vykonává řídicí nebo kontrolní činnost, i když není osobou uvedenou shora,
- ten, kdo vykonává rozhodující vliv na řízení této právnické osoby, jestliže jeho jednání bylo alespoň jednou z podmínek vzniku následku, zakládajícího trestní odpovědnost právnické osoby.

Zadruhé :

- jako zaměstnanec nebo osoba v obdobném postavení (tím je patrně míněn třeba i brigádník anebo osoba s dohodou o provedení práce) – dále jen „zaměstnanec“, při plnění pracovních úkolů, i když není žádnou z osob uvedených shora.

Jestliže bude možné fyzického pachatele zařadit do první skupiny osob, právnické osobě lze přičítat spáchání všech uvedených trestných činů zásadně vždy. Tato konstrukce však vyvolává určité pochybnosti, protože návrh zákona nijak výslovně neřeší věcnou vazbu charakteru trestného činu fyzické osoby na podnikání osoby právnické. V uvedených souvislostech tak působí poněkud zvláštně, že přičítat „lze“ protože to vlastně znamená, že se přičítat sice může, ale ani nemusí.

Jestliže se například odpovědná osoba s rozhodujícím vlivem ve firmě dopustí ve své pozici zkrácení daně, je asi třeba uznat, že takový trestný čin právnické osobě přičítat lze. Jestliže ale doma pohlavně zneužije svoji čtrnáctiletou neteř, je tak absurdní úvaha o tom, kdy a za jakých podmínek přičítat lze, a kdy ne? Trestný čin pohlavního zneužití podle § 187 tr. z. se přece mezi vybranými trestnými činy nachází také. Řada případů přitom může být z tohoto hlediska hraničních, takže určitá větší legislativní preciznost by zde patrně nebyla na škodu.

Pokud se jedná o zaměstnance, je přičítání jeho trestného činu právnické osobě možné pouze za splnění podmínky, že k jeho jednání došlo na podkladě rozhodnutí, schválení nebo pokynu orgánů právnické osoby (nebo první skupiny osob) anebo proto, že orgány právnické osoby (nebo první skupina osob) neprovedly taková opatření, která měly provést podle jiného právního předpisu nebo která po nich lze spravedlivě požadovat, zejména neprovedly povinnou nebo potřebnou kontrolu nad činností zaměstnanců nebo jiných osob, jimž jsou nadřizeny,

nebo neučinily nezbytná opatření k zamezení nebo odvrácení následků spáchaného trestného činu.

Zde se sice kritéria postihu právnické osoby jeví poněkud jasněji, i v tomto směru má ale návrh zákona svoje slabé místo. Pojem „spravedlivě považovat“ totiž nepůsobí v normě trestního práva příliš důvěrohodným dojmem. Jak je známo, rozptýl názorů na spravedlnost u nás někdy bývá poměrně široký.

Zčásti obdobně konstruovaný britský „Bribery Act“ přitom přímo ukládá státnímu tajemníkovi povinnost zpracovat a publikovat metodiku vztahující se k tomu, co lze na straně obchodních společností považovat za relevantní preventivní protikorupční opatření.

Přestože to důvodová zpráva k návrhu popírá, v případě první skupiny osob se jedná o situaci, připomínající téměř objektivní odpovědnost. Žádné deliberační důvody zde totiž – na rozdíl od zaměstnance – výslovně uvedeny nejsou. Nelze však zapomínat na to, že i když je navrhovaný zákon vůči trestnímu zákoníku a trestnímu řádu speciální, určitě neruší takové zásady trestního práva, jakými jsou například presumpce nevinu. I v uvedeném případě proto samozřejmě zůstává kompletní důkazní povinnost na straně orgánů činných v trestním řízení.

V současné době lze předpokládat, že obhajoba trestně stíhané právnické osoby bude muset mít vždy dvě roviny.

První rovina takové obhajoby bude standardní, ale půjde směrem „dozadu“, tj. bude se zabývat všemi okolnostmi prvotního jednání fyzické osoby, které teprve vedlo k následnému „příčtení“ osobě právnické.

Bude tedy klasicky, tak jako je tomu i nyní, využívat všechny zákonné možnosti ke zpochybňování skutkových okolností i existence a formy zavinění fyzického pachatele. Z tohoto hlediska se také současně bude snažit narušovat linii příčinné a věcné souvislosti s trestním stíháním právnické osoby.

Protože však podle návrhu trestnímu stíhání právnické osoby nebrání to, že nebyl zjištěn konkrétní fyzický pachatel trestného činu, bude standardní obhajoba spočívat i ve zpochybňování samotného konkrétního skutku z hlediska jeho existence nebo z hlediska jeho povahy jakožto přičitatelného trestného činu – včetně všech jeho škodlivých následků.

Nelze se ale ubránit pocitu, že možnost trestního postihu právnické osoby právě za situace nezjištění konkrétního fyzického pachatele je konstrukcí velmi zvláštní. Tato situace sice předpokládá zadokumentování konkrétního

skutku, kvalifikovaného jako trestný čin „spáchatelný“ právnickou osobou. Bohužel ale nebude se přitom už možné nikoho zeptat na jeho konkrétní motiv, kterým samozřejmě může být i dobře zaplacená sabotáž ze strany konkurence. Zodpovědné orgány činné v trestním řízení by tedy v takovém případě patrně s „přičítáním“ příliš spěchat neměly, tím ale ono navrhované ustanovení současně jakoby ztrácí svůj smysl.

Druhá rovina trestní obhajoby bude muset nově spočívat v namítání existence souhrnu všech preventivních postupů a opatření, která na straně právnické osoby jsou (nebo mohou či měla být) způsobilá páchání trestné činnosti zabránit. V případě trestného činu spáchaného zaměstnancem bude tato rovina obhajoby dokonce tou zásadní. V každém případě ale předpokládá úzkou součinnost advokáta s vedením stíhané firmy.

Obecný předpoklad zní, že právnická osoba bude mít vždy také možnost namítat, že neměla reálnou možnost jak protiprávnímu jednání zabránit, že se s ním nijak neztotožňuje, případně že z něho neměla a ani nemá žádný prospěch.

Z hlediska dopadů připravované trestní normy bude samozřejmě klíčová až její konečná podoba a také předpoklad, že bude trestněprávní praxi správně pochopena, plně akceptována a také pokud možno jednotně (a bez větších problémů) aplikována.

V této souvislosti ovšem dojde k masivnímu rozšíření kompetencí orgánů činných v trestním řízení směrem do obchodní sféry za situace poznamenané, minimálně zpočátku, absencí jednotlivých výkladových stanovisek. Situace pro orgány činné v trestním řízení to určitě nebude jednoduchá, ale pro obhájce právnických osob zřejmě také ne, protože nejasná pravidla hry pro ně nemusí automaticky znamenat výhodu.

Účinnost zákona o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim se předpokládá už od 1. ledna 2012. ●

JUDr. Jan Vidrma, advokát
Advokátní kancelář Dána, Pergl & Partneři

DÁNA, PERGL & PARTNEŘI
Advokátní kancelář

**Lidský mozek je schopen zapamatovat si okolo 5 000 tváří.
Pro vyřízení všech vašich finančních záležitostí vám stačí pamatovat si jedinou.**

Možná je nyní ten správný čas dozvědět se více o *službách Citigold*. Jako klient exkluzivního programu bankovních služeb pro profesní skupiny - CitiProfession Advokáti máte rychlý a jednotný přístup ke všem účtům - vaše osobní i profesní finance vám pomáhá spravovat jeden bankéř. Pro více informací o nadstandardních bankovních službách programu CitiProfession kontaktujte vyhrazenou telefonní linku Citigold ☎ 233 062 323.

Information. Insight.

Citigold®

Citi never sleeps

 citibank®

Advokátní kancelář Weinhold Legal patří mezi největší právní kanceláře působící v České republice.

Weinhold Legal má tým čítající téměř padesát českých, slovenských a zahraničních právníků, což umožňuje úspěšně kombinovat mezinárodní know-how s detailní znalostí domácího prostředí.

Weinhold Legal má kanceláře v Praze a v Bratislavě a spolupracuje s mezinárodními advokátními kancelářemi, jež jsou zastoupeny v hospodářsky nejvýznamnějších zemích.

Weinhold Legal a její čeští právníci získali nedávno ocenění jako např.

"Právníká firma roku" pro oblast pro oblast fúzí a akvizic v České republice v rámci výsledků Corporate Intl. Magazine Global Awards 2010, a **pro oblast International/Cross Border a Corporate Governance** v České republice v rámci výsledků Corporate Intl. Magazine Legal Award 2010, vyhlášených britským magazínem Corporate Intl. Magazine.

"Právníká firma roku" pro oblast Mergers & Acquisitions pro Českou republiku rámci výsledků Country Awards 2010, a **pro oblast Private Funds** v kategorii východní Evropa v rámci výsledků Global Awards 2010, vyhlášených britským magazínem ACQ.

Weinhold Legal a její čeští právníci získali další doporučení předních právních průvodců a soutěží, jako např.

- PLC Which Lawyer
- European Legal 500
- Chambers Europe
- European Legal Experts
- International Financial Law Review 1000
- Who's Who Legal
- www.expertguides.com

„Weinhold Legal, v.o.s. pracuje pro řadu velmi dobře známých mezinárodních bank a klíčovou aktivitou kanceláře je poskytování poradenství při úvěrových smlouvách.“

European Legal 500

Specialisté Weinhold Legal poskytují právní služby v níže uvedených oblastech:

- Duševní vlastnictví a informační technologie
- Pracovní právo
- Hospodářská soutěž
- Nemovitosti
- Veřejné soutěže a výběrová řízení
- Řízení před soudy a státními orgány, rozhodčí řízení
- EU právo

Významnou předností advokátní kanceláře Weinhold Legal je úzká spolupráce se specialisty, kteří působí v oblasti daňového a účetního poradenství a v oblasti financí.

Weinhold Legal, v.o.s., Charles Square Center, Karlovo náměstí 10, 120 00 Praha 2, Česká republika
Tel.: +420 225 385 333, Fax: +420 225 385 444, www.weinholdlegal.com, E-mail: w@weinholdlegal.com

Weinhold Legal v.o.s., organizační složka Bratislava, Hodžovo námestie 1A, 811 06 Bratislava, Slovenská republika
Tel.: +421 233 221 100, Fax: +421 233 221 122, E-mail: wlsk@weinholdlegal.com

Nový jednatel? Může vás dostat ze hry o veřejnou zakázku!

Jak by se to mohlo stát? Řeč je o relativně nenápadném ustanovení § 58 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „Zákon“). To ukládá dodavatelům, kteří se ucházejí o veřejnou zakázku, pro případ, že u nich dojde k jakékoli změně, která by jinak znamenala nesplnění kvalifikace, dvě povinnosti: písemně oznámit zadavateli příslušnou změnu a současně předložit zadavateli potřebné dokumenty prokazující splnění kvalifikace v plném rozsahu. Uvedenou oznamovací a dokumentační povinnost je třeba splnit v poměrně krátké sedmidenní lhůtě. Sankce za nesplnění těchto povinností je Zákonem výslovně a jednoznačně stanovena v § 60: vyloučení z účasti v zadávacím řízení.

Nejprve si stručně vymeze pojem kvalifikace. Kvalifikací se podle Zákona rozumí způsobilost dodavatele pro plnění veřejné zakázky. Zákon dále stanoví rozsah kvalifikace; kvalifikaci splní takový dodavatel, který prokáže splnění kvalifikačních předpokladů (tj. základních, profesních, ekonomických a finančních a technických kvalifikačních předpokladů, jak jsou tyto Zákonem dále vymezeny). Zákon rovněž výslovně stanoví veřejnému zadavateli povinnost požadovat prokázání splnění kvalifikace dodavatele, přičemž prokázání splnění kvalifikace je předpokladem pro posouzení a hodnocení nabídky uchazeče.

Základní otázkou je, jaké změny výše uvedené oznamovací a dokumentační povinnosti podle § 58 Zákona podléhají. Zcela nepochybně se nejedná o jakékoli změny, které na straně dodavatele (ať už fyzické nebo právnické osoby) nastanou, ale jedná se výhradně o změny, které by jinak znamenaly neprokázání splnění kvalifikace – můžeme tedy hovořit o určitých „kvalifikovaných“ změnách.

Mezi ty bezpochyby nepatří změny údajů, kterými dodavatelé v zadávacím řízení neprokazují splnění kvalifikačních předpokladů; takovou změnou tedy jistě nebude například změna adresy bydliště (člena) statutárního orgánu, zvýšení nebo snížení základního kapitálu či změna v osobě společníka dodavatele – právnické osoby, rozšíření či zúžení předmětu podnikání dodavatele o činnosti, které nemají souvislost

s předmětem veřejné zakázky apod. Naopak nepochybně do skupiny kvalifikovaných změn, u kterých je dodavatel povinen postupovat v souladu s § 58 Zákona, bude patřit v oblasti základních kvalifikačních předpokladů například vznik daňového nedoplatku dodavatele či změna v osobě (člena) statutárního orgánu dodavatele – právnické osoby (jmenování nového jednatele nebo člena představenstva), v oblasti profesních kvalifikačních předpokladů například zánik oprávnění k podnikání vztahujícího se k předmětu veřejné zakázky anebo třeba zánik pojištění, kterým dodavatel prokazuje splnění ekonomických a finančních kvalifikačních předpokladů. Posouzení, zda se v konkrétním případě bude jednat o takovou kvalifikovanou změnu, jistě může v praxi přinášet výkladové obtíže.

Uvedme si nyní příklad s novým jednatelem zmiňovaným v titulku tohoto příspěvku. Dodavatel – společnost s ručením omezeným, jejímž statutárním orgánem je jeden jednatel, podá poslední den lhůty pro podání nabídek v otevřeném zadávacím řízení svou nabídku, ve které prokáže splnění základních kvalifikačních předpokladů mimo jiné předložením aktuálního výpisu tohoto jednatele z evidence Rejstříku trestů, tedy v souladu s § 53 odst. 1 písm. a) a b), § 53 odst. 2 písm. a) a § 57 odst. 2 Zákona. Týden po podání nabídky valná hromada dodavatele rozhodne o rozšíření počtu jednatelů a jmenování nového jednatele. Vzhledem k díkci § 53 odst. 1 písm. a) a b) Zákona (tj. kvalifikační předpoklad spočívající v trestní bezúhonnosti musí splňovat všechny osoby, které jsou statutárním orgánem, a tedy se prokazuje ve vztahu ke všem těmto osobám) tak dodavatel (společnosti) vzniká povinnost podle § 58 Zákona, tedy ve lhůtě 7 kalendářních dnů ode dne konání předmětné valné hromady (resp. dne vzniku funkce jednatele) písemně oznámit zadavateli skutečnost, že byl jmenován nový jednatel, a současně zadavateli předložit aktuální výpis tohoto nového jednatele z evidence Rejstříku trestů (to vše bez ohledu a bez souvislosti se zápisem nového jednatele do obchodního rejstříku!). Nesplní-li dodavatel řádně a včas tuto povinnost, nemá zadavatel jinou možnost než postupovat podle § 60 odst. 1 Zákona, tedy vyloučit dodavatele z účasti v zadávacím řízení. Je zřejmé, že i uvedená běžná a relativně banální korporátní změna může

mít při opomenutí výše uvedených povinností podle § 58 Zákona pro dodavatele zásadní důsledky.

Posouzení, zda se o kvalifikovanou změnu, na kterou se vztahují povinnosti podle § 58 Zákona, jedná, či nikoli, je na dodavateli (zadavatel v okamžiku takové změny nemá prakticky ani jinou možnost, jak se o změně dozvědět, než prostřednictvím oznámení dodavatele). Zákon tak umožňuje dodavatelům, aby v případě, že se po podání nabídky (resp. žádosti o účast) v zadávacím řízení dostanou do situace, kdy by jinak (v okamžiku podání nabídky, resp. ve lhůtě pro podání nabídek) neprokázali splnění kvalifikace, odvrátit své vyloučení z účasti v zadávacím řízení tím, že jim poskytuje výše uvedenou 7denní lhůtu k oznámení a prokázání splnění kvalifikace v plném rozsahu. Zbývá ještě dodat, že povinnosti podle § 58 Zákona se aplikují na dodavatele až do doby rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky a rovněž na uchazeče, se kterým je možné uzavřít smlouvu ve smyslu § 81 Zákona.

Lze uzavřít, že s ohledem na smysl kvalifikace a prokazování jejího splnění, kterým je mimo jiné legitimní zájem na efektivním nakládání s veřejnými prostředky, který je pak vyjádřen v jednotlivých kvalifikačních předpokladech, stanoví Zákon v zájmu transparentnosti zadávacích řízení (jako jedné ze základních zásad) dodavatelům v § 58 specifickou povinnost. Až do nedávné doby neexistovala autoritativní výkladová vodítka k uvedenému ustanovení (rozhodovací praxe orgánu dohledu či judikatura), nyní již však správnost výše uvedeného postupu potvrdil Úřad pro ochranu hospodářské soutěže v několika dlouho očekávaných rozhodnutích týkajících se uvedené problematiky. Jistě bude také zajímavé sledovat, zda a v jaké podobě bude výše uvedená právní úprava (a její případně zpřesnění) předmětem současných legislativních snah v oblasti veřejného zadávání. ●

Jan Turek
WEINHOLD LEGAL, v. o. s.

WEINHOLD LEGAL

Novela zákona o rozhodčím řízení a výkonu rozhodčích nálezů

Vládní návrh novely zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a výkonu rozhodčích nálezů (dále jen „zákon“), který v současné době prochází druhým čtením v Poslanecké sněmovně, má dva základní cíle – zvýšit ochranu spotřebitele jakožto slabší strany ve spotřebitelských sporech a obnovit důvěru veřejnosti v rozhodčí řízení, která byla v nedávné době pošramocena několika případy zřetelného zneužití rozhodčího řízení v neprospěch spotřebitele při řešení sporů ze spotřebitelských smluv.

1. K dosažení výše uvedených cílů se novelou zákona, která vychází z německého modelu rozhodčího řízení, navrhuje zavést zejména následující mechanismy ochrany spotřebitele:

- a) povinnost uzavírat rozhodčí smlouvu na samostatné listině a nikoli jako součást hlavní smlouvy upravující práva a povinnosti stran,
- b) povinnost uvádět v rozhodčí smlouvě určité údaje obligatorně,
- c) zpřísnění kvalifikačních podmínek na osobu rozhodce,
- d) povinnost rozhodců rozhodovat spotřebitelské spory v souladu s právními předpisy na ochranu spotřebitele, a
- e) zavedení možnosti soudního přezkumu, zda v rozhodčím řízení bylo rozhodnuto v souladu s právními předpisy na ochranu spotřebitele.

2. Novelou tak dojde k rozšíření přístupu spotřebitelů k soudu i v případě, že podepsali rozhodčí smlouvu, čímž dojde k naplnění cíle vyjádřeného v některých evropských směrnicích, a to, že spotřebiteli vždy musí být garantována práva, která jsou v těchto směrnicích zakotvena.

3. S ohledem na ochranu slabší smluvní strany – spotřebitele – bude v případě přijetí novely zákona zakázáno sjednávání rozhodčích smluv jako součástí podmínek, jimiž se řídí smlouva hlavní. Platná bude pouze taková rozhodčí smlouva, která bude sjednaná samostatně a bude jednoznačně obsahovat projevy vůle obou smluvních stran. Spotřebitel tak bude mít při vyjednávání s podnikatelem daleko lepší pozici než doposud, neboť rozhodčí smlouva bude individuálně sjednávanou podmínkou a spotřebitel bude mít na výběr, zda ji podepíše, či nikoliv. Toto ustanovení míří pouze na ochranu spotřebitelů, jakožto slabší smluvní strany,

a nebude platit obecně, tj. v případě obchodně-právních vztahů mezi podnikateli zůstává možnost uzavírání rozhodčích smluv (doložek), jako součást podmínek hlavní smlouvy, nezměněna.

4. Rozhodčí smlouva uzavíraná se spotřebitelem bude muset obsahovat pravdivé, přesné a úplné informace o:

- a) rozhodci nebo o tom, že rozhoduje stálý rozhodčí soud,
- b) způsobu zahájení rozhodčího řízení,
- c) odměně rozhodce, o předpokládaných druzích nákladů, které mohou spotřebiteli v rozhodčím řízení vzniknout a o pravidlech pro jejich přiznání,
- d) místu konání rozhodčího řízení,
- e) způsobu doručení rozhodčího nálezu spotřebiteli, a
- f) skutečnosti, že pravomocný rozhodčí náleze je soudně vykonatelný.

5. Vzhledem k tomu, že běžné rozhodčí řízení je jednoinstanční a jeho výsledkem může být vykonatelný rozhodčí náleze, stát by měl být určitým garantem, aby osoba rozhodce byla důvěryhodná. Smlouva o rozhodci je projevem vůle obou stran řešit již vzniklý spor jinak než soudně a projevem jejich důvěry v osobu, která má neshody za ně vyřešit a rozhodnout. Strany uzavřením smlouvy o rozhodci dávají najevo, že se raději podřídí rozhodnutí konkrétní osoby (zpravidla odborníka na oblast, která je předmětem sporu), než státem garantovanému soudce. Omezovat požadavky na takto sjednanou osobu tak nemá význam. Při uzavírání rozhodčí doložky, která svěřuje rozhodování všech budoucích sporů rozhodcům, je ovšem motivace jiná. Cílem stran je zpravidla dosáhnout rychlejšího exekučního titulu v případě vzniku sporu za minimální náklady. Z tohoto důvodu je třeba u rozhodců určených rozhodčí doložkou určité standardy upravit, přičemž obecným nutným předpokladem má být bezúhonnost. Dále se novelou navrhuje, aby takto určeným rozhodcem mohl být pouze rozhodce, který má vysokoškolské vzdělání v oboru právo.

6. Novela zákona dále zakotvuje jedno z pravidel stanovených ve směrnicích na ochranu spotřebitele, tj. povinnost státu zakázat spotřebiteli vzdát se svých práv garantovaných právem Evropské unie. Dle dosud platné úpravy rozhodčího řízení je možné spor rozhodovat

pouze podle zásad spravedlnosti, pokud k tomu strany rozhodce výslovně zmocní. Ve sporech ze spotřebitelských smluv, budou nově rozhodci povinni vždy přihlížet k právním předpisům stanoveným na ochranu spotřebitele, i když ze strany výslovně zmocní, aby spor rozhodovali podle zásad spravedlnosti.

7. Rozhodčí nálezy vydané ve spotřebitelských sporech bude nově možno napadnout i z věcných důvodů. Novela zákona stanoví právo obrátit se na soud s návrhem na zrušení rozhodčího nálezu, pokud rozhodce rozhodoval v rozporu s právními předpisy stanovenými na ochranu spotřebitele nebo pokud bylo rozhodnuto ve zjevném rozporu s dobrými mravy či veřejným pořádkem.

8. Poslední významnější novinkou, která má být novelou zákona zavedena, je možnost řešit podle zákona o rozhodčím řízení určité vymezené spory, k jejichž řešení je podle zákona o elektronických komunikacích příslušný Český telekomunikační úřad.

Závěr:

Oblast ochrany spotřebitele je právní odvětví, na které stávající zákon o rozhodčím řízení prozatím vůbec nereagoval a nebyl tak zcela v souladu s právem Evropské unie, zejména evropskými směrnicemi, které se zabývají důležitými aspekty ochrany spotřebitele a s poměrně konstantní judikaturou Soudního dvora EU, která se v návaznosti na tyto předpisy postupem času vyvinula. Pokud tak Česká republika nepřistoupí k novelizaci zákona o rozhodčím řízení, hrozí jednak sankce ze strany příslušných orgánů Evropské unie, jednak i další ztráta důvěryhodnosti rozhodčího řízení, jako rychlé a levnější alternativy soudního řízení, v očích veřejnosti. ●

Mgr. Ing. Tomáš Jelínek,
advokátní koncipient
Glatzová & Co., s.r.o.

GLATZOVÁ & Co.
Advokátní kancelář - Law firm

Lexus
Norton
my life, my home

Lexus Norton Vám přináší výběrovou nabídku
exkluzivních nemovitostí s důrazem na lokalitu,
komfort bydlení a životní styl.

www.lexxusnorton.cz

LEXXUS a.s., V Celnici 10, 110 00 Praha 1, info@lexxusnorton.cz, +420 221 111 999

Loučeň
zámek, kde to žije

Zámek Loučeň, nositel ocenění Nejlepší turistická nabídka regionu Okolí Prahy, si Vás dovoluje pozvat na

5. SVATO- MARTINSKÉ POSVÍCENÍ

Sobota a neděle 12. a 13. listopadu 2011

11.00–18.00 hod. / Zámek Loučeň

Po oba dny bohatý program pro celou rodinu, husí hody v zámecké restauraci, ochutnávky svatomartinských vín. V sobotu 12. 11. v 16:15 příjezd sv. Martina na bílém koni a putování zámeckým parkem za svatomartinskými světýlky.

www.zamekloucen.cz

SVATO
MARTINSKÉ

Pozor na změny

ve smlouvách na realizaci veřejné zakázky

Dne 27. 5. 2011 byl na serveru epravo.cz uveřejněn rozsudek Nejvyššího soudu České republiky (dále jen „NS“) ze dne 21. 12. 2010, sp. zn. 23 Cdo 4561/2008. Jedná se o rozsudek zařazený do kategorie A, tedy kategorie významných rozhodnutí zásadní povahy, která jsou navržena k uveřejnění ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek.

Uvedené rozhodnutí se týká neplatnosti smluv na realizaci veřejných zakázek v souvislosti s odchýlením se od zadávacích podmínek. Jeho právní věta zní: „V případě, kdy se podmínkám zadávací dokumentace přiči tak zásadní ustanovení, jako je dohoda o změně nabídkové ceny, je nutné celou smlouvu považovat za neplatnou v souladu s § 70 zákona o zadá-

vání veřejných zakázek. Jde přitom o neplatnost absolutní, neboť nelze dovodit, že by neplatnost smlouvy podle ustanovení § 70 zákona o zadávání veřejných zakázek byla ve smyslu § 267 odst. 1 obch. zák. stanovena pouze na ochranu některého účastníka.“

Ačkoli se jedná o rozsudek, který se týkal aplikace původního zákona o veřejných zakázkách, tj. zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných

zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „původní zákon o veřejných zakázkách“), je s ohledem na shora uvedenou právní větu žádoucí dále se zabývat jeho možnými dopady na právní vztahy vznikající na základě smluv na realizaci veřejných zakázek uzavíraných postupem v zadávacím řízení podle aktuálně účinné právní úpravy, tj. dle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZVZ“).

Na úvod si připomeňme, o co se v daném případě skutkově jednalo a jaký byl procesní vývoj předmětné kauzy. NS rozhodoval o dovolání žalobkyně, České republiky – Ministerstva obrany, jako zadavatele veřejné zakázky na poskytování služeb stravování v posádce Moravská Třebová pro armádu České republiky v letech 2004 – 2007, která byla zadávána v režimu původního zákona o veřejných zakázkách, a to postupem v obchodní veřejné soutěži ve smyslu ust. § 281 a násl. zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „obchodní zákoník“).[1] Zadavatel (dále označovaný také jako „žalobkyně“) uzavřel dne 17. 9. 2004 smlouvu na realizaci veřejné zakázky s uchazečem, který podal cenově nejvýhodnější nabídku na poskytování služeb stravování (dále jen „žalovaná“). Zadávací podmínky veřejné zakázky obsahovaly rovněž úpravu podmínek pro překročení výše nabídkové ceny (resp. ceny jednoho jídla), kdy bylo mj. stanoveno, že cenu jídla je možné překročit v případě zvýšení úhrnného indexu spotřebitelských cen zboží a služeb o více než 5% nebo v případě změny počtu strážníků o více než 20% po dobu dvou po sobě jdoucích měsíců. Oproti zadávacím podmínkám ovšem bylo ve smlouvě se žalovanou sjednáno, že cenu lze změnit po úpravě rozpočtu schváleného žalovanou v případě změny počtu zaměstnanců o více než 15% po dvou měsících po sobě jdoucích. Ke smlouvě byly následně uzavřeny čtyři dodatky. Dodatkem č. 1, který byl sjednán dne 3. 12. 2004 s účinností od 1. 11. 2004, byla zvýšena cena na 14,07 Kč za jedno jídlo. Dodatkem č. 2, sjednaným dne 31. 1. 2005 s účinností od 1. 1. 2005, byla zvýšena cena peněžní hodnoty spotřebovaných potravin. Dodatkem č. 3, podepsaným dne 1. 7. 2005, byl zrušen dodatek č. 1 a změněno ustanovení smlouvy tak, že se ceny mohou změnit v případě změny počtu stravovaných o více než 20% po dvou měsících po sobě jdoucích (a to při změnách reorganizace, při změnách tabulek počtů, při odvelení příslušníků útvaru). Dodatkem č. 4, který byl sjednán dne 30. 6. 2005 s účinností od 1. 11. 2004, byla opět zvýšena cena jídla na 14,07 Kč. V rámci dokazování bylo zjištěno, že v důsledku shora uvedených postupů (dodatků) žalobkyně zaplatila žalované za příslušné období o 449 350,11 Kč více oproti ceně sjednané ve smlouvě ze dne 17. 9. 2004.

Soud prvního stupně dospěl k závěru, že smlouva ze dne 17. 9. 2004 byla mezi účastníky uzavřena platně. Neplatnou ji shledal pouze v části, v níž v rozporu se zadávací dokumentací stanovila možnost překročení ceny v případě změny počtu zaměstnanců o více jak 15% (namísto původních 20%, které byly vymezeny v zadávací dokumentaci). Dodatek č. 1 soud první instance posoudil jako neplatný dle ust. § 70 původního zákona o veřejných

zakázkách.[2] Jelikož nedošlo k naplnění podmínky možnosti změny ceny plnění (tj. dodatek byl sjednán v rozporu s podmínkami obchodní veřejné soutěže). Dodatek č. 2 shledal bez významu pro spornou výši ceny. Dodatek č. 3 posoudil jako neplatný pro rozpor s podmínkami zadávací dokumentace podle ust. § 70 původního zákona o veřejných zakázkách. Dodatek č. 4 shledal platným s účinností od 30. 6. 2005, neboť v době jeho uzavření již došlo k naplnění podmínky možnosti změny ceny plnění za službu dle zadávací dokumentace, a to k poklesu počtu stravovaných o více jak 20% ve dvou měsících po sobě jdoucích.

S ohledem na výše uvedené dospěl soud prvního stupně k závěru, že žalované vzniklo bezdůvodné obohacení ve smyslu ust. § 451 zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“), v důsledku zaplacení 14,07 Kč s DPH za jedno jídlo, která nebyla platně sjednána, oproti ceně ve výši 12,32 Kč, s níž žalovaná vyhrála veřejnou soutěž, a to pouze za období od listopadu 2004 do června 2005, kdy následně platně sjednaný dodatek č. 4 smlouvy nebyl ještě účinný (tj. bezdůvodné obohacení mělo podle soudu představovat částku ve výši 208 007,03 Kč). Proto soud prvního stupně v této části žalobě vyhověl. Ve zbytku (co do částky 241 343,08 Kč) žalobu zamítl, jelikož cena za poskytovanou službu uvedená v dodatku č. 4 byla platně zvýšena, pokud se jedná o období počínající červencem 2005.

Na základě odvolání obou účastníků (žalobkyně i žalované) odvolací soud dospěl k závěru, že soud prvního stupně zjistil správně skutkový stav a věc též správně právně posoudil (s drobnou odchylkou uvedenou níže). Ztotožnil se s tím, že smlouva mezi účastníky je neplatná v rozsahu, v němž se ujednání o možném zvýšení ceny odchýlilo od zveřejněných podmínek. S dílčí odchylkou v případě dodatku č. 3, který odvolací soud, na rozdíl od soudu prvního stupně, shledal neplatným jen v tom rozsahu, v němž je v rozporu se zadávací dokumentací (podmínky zvýšení ceny v zadávací dokumentaci neuvedené), se odvolací soud ztotožnil s prvoinstančním soudem v kvalifikaci platnosti a neplatnosti dodatků pořízených ke smlouvě. Odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně tedy jako správný potvrdil.

Proti rozsudku podala žalobkyně dovolání. NS shledal dovolání z části přípustné, přičemž považoval primárně za nezbytné jako předběžnou otázku vyřešit platnost smlouvy na realizaci veřejné zakázky jako celku, tedy vypořádat se s právní otázkou, zda rozpor obsahu smlouvy s podmínkami stanovenými v zadávací dokumentaci nezpůsobuje neplat-

nost celé smlouvy. NS s odkazem na ust. § 40 odst. 2 původního zákona o veřejných zakázkách interpretoval, že ujednání o nejvýše přípustné ceně, kterou lze překročit jen za podmínky stanovených v zadávací dokumentaci, je podstatnou částí smlouvy na realizaci veřejné zakázky. Podle ust. § 70 původního zákona o veřejných zakázkách je smlouva na veřejnou zakázku uzavřená v rozporu s tímto zákonem neplatná, stejně jako změny ve smlouvě učiněné v rozporu s podmínkami obchodní veřejné soutěže. Bylo-li tedy ustanovení o překročení nabídkové ceny ve smlouvě sjednáno v rozporu s podmínkami uvedenými zadavatelem při vyhlášení soutěže, je dle NS nutné dospět k závěru, že smlouva na poskytování veřejného stravování je neplatná. Současně je nutné posoudit, zda ustanovení o zvýšení nabídkové ceny je ve smyslu ust. § 41 občanského zákoníku ustanovením, které by bylo od smlouvy oddělitelné a jehož (ne)platnost by se mohla posuzovat samostatně (v takovém případě by totiž smlouva jako celek zůstala platná, a neplatným by bylo shledáno pouze ujednání o podmínkách zvýšení nabídkové ceny). NS zdůraznil, že smyslem právní úpravy zadávání veřejných zakázek je, aby se veřejná zakázka realizovala za rovných podmínek stanovených při vyhlášení veřejné soutěže a uveřejněných v zadávací dokumentaci. Ve smlouvě s uchazečem, který předložil nejvhodnější nabídku, proto nelze sjednat podmínky jiné, než které odpovídají zadávací dokumentaci. Jak již bylo uvedeno, ujednání o ceně a její možné změně je podstatnou částí smlouvy uzavřené s uchazečem, který předložil nejvhodnější nabídku. NS současně považoval za nutné podotknout, že ustanovení o nabídkové ceně a jejím možném překročení je ustanovením tak zásadní povahy v celé veřejné zakázce, že jej nelze od zbytku smlouvy oddělit, když výše nabídkové ceny je základním hodnotícím kritériem při výběru dodavatele.[3] Oddělením a samostatným posuzováním jeho platnosti by dle názoru NS byl popřen smysl a účel zákona o veřejných zakázkách – rovné zacházení s uchazeči na základě stejných podmínek obsažených v zadávací dokumentaci. Proto v daném případě nelze uvažovat pouze o částečné neplatnosti ustanovení o zvýšení možné nabídkové ceny, ale ujednání o možném zvýšení nabídkové ceny ve smlouvě odchýlné od znění zadávací dokumentace způsobuje neplatnost smlouvy jako takové. Podle NS se přitom muselo jednat o neplatnost absolutní,[4] neboť nelze dovodit, že by neplatnost smlouvy podle ust. § 70 původního zákona o veřejných zakázkách byla ve smyslu ust. § 267 odst. 1 občanského zákoníku[5] stanovena pouze na ochranu některého účastníka.

Shora uvedený rozsudek NS o neplatnosti smlouvy na realizaci veřejné zakázky je nutné primárně interpretovat tak, že na neplatnost

smlouvy jako celku by se mělo pohlížet tehdy, pokud zadavatel s vybraným uchazečem podepíše smlouvu na realizaci veřejné zakázky s odlišnými podmínkami (oproti úpravě obsažené v zadávací dokumentaci), přičemž se jedná o podstatnou změnu podmínek. Problematikou limitů přípustnosti změn smluv na realizaci veřejných zakázek se zabýval rovněž Soudní dvůr Evropské unie (dále též jen „ESD“), když v rozhodnutí ze dne 19. 6. 2008, sp. zn. C-454/06 (případ presstext Nachrichtenagentur GmbH v. Austria) stanovil meze pro jednání mezi zadavatelem a vybraným uchazečem o změnách obsahu smlouvy (uvedené rozhodnutí se sice vztahuje ke změnám již existující smlouvy, nicméně jeho závěry jsou dle našeho názoru obecně využitelné i pro případy úprav smluv ve fázi po rozhodnutí zadavatele o výběru nejhodnější nabídky). Citovaný rozsudek v obecné rovině konstatuje (zejména v bodech 34 až 37), že za nové zadání veřejné zakázky je třeba považovat změny smlouvy, které mají podstatně odlišnou povahu než původní zakázka a v důsledku toho prokazují vůli smluvních stran znovu sjednat základní podmínky takové zakázky. Dále jsou uvedeny tři typové skupiny změn smluv, které jsou považovány za podstatné (tudíž nepřipustné):

- změna, jež zavádí podmínky, které by umožnily, pokud by se vyskytovaly v původním zadávacím řízení, účast jiných uchazečů než těch, kteří byli původně přijati do řízení, nebo které by umožnily vybrat jako nejhodnější jinou nabídku než tu, která byla původně vybrána;
- změna, která značnou měrou veřejnou zakázku rozšiřuje o služby (obecně o jakékoli plnění dodavatele), které původně nebyly předpokládány;
- změna, jež mění způsobem, který nebyl v původních zadávacích podmínkách předpokládán, hospodářskou rovnováhu smluvního vztahu ve prospěch dodavatele, jemuž byla veřejná zakázka zadána.

Právě změna ve způsobu kalkulace úpravy nabídkové ceny, oproti mechanismu obsaženému v zadávacích podmínkách, bude subsumentálně pod poslední uvedenou kategorií nepřipustných změn.[6]

Shora uvedený rozsudek NS zřejmě bude nutné dále interpretovat tak, že zákaz provedení podstatné změny se nevztahuje jen na okamžik uzavření smlouvy s vybraným uchazečem, ale bude dopadat také na dodatky pořizované ke smlouvám na realizaci veřejné zakázky (v opačném případě by totiž docházelo k „deformaci“ výsledků zadávacího řízení). Tento pohled v podstatě potvrzuje i rozhodovací praxe Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „ÚOHS“), kdy v pravomocném rozhodnutí ÚOHS ze dne 16. 8. 2007, č.j. R087/2007/02-14942/2007/310-Hr ÚOHS

bylo konstatováno, že ÚOHS „vnímá dodatky ke smlouvě v souladu s obecnou právní teorií jako dodatečnou dohodu smluvních stran, kterou se mění původní smluvní vztah a ten je nutno nadále interpretovat pouze ve znění předmětného dodatku. Pokud je tedy dodatkem změněn obsah původně uzavřené smlouvy, je nutno na ni od okamžiku podpisu dodatku nahlížet ohledně jejího působení do budoucna tak, jakoby od počátku byla uzavřena ve znění modifikovaném dodatkem. Uzavřením dodatku se tak proces realizace veřejné zakázky vrací do okamžiku před uzavřením smlouvy na plnění předmětu veřejné zakázky.“

Odchýlení od zveřejněných podmínek (resp. podmínek vymezených v zadávací dokumentaci), pokud se jedná o mechanismus objektivně přípustné úpravy nabídkové ceny, je nutné považovat za podstatnou změnu, která je nepřipustná (bez ohledu na skutečnost, zda základním hodnotícím kritériem je nejnižší nabídková cena či ekonomická výhodnost nabídky). Za právní úpravy obsažené v původním zákoně o veřejných zakázkách taková nepřipustnost vyvolává nejen neplatnost ujednání, které se týká úpravy podmínek změny nabídkové ceny, ale ve smyslu judikátu NS sp. zn. 23 Cdo 4561/2008 taková změna působí neplatnost celé smlouvy o realizaci veřejné zakázky.

Smlouva na realizaci veřejné zakázky uzavřená na základě právních úprav veřejného investování účinných do 1. 1. 2010 byla pokládána za absolutně neplatnou, pokud byla uzavřena v rozporu se zákonem (o veřejných zakázkách). Uvedené bylo standardně odbornou právní teorií dovozováno i s odkazem na ust. § 39 občanského zákoníku.

Zatímco dle předchozí právní úpravy se jednalo o neplatnost absolutní, kdy provedení nepřipustné změny podmínek způsobilo ve smyslu shora uvedené judikatury neplatnost smlouvy na realizaci veřejné zakázky jako celku (tj. nikoliv výlučně neplatnost vadného ujednání), není zcela zřejmý rozsah negativních následků provedení podstatné (nepřipustné) změny smlouvy (např. úprava podmínek, při jejichž splnění je možné navýšení nabídkové ceny) v intencích aktuálně účinné změny ZVZ.[7]

Stávající právní úprava (konkrétně ust. § 118 odst. 5 ZVZ) koncepci absolutní neplatnosti smlouvy na veřejnou zakázku v podstatě opustila a mění ji na relativní za situace, kdy je zákonem podmíněna předchozím uložením zákazu jejího plnění ÚOHS v řízení zahájeném výlučně na návrh stěžovatele (tedy jejím dovoláním se stěžovatelem). Do doby úspěšného dovolání stěžovatele je proto smlouva na veřejnou zakázku třeba pokládat za platnou, byť by byla uzavřena v rozporu se závaznými postupy stanovenými zákonem o veřejných zakázkách. V případě odůvodněného dovolání se neplatnosti uzavřené smlouvy stěžovatelem je smlouva stejně jako v případě absolutní neplatnosti neplatná od samého počátku.[8]

Uvedenou úpravu relativní neplatnosti však zjevně nebude možné obecně (ve všech případech) vztáhnout na změny smluv na realizaci veřejných zakázek (být v některých případech, zejména u dodatků smlouvy, tomu tak bude – např. pokud zadavatel bez předchozího uveřejnění uzavřel dodatek ke smlouvě, ačkoli měl zvolit postup v zadávacím řízení či dodatek uzavřel s využitím postupu v jednacím řízení bez uveřejnění, aniž by byly splněny

příslušné podmínky). Důvodem je omezený okruh případů, kdy je ve smyslu ust. § 114 odst. 2 ZVZ možné podat návrh „z jiných důvodů“.

ZVZ v ustanovení § 118 odst. 5 věty druhé sice připouští možnost konstatování neplatnosti smlouvy na plnění veřejné zakázky „z jiných důvodů“, ale rozsah uvedeného ustanovení není interpretačně jednoznačný. Z důvodové zprávy k zákonu č. 417/2009 Sb., kterým se mění ZVZ a některé další zákony, vyplývá, že nemůže dojít k prohlášení neplatnosti smlouvy na základě ostatních porušení zákona o veřejných zakázkách; v ostatních případech (tj. v situacích nedotčených možností uložení zákazu plnění smlouvy) je obecně preferována možnost uchazečů či zájemců dosáhnout nápravy nezákonných postupů zadavatele ještě před uzavřením smlouvy. Krenk[9] obdobně dovodil, že v případě podlimitních a nadlimitních veřejných zakázek omezuje ust. § 118 odst. 5 ZVZ soud v možnosti určit neplatnost smlouvy na veřejnou zakázku i v případě zjištění velmi závažného porušení ZVZ (ve všech případech s výjimkou toho, kdy ÚOHS na základě návrhu stěžovatele dříve uloží zákaz jejího plnění). Aby mohla být určena neplatnost smlouvy na realizaci veřejné zakázky na základě aplikace jiných důvodů ust. § 118 odst. 5 ZVZ, musely by dle uvedeného autora tyto důvody být bez souvislosti s povinnostmi uloženými ZVZ (proto by aplikace uvedeného ustanovení měla být v praxi spíše výjimečná).

Nejsme si zcela jisti, zda záměrem aktuálně účinné právní úpravy (pokud převládne shora naznačená interpretace příslušných ustanovení ZVZ) bylo vyloučit možnost aplikace obecného ust. § 39 občanského zákoníku, pokud by došlo k podstatné změně smlouvy na realizaci veřejné zakázky, tj. vyloučit možnost soudu rozhodnout o absolutní neplatnosti vadného smluvního ujednání (aniž by ÚOHS předtím uložil zákaz plnění smlouvy). Takový pohled by zcela jistě nenaplnil zamýšlený záměr zvýšení účinnosti přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek. Autoritativní pohled na problematiku určení neplatnosti smlouvy na realizaci veřejných zakázek může finálně poskytnout až soud, který je jediným orgánem s pravomocí závazně určit neplatnost smlouvy na realizaci veřejné zakázky.

Závěr:

Smluvně provedené změny v souboru podmínek, při jejichž splnění je možno překročit výši nabídkové ceny (ve srovnání s úpravou obsaženou v zadávací dokumentaci), je nutné s ohledem na jejich závažnost považovat za zcela nepřijatelné. Dle judikatury NS, která se týkala interpretace původního zákona o veřejných zakázkách, by taková změna vyvolala neplatnost smlouvy jako celku, jelikož ustanovení o nabídkové ceně a jejím možném překročení je tak zásadní povahy, že jej nelze od zbytku smlouvy oddělit. V těchto přípa-

dech nebylo tedy dle názoru NS možné usuzovat pouze o částečné neplatnosti, která by se týkala jen ustanovení o závažných podmínkách zvýšení nabídkové ceny.

Dle našeho názoru však aktuálně platné znění ZVZ neřeší dopady přezkumného řízení (zejména soudního přezkumu) při zadávání veřejných zakázek zcela jednoznačně. Zatímco v některých případech změny smlouvy na realizaci veřejné zakázky bude možné dovodit relativní neplatnost určitého ujednání (a to v případech, ve kterých je ÚOHS oprávněn uložit zákaz plnění smlouvy ve smyslu ust. § 118 odst. 2 ZVZ), v dalších případech není doposud zcela interpretačně jasné, zda soud bude oprávněn stíhat jiná porušení ZVZ (např. podstatné změny smlouvy, které nepodléhají možnosti uložení zákazu plnění smlouvy ze strany ÚOHS) a uložit sankci absolutní neplatnosti příslušného smluvního ujednání (např. s odkazem na ust. § 39 občanského zákoníku). Pokud by tomu tak nebylo, existuje určitý okruh případů, které nebudou efektivně přezkoumatelné, resp. sankcionovatelné prostřednictvím institutu neplatnosti smlouvy na realizaci veřejné zakázky. ●

Mgr. David Mareš

Mgr. Milan Šebesta

MT Legal s.r.o., advokátní kancelář

Poznámky

- [1] Institut obchodní veřejné soutěže byl základním procesním postupem zadavatele při zadávání veřejných zakázek podle původního zákona o veřejných zakázkách, byť uvedený zákon znal i jiné postupy zadávání veřejných zakázek (výzvu více zájemcům o veřejnou zakázku k podání nabídky, zjednodušené zadání, přímé zadání veřejné zakázky malého rozsahu a výzvu jednomu zájemci k podání nabídky).
- [2] Ust. § 70 původního zákona o veřejných zakázkách stanovilo, že smlouva na veřejnou zakázku uzavřená v rozporu s tímto zákonem je neplatná. Podle uvedeného ustanovení dále platilo, že změny ve smlouvě provedené v rozporu s podmínkami obchodní veřejné soutěže jsou neplatné.
- [3] Uvedené by ostatně mělo platit i v případě, pokud základním hodnotícím kritériem pro zadání veřejné zakázky je ekonomická výhodnost nabídky, neboť výše nabídkové ceny (či případně její doba např. ve formě nákladů životního cyklu apod.) je kritériem, které musí být při hodnocení nabídek zadavatelem vždy zohledněno.

- [4] Absolutní neplatnost smlouvy představuje objektivní kategorii, u které není rozhodné, kdo ji způsobil, zda účastníci smlouvy o ní věděli, příp. zda byla některá ze stran při uzavření smlouvy v dobré víře.
- [5] Dle ust. § 267 odst. 1 obchodního zákoníku platí, pokud je neplatnost právního úkonu stanovena pouze na ochranu některého účastníka, může se této neplatnosti dovolávat pouze tento účastník (tj. jedná se o koncept relativní neplatnosti, které se dotčená strana musí dovolat). V daném případě však s ohledem na celospolečenský zájem (spočívající v nezbytnosti zachování smyslu a účelu právní úpravy v oblasti veřejného investování) NS dovodil, že by se nemělo jednat o neplatnost, které se může dovolat jen dotčená strana, tudíž smlouva jako celek by měla být neplatná vždy absolutně (tj. její neplatnosti se může dovolávat kdokoli).
- [6] Bliže k možnosti (rozsahu) úprav v návrhu smlouvy vybraného uchazeče viz např. Mareš, D., Šebesta, M., Dvořák, D. Limity úprav návrhu smlouvy vybraného uchazeče v zadávacím

řízení. In Veřejné zakázky a PPP projekty, č. 3 a 4 (Sborník příspěvků z 3. ročníku mezinárodní vědecké konference „Veřejné zakázky a PPP projekty – legislativní změny a trendy v EU a dalších zemích“). Brno: 2009, Institut pro veřejné zakázky a PPPs. s. 87 – 97.

- [7] V aktuálně účinném znění ZVZ sice není obsaženo explicitní pravidlo, že podmínky, při jejichž splnění je možné navýšit nabídkovou cenu, představují podstatnou část (náležitost) smlouvy na realizaci veřejné zakázky, nicméně je nezbytné dovodit, že pokud zadávací podmínky obsahují mechanismus přípustného navýšení nabídkové ceny, takové podmínky musí být ve stejném rozsahu přeneseny do smlouvy na realizaci veřejné zakázky.
- [8] Bliže viz Krenk, M. Neplatnost smlouvy na veřejnou zakázku - 1. část. [online]. 2010. Dostupné zde.
- [9] Viz Krenk, M. Neplatnost smlouvy na veřejnou zakázku - 2. část. [online]. 2010. Dostupné.

abbot legal

Jan Krofta, managing Partner kanceláře

naše specializace

Specializovaný tým advokátní kanceláře abbot legal poskytuje právní poradenství zejména v těchto oblastech práva:

- Duševní vlastnictví a IT: Vývoj a implementace softwaru a jiných produktů či IT služeb, licencování, právo duševního vlastnictví, průmyslová práva, ochranné známky, licence a licenční smlouvy; ochrana know-how, obchodního tajemství, klíčových dat a doménových jmen; elektronický podpis; on-line platební styk.
- Medicínské právo a farmacie: Právní aspekty reformy zdravotnictví a pojistného systému; služby poskytované provozovatelům zdravotnických zařízení při zajišťování jejich činností a v jednáních se zdravotními pojišťovnami; zastupování při soudních sporech v souvislosti s poskytnutou zdravotní péčí; testování léčivých přípravků; ochrana informací farmaceutických společností a zdravotnických zařízení.
- Nemovitosti a stavební právo: Poradenství v oblasti stavebního práva se zaměřením na development, výstavbu a stavební investice; územní plánování a rozvoj; stavební řád; památková ochrana nemovitostí; komplexní poradenství při zcizování a nájmech/podnájmech nemovitostí včetně daňové aspekty a jednání s katastrálními úřady.
- Občanské, pracovní a rodinné právo
- Právní poradenství v oblasti smluvního práva
- Obchodní právo a hospodářská soutěž
- Obranný a bezpečnostní průmysl
- Právo EU
- Projektové financování a PPP projekty: Právní služby při přípravě studií proveditelnosti a koncesní dokumentace PPP projektů, příprava, realizace a administrace koncesního dialogu včetně vyjednávání koncesní smlouvy.
- Soudní řízení, rozhodčí řízení a mediace
- Sportovní právo: Poradenství poskytované sportovcům, klubům, sportovním asociacím; transfery sportovců; odpovědnost za škodu; doping a nepovolené prostředky, mezinárodní aspekty sportovních kolizních norem a sportovní arbitráže.
- Správní právo
- Telekomunikace
- Veřejné zakázky a podpory: Komplexní právní pomoc při přípravě zadávací dokumentace a celého procesu administrace veřejné zakázky na straně zadavatele; příprava či kontrola nabídek uchazeče s ohledem na právní a formální požadavky; zastupování před ÚOHS; zápisy do Seznamu kvalifikovaných dodavatelů.

Název:	ROWAN LEGAL, advokátní kancelář s.r.o.
Založeno:	1990
Pobočky:	Praha, Brno, Ostrava, Bratislava
Počet členů týmu / právníků:	77 / 42

ROWAN LEGAL byla vybudována jako právní firma poskytující klientům ze soukromého i veřejného sektoru plnou podporu (full-service), přičemž v některých oborech jsou naše zkušenosti skutečně výjimečné.

Některé zajímavé právní specializace:

Právo informačních technologií a telekomunikací

- Patrně nejsilnější tým specialistů na trhu
- 20 let zkušeností v soukromém i veřejném sektoru
- ICT a outsourcingové projekty v řádu miliard CZK v roce 2010
- **Právnícká firma roku 2010** v oboru práva informačních technologií

← **JUDr. Martin Maisner** – vedoucí specializace

Veřejné investice

- **Autor komentáře k zákonu o veřejných zakázkách** (Wolters Kluwer, březen 2011)
- Projekty v hodnotě přesahující **16 mld. CZK v roce 2010** (zastupování veřejných či sektorových zadavatelů)
- PPP projekty dokončené v roce 2010 v hodnotě více než **1,5 mld. CZK**
- Strukturální fondy – IOP, OP LZZ, OP VaVPI, ROP, OPPI, OPPII (poradce veřejného sektoru)
- Veřejná podpora (poradce veřejného sektoru)

← **JUDr. Vilém Podešva, LL.M.** – vedoucí specializace

Mezinárodní arbitráže

- Autor národní kapitoly za Českou republiku v prestižním **ICCA Handbook on Commercial Arbitration**, Kluwer Law International, 2010
- Právní zastupování v běžících mezinárodních arbitrážních sporech v hodnotě cca **40 mld. CZK**

← **JUDr. Ing. Miloš Olík, LL.M.** – vedoucí specializace

Zbrojní průmysl

- Poradenství významným nadnárodním dodavatelským firmám
- Problematika offsetových programů

Daňové právo

- 1. 1. 2011 došlo k akvizici celého týmu daňových specialistů pod vedením Ing. Vladimíra Hejduka působícího na trhu od r. 1998

Kdo hradí náklady „neoprávněné“ reklamace?

Nahlédneme-li dnes do obchodních podmínek různých internetových obchodů a dalších podnikajících subjektů, nezdědka narazíme na ustanovení upravující tzv. „neoprávněné“ reklamace. Spotřebiteli bývá v takových případech bez dalšího sděleno, že bude hradit určité náklady. Někdy prodávající požaduje jak náklady na posouzení vad, tak i náklady spojené s dopravou daného zboží (např. k autorizovanému servisu a zpět), jindy žádá například jen peníze za tuto dopravu. Cílem tohoto příspěvku je osvětlit danou situaci po právní stránce, případně iniciovat další diskuzi v kruzích odborné veřejnosti.

V úvodu článku byly zmíněny obchodní podmínky a tudíž pro nastínění celého problému předpokládáme, že jejich znění ohledně reklamaci je například takové: „...kupující souhlasí s tím, že v případě neoprávněné a zamítnuté reklamace mu budou účtovány náklady spojené s touto neoprávněnou reklamací, které vznikly prodejci.“ K tomuto znění obchodních podmínek mohou vést prodávajícího v zásadě jen dva důvody. Jednak je toho snaha trochu „vystrašit“ spotřebitele, přičemž je spoléháno na to, že spousta z nich i při „oprávněnosti“ dané reklamace na tuto raději rezignuje, čímž se sníží náklady, resp. zvýší zisky prodávajícího. Druhá možnost je potom velice podobná, i zde se totiž prodávající snaží odradit spotřebitele od reklamace, tentokrát však jen ty nepoctivé. Ačkoliv se o této skutečnosti často nehovoří, i spotřebitelé někdy zneužívají svých práv, když ohledně reklamaci zde může být například snaha spotřebitele „vyreklamovat“ zboží až k možnosti odstoupení (typicky u opakovaných vad). Výše uvedené ustanovení obchodních podmínek tedy může být vedeno různými pohnutkami, tj. buď kráti práva spotřebitele či se bránit před jeho nepoctivým jednáním.

Při posuzování podobných smluvních ustanovení je nutno vzít v potaz především podstatu spotřebitelského práva samotného, tj. ochranu slabšího. Současně s tímto však musíme jedním dechem dodat, že spotřebitelské právo by zde nemělo být proto, aby se slabšího dělalo silnějšího, nýbrž proto, aby napomohlo

větší rovnosti v soukromoprávních vztazích. Z ochrannářských ustanovení českého spotřebitelského práva lze v souvislosti s naším modelovým případem poukázat zejména na ust. § 509 a § 598 občanského zákoníku (podle nich by to měl být naopak spotřebitel, kdo může žádat náklady týkající se jeho reklamace) a dále na ust. § 55 a § 56 odst. 3 písm. b) téhož zákona, která upravují neplatná ujednání ve spotřebitelských smlouvách. Ust. § 55 odst. 1 říká, že „smluvní ujednání spotřebitelských smluv se nemohou odchýlit od zákona v neprospěch spotřebitele. Spotřebitel se zejména nemůže vzdát práv, které mu zákon poskytuje, nebo jinak zhoršit své smluvní postavení.“, ust. § 56 odst. 3 písm. b) dodává, že „nepřípustná jsou zejména smluvní ujednání, která vylučují nebo omezují práva spotřebitele při uplatnění odpovědnosti za vady či odpovědnosti za škodu.“ Bez významu v těchto souvis-

lostech samozřejmě nebude ani § 627 odst. 3 občanského zákoníku, podle něhož „jakákoliv ujednání mezi prodávajícím a kupujícím, uzavřená před uplatněním práva z odpovědnosti za vadu prodané věci, pokud by v jejich důsledku toto právo zaniklo nebo bylo omezeno, jsou neplatná.“ a dále obsah přívlastku „neoprávněná“ (rozuměj reklamace). Prodávající tento pojem v obchodních podmínkách rozvádějí velice zřídka, v důsledku čehož se může otevírat prostor též pro aplikaci § 55 odst. 3 občanského zákoníku, kdy „v pochybnostech o významu spotřebitelských smluv platí výklad pro spotřebitele příznivější.“ Měli bychom tudíž pojem „neoprávněná“ vykládat co nejrestriktivněji, neboť právě to by spotřebiteli zajistilo větší ochranu? Nebo snad existuje jeho legální definice? Poohlédneme se nyní ještě za relevantní judikaturou v záležitostech reklamaci.

V rozhodnutí ze dne 22. 3. 2006, sp.zn. 3 As 60/2005 – 73, Nejvyšší správní soud podpořil názor České obchodní inspekce, která uložila pokutu za porušení § 13 zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů, mj. konkrétně za to, že spotřebitel byl nesprávně „upozorněn na povinnost uhradit náklady za posouzení reklamovaných vad v případě, kdy vada nebude zjištěna, nebo kdy bude v rámci reklamačního řízení zjištěna vada, na niž se reklamační nebudou vztahovat.“ Dotčený soud potom vše uzavřel takto: „V režimu spotřebitelských smluv je možno spotřebiteli nad rámec zákona nabídnout toliko výhodnější podmínky pro uplatnění odpovědnosti za vady. Pokud žalovaný v jím vydaném reklamačním řádu stanovil pro případ nedůvodné reklamační povinnost spotřebitele hradit náklady takové reklamační, porušil tím povinnost uloženou v § 13 zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele.“ Podobně se Nejvyšší správní soud v neprospěch prodávajícího vyjádřil i v rozhodnutí ze dne 4. května 2011, sp. zn. 9 As 8/2011-63, kdy mu při mimozáruční reklamaci nepřiznal právo účtovat si náklady odborného posouzení autorizovaným servisem. Zde bylo poměrně zásadně též podotknuto, že proti opakovaným neoprávněným reklamacím se prodávající může bránit jejich prostým zamítnutím.

Těmto názorům lze potom do jisté míry oponovat rozhodnutími soudu Nejvyššího, z nichž lze učinit zcela jiné závěry (33 Cdo 3256/2008 ze dne 26. 10. 2010 a 33 Cdo 1711/2009 ze dne 21. 10. 2010). Ačkoliv se totiž skutkově týkala něčeho jiného, bylo zde v právních větvích zmíněno následující: „Kupujícím uplatněné právo z odpovědnosti za vady je důvodné jen tehdy, je-li reklamovaná vada skutečně vadou, vyskytuje-li se u prodané věci v době uplatnění práva z odpovědnosti za vady a má-li takovou povahu, jaká je pro uplatnění kupujícím zvoleného práva vyžadována.“ Pokud bychom měli shrnout podstatu těchto případů, soud zde dovodil, že aby ve smyslu § 19 odst. 3 zákona o ochraně spotřebitele vzniklo jisté právo z odpovědnosti za vady (možnost odstoupení při nevyřízení reklamační do 30 dnů), je třeba zabývat se též existencí tvrzené vady. V tomto případě tedy soud podmínil právo z odpovědnosti za vady skutečnou existencí vady, z čehož vyvstává oprávněná otázka i v našem případě, tj. zda může kupující uplatňovat právo z odpovědnosti za vady (právo na bezplatné posouzení, úhradu nákladů spojených s reklamací apod.), když vada nebude dána. Jak vidno, ani soudní judikatura nám nemusí vždy přinést zcela jasné odpovědi. Je potom vůbec možno vyřešit vše v souladu s právem a zároveň racionálně a spravedlivě? V následujících odstavcích se pokusím naznačit možná řešení, nicméně si nedovolím tvrdit, že by dané situace nebylo možno posoudit i jinak.

Spotřebitelský svět je poměrně dosti pestrý a různé okolnosti jednotlivých případů (např. dobrá víra či naopak zlé úmysly spotřebitele, šikanozní výkon práva, porušení právní povinnosti spotřebitelem apod.) mohou přinést i zcela protichůdné pohledy na věc. Níže uvedené proto nemůžeme chápat jaksi absolutně, nýbrž spíše jako příspěvek do dlouhé diskuse, nečinící si nároky na svou úplnost a dokonalost.

Případ 1 : Snad lze hledat všeobecnou shodu v názorech tehdy, kdy by měl spotřebitel hradit náklady reklamační v případě pouhého nezjištění vady prodejcem (vada se např. neprojeví). Takový postup by prodávajícího v podstatě motivoval k zamítnutí reklamační a pomocí výše uvedených ochranných ustanovení, navzdory možným výkladům judikátů NS a plně v souladu se smyslem spotřebitelského práva samotného, je nutno ho odmítnout.

Případ 2: Poněkud méně jasnou se může zdát situace, kdy bude zjištěna vada, na niž se možnost reklamační nevztahuje, přičemž spotřebitel se v dobré víře domnívá, že jde o vadu záruční. Pokud se toto stane hned při přebírání věci do reklamační, prodávající může reklamaci na místě zamítnout, čímž v podstatě vyloučí jakékoliv náklady reklamační. Dle mého názoru by však spotřebitel neměl hradit náklady reklamační ani v případě, že se toto zjistí později (například v autorizovaném servisu) a prodávající toto nemohl rozeznat již při přebírání výrobku. Pokud totiž nerozeznal povahu vady sám prodávající jako profesionál, nelze toto spravedlivě považovat ani po průměrném spotřebiteli, přičemž se opět držíme základního pravidla, tj. ochrany slabšího a využijeme všechna relevantní ustanovení k jeho prospěchu.

Případ 3: Představit si můžeme též situaci, kdy by spotřebitel i po předchozím zamítnutí reklamační znovu ze stejného důvodu opakoval, přičemž prodávající by si tohoto nevšiml, výrobek by převzal a poslal ho k posouzení. Jak lze vyčíst z jednoho z výše uvedených judikátů NSS, i zde by náklady reklamační hradil pravděpodobně prodávající, neboť si může vést evidenci a zabránit tak podobným případům zamítnutím na místě. Toto na první pohled elegantní řešení jednak nezohledňuje ne zcela čistý postup spotřebitele a potom může svému právu dle § 19 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele a reklamovat bude v jiné provozovně, než ve které výrobek koupil, neboť na systém evidence reklamační by v tuto chvíli byly kladeny možná až nespravedlivě vysoké nároky. Nelze potom uvažovat alespoň o rozdělení nákladů takové reklamační mezi spotřebitele a prodávajícího? Dále vyvstává také

otázka, jaké bude řešení, pokud ve stejném případě spotřebitel zašle zboží poštou. I když si totiž prodávající povede onu evidenci zamítnutých reklamační a tuto novou reklamaci zamítne (z důvodu, že už o ní jednou rozhodl, přičemž výslovně spotřebitele upozornil, že ze stejného důvodu již reklamaci nepřijme), kdo bude hradit poštovné?

Můžeme tedy shrnout, že pokud by prodávající měl na mysli „neoprávněnou“ reklamaci (případy ad 1) a 2), bude třeba takové ujednání s největší pravděpodobností považovat za neplatné a spotřebitele tak ochránit (vše se však může zkomplikovat zasláním zboží k reklamaci v případě ad 2)). V situaci ad 3), zejména v jeho druhé části při zaslání poštou už lze o účasti spotřebitele na náhradě nákladů takové reklamační nepochybně uvažovat, například s odkazem na obecný § 3 odst. 1 občanského zákoníku. Takovou reklamaci lze potom nejspíše považovat za neoprávněnou. V těchto souvislostech dodejme, že podobně by bylo možno pravděpodobně posoudit i „reklamaci“ po lhůtě 24 měsíců. Při osobní reklamaci má prodávající možnost tuto na místě zamítnout a zamezit tak dalším nákladům, při zaslání výrobku však vzniknou náklady poštovného, na kterých by se dle mého názoru měl spotřebitel minimálně podílet, ne-li je uhradit celé.

Máme-li na závěr posoudit, zda naše modelové ustanovení obchodních podmínek odpovídá požadavkům § 13 zákona o ochraně spotřebitele, vzhledem k absenci legální definice „neoprávněné reklamační“ či bližšího upřesnění ve smlouvě musíme konstatovat, že spíše nikoliv. Zcela by se totiž vytratil smysl tohoto ustanovení, kterým je řádně informovat spotřebitele, když by si tento pod spojením „neoprávněná a zamítnutá reklamační“ mohl představit ledacos (např. úhradu nákladů při pouhém zamítnutí reklamační) a na reklamaci raději rezignoval. ●

Mgr. Martin Hout,
právník a spolupracovník SOS – Sdružení
obran spotřebitelů, o.s.

Novinky v judikatuře ke směnečnému právu

I ve druhém čtvrtletí kalendářního roku 2011 bylo Nejvyšším soudem ČR publikováno několik zajímavých směnečně-právních rozhodnutí. Dvě z nich budou rozebrána v tomto článku. Nejvyššímu soudu byly předloženy k rozhodnutí otázky, zda při převodu směnky „nikoli na řad“ smlouvou o postoupení pohledávky se směnkou automaticky přejde i exekuční titul a zda je platná směnka s uvedením splatnosti do určitého data.

Směnka „nikoli na řad“

Pokud jde o náležitosti vlastní směnky, dovoluji si odkázat na svůj dřívější článek, kde jsou tyto náležitosti shrnuty.¹ Směnka je cenný papír, pro nějž je typické, že v průběhu své existence mění majitele, a to mnohdy vícekrát. Převod směnky probíhá indosamentem neboli rubopisem. Tomu odpovídá i dikce ustanovení čl. I. § 11 směnečného zákona, který stanoví, že ka-

ždou směnku, i když nebyla vystavena na řad, lze převést indosamentem (rubopisem).

Vyloučit tento účinek lze pouze uvedením doložky „nikoli na řad“. Pokud je na směnce tato doložka uvedena, lze směnku převést pouze postupem podle občanského zákoníku, konkrétně postoupením pohledávky dle ustanovení § 524 a násl. občanského zákoníku. Taková směnka se označuje jako „rektasměnka“.

Přechází postoupením rektasměnky též exekuční titul?

Nejvyššímu soudu ČR byla v souvislosti s rektasměnkou předložena otázka, zda s jejím postoupením přejde na postupníka též exekuční titul. Situace byla následovná: Směnečný dlužník vystavil rektasměnku a ve lhůtě splatnosti svůj závazek nesplnil. Směnečný věřitel směnku uplatnil směnečným platebním rozkazem u příslušného soudu. Rozhodnutí nabylo právní moci a směnečný věřitel se tedy mohl obrátit na soud s návrhem na výkon rozhodnutí. Nicméně ještě před tím směnku postoupil třetí osobě a tato třetí osoba adresovala soudu návrh na výkon rozhodnutí. Okresní soud v Kroměříži návrhu vyhověl, ale Krajský soud v Brně jej k odvolání dlužníka zamítl s odůvodněním, že smlouva o postoupení směnky potvrzuje převod směnky jako takové, a nikoliv pohledávky spojené s exekučním titulem.

Nejvyšší soud ČR se k dané věci vyjádřil v usnesení ze dne 4. května 2011, sp. zn. 20 Cdo 711/2009. Tímto usnesením zrušil předchozí usnesení Krajského soudu v Brně, když uvedl, že „v souzené věci se smlouvou o převodu zajišťovací rektasměnky převádí daná rektasměnka, a jak vyplývá i z obsahu smlouvy, se všemi právy s ní spojenými. Mezi tato práva nepochybně patří i právo vymáhat plnění ze směnečného platebního rozkazu vydaného na základě předložené rektasměnky. Taková postupní smlouva proto stačí k prokázání, že na nabyvatele směnky přešlo i právo ze směnečného platebního rozkazu, tj. exekučního titulu, aniž by to muselo být v postupní smlouvě výslovně uvedeno (i když to samozřejmě pro přehlednost uvedeno být může).“

Podle Nejvyššího soudu ČR tedy mezi „práva s pohledávkou spojená“ ve smyslu ustanovení § 524 odst. 2 občanského zákoníku je třeba u rektasměnky řadit i již získaný exekuční titul.

Splatnost směnky

Ustanovení čl. I. § 33 odst. 1 směnečného zákona obsahuje kogentní pravidla pro určení splatnosti směnky. Směnka může být vystavena (= splatná) jedině:

- na viděnou (tzv. vistasměnka je splatná při předložení, do textu směnky se uvede např. „splatná na viděnou“)
- na určitý čas po viděné (tzv. lhůtní vistasměnka je splatná v poslední den lhůty po viděné, do textu směnky se uvede např. „splatná 30 dní po viděné“)
- na určitý čas po datu vystavení (tzv. datosměnka je splatná v poslední den lhůty ode dne vystavení směnky, do textu směnky se uvede např. „splatná za 30 dní“)
- na určitý den (tzv. fixní směnka je splatná v datum splatnosti na ní uvedené, do textu směnky se uvede např. „splatná 31. 7. 2011“)

Nedodržení tohoto pravidla pak znamená podle ustanovení čl. I. § 33 odst. 2 směnečného zákona neplatnost směnky.

Obstojí uvedení splatnosti „do 30. června 2003“?

Ve druhém komentovaném rozhodnutí byl Nejvyšší soud ČR konfrontován se směnkou obsahující u splatnosti údaj „do 30. června 2003“. Tuto směnku shledal neplatnou jak Krajský

soud v Brně, tak Vrchní soud v Olomouci. Nejvyšším soudem ČR ale podobná otázka dosud řešena nebyla a tak byla otevřena dovolacímu přezkumu.

Nejvyšší soud ČR v rozsudku ze dne 30. března 2011, sp. zn. 29 Cdo 3361/2010 nejprve upozornil, že „je-li doba splatnosti na směnce vyznačena způsobem, který požadavkům ustanovení čl. I. § 33 odst. 1 směnečného zákona neodpovídá, neznamená to, že by se k takovému údaji nepřihlíželo (a uplatnila se zásada ... podle [níž] o vlastní směnce, v níž není údaj splatnosti, platí, že je splatná na viděnou), ale existence takového údaje na směnce by byla důvodem její neplatnosti.“

Dále pak Nejvyšší soud ČR potvrdil názor Vrchního soudu v Olomouci a uzavřel, že „z formulace údaje splatnosti „do 30. června 2003“ [je] zcela zjevné, že směnka nebyla splatná konkrétního dne, nýbrž že pro její splatnost bylo určeno časové období končící datem 30. června 2003; potud ve skutečnosti ponechává na vůli dlužníka, kterého dne v rámci období končícího dnem 30. června 2003 směnku zaplatí. Takto určený údaj splatnosti směnky pak bez jakýchkoli pochybností způsobuje neplatnost směnky

ve smyslu ustanovení čl. I. § 33 odst. 2 směnečného zákona.“

V dalším Nejvyšší soud ČR odkázal na názory doktríny, jakož i rozhodovací praxi nižších soudů, zejm. na usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 15. května 1997, sp. zn. 5 Cmo 80/96, uveřejněné v časopise Soudní rozhledy č. 1/1998, podle něhož „splatnost směnky musí připadnout na jeden určitý den.“

Nejvyšší soud ČR tedy potvrdil, že uvedení údaje o splatnosti, s nímž směnečný zákon výslovně nepočítá, způsobuje neplatnost směnky. ●

Mgr. Michal Vrajík
DVOŘÁK & SPOL., advokátní kancelář, s.r.o.

Poznámky

[1] Vrajík, M. Nejvyšší soud třikrát ke směnečnému právu. Dostupné na www.epravo.cz.

Sídlo pro Vaše podnikání

- Provozování **virtuálních kanceláří**
- Pronájmy **reprezentativních zasedacích prostor**
- Pronájmy **plně vybavených kanceláří**
- Poskytování **registračních sídel** na 13 adresách v ČR a v SR a to již od **850 Kč/měsíc**

SMART Office

PRAHA Koněvova 2660/141

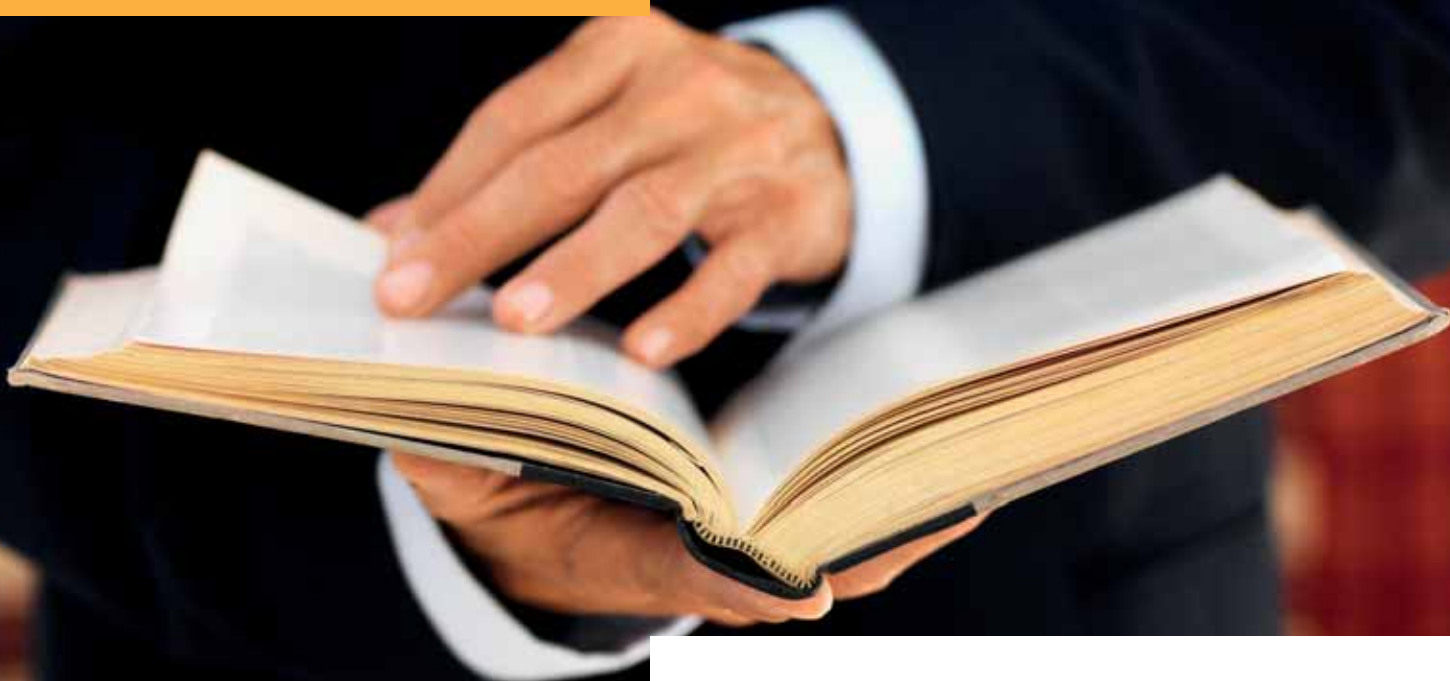
BRNO Jaselská 23

OSTRAVA Občanská 18

info@smart-office.cz • 800 276 278

www.smart-office.cz

MT Legal s.r.o., advokátní kancelář tvoří 20 právních specialistů, kteří spolupracují se soudními znalci, specializovanými firmami a renomovanými experty v oblasti ekonomického poradenství, procesního a finančního řízení, marketingu a daňového poradenství.

MT Legal s.r.o., advokátní kancelář

■ **PRAHA**
Karoliny Světlé 25, 110 00 Praha 1
tel.: +420 222 866 555

■ **BRNO**
Jakubská 121/1, 602 00 Brno 2
tel.: +420 542 210 351

■ **OSTRAVA**
Bukovanského 30, 710 00 Ostrava
tel.: +420 596 629 503

■ email: info@mt-legal.com
■ www.mt-legal.com

NABÍZENÉ SLUŽBY

- komplexní právní poradenství v oblastech hlavních specializací
- analýzy a koncepční řešení
- zastupování v soudních, správních a arbitrážních řízeních
- komplexní administrace zadávacích a koncesních řízení
- poradenství zadavatelům a dodavatelům veřejných zakázek
- přednášková činnost, metodická podpora

HLAVNÍ SPECIALIZACE

- právo veřejného investování (veřejné zakázky, koncese, projekty PPP, veřejná podpora, strukturální fondy EU)
- vodní a lesnické právo
- právo EU
- právo duševního vlastnictví, právo ICT
- energetické právo
- zdravotnické právo
- arbitráže a investiční spory
- právo obchodní, občanské, správní, pracovní

Vnitrostátní fúze sloučením mateřské a její 100% dceřiné akciové společnosti

Fúze je jednou z forem přeměn obchodních společností a družstev, která je upravena zákonem č. 125/2008 Sb., o přeměnách obchodních společností a družstev, v platném znění (dále jen „zákon“), od jehož nabytí účinnosti uplynou 1. července 2011 tři roky.

Fúze může být dle zákona uskutečněna v podobě sloučení či splynutí a v důsledku stávající právní úpravy může být uskutečněna nejen jako fúze vnitrostátní, ale i jako přeshraniční. Mezi hojně uskutečňované přeměny patří fúze v podobě vnitrostátní fúze sloučením mateřské a 100% dceřiné akciové společnosti, o jejímž procesu bude pojednáno v tomto článku.

Přeměnám ve formě fúze je věnována druhá část zákona, konkrétně obsažená v ustanoveních § 60 a násl. zákona. Zvláštní ustanovení o vnitrostátní fúzi akciových společností jsou pak zahrnuta v HLAVĚ VI druhé části zákona, tj. v ustanoveních § 100 a násl. zákona.

Projekt fúze

Jak vyplývá z obecných ustanovení zákona, konkrétně z ustanovení § 14 zákona, fúze (i každá jiná přeměna ve smyslu zákona) se provádí podle schváleného projektu přeměny. Vypracováním projektu fúze v písemné podobě jsou pověřeny statutární orgány společností zúčastněných na fúzi, tzn. v případě fúze akciových společností jejich představenstva. Ačkoliv zá-

kon tuto povinnost výslovně nestanoví, lze doporučit, aby byl projekt fúze (resp. jeho návrh) představenstvy podepsán.

Proces fúze je zahájen přípravou projektu fúze, neboť z platné právní úpravy nelze dovodit, že by tomuto postupu předcházela jakýkoliv jiný formální krok ze strany zúčastněných společností nebo jejich orgánů. Dle našeho názoru je však vhodné, i s ohledem na předejití komplikací při zápisu do obchodního rejstříku, aby představenstva společností, která se mají fúze zúčastnit, přijala před zahájením prací na projektu fúze rozhodnutí, kterým by schválila záměr fúze uskutečnit a ve kterém by rovněž stanovila rozhodný den fúze.

Obsahové náležitosti projektu fúze jsou obecně stanoveny v ustanovení § 70 zákona, ustanovení § 100 zákona pak obsahuje další náležitosti speciálně pro fúzi akciových společností a v ustanovení § 101 zákona jsou uvedeny výjimky zvláště pro formu fúze, kdy je nástupnická společnost jediným akcionářem zanikající společnosti.

Rozhodný den fúze

Ačkoliv nelze rozhodný den fúze považovat za úvodní či centrální bod fúze (ze Třetí směrnice[1] ani Šesté směrnice[2], jejichž implementací byl pojem rozhodného dne do české právní

úpravy přeměn zaveden, nelze dovodit, že by rozhodný den musel předcházet vypracování projektu fúze, dnu schválení fúze nebo dnu účinnosti fúze), tvoří její jistý rámec, neboť jak vyplývá z ustanovení § 10 odst. 2 zákona, rozhodný den fúze nemůže předcházet o více než 12 měsíců den, v němž bude podán návrh zápis fúze do obchodního rejstříku. Nejčastěji však bude rozhodný den navázán na běh fiskálních období, neboť rozhodným dnem se rozumí takový den, od něhož se jednání zanikající společnosti považuje z účetního hlediska za jednání uskutečněná na účet nástupnické obchodní společnosti.

Znalec pro přezkoumání projektu fúze

Stejně jako včasné zajištění osoby auditora je nezbytné zajištění osoby znalce, neboť projekt vnitrostátní fúze musí být za každou ze zúčastněných společností přezkoumán znalcem (§ 112 zákona), a to před schvalováním projektu fúze, resp. již před uložením návrhu projektu fúze do sbírky listin dle ustanovení § 33 zákona v souvislosti se splněním informační povinnosti (viz dále). Zde je potřeba upozornit na novelu zákona provedenou zákonem č. 215/2009 Sb., která nabyla účinnosti dne 20. 7. 2009,

váním všichni akcionáři všech zúčastněných akciových společností, nemusí být znalecká zpráva vyhotovena. Nepodaří-li se souhlas všech akcionářů zajistit, je znalec jmenován soudem na návrh každé zúčastněné společnosti (případně je jmenován jeden znalec za všechny zúčastněné společnosti). O návrhu na jmenování znalce je soud povinen rozhodnout do 15 dní od doručení návrhu (§ 28 a násl. zákona).

Je vhodné upozornit, že v usnesení může soud uložit znalci lhůtu, do kdy má být znalecká zpráva vypracována (často 30 nebo 60 dní od právní moci usnesení o jmenování). S ohledem na tuto skutečnost je, jak bylo uvedeno výše, nezbytné správné načasování podání návrhu na jmenování znalce. Ideálně by měly být již při podání návrhu na jmenování znalce vypracovány účetní podklady (auditované, existuje-li tato povinnost), na jejichž základě je mj. vypracováván projekt fúze, který musí mít znalec logicky k vypracování znalecké zprávy k dispozici.

Posudek znalce je dále zákonem vyžadován pro ocenění jmění zanikající společnosti, avšak pouze v případě, že v důsledku fúze mají být vydány nástupnickou společností nové akcie pro společníky této zanikající společnosti (§ 13 zákona ve spojení s § 73 zákona). Vzhledem k tomu, že při fúzi sloučením mateřské a její 100% dceřiné akciové společnosti k výměně akcií nedochází, neboť platí zákaz dle ustanovení § 134 písm. a) zákona, že nástupnická společnost nevymění při vnitrostátní fúzi akcie zanikající společnosti za své akcie, jsou-li tyto akcie v době zápisu vnitrostátní fúze do obchodního rejstříku v jejím majetku, není v daném případě ocenění jmění vyžadováno.

Zpráva o fúzi a vzdání se práv

Představenstvo každé ze zúčastněných společností má dále povinnost zpracovat podrobnou zprávu o fúzi, v níž musí objasnit a odůvodnit důsledky přeměny, jak vyplývá z ustanovení § 24 zákona. Tato zpráva nemusí být vypracována, pokud s tím všichni akcionáři udělí svůj souhlas v souladu s ustanovením § 8 zákona. Tento souhlas je možné (a často i vhodné) udělit zároveň se vzdáním se práv dle ustanovení § 7 zákona, pokud hodlají akcionáři možnosti vzdání se práv využít. V daném případě připadá v úvahu pouze vzdání se práva na náhradu škody, práva podat návrh na určení neplatnosti projektu přeměny a podání návrhu na slovení neplatnosti usnesení valné hromady. Souhlas či vzdání se práv musí mít písemnou formu a podpis akcionáře musí být úředně ověřen, případně musí být souhlas udělen/vzdání se práv učiněno na valné hromadě zúčastněné společnosti, a to ve formě notářského zápisu, jak vyplývá z ustanovení § 9 zákona. K vzdání

Ke dni předcházejícímu rozhodnému dni fúze sestávají zanikající i nástupnická společnost konečnou (řádnou nebo mimořádnou) účetní závěrku. Meziúčetní účetní závěrka se sestavuje pouze tehdy, byla-li konečná účetní závěrka sestavena z údajů ke dni, od něhož ke dni vyhotovení projektu fúze uplynulo více než 6 měsíců. Ode dne, k němuž je sestavena meziúčetní účetní závěrka, do dne vypracování projektu fúze nesmí uplynout více než 3 měsíce. K rozhodnému dni se pak sestavuje zahajovací rozvaha nástupnické společnosti, která musí být ověřena auditorem v případě, že některá ze zúčastněných společností měla povinnost ověřovat auditorem i konečnou účetní závěrku (§ 12 zákona).

na jejímž základě došlo ke změně podmínek, za kterých nemusí být znalecká zpráva o fúzi vypracována.

Před nabytím účinnosti uvedené novely zákona, tj. v období od 1. 7. 2008 do 19. 7. 2009 se znalecká zpráva o vnitrostátní fúzi nevyžadovala, jestliže s tím souhlasili všichni akcionáři zúčastněné společnosti, pro kterou se měla znalecká zpráva vypracovat anebo jestliže docházelo k vnitrostátní fúzi zanikající akciové společnosti s jejím jediným akcionářem. S účinností ode dne 20. 7. 2009 je znalecká zpráva o fúzi vyžadována i v případě, že dochází k fúzi akciové společnosti s jejím jediným akcionářem. Pouze souhlasí-li s jejím nevypracová-

se uvedených práv nebo k udělení souhlasu může dojít kdykoliv poté, co se akcionář dozví o zahájení přípravy fúze.

Další náležitosti v procesu fúze

Kontinuálně s přípravou projektu fúze (případně s přípravou zprávy o fúzi) je vhodné řešit i další požadavky zákona, které je nezbytné splnit k úspěšnému uskutečnění fúze. Předně je potřeba upozornit na opomíjené ustanovení § 35 odst. 4 zákona. Je-li zúčastněná obchodní společnost příjemcem veřejných podpor z prostředků Evropské unie v jakékoliv podobě, je tato společnost povinna nejpozději do dne zveřejnění projektu fúze (viz dále) oznámit zahájení přípravy přeměny poskytovateli těchto podpor (tím budou často ministerstva a jeho odbory spravující prostředky z evropských fondů). Zúčastněná společnost není povinna předkládat při zápisu fúze do obchodního rejstříku žádné formální potvrzení ze strany poskytovatele, nicméně je vhodné předložit např. potvrzení o doručení uvedeného sdělení. Formální potvrzení je však v některých případech vyžadováno, konkrétně je vyžadováno udělení souhlasu s fúzí příslušným orgánem, jak vyplývá z ustanovení § 15 odst. 3 zákona. Správné načasování podání žádosti o udělení souhlasu příslušnému orgánu je opět namístě, neboť návrh na zápis fúze do obchodního rejstříku může být podán až po právní moci rozhodnutí tohoto orgánu, kterým byl souhlas s fúzí udělen a toto rozhodnutí musí být zároveň k návrhu na zápis fúze do obchodního rejstříku přiloženo. V případě fúze sloučením akciových společností půjde nejčastěji o souhlas Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, kdy dochází ke spojování soutěžitelů ve smyslu ustanovení § 12 a 13 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, v platném znění. Nevydá-li příslušný orgán souhlas ve stanovené lhůtě, uplatní se domněnka souhlasu takového orgánu podle zvláštních předpisů.

Dále je vhodné zmínit i to, že povinnost předložit k návrhu na zápis fúze do obchodního rejstříku (resp. k návrhu na výmaz zanikající společnosti z obchodního rejstříku) souhlas správce daně s ukončením činnosti zanikající společnosti, který však nebyl považován za souhlas ve smyslu ustanovení § 15 odst. 3 zákona, odpadla v důsledku nabytí účinnosti nového zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, v platném znění (dále jen „daňový řád“). Dle daňového řádu se souhlas správce daně k výmazu z obchodního rejstříku vyžaduje již jen tehdy, zaniká-li daňový subjekt bez právního nástupce.

Informace o fúzi

Významným okamžikem v procesu fúze, především pro další počítání lhůt, je splnění povinnosti informovat o fúzi. Tyto povinnosti splní

za zúčastněné společnosti jejich statutární orgány, případně pouze statutární orgán nástupnické společnosti, který může splnit tyto povinnosti i za zanikající společnost. Jak vyplývá z ustanovení § 33 zákona, statutární orgány (představenstva) zúčastněných akciových společností uloží do sbírky listin obchodního rejstříku projekt přeměny alespoň jeden měsíc přede dnem, kdy má být fúze schválena a zveřejní oznámení o uložení projektu fúze do sbírky listin alespoň jeden měsíc přede dnem, kdy má být fúze schválena. Povinnost zveřejnění údajů je splněna jejich zveřejněním v Obchodním věstníku, jak vyplývá z ustanovení § 769 zákona č. 513/1991 Sb. obchodního zákoníku, v platném znění. V oznámení učiněném v souladu s ustanovením § 118 zákona obě zúčastněné společnosti upozorní akcionáře zúčastněných společností na jejich práva dle § 119 zákona, tj. na možnost nahlédnout v sídlech obou zúčastněných společností do dokumentů souvisejících s fúzí jeden měsíc před schvalováním fúze a věřitele na jejich práva dle §§ 35 až 39 zákona, tj. na právo na poskytnutí jistoty věřitelům, kteří přihlásí své pohledávky do šesti měsíců ode dne, kdy se zápis fúze do obchodního rejstříku stal účinným vůči třetím osobám.

Vzhledem k tomu, že v případě, že je nástupnická společnost jediným akcionářem zanikající společnosti, rozhodují o fúzi představenstva zúčastněných společností, nikoliv valné hromady společností, jak bude popsáno dále, musí uvedené oznámení o uložení projektu fúze do sbírky listin obsahovat upozornění i na práva akcionářů upravená v ustanovení §131 zákona, dle kterého dosavadní akcionáři nebo akcionáři nástupnické společnosti vlastníci akcie jejichž jmenovitá hodnota dosahuje alespoň 5% základního kapitálu nástupnické společnosti před fúzí mají právo požadovat do jednoho měsíce od uveřejnění oznámení o uložení projektu fúze do sbírky listin a oznámení dle § 118 zákona svolání valné hromady k schválení fúze namísto představenstva.

Zároveň se zveřejněním oznámení o uložení projektu fúze se do sídel zúčastněných společností uloží akcionářům k nahlédnutí následující dokumenty (§ 119 zákona):

- projekt fúze;
- účetní závěrky obou zúčastněných společností za poslední 3 účetní období a zprávy auditora o jejich ověření, pokud se vyžadují;
- konečné účetní závěrky obou zúčastněných společností, zahajovací rozvaha nástupnické akciové společnosti a zprávy auditora o jejich ověření, pokud se vyžadují;
- mezitímní účetní závěrka a zpráva auditora o jejím ověření, pokud se vyžadují;
- společná zpráva o fúzi (nebo obě zprávy obou zúčastněných společností), pokud se

vyžadují (tj. pokud nebyl udělen souhlas s nevypracováním zprávy);

- znalecká zpráva o fúzi (nebo obě znalecké zprávy o fúzi obou zúčastněných společností), pokud se vyžadují (tj. pokud nebyl udělen souhlas s nevypracováním znalecké zprávy);

Schvalování fúze

Po uplynutí jednoměsíční lhůty od uložení projektu fúze do sbírky listin, zveřejněním oznámení o uložení projektu fúze do sbírky listin spolu s oznámením dle § 118 zákona v obchodním věstníku a od uložení výše uvedené dokumentace k nahlédnutí akcionářům v sídlech společností, mohou zúčastněné společnosti přistoupit ke schvalování fúze.

V uvedeném případě, kdy je nástupnická akciová společnost jediným akcionářem zanikající akciové společnosti, se uplatní zvláštní postup dle ustanovení § 132 zákona, a fúze bude schvalována představenstvy zúčastněných společností, nikoliv jejich valnými hromadami, které fúzi obecně schvalují (za předpokladu, že akcionáři nevyužili svého práva dle ustanovení § 131 zákona). Usnesení představenstev nástupnické i zanikající společnosti o schválení vnitrostátní fúze musí obsahovat tytéž náležitosti, které by obsahovalo usnesení valné hromady zanikající společnosti o schválení fúze, upravené v ustanovení § 123 a §124 zákona.

Po schválení fúze mohou zúčastněné společnosti podat návrh na zápis fúze do obchodního rejstříku. Zde je potřeba upozornit, že rejstříkovému soudu se v souladu s ustanovením § 200db zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, v platném znění, lhůta pro zápis fúze prodlužuje na 15 pracovních dnů. Po zápisu fúze do obchodního rejstříku nelze tento zápis zrušit, nelze se dovolávat určení neplatnosti projektu fúze, vyslovení neplatnosti usnesení, kterým byla fúze schválena a ani projekt fúze nemůže být měněn či rušen (§ 56 zákona). ●

JUDr. Miroslav Tichý, advokát
Mgr. Lucie Čechová, advokátní koncipient
KŠD ŠTOVÍČEK,
advokátní kancelář, s.r.o.

Poznámky

[1] Třetí směrnice Rady č. 78/855/EHS založená na čl. 54 odst. 3 písm. g) Smlouvy, o fúzi akciových společností ze dne 9. října 1978

[2] Šestá směrnice Rady č. 82/891/EHS založená na čl. 54 odst. 3 písm. g) Smlouvy, o rozdělení akciových společností ze dne 17. prosince 1982

KŠD ŠTOVÍČEK advokátní kancelář, s.r.o. tvoří skupina profesionálů s mnoha lety zkušeností. Podporujeme naše klienty, aby dosáhli svých strategických nebo obchodních cílů. K tomu jim pomáháme poskytováním vysoce kvalitních právních služeb při využití širokých zkušeností, které jsme si osvojili v předchozích letech spolupráce s našimi klienty. Za dobu svého působení jsme získali renomé úspěšné nezávislé české advokátní kanceláře, která je schopna plně konkurovat mezinárodním advokátním firmám.

Naši právníci poskytují všem našim klientům kvalitní, zkušené a rozvážné rady, zároveň jsou zavázáni plně se klientům věnovat a být vždy nápomocni osobní radou.

Naše služby jsou poskytovány zejména v těchto oblastech:

- Právo obchodních společností včetně fúzí a akvizic
- Právní, daňová a finanční due diligence
- Veřejné zakázky a soutěžní právo
- Právo ICT, e-commerce
- Bankovní právo, finanční služby, cenné papíry, financování projektů
- Dohled nad kapitálovým trhem
- Úprava smluvních vztahů
- Pracovní právo
- Daňové právo
- Právní audit
- Právní vztahy k nemovitostem
- Právní předpisy v oblasti ochrany životního prostředí
- Insolvenční právo
- Duševní vlastnictví
- Mediální právo
- Energetika, těžba surovin, těžký průmysl
- Sporná agenda

KŠD ŠTOVÍČEK advokátní kancelář, s.r.o.

CITYTOWER
Hvězdova 1716/2b
140 78 Praha 4
tel: +420 221 412 611
fax: +420 222 254 030
ksd.law@ksd.cz
www.ksd.cz

ALFA INTERNATIONAL
THE GLOBAL LEGAL NETWORK

investiční magazin

Představujeme první skutečně investiční časopis v ČR

Moderní časopis pro všechny, kteří chtějí investovat a potřebují informace.

OBJEDNÁVKA PŘEDPLATNÉHO

investiční magazin

Choete mít jistotu, že příště obdržíte Investiční magazin až do schránky?

Objednejte si celý ročník 2012 (6 čísel x 45 Kč) a obdržíte od nás **poslední letošní číslo zdarma!**

OBJEDNÁVÁM TÍMTO ZÁVAZNĚ 6 ČÍSEL INVESTIČNÍHO MAGAZÍNU ROKU 2012, A TO ZA CENU 270 Kč VČ. DPH, POŠTOVNÉHO A BALNÉHO.

JMÉNO A PŘÍJMENÍ

přejí si dostávat informace o novinkách

ULICE / Č. P.

DATUM A PODPIS

PSČ / MĚSTO

E-MAIL (volitelně)

Vaši objednávku s Vaším podpisem nám, prosím, zašlete buď poštou na adresu Impax, spol. s r. o., Michelská 12, 140 00 Praha 4, případně e-mailem na predplatne@impax.cz nebo faxem na č. 241 483 141, děkujeme. Následně od nás obdržíte fakturu. Odesláním objednávky souhlasíte se zpracováním Vašich osobních údajů v souladu s ustanovením zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů.

Braňte se nezákonnému kopírování osobních dokladů

služby. Prodejci, poskytovatelé služeb, ale třeba také personalisté si tímto způsobem ulehčují práci. Je totiž mnohem rychlejší občanský průkaz ofotit, než z něj pracně vypisovat jednotlivé údaje. Nehledě na to, že tato praxe umožňuje bezpečnou identifikaci klienta, a riziko, že se z testovací jízdy se zapůjčeným automobilem již nevrátíte, je tak mnohem nižší. Kdo Vám však v dnešní době technických možností pořízení dokonalých kopií osobních dokladů a nárůstu trestné činnosti páchané pomocí jejich padělků zaručí, že Váš průkaz nebo data v něm uvedená nebudou zneužity? Odpověď zní: Nikdo. Proto je lepší tyto protizákonné praktiky netolerovat a, je-li to možné, pořízení kopie odmítnout.

Vyhotovení a uchování kopie osobního dokladu či jiné listiny v držení fyzické osoby je zpracováním osobních údajů a řídí se tak zákonem č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a dále zvláštní právní úpravou obsaženou v zákoně č. 328/1999 Sb., o občanských průkazech a v zákoně č. 329/1999 Sb., o cestovních dokladech.

Zákaz pořizování a uchování kopií dokladů a výjimky z tohoto zákazu

Obecně platí zákaz pořizovat a uchovávat jakýmkoliv prostředky kopie občanského průkazu nebo cestovního dokladu bez souhlasu občana, kterému byl občanský průkaz nebo cestovní doklad vydán, pokud zvláštní právní předpis nebo mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, nestanoví jinak. Jinými slovy, kopírování dokladů je možné jedině s Vaším souhlasem anebo v případech, kdy tak určí zákonodárce.

Pokud jde o první ze dvou výše uvedených variant, Váš souhlas musí splňovat podmínky vážného, určitého, svobodného, vědomého a informovaného projevu vůle. Potom se bude vztahovat rovněž k tzv. nepovinným údajům zapsaným v předmětném dokladu, kterými jsou jméno, příjmení a rodné číslo manželky či manžela, případně dítěte. Subjekt, kterému

Ačkoli je kopírování občanských průkazů a cestovních dokladů bez souhlasu jejich držitele nebo bez opory v právním předpisu nezákonné, v praxi k němu často dochází. Doklady jsou tak vystavovány nebezpečí jejich zneužití, před kterým je musí každý občan ze zákona chránit. Předpokladem splně-

ní této povinnosti je povědomí o tom, jaká jsou práva a povinnosti třetích osob v souvislosti s pořizováním kopií dokladů a zpracováním osobních údajů v nich obsažených.

Každý z nás už to někdy zažil – překročíte práh obchodu mobilního operátora, banky či půjčovny automobilů a hned to na Vás zkusí – nejdříve kopii Vaší občanky a potom až naše

udělujete svolení se zpracováním Vašich osobních údajů obsažených v příslušném dokladu, tj. správce ve smyslu zákona o ochraně osobních údajů, je povinen informovat Vás o tom, pro jaký účel zpracování, k jakým osobním údajům a na jaké období mu souhlas dáváte a držet se takto vymezených limitů při samotném zpracování údajů. Současně musí být schopen prokázat se Vaším souhlasem po celou dobu nakládání s poskytnutými daty.

Nutno podotknout, že vyjádření Vašeho souhlasu správce nezabývá jeho povinnosti respektovat další zákonné zásady ochrany dat jako je legitimita, přiměřenost či účelovost. Tak například společnost pořádající výběrové řízení je z pozice budoucího zaměstnavatele oprávněna zpracovávat pouze osobní údaje uchazeče, které bezprostředně souvisejí s obsazeným pracovním místem nebo mají význam z hlediska plnění zákonných povinností společnosti ve vztahu k úřadům. Jedná se o údaje jako jméno, příjmení, bydliště, datum narození, kvalifikace, popřípadě dovednosti a schopnosti adepta. Při pracovním pohovoru by naopak nikdy neměly padnout otázky typu kolik Vám je let, kolik máte dětí či jakou politickou stranu volíte. Skutečnost, že jste příslušnému personalistovi udělili souhlas s pořízení kopie Vašeho občanského průkazu (tj. současně i se zpracováním všech údajů v něm obsažených) či skutečnost, že je v daném případě (tj. při jednání o uzavření pracovní smlouvy) oprávněn ke zpracování osobních údajů přímo ze zákona, ještě neznamená, že smí zpracovávat všechny údaje, které jsou součástí daného dokladu. Vždy je tedy třeba brát v potaz smysl a účel shromažďování dat a přitom respektovat příslušná zákonná omezení.

Druhým případem, kdy lze v souladu s platnou právní úpravou pořizovat kopie dokladů, je situace, kdy tak stanoví zvláštní právní předpis nebo mezinárodní smlouva závazná pro Českou republiku. Jako příklad právního předpisu zakotvujícího oprávnění vymezených subjektů pořizovat a uchovávat kopie dokladů vydaných orgány veřejné správy lze uvést zákon č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu. Tento zákon upravuje speciální podmínky provádění identifikace a kontroly klientů tzv. povinných osob, kterými jsou mimo jiné banky, notáři či obchodníci s nemovitostmi, a uchovávání jejich osobních údajů, a to i prostřednictvím kopírování dokladů.

Subjekty povinné provádět identifikaci klienta, tzn. zjišťovat, ověřovat a zaznamenávat jeho totožnost z platného identifikačního průkazu, nebo jeho kontrolu, kterou se rozumí především získání informací o účelu a zamýšlené

po vazě obchodu nebo obchodního vztahu, jsou na základě tohoto zákona oprávněny pořizovat kopie dokladů předložených klientem a zakládat je do své evidence a současně jsou povinny uchovávat je po dobu 10 let od ukončení obchodního vztahu s klientem.

Pokud se klient odmítne podrobit identifikaci, neposkytne potřebnou součinnost při kontrole nebo z jiného důvodu, nelze provést jeho identifikaci či kontrolu. Stejně jako v případě, kdy existují pochybnosti o pravdivosti poskytnutých informací nebo o pravosti předložených dokladů, je povinná osoba ze zákona povinna uskutečnění obchodu nebo uzavření obchodního vztahu odmítnout. Není však oprávněna neprovést danou transakci pouze z důvodu, že klient odepřel pořízení fotokopie svého dokladu, ačkoli se jinak identifikaci podrobil. V praxi však může být klient v takovém případě požádán, aby doložil svůj písemný nesouhlas s pořízením kopie dokladu.

Přestože mohou výše uvedená opatření představovat určitý zásah do soukromí fyzických osob a vyvolávat obavy ze zneužití jejich osobních dat, je třeba si uvědomit, že jejich přijetí je odůvodněno snahou o dosažení vyššího stupně ochrany peněžních prostředků, zamezení nelegálních obchodů a celkové stability finančního systému.

Neoprávněné kopírování dokladů a ochrana před ním

Od zákonných výjimek z pravidla zákazu pořizování kopií občanského průkazu či cestovního dokladu je nutné odlišit případy neoprávněného pořizování a uchovávání kopií osobních dokladů pro interní potřeby některých subjektů, byť je jejich odůvodnění regulérnosti tohoto postupu mnohdy velice přesvědčivé. Tyto subjekty totiž často ospravedlňují své nezákonné jednání tím, že se snaží vyhovět požadavkům různých kontrolních orgánů vyžadujících předložení kopií dokladů namísto pouhého přepisu údajů nebo tím, že chrání držitele dokladů odhalováním jejich případných falzifikátů. (Takže chtějí-li např. na hotelové recepci okopírovat Váš občanský průkaz, ať již z důvodu Vaší snadnější identifikace podle fotografie nebo třeba pro vnitřní statistické účely, měli byste zpozornět. Ubytovací zařízení jsou totiž oprávněna shromažďovat osobní údaje pouze v rozsahu nezbytném pro naplnění účelu ochrany hostů, jejich majetku a návštěv, a poskytnutí dat v rozsahu jméno, příjmení a číslo osobního dokladu by tudíž mělo být zcela dostačující.)

Popsaná praxe, jakkoli může být vedena dobrými úmysly příslušného pořizovatele kopie dokladu, může mít negativní dopady do oblasti

soukromých i veřejných práv fyzických osob. Máte-li proto podezření, že byl při zpracování Vašich osobních údajů překročen zákon, obraťte se na Úřad na ochranu osobních údajů, který by měl zasáhnout a postarat se o zjednáání nápravy, případně hledejte pomoc u obecního úřadu jako orgánu příslušného ve věcech neoprávněného nakládání s občanskými průkazy a cestovními doklady. ●

Mgr. Jana Křížová, advokátní koncipient
Glatzová & Co., s.r.o.

GLATZOVÁ & Co.
Advokátní kancelář - Law firm

advokátní kancelář

Silný tým na Vaší straně

Advokátní kancelář **PRK Partners** poskytuje špičkové profesionální právní poradenství ve třech důležitých střeoevropských jurisdikcích. Více než stovka právních poradců v České republice, na Slovensku a v Maďarsku zaručuje vysokou kvalitu a flexibilitu našich služeb.

CHAMBERS
EUROPE
AWARDS
for Excellence
2010
WINNER

THE LAWYER
www.thelawyer.com
EUROPEAN
AWARDS
2011
SHORTLISTED

INTERNATIONAL
Legal Alliance Summit
AWARDS
Silver Award 2011
Best Central & Eastern European
Law Firm

Národní právní firma
roku 2010 pro Českou
republiku

Právnícká firma roku
2010, 2009 a 2008 v oblasti
bankovníctví a finance

Nominace v kategorii
Law Firm of the Year 2011
Central Europe

Silver Award v kategorii
Best Central and Eastern
European Law Firm 2011

www.prkpartners.com

Založena 1993

■ Praha +420 221 430 111
prague@prkpartners.com

■ Bratislava +421 232 333 232
bratislava@prkpartners.com

■ Budapešť +361 336 0443
budapest@prkpartners.com

■ Ostrava +420 558 272 505
ostrava@prkpartners.com

Česko-slovenská advokátní kancelář s mezinárodním dosahem

- | deset let úspěšného působení na trhu
- | právní tým čítající více než 130 právníků, z toho 20 partnerů, několik desítek studentů právnických fakult a celkem více než 300 spolupracovníků, včetně 100 zaměstnanců spolupracující inkasní agetury Cash Collectors
- | v soutěži Právnická firma roku 2010 obhájila pozici největší právnické firmy působící v České republice
- | kancelář je vysoce doporučovaná v zásadě všemi hlavními mezinárodními ratingovými publikacemi
- | 500 stálých klientů, 30 společností z Czech Top 100 a 70 společností uvedených v seznamu největších světových firem Fortune 500
- | partnerství s klienty založené na nadstandardní podpoře jejich podnikání, individuálním přístupu, vzájemném respektu, důvěře a loajalitě
- | kancelář je součástí několika nejprestižnějších mezinárodních právnických sítí, jako jsou World Law Group či State Capital Group
- | služby poskytované v angličtině, češtině, slovenštině, němčině, francouzštině, italštině, ruštině, španělštině, portugalštině, polštině a ukrajinštině

Specializované poradenské skupiny:

- | Právo obchodních společností / Fúze, akvizice, prodeje podniků a restrukturalizace
- | Nemovitosti a stavebnictví
- | Bankovníctví, pojišťovnictví, finance a kapitálový trh
- | Insolvence a restrukturalizace
- | Veřejný sektor a regulace, veřejné zakázky, veřejná podpora a PPP
- | Duševní vlastnictví / Informační technologie, telekomunikace a média
- | Ochrana hospodářské soutěže, právo EU
- | Energetika a životní prostředí
- | Farmacie, zdravotnictví a soc. služby
- | Pracovní právo a právo sociálního zabezpečení
- | Zastupování v soudních, správních a rozhodčích řízeních
- | Sportovní právo
- | Doprava a logistika
- | Private Clients
- | Vymáhání pohledávek ve spolupráci s inkasní agenturou Cash Collectors

Největší právnická firma
v České republice

Klienty nejlépe hodnocená
právnická kancelář
v České republice

Právnická firma roku
v České republice
(2011)

WHO'SWHOLEGAL

1. místo v počtu realizovaných
fúzí a akvizic v České republice
a východní Evropě
(2010)

THOMSON REUTERS

1. místo mezi domácími
právnickými firmami
(2010)

PRACTICAL LAW COMPANY®

K otázce vlivu rozhodnutí o zastavení exekučního řízení na běh promlčecí lhůty

Důsledky zastavení exekuce na stavění běhu promlčecích lhůt práv pravomocně přiznaných nejsou v současné praxi vykládány zcela jednotně, což nás přimělo k bližšímu zamyšlení nad stávající právní úpravou.

Při posuzování otázky stavění promlčecích lhůt je třeba vycházet z ustanovení § 112 zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku, které stanoví: „Uplatní-li věřitel v promlčecí době právo u soudu nebo u jiného příslušného orgánu a v zahájeném řízení řádně pokračuje, promlčecí doba od tohoto uplatnění po dobu řízení neběží. To platí i o právu, které bylo pravomocně přiznáno a pro které byl u soudu nebo u jiného příslušného orgánu navržen výkon rozhodnutí.“ Toto ustanovení upravuje stavění lhůt v případě, že nejpozději poslední den promlčecí doby je právo uplatněno u soudu nebo u jiného příslušného orgánu. Druhá věta zmíněného ustanovení pak shodně účinky přiznává ve vztahu k právům pravomocně přiznaným i podanému návrhu na nařízení exekuce.

V zásadě platí, že pokud řízení, jehož zahájením se promlčecí lhůta stavěla, skončí jinak než přiznáním práva, promlčecí doba po právní moci rozhodnutí pokračuje okamžikem, v němž se promlčecí lhůta zastavila uplatněním práva. Podmínkou stavění běhu promlčecí lhůty je dle dikce zákona řádné pokračování v zahájeném řízení, a to jak v řízení nalézacím, tak vykonávacím. Pokud tedy oprávněný subjekt u soudu nebo u jiného orgánu v zahájeném řízení řádně nepokračuje, uplyne promlčecí doba bez ohledu na to, že právo bylo uplatněno včas. Lze tedy shrnout, že po dobu řízení, ve kterém není řádně pokračováno, promlčecí doba pro uplatněné právo dále běží.

Ve vztahu k návrhu na zahájení vykonávacího řízení, jehož podáním se ve smyslu ustanovení § 112 věty druhé občanského zákoníku staví promlčecí lhůta pro právo pravomocně přiznané, pak může vyvstat otázka, co vše je možné považovat za řádné pokračování v zahájeném řízení, v našem případě tedy za řádné pokračování v exekučním řízení.

Obecně se za řádné pokračování v zahájeném řízení považuje, když účastník svými procesními úkony nebrání náležitému průběhu řízení, takže toto řízení může skončit rozhodnutím ve věci. Řádně naopak nepokračuje ten účastník řízení, který se souhlasem soudu vezme žalobu zpět, právě jako ten, který nepodá návrh na pokračování přerušového řízení[1].

Právní teorie však naopak za nedostatek řádného pokračování v řízení nepovažuje samu o sobě situaci, kdy se účastník nedostaví k nařízenému jednání, nebo kdy je na návrh účastníků nebo alespoň jednoho z nich řízení přerušeno. Teprve přerušování řízení, ve kterém lze spatřovat nezájem účastníka na ukončení řízení, lze považovat za nedostatek v jeho řádném vedení[2].

V současné době se lze nezdíra setkat s exekucemi, ve kterých, zejména pro nemajetnost povinného, nebylo pro oprávněného nic vymoženo. Takové neúspěšné exekuce bývají pro nemajetnost povinného po určité době zastavovány. Úpravu tohoto způsobu zastavení exekuce obsahuje ustanovení § 55 zákona č. 120/2001 Sb., exekučního řádu, které mimo jiné stanoví, že exekutor vyzve do 15 dnů od doručení návrhu na zastavení exekuce účastníky exekuce, aby se k návrhu vyjádřili. V případě souhlasu oprávněného se zastavením exekuce o tomto zastavení rozhodne sám exekutor, a to i bez návrhu. Pokud oprávněný se zastavením exekuce nesouhlasí, postupuje exekutor návrh na zastavení exekuce exekučnímu soudu, který o zastavení exekuce rozhodne.

Zmíněné ustanovení § 55 exekučního řádu však presumuje souhlas oprávněného se zastavením exekuce i v případě, že se oprávněný k výzvě exekutora ve stanovené lhůtě nevyjádří, čímž se dostáváme k jádru posuzované otázky. Lze za situace, kdy oprávněný opomine učinit aktivní úkon v exekučním řízení, považovat za splněný požadavek na řádné pokračování v exekučním řízení? Je tedy exekuční řízení, které bylo ukončeno zmíněným způsobem, způsobilé zapříčinit stavění běhu promlčecí lhůty dle § 112 občanského zákoníku? Při striktním výkladu této otázky bychom okolnost, že se oprávněný k zastavení

exekuce nevyjádřil, tj. neprojevil zájem na vedení řízení, mohli za nedostatek řádného pokračování v řízení považovat. Pokud bychom však tento výklad připustili, může nastat, a v praxi patrně také často nastane, situace, kdy po ukončení neúspěšné exekuce zůstane oprávněnému v ruce pravomocné rozhodnutí, jímž přiznané právo je již v okamžiku ukončení exekuce promlčeno. Takový výsledek exekučního řízení jistě není z pohledu oprávněných žádoucí. Vždy totiž existuje možnost, že povinný v budoucnu nějaký majetek nabude, ať již svým přičiněním či z jiných důvodů nezávislých na jeho vůli. Pak by nově zahájené exekuční řízení mohlo mít šanci na úspěch.

Délka exekučního řízení je v řadě případů neovlivnitelná vůlí oprávněného, který se tak stává závislým na činnosti či nečinnosti exekutora. Za této okolnosti nepovažujeme výklad, který by vedl k tomu, že o dobu exekučního řízení se délka promlčecí doby neprodouží, za spravedlivý. I exekuční řízení, které bylo ukončeno pro nemajetnost povinného, a to bez ohledu na to, zda souhlas oprávněného byl udělen výslovně či se jedná o souhlas presumovaný, by dle našeho názoru měl běh promlčecí lhůty stavět. K podpoře tohoto názoru zatím bohužel neexistují žádná soudní rozhodnutí; v praxi se lze setkat pouze s názory exekutorů, které však nejsou jednotné a různý výklad připouští. Jednoznačný výklad by tedy měla přinést až budoucí judikatura. ●

Iva Hutařová, LL.M., advokátní koncipient
JUDr. Jan Špaček, advokát
ŠACHTA & PARTNERS, v.o.s.

Poznámky

[1] Švestka, J., Spáčil, J., Škárková, M., Hulmák, M. a kol. Občanský zákoník I. § 1 až 459. Komentář. 2. Vydání. Praha. C. H. Beck, 2009, 623 s.

[2] K tomuto také rozhodnutí R 32/1978: „V začatém konání riadne pokračuje (§ 112 O. z.) aj ten účastník súdneho konania, ktorý súčinnosť so súdom v konaní sám nevyvíja, svojimi úkonmi však nebráni priebehu konania a jeho skončenie rozhodnutím stídu vo veci.“

Vymezení místa výkonu práce v pracovněprávních vztazích

Ústavní soud České republiky vydal dne 12. 5. 2011 rozsudek sp. zn. III. ÚS 3616/10 ve kterém potvrdil současnou judikaturu Nejvyššího soudu České republiky týkající se rozsahu možného vymezení místa výkonu práce v pracovněprávních vztazích. Ta dovolu je sjednat místo výkonu práce jako konkrétní pracoviště, ale i mnohem šířeji – např. obec, kraj či celé území České republiky. K tomuto rozsudku je připojeno i odlišné stanovisko soudce Ústavního soudu Jana Musila.

Shrnutí situace

V posuzovaném případě zaměstnankyně, osamělá matka dítěte mladšího patnácti let, pracovala v jedné z provozoven zaměstnavatele, umístěné v Prostějově. Ve své pracovní smlouvě měla sjednáno místo výkonu práce jako „provozovny společnosti na území České republiky“. Zaměstnavatel ale zmíněnou prostějovskou pobočku zrušil a nově určil, že zaměstnankyně bude vykonávat práci v pobočce v Plzni. Ta však v nové lokalitě do práce nenastoupila, v důsledku čehož s ní zaměstnavatel okamžitě zrušil pracovní poměr pro zvlášť hrubé porušení pracovních povinností.

Soud první a druhé instance

Zaměstnankyně namítala neplatnost rozvázání pracovního poměru u soudů první a druhé instance. Podle jejího názoru bylo okamžité zrušení pracovního poměru neplatné. Místo výkonu práce bylo sjednáno příliš široce a nebyl vůbec brán ohled na to, že je osamělou matkou s dítětem mladším patnácti let, na což zaměstnavatele při vzniku pracovního poměru řádně upozornila.

Okresní soud v Plzni konstatoval, že místo výkonu práce bylo sjednáno sice široce, ale platně. K druhému argumentu, že žalobkyni nebyla poskytnuta ochrana coby osamělé matce dítěte mladšího patnácti let, bylo konstatováno, že se nejedná o pracovní cestu či přeložení, ke kterému by musela dát zaměstnankyně jako osamělá matka dítěte mladšího

patnácti let souhlas, tudíž toto tvrzení nemá v konkrétní situaci žádnou relevanci.

Krajský soud v Plzni rozsudek prvního stupně potvrdil a dodal, že takto široce vymezené místo výkonu práce bylo žalobkyní platně a svobodně sjednáno.

Ústavní soud České republiky

Po neúspěchu u soudů první a druhé instance se žalobkyně obrátila na Ústavní soud České republiky. Ve své stížnosti především tvrdila, že bylo porušeno její právo na spravedlivý proces. Toto tvrzení Ústavní soud jednoznačně negoval a upozornil, že právo na spravedlivý proces negarantuje právo na rozhodnutí „správné“, a už vůbec ne na takové rozhodnutí, které stěžovatelka za správné považuje.

Ústavní soud se také ztotožnil s rozhodnutím soudů první a druhé instance, jelikož jejich závěry respektovaly judikaturu Nejvyššího soudu České republiky, dle které je místo výkonu práce možno sjednat „jak pro konkrétní pracoviště, tak pro sídlo zaměstnavatele, obec, kraj, území České republiky“. Vzhledem k tomu, že provozovny, které místo výkonu práce stěžovatelky vymezovaly, byly jasně identifikovatelné, má Ústavní soud napadený rozsah místa výkonu práce za platný.

Potvrdil také názor krajského soudu, když podtrhl fakt, že se stěžovatelka na zmíněném vymezení svobodně dohodla se zaměstnavatelem a okolnost, že toto ujednání je pro ni nyní nevýhodné coby pro osamělou matku pečující o dítě, nemůže založit neurčitost či neplatnost rozsahu sjednaného místa výkonu práce. Ústavní soud též zopakoval, že v této si-

tuaci nejsou relevantní ani instituty pracovní cesty a přeložení, jichž se stěžovatelka dovolává. O přeložení totiž nelze mluvit, pokud bylo pouze nově určeno konkrétní místo, kde by měla zaměstnankyně práci vykonávat, v rámci těch, jež byla jako místa výkonu sjednána v pracovní smlouvě. V případě pracovní cesty jde pouze o časové omezení vyslání zaměstnance k výkonu práce, a tudíž není možné uplatnit ani tento institut.

Na základě výše uvedeného Ústavní soud České republiky zamítl stěžovatelčinu ústavní stížnost.

Odlíšné stanovisko

K rozsudku Ústavního soudu bylo připojeno také odlíšné stanovisko soudce Ústavního soudu Jana Musila, který s konstatováním, že je místo práce vymezeno dostatečně určitě a tudíž platné, jednoznačně nesouhlasí.

Podle názoru soudce Musila se v tomto případě jedná o zneužití slabší pozice zaměstnance při sjednávání pracovního poměru, kterému by měla zabránit ochranná funkce pracovního práva. Ta by měla mimo jiné zaštitovat

i ochranu zvláštních pracovních podmínek žen, zaručenou samotnou Listinou základních práv a svobod. Vzhledem k selhání této funkce dotčené místo výkonu práce směřuje proti dobrým mravům.

Požadavek zákonodárce na to, aby místo výkonu práce bylo vůbec v pracovní smlouvě lokalizováno, má dozajista své odůvodnění, spočívající především ve snaze o právní jistotu a o určitost a stabilitu pracovního poměru. Také lze přihlídnout k faktu, že došlo k opakovaným změnám počtu a umístění provozoven zaměstnavatele v průběhu trvání pracovního vztahu, takže v době sjednání pracovní smlouvy nemohla zaměstnankyně ani přesně vědět, v jaké šíři je její místo výkonu práce vlastně dohodnuto.

Na základě výše uvedeného se soudce Musil neztotožňuje s výše zmíněným rozsudkem Ústavního soudu.

Závěr

Zaměstnavatel a zaměstnanec mají tedy podle konstantní judikatury možnost při úpravě svých vztahů zvolit takové vymezení místa

výkonu práce, které jim oběma vyhovuje, a nemusí se omezovat pouze na konkrétní pracoviště či obec. Ústavní soud ve svém rozhodnutí vyjádřil respekt ke smluvní svobodě stran, kterou nemůže ohrozit fakt, že zaměstnanci následně při změně okolností přestane ujednání vyhovovat.

Místo výkonu práce lze tedy v pracovní smlouvě platně vymezit jako např. všechny pobočky zaměstnavatele nebo obec, kraj, region či území České republiky. Strany jsou při sjednávání omezovaly pouze tím, že ujednání v pracovní smlouvě musí být vždy určité, nikoli však rozsahem sjednaného místa. Zaměstnanci by si proto měli sjednávat pouze takové místo výkonu práce, ve kterém jsou a budou schopni práci vykonávat. ●

Barbora Suchá, advokátní koncipient
Kateřina Beňasová, právní asistent
Randl Partners
advokátní kancelář, člen ius laboris

Randl Partners
INDEPENDENT MEMBER OF MORISON INTERNATIONAL

NSG Morison

Independent Member of Morison International

ZNALECKÝ ÚSTAV

AUDIT

CORPORATE FINANCE

PRÁVNÍ SLUŽBY

ÚČETNICTVÍ A MZDY

DAŇOVÉ SLUŽBY

NOMINEE

HUMAN RESOURCES

DUE DILIGENCE

TRANSFEROVÉ CENY

Kompletní servis na míru pro Vaši společnost

Exekutorský úřad Přerov

**NEVÍTE SI RADY S DLUŽNÍKY?
OBRAŤTE SE NA NÁS!**

Komenského 38 | 750 02 Přerov

Tel.: 581 216 030 | Fax: 581 738 020

E-mail: urad@exekuce.cz

www.exekuce.cz

Novela ZKI stanoví, že tento režim platí i pro speciální fondy.

Zavedení možnosti struktur master a feeder fondů (terminologií zákona označovaných jako řídicí a podřízený fond). Tato struktura je formulována jako výjimka z obecného požadavku na diverzifikaci investic standardního fondu pro podřízené fondy. Podřízené fondy tak musí investovat minimálně 85% svého majetku do cenných papírů vydávaných řídicím fondem. Další aktiva v portfoliu podřízeného standardního fondu tvoří likvidní prostředky a deriváty zajišťující riziko. Naproti tomu řídicí fond je povinen dodržovat všechna pravidla pro investování standardních fondů včetně diverzifikace portfolia. Řídicí fond sám nesmí být podřízeným fondem ani nesmí investovat do cenných papírů vydávaných podřízenými standardními fondy. Pro řídicí standardní fond platí výjimka z principu fungování kolektivního investování, neboť vzhledem ke své specifické funkci nemusí shromažďovat prostředky od veřejnosti, ale může mít jen jeden podřízený fond. ZKI podrobně upravuje vztahy mezi řídicím a podřízeným fondem – mimo jiné má řídicí fond zakázáno účtovat podřízeným fondům jakékoli přírázky nebo srážky při obchodech s cennými papíry vydávanými řídicím standardním fondem.

V rámci transpozice směrnice UCITS IV Novela ZKI přináší též plný passport investiční společnosti. U původní evropské úpravy passportu investiční společnosti se v praxi ukázalo, že byla těžkopádná a nefunkční. Nová úprava jednoznačně umožňuje investičním společnostem poskytovat služby, tj. zejména zakládat a obhospodařovat standardní fondy, i na území jiného než domovského členského státu. Novela ZKI proto investiční společnosti umožňuje vytvářet a obhospodařovat fondy kolektivního investování i v jiných členských státech EU. A naopak investiční společnosti z jiných členských států mohou zakládat a obhospodařovat fondy v České republice.

Zjednodušuje se také režim nabízení cenných papírů vydávaných zahraničním standardním fondem v ČR a naopak českým standardním fondem v jiném státě EU. Fond může takovéto cenné papíry veřejně nabízet od okamžiku, kdy obdrží příslušné sdělení od orgánu dohledu svého domovského státu. Původně bylo nutné komunikovat přímo s orgánem dohledu příslušného hostitelského státu, kde měly být cenné papíry nabízeny. Nově je notifikační proces upraven a sjednocen nařízením Komise č. 584/2010/EU, na něž Novela ZKI navazuje. Aby byla zajištěna efektivita notifikačního procesu, Novela ZKI stanovuje lhůtu 10 pracovních dnů pro posouzení žádosti ze strany domovského orgánu dohledu.

Významná úprava se týká též informování investorů o nabízených fondech. Pro standardní i speciální investiční fondy se zavádí nový shrnující informační materiál označovaný jako sdělení klíčových informací („Sdělení“), který je určen investorům. Toto Sdělení je shrnutím informací, jež u standardních investičních fondů nahrazuje zjednodušený statut podle předchozí právní úpravy. Struktura a obsah jsou upraveny nařízením Komise č. 583/2010/EU („Nařízení o informačním sdělení“). Informace ve Sdělení musí být přesné, jednoznačné a nesmí být zavádějící. Jazyk Sdělení by měl být snadno čitelný a psán dostatečně velkými písmeny, měl by být dále jasný a srozumitelný, měl by se vyhýbat používání technického žargonu tam, kde je možné užít sobecného jazyka. Grafické ztvárnění Sdělení by nemělo odvádět od jeho obsahu. Z hlediska rozsahu Sdělení potom Nařízením o informačním sdělení požaduje, aby Sdělení nepřesahovalo 2 strany formátu A4. Povinné informace ve Sdělení ohledně investice do standardního fondu zahrnují zejména informace o investičních cílech a rizikovém profilu fondu. Pro popis mají být používány jak kvantitativní charakteristiky – škála od jedné pro nejnižšího do sedmi pro nejvyšší riziko), tak slovní popis. Informace o poplatcích musí být uvedeny ve formě jednotné tabulky stanovené nařízením a příslušného slovního vysvětlení. Dále Sdělení obsahuje Informace o minulé výkonnosti fondu a základní informace o fondu (např. o depozitáři či informace o tom, kde je možno získat podrobnější informace).

Sdělení a jeho obsah je nutno udržovat aktuální – revizi je nutno provést nejméně jednou

za 12 měsíců a upravené Sdělení je nutno zveřejnit.

Vzhledem k tomu, že Nařízením o informačním sdělení upravuje pouze náležitosti Sdělení pro standardní fondy, jsou pro tuzemské speciální fondy upraveny náležitosti Sdělení nařízením vlády provádějícím novelizaci ZKI.[6] Tato úprava přebírá s ohledem na česká specifika úprava z evropského nařízení.

Další změny

Na základě zhodnocení fungování dosavadní právní úpravy jsou v Novele ZKI obsaženy také změny, které nejsou transpozicí evropských předpisů, ale jež by měly přispět k lepšímu fungování kolektivního investování v ČR.

Novela přináší větší variabilitu pro podílové fondy. Mimo jiné se nově zavádí možnost založit podílový fond na dobu určitou či neurčitou. Vzhledem k možnosti prodloužit dobu trvání uzavřených podílových fondů se zároveň umožňuje, aby statut zakotvil v pravidelných intervalech povinné odkupy podílových listů. U uzavřených podílových fondů založených na dobu delší než 10 let je fond povinen po uplynutí této doby v předepsaných intervalech odkup umožnit. U stávajících uzavřených podílových fondů však není umožněno prodloužit dobu jejich trvání nad 10 let.

U podílových fondů se také umožňuje vyplácení podílů na výnosech bez ohledu na výsledek hospodaření podílového fondu. Výslovně

jsou stanoveny výjimky ze zásady, že se všemi podílovými listy téhož fondu stejné jmenovité hodnoty jsou spjata táž práva – a to pokud jsou odlišnosti dány objektivními kritérii, jako je objem počáteční investice. Rovněž je explicitně stanoveno, že peněžní jednotkou podílových listů nemusí být česká měna.

Novelizace přináší řadu změn pro speciální fondy nemovitostí. Například bylo začleněno nové ustanovení na ochranu majetku fondu, podle něhož v případě nabytí nebo zcizení nemovitostí bez souhlasu depozitáře, nesmí investiční společnost jej obhospodařující, hradit s tím související závazky z majetku fondu. Poněkud se uvolňují podmínky pro zatížení nemovitosti věcnými břemeny. Výslovně je stanoven postup pro případ porušení podmínek pro účast fondu v nemovitostní společnosti – pokud není neprodleně sjednána náprava, je nutno účast v nemovitostní společnosti do šesti měsíců prodat. Je stanoven požadavek na posouzení ocenění nemovitosti výborem odborníků o oceňování nemovitosti před jejich nabytím do fondu. Zároveň byla zvýšena periodicita pro stanovování hodnoty nemovitostí v majetku podílového fondu na minimálně dvakrát ročně.

Z dalších významnějších změn je možno zmínit zavedení možnosti využívat short selling (prodej cenných papírů, které fond v okamžiku prodeje nemá ve svém majetku) u speciálních fondů ovšem pouze ohledně cenných papírů, do nichž tento fond smí investovat a pokud sjednání těchto transakcí slouží k efektivnímu obhospodařování majetku. Byl zrušen zákaz účtování přírůžek a srážek ze strany investiční společnosti, který se vztahoval na obchody mezi fondy, jež spravuje investiční společnost sama, nebo jiná investiční společnost z její skupiny.

Je umožněna výplata likvidačního zůstatku fondů po částech v případě podílových fondů a v zálohách v případě investičních fondů.

Novela ZKI upřesňuje možnost outsourcingu činností investiční společnosti, které jsou obvykle součástí obhospodařování majetku fondů i s využitím osob, které nemají povolení investiční společnosti. Rovněž je specifikováno, že za určitých okolností (pokud jsou zavedeny příslušné čínské zdi) může depozitář zajišťovat také oceňování majetku fondu.

Změny pro fondy kvalifikovaných investorů

Zásadní změnou je požadavek na minimální počet investorů, kdy je vyžadován minimálně počet dvou osob. Je zde stanovena výjimka pro případ, kdy je investorem stát či osoba podřízená ústřednímu orgánu státní správy a mezinárodní organizace.

Uvolňuje se způsob sjednání výše úplaty za obhospodařování, a to tak, že je možno na místo variant uvedených v zákonném výčtu sjednat úplatu způsobem uvedeným ve statutu. Dochází také k úpravě náležitostí statutu fondu kvalifikovaných investorů, kdy je nutno výslovně upravit podrobná pravidla nakládání s majetkem fondu.

Upravuje se lhůta pro uveřejňování aktuální hodnoty vlastního kapitálu a akcie či podílového listu speciálního fondu kvalifikovaných investorů tak, aby odpovídala lhůtám, ve kterých je tento fond povinen provádět ocenění majetku, tj. uveřejňuje se ve lhůtách stanovených statutem, nejméně však jednou za rok. Zá-

roveň se upravuje výjimka pro speciální fond kvalifikovaných investorů, podle níž nemusí tyto informace zveřejňovat, pokud je poskytné v rozsahu a způsobem stanoveným ve statutu všem svým investorům.

Významnou novinkou je, že speciálnímu investičnímu fondu kvalifikovaných investorů je umožněna změna předmětu podnikání. Zapotřebí je souhlas všech akcionářů a rozhodnutí valné hromady nabývá účinnosti dnem uvedeným v rozhodnutí ČNB o odnětí povolení k činnosti investičního fondu. Toto rozhodnutí speciálního fondu kvalifikovaných investorů je možno učinit nejdříve po uplynutí šesti let od vzniku. Takto je možno transformovat speciální investiční fond kvalifikovaných investorů v běžnou akciovou společnost, jejich akcie mohou být přijaty k obchodování na regulovaném trhu či v mnohostranném obchodním systému. Toto do budoucna otevírá možnost exitu stávajících investorů prostřednictvím IPO fondů. Nicméně pro zvýšení flexibility činnosti fondů a zohlednění požadavků investorů (zejména regulovaných finančních institucí) určitě by stálo za úvahu připustit možnost obchodování na regulovaném trhu či v mnohostranném obchodním systému již pro samotný fond – kupříkladu na londýnské burze existuje poměrně velký segment kótovaných uzavřených fondů.

**Zdeněk Husták, of counsel
BBH, advokátní kancelář, v. o. s.**

Poznámky

[1] Zákon č. 188/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 189/2004 Sb., o kolektivním investování, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

[2] Zákon č. 189/2004 Sb., o kolektivním investování, ve znění pozdějších předpisů.

[3] Směrnice Komise 2010/42/EU ze dne 1. července 2010, kterou se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES, pokud jde o některá ustanovení týkající se fúze fondů, struktur „master-feeder“ a postupu pro oznamování.

Směrnice Komise 2010/43/EU ze dne 1. července 2010, kterou se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES, pokud jde o organizační požadavky, střety zájmů, pravidla jednání, řízení rizik a obsah

smlovy mezi depozitářem a správcovskou společností.

Nařízení Komise (EU) č. 583/2010 ze dne 1. července 2010, kterým se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES, pokud jde o klíčové informace pro investory a podmínky, které je třeba splnit při poskytování klíčových informací pro investory nebo prospektu na jiném trvalém nosiči, než je papír.

Nařízení Komise (EU) č. 584/2010 ze dne 1. července 2010, kterým se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES, pokud jde o formu a obsah standardního oznámení a osvědčení SKIPCP, využívání elektronické komunikace mezi příslušnými orgány pro účely oznamování a postupy pro ověřování na místě a šetření.“

[4] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/73/EU ze dne 24. listopadu 2010, kterou se mění směrnice 2003/71/ES o prospektu, který má být zveřejněn při veřejné nabídce nebo přijetí cenných papírů k obchodování, a směrnice 2004/109/ES o harmonizaci požadavků na průhlednost týkajících se informací o emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu.

[5] Zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích ve znění pozdějších předpisů.

[6] Nařízení vlády č. 189/2011 Sb., o sdělení klíčových informací speciálního fondu kolektivního investování

Úspěch našich klientů mluví za nás

Praha / Moskva / Bratislava

www.bbh.eu

bankovníctví a finance —

pojišťovnictví —

kapitálové trhy —

M&A —

mezinárodní arbitráž a soudní spory —

finanční restrukturalizace —

IP/IT —

nemovitosti —

právo EU —

hospodářská soutěž —

energetické právo —

korporátní & komerční právo —

média & telekomunikace —

Švarcsystém

aneb Zastřený pracovněprávní vztah podle rozsudku Nejvyššího soudu

Nejvyšší soud vydal dne 16. června 2011 rozsudek sp. zn. 21 Cdo 920/2010, v němž prohlásil za neplatnou výpověď, kterou zaměstnavatel ukončil pracovní poměr některých svých zaměstnanců z důvodu nadbytečnosti vzniklé v důsledku přijetí rozhodnutí o organizační změně. Nejvyšší soud v dané situaci shledal, že rozhodnutí zaměstnavatele o zrušení pracovních míst řidičů za následného uzavření rámcových smluv o přepravě osob a věcí s propouštěnými zaměstnanci není rozhodnutím zaměstnavatele o organizační změně, na jehož základě by mohla být dána platná výpověď zaměstnancům. Příklad byl několikrát posuzován první i druhou soudní instancí. Nejvyšší soud vydal ve věci dva rozsudky, jimiž vždy zrušil předchozí soudní rozhodnutí a věc vrátil k dalšímu řízení.

Shrnutí situace

V posuzovaném případě byla žalobcům, řidičům z povolání, dána výpověď z organizačních důvodů spočívajících ve zrušení pracovních míst řidičů a jejich následné nadbytečnosti. Žalovaná (Česká televize) však přišla s nabídkou, aby pro ni odcházející řidiči i nadále prováděli přepravu osob a věcí jako osoby samostatně výdělečně činné na základě tzv. „rámcové smlouvy o přepravě osob a věcí“. Přepravu přitom měli vykonávat prostřednictvím vozidel patřících žalované, označených jejím logem. Žalobci se domáhali určení neplatnosti výpovědi, jelikož žalovaná podle jejich názoru porušila zákoník práce a dále zákon o zaměstnanosti, který v posuzované době obsahoval ustanovení, že právní osoba je povinna plnění běžných úkolů vyplývajících z předmětu její činnosti zajišťovat svými zaměstnanci, které k tomuto účelu zaměstnává v pracovních vztazích podle zákoníku práce.

Soud první a druhé instance

Soudy první a druhé instance zastávaly v průběhu řízení názor, že žalovaná byla oprávněna rozvázat pracovní poměr výpovědí pro nadbytečnost vzhledem k rozhodnutí o organizační změně, na základě kterého byla zrušena místa řidičů za účelem snížení počtu zaměstnanců.

Tento závěr odůvodnily skutečností, že přeprava osob a věcí nespadala pod tzv. běžné úkony žalované, které byl zaměstnavatel v souladu s tehdy

platným zněním zákona o zaměstnanosti povinen zajišťovat zaměstnanci v pracovněprávních vztazích. Dle názoru soudu první a druhé instance tak mohla žalovaná zajišťovat přepravu osob a věcí na základě obchodní smlouvy – rámcové smlouvy o přepravě osob a věcí, s tím, že ze strany bývalých zaměstnanců šlo o jejich podnikatelskou činnost vykonávanou na základě koncese – tedy o činnost vykonávanou podnikatelem vlastním jménem a na vlastní odpovědnost za účelem dosažení zisku.

Nejvyšší soud České republiky

Nejvyšší soud se v tomto řízení dvakrát neshodl se soudy nižší instance a dvakrát tak rozsudek odvolacího soudu zrušil a vrátil věc k dalšímu řízení.

Nejvyšší soud sice souhlasil s tím, že přeprava osob a věcí nespadala pod běžné úkony žalované, a bylo tedy pouze na žalované, zda si zajistí dopravu prostřednictvím svých zaměstnanců, nebo bude využívat služeb v oblasti silniční motorové dopravy. To však může platit pouze za předpokladu, že by se jednalo o podnikání – o soustavou činnost prováděnou samostatně podnikatelem vlastním jménem a na vlastní odpovědnost za účelem dosažení zisku.

V diskutovaném případě však řidiči sice zajišťovali žalované přepravu jako „podnikatelé“ na základě koncesní listiny, ale tuto přepravu prováděli pomocí vozidel žalované, opatřených jejím logem. Žalovaná navíc nesla náklady na údržbu těchto vozů, jejich pojištění, a prostřednictvím karet CCS dokonce hradila i pohonné hmoty a související náklady. S ohledem na tuto skutečnost Nejvyšší soud nepovažoval činnost řidičů za činnost podnikatele vlastním jménem a na vlastní odpovědnost.

Z rozboru povahy rámcových smluv soud dále zjistil, že si strany fakticky sjednaly podstatné náležitosti pracovní smlouvy – ve smlouvách bylo dohodnuto místo výkonu práce, počátek účinnosti smlouvy (de facto nástup do práce) i předmět, spočívající v uskutečňování přepravy (tj. druh práce). Nejvyšší soud tak označil zmíněnou rámcovou smlouvu o přepravě osob a věcí za simulovaný právní úkon zastírající platnou pracovní smlouvu.

Skutečnost, že si strany sjednaly, že řidiči:

- budou úkolováni dispečinkem, ale jízdu musí provést až poté, co dílčí objednávku přijali,
- nemají pracovní dobu a
- jsou placeni za uskutečněné dílo, nikoliv za to, že práci konají,

považoval Nejvyšší soud pouze za dohodu o dalších (pracovních a mzdových) podmínkách, na kterých měli účastníci zájem. Tato změna obsahu vedlejších ujednání v pracovních smlouvách však není organizační změnou ve smyslu zákoníku práce a nebyla tak důvodem pro rozvázání pracovních poměrů výpovědí z důvodu nadbytečnosti.

Závěr

Ačkoli již zákon o zaměstnanosti ustanovení ukládající právníkům osobám povinnost zajišťovat běžné úkony zaměstnanci v pracovněprávních vztazích neobsahuje, je tento rozsudek aplikovatelný i v současné době. Podle aktuálního znění zákoníku práce (§ 3) totiž může být závislá práce vykonávána výlučně v pracovněprávním vztahu. Současná právní úprava tedy neomezuje povinnost uzavřít pracovněprávní vztah pouze na běžné úkony zaměstnavatele, ale na všechny činnosti, které jsou považovány za závislou práci. Tou se pak rozumí osobní výkon práce ve vztahu nadřízenosti zaměstnavatele a podřízenosti zaměstnance, podle pokynů zaměstnavatele, jeho jménem, za mzdu, plat nebo odměnu, v pracovní době nebo jiné dohodnuté době, na pracovišti zaměstnavatele nebo na jiném dohodnutém místě, na náklady zaměstnavatele a na jeho odpovědnost. Navíc je nyní v Poslanecké sněmovně projednávána novela zákona o zaměstnanosti, na základě které bude výkon závislé práce v jiném než pracovněprávním vztahu považován za nelegální práci s možností uložení sankce ze strany Úřadu práce ve výši až 5 milionů Kč. Využívání tzv. švarcsystému, které je stále běžnou záležitostí u mnoha zaměstnavatelů, tedy bude moci být ze strany státu v budoucnu přísně postihováno. Společnosti, které zaměstnávají zaměstnance na živnostenský list, obdobně jako v popisovaném případě, by proto tuto praxi měly přehodnotit. ●

Mgr. Romana Kaletová, advokát
Randl Partners
advokátní kancelář, člen *ius laboris*

Společné oddlužení manželů

V právní praxi je běžné, že mezery v právních předpisech vyplňují soudy výkladem právních norem a aplikací právních zásad. Velmi vzácnou je však situace, kdy soudní judikatura vytváří zcela nový institut, který zákonodárce opomíjí. Aktuálně se s tímto judikaturou vytvářeným institutem můžeme setkat v podobě společného oddlužení manželů.

Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „insolvenční zákon“) neupravuje společné oddlužení manželů, a to ani jako ucelený institut, ani prostřednictvím dílčích ustanovení. Tento institut je tedy zcela utvářen judikaturou soudů (a to zejména vrchních soudů), přičemž se toto právní označení v odborné terminologii ustálilo.

Při stanovení pravidel pro společné oddlužení manželů je nutno vycházet z ustanovení insolvenčního zákona, která se týkají oddlužení a která dopadají na institut společného jmění manželů. Podle § 389 odst. 1 insolvenčního zákona dlužník, který není podnikatelem, může insolvenčnímu soudu navrhnout, aby jeho úpadek nebo hrozící úpadek řešil oddlužením. Podle § 392 odst. 3 insolvenčního zákona musí osoby ochotné zavázat se při povolení oddlužení jako spoludlužníci nebo ručitelé dlužníka návrh spolupodepsat. Dále musí návrh podepsat i dlužníkův manžel a výslovně uvést, že s povolením oddlužení souhlasí; to neplatí, jestliže oddlužením nemůže být dotčen majetek z nevyořádaného společného jmění manželů, rozsah vyživovacích povinností dlužníka vůči jeho manželu a nezaopatřeným dětem nebo rozsah vyživovacích povinností dlužníka manžela. Podle § 395 odst. 1 insolvenčního zákona insolvenční soud zamítne návrh na povolení oddlu-

žení, jestliže se zřetelem ke všem okolnostem lze důvodně předpokládat, že jím je sledován nepoctivý záměr, nebo že hodnota plnění, které by při oddlužení obdrželi nezajištění věřitelé, bude nižší než 30 % jejich pohledávek, ledaže tyto věřitelé s nižším plněním souhlasí. Podle ustanovení § 205 odst. 1 a 3 insolvenčního zákona jestliže insolvenční návrh podal dlužník, náleží do majetkové podstaty majetek, který dlužníkovi patřil ke dni zahájení insolvenčního řízení, jakož i majetek, který dlužník nabyl v průběhu insolvenčního řízení. Je-li dlužník spoluvlastníkem majetku podle odstavců 1 a 2, náleží do majetkové podstaty podíl dlužníka na tomto majetku. Majetek podle odstavců 1 a 2 náleží do majetkové podstaty i tehdy, je-li ve společném jmění dlužníka a jeho manžela.

Předně je nutno uzavřít, že je v zásadě možné spojit oddlužení manželů ke společnému ří-

zení, neboť to umožňuje ustanovení § 112 odst. 1 občanského soudního řádu, který se podle ustanovení § 7 insolvenčního zákona pro insolvenční řízení použije přiměřeně. Ke spojování těchto řízení vede zejména snaha o hospodárnost řízení, a to jak ve vztahu k úřednímu aparátu (tj. stačí vydávat jedno rozhodnutí, nařizovat jedno společné jednání atd.), tak i ve vztahu k majetkové podstatě, neboť je soudní judikatura již více méně jednotná v závěru, že insolvenčnímu správci patří pouze jedna odměna a jedna náhrada hotových výdajů.^[1] Ačkoli by se dalo o argumentech vedoucích k závěru ohledně restrikce finančních nároků správce dosti polemizovat, v budoucnu npravděpodobně postup soudů změny nedozná.

Ke společnému řízení o oddlužení manželů mohou dlužníci – manželé dospět dvěma cestami. Aktuálně častější cestou je podání dvou

samostatných insolvenčních návrhů spojených s návrhy na povolení oddlužení (na předepsaném formuláři se tedy zároveň podává insolvenční návrh a návrh na povolení oddlužení), které následně soudy (ze svého uvážení, nebo na podnět některého z manželů) spojí ke společnému řízení. Druhou cestou by bylo podání dvou oddělených návrhů, a to společného insolvenčního návrhu (který sám o sobě nemusí být na předepsaném formuláři, tudíž lze do něj implementovat žádost o projednání dvou insolvenčních návrhů ve společném řízení) a dále dvou návrhů na oddlužení (které musí být na předepsaném formuláři). Návrh na povolení oddlužení musí každý z manželů podat zvlášť, neboť formulář neumožňuje uvést dva navrhovatele. Ačkoli je na zvážení soudu, zda oba návrhy spojí ke společnému řízení, podle konstantní judikatury by tak měly soudy činit vždy, kdy bude majetková podstata u obou dlužníků tvořena pouze majetkem ve společném jmění manželů.[2] Pokud by však jeden z dlužníků vlastnil majetek, který je v jeho výlučném vlastnictví, pak by nebylo společné oddlužení realizovatelné, neboť by existovaly dvě rozdílné majetkové podstaty a byl by dán předpoklad, že oddlužení manželů bude provedeno rozdílným způsobem. (Typicky za situace, kdy kromě věci nepatrné hodnoty v SJM vlastní jeden manžel nemovitost a druhý má jen příjmy ze závislé činnosti, by byl jeden z manželů oddlužen plněním splátkového kalendáře a druhý zpěněním majetkové podstaty.)

Velmi složitou je situace, kdy insolvenční návrh podá pouze jeden z manželů, neboť je nutno stanovit právní režim pro příjem manžela dlužníka. Je-li rozhodnuto o schválení oddlužení zpeněžením majetkové podstaty, zpeněžuje se všechna majetek v SJM, který patří do majetkové podstaty dlužníka, bez ohledu na to, zda jsou jako dlužníci účastníky insolvenčního řízení oba manželé. Společné jmění manželů tvoří jen majetek nabytý manželi za trvání manželství (pokud nedojde k rozšíření SJM dohodou). Se zřetelem k tomu soudní praxe v souvislosti s postižením mzdy manžela povinného dovozuje, že mzdový nárok manžela povinného součástí SJM jako takový není. Naproti tomu vyplacená mzda již součástí SJM je a lze ji tedy exekučně postihnout.

Judikatura na základě totožného argumentu dovozuje, že příjmy manžela dlužníka mají být postiženy i v případě oddlužení plněním splátkového kalendáře. Soudy argumentují tím, že nemůže být rozdílu v tom, zda se společně dluhy manželů řeší v rámci insolvenčního řízení, jehož účastníkem je jeden z manželů, který podá návrh na povolení oddlužení a druhý k tomuto návrhu připojí svůj podpis, ve srovnání se situací, kdy oba manželé podají jako navrhovatelé a dlužníci společný insolvenční návrh (popřípadě každý z nich samostatně).

Jinak řečeno, ať podají manželé insolvenční návrh s návrhem na povolení oddlužení společně, nebo každý zvlášť, anebo jen jeden z nich a druhý návrh spolupodepíše, vždy jde o totéž, tedy za jakých podmínek bude majetek v SJM užít pro účely oddlužení.[3] Pokud však přijmeme závěr, že se pro oddlužení plněním splátkového kalendáře použije i příjem manžela dlužníka, který sám nepodal návrh na oddlužení, pak vyvstává otázka, jaký bude mít na majetkové poměry manžela dlužníka vliv skončení insolvenčního řízení, tedy zda může být i on rozhodnutím soudu oddlužen. Nelze totiž přehlédnout, že manžel dlužníka není účastníkem insolvenčního řízení.[4] Ustanovení § 414 odst. 1 insolvenčního zákona přitom upravuje oddlužení dlužníka, nikoli dalších osob. Soud přitom osvobozuje dlužníka od placení, tedy nestanoví, že pohledávka jako taková zaniká. Tudíž se může věřitel domáhat uspokojení neuspokojené části pohledávky nadále např. po ručiteli. Na druhou stranu by bylo zjevně nespravedlivé, pokud by byl na oddlužení použit i příjem manžela dlužníka a manžel by nebyl oddlužen pouze z důvodu, že opomněl podat návrh na oddlužení. Pokud bychom dovodili, že se manžel dlužníka stává účastníkem insolvenčního řízení, tedy i procesu oddlužení, svým podpisem na návrhu dlužníka, pak vyvstává otázka, zda bude vždy sdílet procesní postavení dlužníka (tedy pro něj řízení skončí v okamžiku, kdy skončí řízení ohledně dlužníka atd.). Dále bychom museli vyřešit otázku, zda i u manžela dlužníka nastává zákaz uplatnění pohledávek jinak než jejich přihláškou a zákaz provedení exekuce podle § 109 odst. 1 insolvenčního zákona, když stávající praxe svědčí o opaku, neboť věřitelé běžně vedou soudní spory, včetně exekučního, proti manželu dlužníka. Ještě složitější by byla situace, kdy by manžel dlužníka vlastnil i jiný majetek, než majetek náležející do SJM. V rámci těchto úvah nelze nereflektovat, že závazek přijatý manželem dlužníka nemusí být společným závazkem, neboť podle ustanovení § 143 odst. 1 písm. b) občanského zákoníku netvoří společné jmění mimo jiné závazky, které za trvání manželství převzal jeden z manželů bez vědomí druhého manžela a zároveň jejich rozsah přesahuje míru přiměřenou majetkovým poměrům manželů. Pak je otázkou, zda by bylo možno tento závazek zahrnout do společného oddlužení. Dále musíme zohlednit, že manželé nemusí mít stejné jméno ani bydliště, tudíž se věřitel nemusí dozvědět, že bylo vůči manželu jeho dlužníka zahájeno insolvenční řízení. V tom případě se do insolvenčního řízení vedeného pouze ohledně manžela jeho dlužníka nepřihlásí, tudíž nebude v insolvenčním řízení vůbec uspokojován, když nebude moci být z příjmů svého dlužníka uspokojen ani v exekučním řízení, neboť jeho příjem bude v maximální výši srážen již v insolvenčním řízení jeho manžela.

V praxi se dále budeme setkávat i se situací, kdy budou vedena dvě samostatná insolvenční řízení ohledně dlužníků-manželů z důvodu, že některý z nich bude mít závazky a majetek, který nenáleží do SJM. Zejména u závazků bude obtížné zjišťovat, zda náleží do SJM, tudíž automatické zahrnutí příjmů manžela dlužníka do splátkového kalendáře před tím, než podá insolvenční návrh i druhý manžel, by situaci dosti znepráhlednil.

Na závěr považuji za nutné zdůraznit, že musíme rozlišovat mezi majetkovou podstatou (do které náleží majetek v SJM, tedy i vyplacené mzdy manžela dlužníka, nikoli pohledávka na zaplacení mzdy) a splátkovým kalendářem, který nemá vazbu na majetkovou podstatu (pokud paralelně nedochází k uspokojování zajištěných věřitelů). Ustanovení § 398 odst. 3 insolvenčního zákona hovoří o příjmu dlužníka, nikoli o jiných příjmech, tudíž podle mého názoru není extenzivní výklad směřující k postižení příjmu manžela dlužníka přípustný.

Na základě shora uvedených argumentů se domnívám, že by v případě insolvenčního řízení vedeného pouze ohledně jednoho z manželů neměl být při oddlužení plněním splátkového kalendáře postižován též příjem manžela dlužníka. De lege ferenda by se nabízel varianta, že by se manželé mohli oddlužit pouze společným návrhem, nicméně i tato varianta by jistě přinesla značné potíže s ohledem na výlučný majetek a závazky jednoho z manželů. Je však na zvážení, zda oddlužení pouze jednoho z manželů nepostrádá ekonomický a sociální smysl. ●

Mgr. Pavel Šimák
advokát a insolvenční správce se sídlem v Písku

Poznámky

[1] Viz. např. rozsudek Vrchního soudu v Praze č. j. 3 VSPH 514/2010-A-13 ze dne 20. ledna 2011

[2] Viz. např. rozsudek Vrchního soudu v Praze č. j. 3 VSOL 69/2011-A-11 ze dne 10. února 2011

[3] Viz. rozsudek Vrchního soudu v Praze č. j. 1 VSPH 133/2010-B-14 ze dne 5. března 2010

[4] Stov. ust. § 14 insolvenčního zákona

EVOLIO

i n f o r m a č n í s y s t é m

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ

precizní vedení
advokátního spisu
a navíc ...

již od
750 Kč
měsíčně

SaaS - Software as a Service

Možnost financování formou služby.

- Elektronický spis včetně podpory týmové práce
- Podatelna včetně propojení na datové schránky
- Mobilní aplikace (s windows mobile)
- Modul Správa pohledávek a EPR
- Evidence úkonů a výkaznictví
- Insolvenční rejstřík
- Import s bankou

Získejte moderní informační systém s minimálními náklady. Získejte kvalitu, podpořenou certifikací - firma AVE Soft je Microsoft Gold Partner.

Mobil: +420 777 587 684

Email: info@avesoft.cz

www.avesoft.cz

Obchodní zvyklosti v pohledu Nejvyššího soudu

Ačkoliv se obchodní zákoník věnuje obchodním zvyklostem pouze okrajově a mezi odbornou veřejností se často objevuje názor, že argumentace obchodními zvyklostmi je znakem jisté bezradnosti, zůstává skutečností, že jsou obchodní zvyklosti hybnou silou obchodního styku. Často jsou pak projevem dlouholetých pozitivních zkušeností a důvěry. Nejvyšší soud ovšem v rozsudku 32 Cdo 4932/2009 stanovil obchodním zvyklostem poměrně přísné hranice.

Ve výše zmíněném případě se jednalo o spor mezi dvěma nemocnicemi – Fakultní nemocnicí Brno a Nemocnicí Milosrdných bratří. Žalobkyně, Fakultní nemocnice Brno, se domáhala zaplacení zákonných úroků z prodlení z nezaplacené kupní ceny zdravotnického materiálu. Žalovaná pak, před soudem prvního stupně úspěšně, argumentovala tím, že pozdní zaplacení faktur (hovoříme zde až o šesti měsících) bylo již delší dobu součástí obchodního styku mezi oběma nemocnicemi. Jednalo se o jakousi gentlemanskou dohodu, dodržovanou účastníky především z etických pohnutek, protože se jednalo o zboží nezbytné pro fungování nemocnice a záchranu lidských životů. V tomto případě však už jedna ze stran neměla očividně na dalším dodržování této dohody žádný zájem. Žalobkyně se totiž rozhodla zažalovat Nemocnici Milosrdných bratří o úroky z prodlení.

Odvolační soud pak dal za pravdu žalobkyni s tím, že existence takové obchodní zvyklosti, která by umožňovala žalované platit faktury až dlouho po splatnosti, nebyla prokázána. Hlavním zdrojem poznání pak byly svědecké výpovědi, které si ovšem navzájem protřečily. Asociace nemocnic České republiky, sdružující fakultní nemocnice, nepotvrdila existenci takové obchodní zvyklosti, zatímco Asociace českých a moravských nemocnic, která sdružuje několik set členů, ve svém příspěvu uvádí, že splatnost faktur po dodání zboží nezřídka překračuje i dobu šesti měsíců. Podle odvolacího soudu však bylo touto cestou prokázáno pouze to, že určitá část nemocnic od účtování úroků z prodlení upouští a tudíž se o obchodní zvyklost nejedná.

Nejvyšší soud se pak otázkou existence obchodní zvyklosti vůbec nezabýval a rovnou přistoupil ke zvažování náležitostí obchodních zvyklostí. Přesto, že připustil existenci obchodní zvyklosti spočívající například v delší době splatnosti kupní ceny (za předpokladu sjednání takové možnosti a jejího uplatňování v praxi), neuznal za obchodní zvyklost takovou praxi, která vede k opakovanému porušování práv a povinností. Nejvyšší soud pak na základě § 264 obchodního zákoníku především rozdělil obchodní zvyklosti do dvou kategorií. Obchodní zvyklosti, na které účastníci ve smlouvě odkazují, jsou postaveny na roveň smluvnímu ujednání. Pokud na obchodní zvyklosti ve smlouvě odkazováno není, soud k nim bude pouze přihlížet. V případě sporů vyplývajících z porušení platební povinnosti je pak jasné, že vliv obchodních zvyklostí, na něž nebude ve smlouvě odkázáno, bude naprosto zanedbatelný. S ohledem na výše uvedené pak Nejvyšší soud dovolání žalované zamítl.

Takové rozhodnutí, jakkoliv jeho odůvodnění nepostrádá logický základ, pak může působit jako rozhodnutí příliš formalistické. V praxi je totiž neformálnost jedním ze základních znaků obchodních zvyklostí. Na rozdíl od zákona totiž pružněji reagují na vývoj a potřeby společnosti. Argument nutnosti zahrnutí takových zvyklostí je s ohledem na právní úpravu jistě opodstatněný, nereflkuje ovšem to, že obchodní zvyklosti se nezřídka vyvíjejí paralelně se smluvním vztahem, doplňují ho, vykládají a mění. To vše se přirozeně děje na základě konsenzu stran, který však postrádá smluvní zakotvení. Neuznání takové praxe je pak sporné zejména ve výše zmíněném případě, kdy objednávky krevních derivátů probíhaly na základě telefonické objednávky.

Z hlediska možných dopadů se rovněž jedná o kontroverzní rozhodnutí. Obchodní styk je, především v dnešní, ekonomicky poněkud nejisté době, věcí značně křehkou a jakýkoliv zásah do už tak těžce zkoušené rovnováhy může přinést nežádoucí důsledky. V tomto případě můžeme možné riziko spatřovat především právě v oblasti tzv. gentlemanských dohod, které, jak naznačuje výše popsáný případ, jsou často záležitostí vázanou velmi pevně na ur-

čité okolnosti závazkového vztahu, nejčastěji pak přímo na jeho konkrétní účastníky. Jakákoliv změna dokáže zcela změnit povahu takové dohody a může snadno vést ke konfliktu, jehož následkem může být nejen narušení důvěry mezi obchodními partnery, ale ve výsledku i soudní spor.

Argumentace dobrými mravy, které jdou často ruku v ruce s dodržováním ustálené obchodní praxe, nemá podle Nejvyššího soudu rovněž šanci obstát. Dokonce ani ve zdravotnictví, jehož důležitost pro správné fungování společnosti je jistě nezpochybnitelná, není možné se spoléhat na etické principy, protože, jak vyjádřil Nejvyšší soud: „charakter zboží, byť slouží k záchraně lidského života a zdraví, sám o sobě neospravedlňuje prodlení se zaplacením kupní ceny a nečiní zákonné právo prodávajícího na úroky z prodlení nemravnými či jeho výkon nepoctivým ve smyslu § 3 odst. 1 obč. zák., resp. § 256 obč. zák.“ Jinými slovy, předmět ani jiné okolnosti obchodního závazkového vztahu nemají na existenci, případně na použitelnost, obchodní zvyklosti vliv.

Samozřejmě si lze, navzdory všemu výše zmíněnému, jen stěží představit, že by Nejvyšší soud rozhodl opačně. Bezpochyby by pak bylo možno počítat s absurdní situací, kdy by se dlužník, kterému věřitel z dobré vůle a s ohledem na jeho postavení umožnil plnit později, než bylo původně dohodnuto, odvolával právě na obchodní zvyklost. Vyhodnocení existence takové zvyklosti je pak záležitostí velice subjektivní. Rozhodnutí Nejvyššího soudu, ačkoliv je plně v souladu se současnou právní úpravou, má potenciál vyvolat negativní ohlasy v jistých kruzích společnosti. ●

Tomáš Vondra
Schaffer & Partner Legal, s.r.o.,
advokátní kancelář

Moderace výše smluvní pokuty versus neplatnost smluvní pokuty pro rozpor s dobrými mravy v obchodněprávních vztazích

Účastníci soukromých závazkových vztahů mají možnost zajistit řádné plnění sjednaných povinností několika zajišťovacími prostředky. Jedním z nejběžněji používaných zajišťovacích institutů je smluvní pokuta, kterou je povinna zaplatit smluvní strana porušující smluvní povinnost ve prospěch druhé smluvní strany. Smluvní pokuta je upravena jak v občanském zákoníku, tak i v obchodním zákoníku pro účely zajištění obchodněprávních vztahů. Již na několika místech bylo pojednáno o rozdílech mezi smluvní pokutou v občanskoprávních a v obchodněprávních vztazích, proto se

v tomto článku zabýváme pouze otázkou, kdy je soud oprávněn v obchodněprávních vztazích smluvní pokutu snížit a kdy je sjednaná smluvní pokuta jako taková neplatná.

Pro obchodní závazkové vztahy se v ustanovení § 301 zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku, ve znění pozdějších předpisů, přiznává oprávnění soudu ke snížení nepřiměřeně vysoké smluvní pokuty s přihlédnutím k hodnotě a významu zajišťované povinnosti. Snížení nepřiměřeně vysoké smluvní pokuty je možné až do výše škody vzniklé do doby soudního rozhodnutí v důsledku porušení smluvní povinnosti, jejíž dodržení smluvní

pokuta mezi smluvními stranami zajišťuje. Na rozdíl od sjednané nepřiměřené smluvní pokuty v občanskoprávních vztazích nestihá primárně nepřiměřeně vysokou smluvní pokutu v obchodněprávních vztazích absolutní neplatnost pro rozpor s ustanovením § 39 občanského zákoníku. Vzhledem k tomu, že soud je v konkrétním obchodněprávním vztahu oprávněn snížit sjednanou smluvní pokutu bez ohledu na skutečnost, zda některý z účastníků použití moderačního práva soudu navrhne (k tomu srov. např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 32 Cdo 3853/2007), a to až na výši vzniklé škody poškozené smluvní strany, která samozřejmě nemusí vždy vzniknout,

zůstává k posouzení, zda je v obchodněprávních vztazích fakticky aplikovatelný institut absolutní neplatnosti ujednání zakotvujícího nepřiměřenou smluvní pokutu, a pokud ano, ve kterých případech.

Tuto otázku zodpověděl Nejvyšší soud ČR ve svém rozhodnutí ze dne 14. 10. 2009, sp. zn. 31 Cdo 2707/2007, ve kterém uvádí, že „ujednání o smluvní pokutě v obchodněprávních vztazích je možné posuzovat jako neplatný právní úkon pro rozpor s dobrými mravy podle § 39 obč. zák. pouze v případě, že by se dobrým mravům přičily okolnosti, za kterých byla smluvní pokuta sjednána, a to i případně ve spojení se skutečností, že byla sjednána nepřiměřeně vysoká smluvní pokuta. Ujednání o smluvní pokutě není však možno v obchodněprávních vztazích považovat za neplatné podle § 39 obč. zák. pouze z důvodu nepřiměřenosti sjednané výše smluvní pokuty.“ Posledním významnějším judikátem, který řešil obdobnou otázku, je rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 22. února 2011, sp. zn. 23 Cdo 4286/2009, který odkázal na citované rozhodnutí a potvrdil stejný závěr a doplnil, že pouze z důvodu sjednané nepřiměřeně vysoké smluvní pokuty nelze považovat toto ujednání za neplatné pro rozpor s dobrými mravy, stejně tak skutečnost, že byla sjednána nepřiměřeně vysoká smluvní pokuta neodůvodňuje aplikaci § 265 obč. zák., tedy že by výkon práva byl v rozporu s poctivým obchodním stykem.“

S ohledem na výše uvedené závěry je patrné, že ustanovení § 301 obchodního zákoníku je ustanovením speciálním k ustanovení § 39 občanského zákoníku, které se aplikuje na konkrétní případy spočívající ve sjednání nepřiměřeně vysoké smluvní pokuty. Zatímco tedy podle úpravy smluvní pokuty v občanskoprávních vztazích je třeba nepřiměřeně vysokou smluvní pokutu poměřovat s ustanovením § 39 obč. zák., a je tedy třeba posuzovat, zda tento právní úkon není neplatný, neboť se přičítá dobrým mravům, ujednání o smluvní pokutě v obchodněprávních vztazích je možné posuzovat jako neplatný právní úkon pro rozpor s dobrými mravy podle § 39 obč. zák. pouze v případě, že by se dobrým mravům přičily okolnosti, za kterých byla smluvní pokuta sjednána, a to i případně ve spojení se skutečností, že byla sjednána nepřiměřeně vysoká smluvní pokuta. Nejvyšší soud ČR však v citovaných rozhodnutích blíže nespecifikuje ani nerozvádí okruh okolností, které se přičítá dobrým mravům, k případné specifikaci je nutné vyčkat dalších judikaturních závěrů.

Při posuzování „ne/přiměřenosti“ smluvní pokuty v obchodněprávních vztazích se soud musí nejdříve zabývat otázkou, zda byla sjednána nepřiměřeně vysoká smluvní pokuta. Obchodní zákoník pro samotné posouzení žádá kritéria nestanoví; proto případná nepřiměřenost smluvní pokuty závisí pouze na volném uvážení soudu. Soud by však měl vždy vycházet z konkrétních okolností případu a posuzovat a přihlídnout zejména k důvodům, které ke sjednání výše smluvní pokuty vedly, jakož i k dalším podstatným okolnostem jednotlivého případu. Dospěje-li soud k závěru, že svého moderačního práva využije, musí posoudit hodnotu a význam zajišťované povinnosti rozhodnou pro rozsah svého moderačního oprávnění, jehož nejnižší hranicí je výše vzniklé škody.

Kromě výše uvedených skutečností je nutné zdůraznit, že uvedené závěry se v obchodněprávních vztazích vztahují pouze na podnikatele. Je-li nepřiměřeně vysoká smluvní pokuta sjednaná v obchodněprávních vztazích v neprospěch nepodnikatele, který je smluvní stranou obchodněprávní smlouvy, bude tato smluvní pokuta ve smyslu ustanovení § 262 odst. 4 obchodního zákoníku poměřována pouze ustanovením § 39 občanského zákoníku. Dospěje-li soud k závěru, že smluvní pokuta požadovaná po nepodnikateli je nepřiměřeně vysoká, bude taková smluvní pokuta považována za absolutně neplatnou. ●

Mgr. Lenka Balková
ŠACHTA & PARTNERS, v.o.s.

- „Skutky naděje 2011“ – je již čtvrtým ročníkem unikátního projektu, který svým rozsahem, aktivním přístupem pořadatelů a hlavně samotných účastníků se řadí k nejmasovějším humanitárním a charitativním akcím v celé republice.
- Projekt Skutky naděje se koná od dubna do prosince na celém území České republiky.
- Projekt vznikl rozšířením o další aktivity projektu **Běh naděje**, který se inspiroval úspěšnou mezinárodní akcí „Běh Terryho Foxe“, který probíhal v ČR 15 let (1993 až 2007)

Projekt „Skutky naděje“ přispívá

a) na výzkum rakoviny v českých a moravských výzkumných ústavech na základě spolupráce ČOS ČLS JEP

b) sbírka věnována na podporu volnočasových aktivit dětí a mládeže.

Dalšími aktivitami projektu Skutky naděje jsou:
Kolo naděje Golf naděje Tenis naděje Krása naděje

VÍCE SE DOZVÍTE NA WWW.SKUTKYNADEJE.CZ

Generální partner

Hlavní partneři

Partneři

Hlavní mediální partner

Mediální partneři

Organizátoři nenesou odpovědnost za případné úrazy účastníků.
Hlavní organizátor akce a veřejné sbírky a majitelem práv Běhu naděje je společnost Levity a.s.
Veřejná sbírka je pořádána na základě osvědčení vydaného Magistrátem hl. m. Prahy ze dne 27. 2. 2008 pod č. j. S-MHMP/245574/2011

č. účtu: 500 100 5500/5500

Když se Ústavní soud a Nejvyšší soud nemohou shodnout...

Je možné nabýt nemovitost od nevlastníka, pokud byl nabyvatel v dobré víře? Nebo-li, co má při určování vlastnictví k nemovitostem přednost – ochrana vlastnického práva původního vlastníka nemovitosti nebo ochrana dobré víry, resp. právní jistoty dalšího nabyvatele? Jako by se Ústavní soud a Nejvyšší soud stále nemohly shodnout. Svědčí o tom jejich aktuální judikatura.

V českém právním řádu se obecně uplatňuje právní zásada, že nikdo nemůže převést více práv, než sám má. Až na výjimku, stanovenou v § 486 občanského zákoníku pro nabytí nemovitosti od nepravého dědice, tedy platí, že nemovitost nelze nabýt od nevlastníka. Zní to logicky. Pokud někdo něco nevlastní, nemůže to zcizit a nikdo to od něj nemůže po právu nabýt. Nic však není tak jednoduché, jak se může zdát. V praxi se totiž často vyskytují případy, kdy kupující kupuje nemovitost v dobré víře, že prodávající je jejím vlastníkem. Většinou je prodávající jako vlastník zapsán i v katastru nemovitostí. Po čase však vyjde najevo, že prodávající vlastníkem dané nemovitosti nikdy nebyl. Důvodů může být několik. Nejčastějším z nich je, že smlouva o převodu nemovitosti (např. kupní smlouva), na základě které prodávající nemovitost nabyl, byla od počátku neplatná. Na řadu pak přichází soudní spor o určení vlastnictví k nemovitosti. Původní vlastník nemovitosti trvá na tom, že další kupující vlastnické právo k nemovitosti nikdy nenabyl, ten oproti tomu argumentuje svou dobrou vírou a domáhá se její ochrany. Má v těchto případech tedy přednost ochrana dobré víry nového nabyvatele nebo ochrana vlastnického práva původního vlastníka?

Shrnutí dosavadního vývoje judikatury

Otázkou nabytí nemovitosti v dobré víře od nevlastníka, resp. ochrany dobré víry dalšího nabyvatele se již v minulosti oba soudy mnohokrát zabývaly. V následující části proto stručně zmíním jejich nejdůležitější rozhodnutí.

Ještě v roce 2006 Ústavní soud zastával názor, že nemovitost od nevlastníka za žádných okolností nabýt nelze. V nálezu ze dne 1. 8. 2006, sp. zn. II. ÚS 349/03, totiž výslovně konstatoval, že byla-li kupní smlouva, na základě které prodávající nemovitost nabyl, prohlášena za neplatnou, prodávající se nikdy nestal jejím vlastníkem a nemohl ji tedy platně převést na další osobu. Skutečnost, že další nabyvatel nemovitosti jednal v důvěře v zápis v katastru nemovitostí a byl tedy v dobré víře, že prodávající je oprávněn nemovitost převést, nepovažoval Ústavní soud za rozhodující. Jednoznačně tedy upřednostnil právé ochranu vlastnického práva původního vlastníka nemovitosti. V nálezu ze dne 16. 10. 2007, sp.zn. Pl. ÚS 78/06, se Ústavní soud zabýval účinky následného odstoupení od původní kupní smlouvy právě ve vztahu k dalšímu nabyvateli nemovitosti. Ústavní soud v tomto případě potvrdil svůj dříve vyjádřený názor a konstatoval, že v důsledku odstoupení se smlouva sice od počátku ruší, avšak pouze s účinky mezi jejími stranami. Z toho vyvodil, že pokud následný převod nemovitosti nastal ještě před odstoupením od původní kupní smlouvy a další kupující ji nabyl v dobré víře, jeho vlastnické právo nesmí být odstoupením od smlouvy dotčeno. Tento závěr není až tak překvapivý. Další nabyvatel totiž nemovitost nabyl v okamžiku, kdy původní kupní smlouva byla ještě platná. Proávající tak byl v době převodu vlastníkem nemovitosti a platně ji i převedl.

Jenže Ústavní soud šel ještě dál. V nálezu ze dne 29. 11. 2007, sp. zn. II. ÚS 1747/07, nejprve rozšířil výše uvedený závěr i na situaci, kdy byla původní kupní smlouva zrušena z důvo-

du naplnění rozvazovací podmínky, a v nálezu ze dne 25. 2. 2009, sp.zn. I. ÚS 143/07, obecně dospěl k názoru, že tyto závěry „lze vztáhnout i na případ, kdy první kupní smlouva nebo jiný nabývací titul byla zrušena z jiného důvodu než odstoupením“. V řešeném případě se jednalo právě o absolutní neplatnost smlouvy, tedy situaci, kdy prodávající se ani na okamžik nestal vlastníkem nemovitosti. Tímto nálezem se Ústavní soud odklonil od nálezu sp. zn. II. ÚS 349/03 a rovněž od dosavadní judikatury obecných soudů, která vycházela ze zásady, že nemovitost od nevlastníka nabýt nelze. Značnou měrou se tedy přiklonil na stranu ochrany dobré víry a vlastnického práva dalšího nabyvatele. Výslovně totiž uvedl, že „vlastnické právo dalších nabyvatelů, pokud své právo nabyl v dobré víře, požívá ochrany a nezaniká, což je v souladu s čl. 11 Listiny a s ústavními principy právní jistoty a ochrany nabytých práv. Interpretace opačná [...] narušuje celý koncept právní jistoty a ochrany nabytých práv. [...] Akceptování výkladu, že zánikem kupní smlouvy (ať již z jakéhokoliv důvodu), která byla uzavřena v řadě jako první, by si vlastník, který nabyl vlastnictví derivativně, nikdy nemohl být jist svým vlastnictvím, zjevně neodpovídá pojetí materiálního právního státu.“

Nejvyšší soud však s takto široce pojatou ochranou dobré víry dalšího nabyvatele nemovitosti nesouhlasil. Posledně citovaný nálezu Ústavního soudu kritizoval a ve velkém senátu dne 9. 12. 2009 v usnesení sp.zn. 31 Odo 1424/2006 rozhodl, že za určující pro další postup obecných soudů v podobných případech bude nadále považovat nálezu pléna Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 78/06, který je rozhodo-

vací činnosti senátů Ústavního soudu nadřazen. Z tohoto nálezu totiž tak radikální pojetí principu ochrany dobré víry neplynulo, neboť se dotýkal právě jen odstoupení od smlouvy. Nejvyšší soud nesoehlasil s oslabením ochrany vlastnického práva původního vlastníka, a to zejména v případech, kdy skutečný vlastník o převodu nemovitosti neví nebo by s ním nesoehlasil. Nejvyšší soud tedy i přes opačný názor Ústavního soudu setrval na své rozhodovací praxi a v situacích, kdy byla původní smlouva o převodu nemovitosti od počátku neplatná, upřednostnil ochranu vlastnického práva původního vlastníka před ochranou dobré víry dalšího nabyvatele.

Aktuální nález Ústavního soudu – chraňme dobrou víru

V nedávné době Ústavní soud znovu rozhodoval o ústavní stížnosti týkající se ochrany dobré víry při nabytí nemovitosti od nevlastníka. Jednalo se o typický případ. Stěžovatel nabyt nemovitost v dobré víře, že prodávající je jejím vlastníkem. Tato vyplývala i z katastru nemovitostí. Nejvyšší soud však o několik let později rozhodl, že kupní smlouva, na základě které prodávající nemovitost nabyt, byla od počátku neplatná pro rozpor se zákonem, a tudíž i kupní smlouva mezi stěžovatelem a prodávajícím byla neplatná. Důvody, pro které tomu tak bylo, ponechám stranou. Rozhodující je, že soudy za vlastníka nemovitosti považovaly původního prodávajícího. Stěžovatel s tímto rozhodnutím nesoehlasil a u Ústavního soudu se domáhal ochrany své dobré víry a právní jistoty při nabytí předmětné nemovitosti. Ústavní soud se ve svém nálezu ze dne 11. 5. 2011, sp. zn. II. ÚS 165/11, podrobně zabýval vývojem své judikatury, přičemž zejména poukázal výše zmíněný nález z roku 2009, sp. zn. I. ÚS 143/07, ve kterém byla poprvé upřednostněna ochrana dobré víry nového nabyvatele i při absolutní neplatnosti předchozí kupní smlouvy. Rovněž poukázal na to, že v jiných demokratických zemích se daleko více klade důraz na spravedlnost, neboť neposkytovat ochranu dobré víře dalšího nabyvatele se často jeví jako velmi nespravedlivé. Jak totiž Ústavní soud poznamenal „osoby, jimž dobrá víra svědčí, totiž nenesou žádný díl odpovědnosti za neplatnost smlouvy uzavřené mezi právními předchůdci a s ohledem na svou dobrou víru mohly v mezidobí nemalým způsobem zhodnotit inkriminované nemovitosti“. Proto uzavřel, že „osobě, která učinila určitý právní úkon s důvěrou v určitý, jí druhou stranou prezentovaný skutkový stav, navíc potvrzený údaji z veřejné, státem vedené evidence musí být v materiálním právním státě poskytována ochrana“. Jinými slovy, pokud byl nabyvatel v dobré víře, že prodávající je vlastníkem nemovitosti a tento stav navíc vyplýval též ze zápisu v katastru nemovitostí,

bylo by nespravedlivé neposkytnout takové osobě ochranu. Ústavní soud tedy nepřimo vyjádřil názor, že svědčí-li dalšímu nabyvateli nemovitosti dobrá víra, mělo by být jeho vlastnické právo zachováno i v případě, že nabyt nemovitost od nevlastníka.

Ústavní soud současně poukázal na špatnou právní úpravu zápisů vlastnických práv do katastru nemovitostí, která dostatečně nechrání nabyvatele nemovitostí a která byla v minulosti již mnohokrát kritizována. Jelikož nová právní úprava doposud nebyla přijata, Ústavní soud shledal, že obecné soudy musí samy osobám jednajícím v dobré víře ochranu vlastnického práva poskytovat. Současně uzavřel, že v daném případě se soudy nižších stupňů nedostatečně zabývaly dobrou vírou stěžovatele, z čehož lze usuzovat, že pokud by v navazujících řízeních dobrá víra stěžovatele byla shledána, soudy by měly jeho dobrou víru chránit a stěžovatel by tedy neměl o nemovitost nabytou v dobré víře od nevlastníka přijít.

Nejvyšší soud nesoehlasil – ochrana vlastnického práva původního vlastníka má přednost

Z posledního nálezu Ústavního soudu se může zdát, že otázka nabytí nemovitosti od nevlastníka v případě dobré víry kupujícího byla definitivně vyřešena. Ústavní soud výslovně prohlásil, že v materiálním právním státě, kterým Česká republika zajisté je, musí být osobám jednajícím v dobré víře poskytována ochrana. Přesto vydal Nejvyšší soud 21. června 2011 usnesení sp. zn. 30 Cdo 2010/2011, ve kterém opětovně zaujal názor, že při absolutní neplatnosti smlouvy o převodu vlastnictví k nemovitostem se princip nabytí vlastnického práva v dobré víře neuplatní. Ačkoliv si byl tedy Nejvyšší soud vědom aktuálního nálezu Ústavního soudu v této věci, od jeho názoru se opět odchýlil. Podle Nejvyššího soudu totiž odůvodnění nálezu Ústavního soudu neobsahovalo žádné „nosné důvody“, „z nichž by bylo možno dovozovat relevantní argumentaci vytěšňující dosud v rozhodovací (právní) praxi ustálený právní názor, že vlastnické právo nelze nabyt od nevlastníka“. Nejvyšší soud Ústavnímu soudu vytkl, že se žádným způsobem nevypovídá s institutem držby a vydržení, které slouží právě k ochraně nabyvatele nemovitosti jednajícího v dobré víře. Následně tedy uzavřel, že jelikož skutečnost, že nemovitost lze nabyt od nevlastníka, vyplývala z nálezu Ústavního soudu pouze nepřimo, nelze bez dalšího uzavřít, že ten, kdo jednal v dobré víře, může nabyt vlastnické právo k nemovitosti i od nevlastníka. Nejvyšší soud navíc připomněl svoji argumentaci učiněnou v usnesení sp. zn. 31 Odo 1424/2006, že „akceptace závěru, že postačující pro nabytí

vlastnického práva k převáděné věci (nemovitosti) je (jen) dobrá víra nabyvatele v zápis do katastru nemovitostí, by ostatně učinilo v českém právním řádu obsoletním institut vydržení, podmiňující nabytí věci též zákonem určenou dobou trvání (tři roky a u nemovitosti deset let) oprávněné držby této věci“. Opačný závěr by podle Nejvyššího soudu povyšoval dobrou víru nabyvatele nad právní zásadu, že nikdo nemůže na druhého převést více práv než sám má.

Co z toho plyne?

Jak je vidět, v otázce možnosti nabytí nemovitosti v dobré víře od nevlastníka stále není jasno. Nejvyšší soud se však jednoznačně vyjádřil, že v jeho nadcházejících rozhodnutích bude chránit vlastnické právo původního vlastníka a nikoliv dobrou víru dalšího nabyvatele. A co z toho plyne pro nás? Nejspíš to, že pokud se nezmění právní úprava zápisů vlastnického práva do katastru nemovitostí a stát tak neposkytne větší ochranu dalším nabyvatelům nemovitostí jednajícím v dobré víře, budou osoby kupující nemovitosti v nejistotě, zda jim v budoucnu nemovitost „neseberou“. Jistě, může to být nespravedlivé. Představa, že si někdo koupí rodinný dům, pět let jej v dobré víře užívá a zvelebuje, a poté v důsledku neplatnosti předchozí kupní smlouvy může o svůj dům přijít, se zdaleka nejeví jako spravedlivá. Na druhou stranu, pokud by byla nemovitost prodána bez vědomí či souhlasu jejího vlastníka, těžko si představíme situaci, že by se takový vlastník nemohl domoci svého vlastnického práva vůči dalšímu nabyvateli, protože soudy by chránily pouze nabyvatelovu dobrou víru. Dokud se tedy nezmění právní úprava zápisu do katastru nemovitostí, nelze než souhlasit s Nejvyšším soudem, že nikdo nemůže převést více práv než sám má, a tudíž obecně nelze nabyt nemovitost od nevlastníka. ●

Mgr. Petra Eliášová
Glatzová & Co., s.r.o.

GLATZOVÁ & Co.
Advokátní kancelář - Law firm

Aktuální judikatura ke zrušení derogujícího zákonného ustanovení

V poslední době se tuzemské soudy na základě žalob českých sázkových a loterijních společností zabývaly otázkou, jaké právní důsledky jsou spojeny se zrušením ustanovení zákona, které derogovalo jiné zákonné ustanovení.

Konkrétně šlo o spor ohledně výkladu § 51 odst. 1 písm. i) a § 68 odst. 10 zákona č. 253/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, veznění platným a účinným po 01.04.2006, tedy po novelizaci provedené zákonem č. 109/2006 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o sociálních službách. Tímto zákonem došlo ke zrušení ustanovení § 113 písm. b) zákona o dani z přidané hodnoty, kterým byla do 31.12.2004 omezena platnost ustanovení § 51 odst. 1 písm. i) a § 68 odst. 10 zákona o dani z přidané hodnoty.

Ustanovení § 51 odst. 1 písm. i) a § 68 odst. 10 zákona o DPH upravovalo osvobození loterií a jiných podobných her od daně z přidané hodnoty a podle § 113 písm. b) zákona pozbyvala tato ustanovení platnosti dnem 31. prosince 2004. Citovaný zákon č. 109/2006 Sb. zrušil ustanovení § 113 písm. b) zákona o dani z přidané hodnoty, bylo tedy zrušeno derivující ustanovení.

Spory se tedy vedly o posouzení otázky, zda ustanovení právního předpisu, o němž právní předpis stanovil, že k určitému dni pozbývá platnosti, může znovu nabytí platnosti a účinnosti „jenom“ tím, že samo ustanovení, na jehož základě předtím platnosti pozbylo, bylo následně jiným právním předpisem zrušeno. Městský soud v Praze (rozsudek ze dne 31. 8. 2010 č. j. 11 Af 22/2010-156) dovedl, že pokud pozbude platnosti některé ustanovení zákona, přestává být součástí právního řádu. Tak tomu bylo i v této věci. Pozbytím platnosti ustanovení § 51 odst. 1 písm. i) a § 68 odst. 10 zákona o dani z přidané hodnoty nabyla účinnosti úprava

obsažená v ustanovení § 51 odst. 1 písm. j) zákona o dani z přidané hodnoty. Proto od 1. 1. 2005 pozbyla platnosti ustanovení § 51 odst. 1 písm. i) a § 68 odst. 10 zákona o dani z přidané hodnoty a současně přestala být i součástí právního řádu České republiky. Pokud pak došlo ke zrušení ustanovení § 113 písm. b) zákona o dani z přidané hodnoty – tj. ustanovení, které původně zakotvovalo pozbytí platnosti uvedených ustanovení § 51 odst. 1 písm. i) a § 68 odst. 10 zákona o dani z přidané hodnoty – nemůže to mít za následek opětovné nabytí platnosti těchto ustanovení. K tomu totiž může dojít jen na základě řádného legislativního procesu, tedy totožným způsobem, jakým tato ustanovení pozbyla platnosti.

Ústavní soud ve svém nálezu ze dne 21. 3. 2011 sp. zn. I. ÚS 1927/09 uzavřel tyto spory prakticky totožným výkladem. Ústavní soud v nálezu konstatoval, že zákon o DPH ve svém závěrečném ustanovení [§ 113 písm. b) zákona o DPH] stanovil, že „ustanovení § 51 odst. 1 písm. i) a § 68 odst. 10 pozbývají platnosti dnem 31. prosince 2004.“ Uplynutím zmíněného dne tak citovaná ustanovení přestala normativně existovat. Ustanovení § 113 písm. b) zákona o DPH se naplnilo: uplynutím stanoveného okamžiku došlo ke vzniku právní skutečnosti, se kterou byl spjat stanovený následek. Tento následek nastal a vzhledem k tomu, že nikdo neumí zvrátit tok času, nelze předpokládat, že by se „opakoval“, jak poeticky konstatoval Ústavní soud. Dále uzavřel, že přijetím zákona č. 109/2006 Sb., kterým se mění některé zákony v souvis-

losti s přijetím zákona o sociálních službách, jež nabyl účinnosti dne 1. 4. 2006 (tj. čl. XVII bod 2 uvedeného zákona) a kterým byl zrušen § 113 písm. b) zákona o DPH, přestalo citované ustanovení zákona o DPH normativně existovat. Nicméně zákon o sociálních službách nijak normativně neuplatnil následek, ke kterému aplikací § 113 písm. b) zákona o DPH již došlo; tento následek tedy zůstal zachován. Ústavní soud se přiklonil k závěru, že v případě, že by zákonodárce chtěl nastolit jiný stav – tedy obnovit původní zákonná ustanovení § 51 odst. 1 písm. i) a § 68 odst. 10 zákona o dani z přidané hodnoty – musel by je ve formě zákona znovu výslovně přijmout - a to se v daném případě nestalo.

Ústavní soud v závěru cit. nálezu své stanovisko odůvodnil tím, že v právním řádu České republiky není výslovné úpravy, která by předjímala znovunabytí platnosti již jednou zrušeného zákona, mělo-li být obnovení platnosti spjata s projevem vůle jiného státního orgánu než Parlamentu; obecně je proto nutné vycházet z toho, že již jednou zrušený zákon bez jeho opětovné vůle, směřující k obnovení platnosti a účinnosti zákona, tyto vlastnosti nabyt nemůže. ●

JUDr. Petr Novotný, Advokát / Managing Partner
Rödl & Partner, v.o.s.

Rödl & Partner

**WE OFFER
MORE THAN
JUST
A DIPLOMA**

**WE EDUCATE
TOMORROW'S LEADERS**

BECOME ONE OF THEM!

MBA

MASTER'S

International and Commercial Law, LLM

PhD by Publication

VISIT **WWW.UNYP.CZ**

UNIVERSITY OF NEW YORK
IN PRAGUE

Pár poznámek k péči řádného hospodáře členů statutárního orgánu na prahu rekodifikace

I. Úvod

Není žádným tajemstvím, že dlouho připravovaná rekodifikace českého civilního práva se pomalu začíná chýlit ke svému konci. Původní boje na terénu zablokování celého rekodifikačního procesu se s postupujícím časem přesouvají k debatám nad textacemi jednotlivých ustanovení návrhu nového občanského zákoníku a zákona o obchodních korporacích, která jsou dodnes „dobrušovávána“. Pomalu tak nastává okamžik, kdy bude muset každý, kdo má co do činění se soukromým právem, začít věnovat novému občanskému zákoníku respektive zákonu o obchodních korporacích věnovat svou pozornost. Do ohniska zájmu se dostanou též nově formulované instituty známé již z minulosti, u kterých budou nutně vznikat otázky, jak se provedení změny promítnou do jejich aplikace a výkladu. Jedním z těchto institutů je péče řádného hospodáře členů orgánu obchodní korporace, která má v podmínkách návrhu zákona o obchodních korporacích celou řadu zajímavých aspektů. Následující řádky se přitom zabývají jen některými z nich.

II. Péče řádného hospodáře podle stávajícího obchodního zákoníku

Stávající úprava péče řádného hospodáře pro členy statutárního orgánu plyne z ustanovení § 194 odst. 5 ObchZ[1], přičemž její obsah je naplňován především v judikatuře Nejvyššího soudu. Odráží v této souvislosti jistou „kulturu“ českého prostředí skutečnost, že obsah péče řádného hospodáře je vykládán především trestními soudci resp. trestními senáty Nejvyššího soudu. Trestní senát Nejvyššího soudu 5 Tdo například vymezil péči řádného hospodáře následujícím způsobem: „Pojem péče řádného hospodáře lze přitom chápat tak, že řádný hospodář činí právní úkony týkající se obchod-

ní společnosti odpovědně a svědomitě a stejným způsobem rovněž pečuje o její majetek, jako kdyby šlo o jeho vlastní majetek. Taková péče tedy nepochybně zahrnuje péči o majetek akciové společnosti nejen v tom smyslu, aby nevznikla škoda na majetku jeho úbytkem či znehodnocením, ale také, aby byl majetek společnosti zhodnocován a rozmnožován v maximální možné míře, jaká je momentálně dosažitelná“ (usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. 8. 2008, sp. zn. 5 Tdo 1412/2007).[2]

V usnesení Nejvyššího soudu ze dne 23. 11. 2005, sp. zn. 5 Tdo 1143/2005 se pak dočteme, že členové statutárního orgánu poruší povinnost péče řádného hospodáře, pokud pro společnost nedosáhli takového zisku, jaký byl reálný a jaký byl dosáhli vybraní členové orgánů a zaměstnanci společnosti právě na její úkor, zvláště když věděli o zájmu dalších subjektů o koupi akcií i o nabízené ceně, za kterou bylo možné prodat akcie v dané době a za niž také byly akcie nakonec prodány. Povinnost péče řádného hospodáře nicméně nepředpokládá, aby byl člen orgánu „vybaven všemi odbornými znalostmi, které souvisejí s uvedenou funkcí v obchodní společnosti, ale k jeho odpovědnosti postačí základní znalosti umožňující zjistit hrozící škodu a zabránit jejímu způsobení na majetku likvidované obchodní společnosti... Navíc péče řádného hospodáře zahrnuje i povinnost člena orgánu rozpoznat, že je nutná odborná pomoc speciálně kvalifikovaného subjektu, a zajistit takovou pomoc“ (usnesení Nejvyššího soudu ze dne 3. 5. 2007, sp. zn. 5 Tdo 433/2007).

III. Péče řádného hospodáře podle návrhu zákona o obchodních korporacích

Pojem péče řádného hospodáře je zachován i v rámci rekodifikovaného civilního práva.

Péči řádného hospodáře vymezuje návrh občanského zákoníku (dále jen „NOZ“)[3] v ustanovení § 161 odst. 1 jako povinnost vykonávat funkci „s nezbytnou loajalitou i s potřebnými znalostmi a pečlivostí.“ To vyplývá z věty druhé ustanovení § 161 odst. 1 NOZ („Má se za to, že jedná nedbale, kdo není této péče řádného hospodáře schopen, ač to musel zjistit při přijetí funkce nebo při jejím výkonu, a nevyvodí

z toho pro sebe důsledky.“) Pro účely péče řádného hospodáře orgánů obchodních korporací je nicméně zajímavější ustanovení § 55 odst. 1 aktuálního znění návrhu zákona o obchodních korporacích (dále jen „ZOK“), které stanoví, že: „Péči řádného hospodáře neporuší ten, kdo mohl při podnikatelském rozhodování v dobré víře rozumně předpokládat, že jedná informovaně a v obhajitelném zájmu obchodní korporace.“[4]

Uvedená ustanovení návrhu občanského zákoníku a zákona o obchodních korporacích vyvolávají určité otázky. Jedna z nich zní, zda v případě kdy člen orgánu obchodní korporace nejedná způsobem stanoveným v § 55 odst. 1 ZOK (například tedy nejedná v dobré víře, případně nejedná informovaně), může i přesto jednat v souladu s péčí řádného hospodáře tak, jak je vymezena v ustanovení v § 161 odst. 1 NOZ. Z hlediska vzájemného vztahu ustanovení § 55 odst. 1 ZOK a § 161 odst. 1 NOZ by se totiž mohlo zdát, že i v případě, kdy člen orgánu obchodní společnosti nejedná zcela v souladu s podmínkami uvedenými v ustanovení § 55 odst. 1 ZOK, stále ještě může jednat s péčí řádného hospodáře, pokud splní podmínky stanovení v § 161 odst. 1 NOZ.[5]

Na druhou stranu je otázkou, zda určitá osoba může jednat neinformovaně (§ 55 odst. 1 ZOK) a současně pečlivě (§ 161 odst. 1 NOZ). Stejně tak je možné se ptát, zda osoba, která nejedná v dobré víře případně v obhajitelném zájmu obchodní korporace (§ 55 odst. 1 ZOK), současně může jednat s nezbytnou loajalitou (§ 161 odst. 1 NOZ). Na uvedené otázky bude muset odpovědět až rozhodovací praxe českých soudů. Nicméně považují za vhodné, aby byla obě ustanovení uvedena do terminologického souladu. Například by bylo možné stanovit, že osoba, která při podnikatelském rozhodování nejedná v dobré víře respektive nejedná informovaně a v obhajitelném zájmu obchodní korporace, nejedná pečlivě. V takovém případě by bylo zřejmé, že pokud člen orgánu nejedná způsobem vymezeným v ustanovení § 55 odst. 1 ZOK, nejedná s péčí řádného hospodáře stanovenou v ustanovení § 161 odst. 1 NOZ.

IV. Pár poznámek k pravidlu podnikatelského úsudku v návrhu zákona o obchodních korporacích

Zaměříme-li se nyní na ustanovení § 55 odst. 1 ZOK, pak toto ustanovení „zavádí“ do české-

ho právní prostředí pravidlo podnikatelského úsudku (tzv. „business judgement rule“).[6] Uvozovky u slova zavádí jsou v tomto ohledu možná na místě. Jednak totiž Nejvyšší soud pravidlo podnikatelského úsudku již ve své rozhodovací praxi do jisté míry použil a jednak z toho důvodu, že převzetí koncepce business judgement rule se jen na první pohled podobá intelektuálnímu zdroji navrhované podoby pravidla podnikatelského úsudku v § 55 odst. 1 ZOK, který plyne z právního řádu Delaware.

A. Je pravidlo podnikatelského úsudku novinkou?

Není pochyb o tom, že pravidlo podnikatelského úsudku je v českém zákonném textu formulováno prvně. Nicméně jeho odraz lze již dnes nalézat v judikatuře Nejvyššího soudu. Za příklad může posloužit rozsudek ze dne 30. 3. 2011, sp. zn. 29 Cdo 4276/2009. V dané věci šlo o to, že jednatel (žalovaný) měl porušit svou povinnost jednat s náležitou péčí, neboť řádně nevymáhal pohledávku společnosti za dlužníkem a tím měl způsobit společnosti škodu. Odvolací soud a po něm soud dovolací nicméně (a podle mého názoru naprosto správně) na podobný „automatismus“ nepřistoupil.[7] V případě, že se statutární orgán (jeho člen) rozhodne nevymáhat specifikovanou pohledávku společnosti za třetí osobou, je podle Nejvyššího soudu z hlediska posouzení jeho jednání optikou péče řádného hospodáře významné posouzení (i) případné úspěšnosti takového postupu (ta se odvíjí např. od možnosti společnosti prokázat vznik, výši i trvání uplatněné pohledávky) a (ii) reálnosti jejího (alespoň částečného) vymožení s tím, že pokud by statutární orgán (jeho člen) při své úvaze, zda se zaplacení dotčené pohledávky náležitým způsobem domáhat, těmito hledisky nezabýval, mohlo by podání žaloby a vynaložení dalších nákladů na vedení soudního řízení samo o sobě představovat jednání v rozporu s péčí řádného hospodáře.

Uvedené rozhodnutí Nejvyššího soudu v podstatě vyšlo z pravidla podnikatelského úsudku. Nejvyšší soud uznal, že je právem jednatele rozhodnout se, že nebude pohledávku společnosti vymáhat, například z toho důvodu, že je promlčená nebo není pravděpodobné její vymožení. Nejvyšší soud pouze konstatoval, že takové rozhodnutí musí být učiněno „s ohledem na všechny okolnosti“, z čehož lze dovodit, že člen statutárního orgánu by si měl zajistit dostatečné množství informací (jednat informovaně – srov. § 55 odst. 1 ZOK). V opačném případě nebude logicky jednat, „s ohledem na všechny okolnosti“ případu. Stejně tak platí, že nebude jednat v nejlepším zájmu společnosti ten jednatel, který bude vymáhat zjevně promlčenou pohledávku společnosti, neboť ji vystaví v podstatě zbytečnému soudnímu sporu. Na základě uvedeného je tak vidět, že již dnes

existují jisté průniky mezi pravidlem podnikatelského úsudku a péčí řádného hospodáře podle § 194 odst. 5 ObchZ, jakkoliv toto pravidlo podnikatelského úsudku není v současném obchodním zákoníku dosud vyjádřeno.

B. Odpovídá navrhované pravidlo podnikatelského úsudku intelektuální předloze?

Konečně bych se chtěl částečně vyjádřit k tomu, že pravidlo podnikatelského úsudku tak, jak je formulováno v ustanovení § 55 odst. 1 ZOK, zcela neodpovídá své intelektuální předloze, kterou je judikatura Chancery Court ve státě Delaware^[8] (resp. judikatura Delaware Supreme Court). Předlohou pravidla podnikatelského úsudku podle § 55 odst. 1 ZOK je především rozhodnutí ve věci Aronson v. Lewis (473 A.2d at 812), ve kterém bylo již v polovině 80. let minulého století formulováno pravidlo podnikatelského úsudku jako: „a presumption that in making a business decision the directors of a corporation acted on an informed basis, in good faith and in the honest belief that the action taken was in the best interests of the company.“ Hned na první pohled je zřejmý rozdíl mezi pravidlem podnikatelského úsudku ve věci Aronson a ustanovením § 55 odst. 1 ZOK. Zatímco podle práva státu Delaware představuje pravidlo podnikatelského úsudku vyvratitelnou domněnku, kterou musí vyvracet žalobce, který tvrdí, že dotčený člen orgánu nejednal řádně ve smyslu pravidla podnikatelského úsudku, setrvává návrh zákona o obchodních korporacích na tom, že důkazní

břemeno o tom, že člen orgánu jednal s péčí řádného hospodáře, nese tento člen. V tomto ohledu navrhované ustanovení § 55 odst. 1 ZOK podle mého názoru rezignuje na samotnou podstatu a charakter pravidla podnikatelského úsudku, kterou je (alespoň jak je tento pojem chápán podle práva státu Delaware) zdrženlivost soudů pokud jde o přezkum podnikatelského úsudku členů orgánů obchodních korporací. Co je zdrženlivého na obrácení důkazního břemene? Skutečně má být člen orgánu obchodní korporace povinován důkazním břemenem stran své dobré víry?

To však není jediný rozdíl, který zaujme. Možná záměrně, možná ne, nicméně návrh zákona o obchodních korporacích vychází z toho, že pokud bude prokázáno, že člen orgánu obchodní korporace nejednal v souladu s požadavky uvedenými v ustanovení § 55 odst. 1 ZOK, (patrně) bude jednat v rozporu s péčí řádného hospodáře ve smyslu § 161 odst. 1 NOZ a bude odpovídat za škodu tím vzniklou. Není však bez zajímavosti, že přezkum ve státě Delaware, ze kterého bylo pravidlo podnikatelského úsudku „importováno“, zjištěním vyvrácení domněnky podnikatelského úsudku nekončí. Dospěje-li totiž Chancery Court v Delaware k závěru (odhlížím v tuto chvíli od otázky, kdo má v dané věci důkazní břemeno), že člen orgánu nejednal v souladu s požadavky pravidla podnikatelského úsudku (v zásadě srovnatelné s § 55 odst. 1 ZOK), dochází k přenosu důkazního břemene na člena orgánu, který musí prokázat, že jednal vůči společnosti férově (například ve vztahu k protiplnění, které člen orgánu pro společnost

získal za převáděný majetek, přestože nejednal informovaně). Pokud tyto skutečnosti prokáže, neměl by být za své jednání odpovědný. Tento druhý krok zkoumání odpovědnosti členů orgánů osnova zákona o obchodních korporacích nicméně neobsahuje a je tak ve vztahu k členům orgánů obchodních korporací ve srovnání s předlohou přísnější.

Závěr

Tento příspěvek se krátce zabýval pravidlem podnikatelského úsudku tak, jak je jeho znění navrhováno v připravovaném zákonu o obchodních korporacích, a to zejména s ohledem na intelektuální zdroj, ze kterého koncepce podnikatelského úsudku vychází. Lze konstatovat, že česká adaptace pravidla podnikatelského úsudku se od svého vzoru (Aronson test) výrazně odlišuje. Je například hned dvojnásobně přísnější ve vztahu ke členům orgánů než je tomu ve státě Delaware, odkud bylo pravidlo podnikatelského úsudku do ČR importováno. I nadále totiž přetrvává obrácené důkazní břemeno (což zcela odporuje koncepci pravidla podnikatelského úsudku jako nástroje soudní zdrženlivosti) a jednak stávající znění zákona o obchodních korporacích neposkytuje členům orgánů záchrannou síť pro případy nedodržení pravidla podnikatelského úsudku podle § 55 odst. 1 ZOK. ●

**JUDr. Jan Lasák, LL.M., advokátní koncipient
KOCIÁN ŠOLC BALAŠTÍK
advokátní kancelář**

Poznámky

- [1] Ustanovení § 194 odst. 5 ObchZ stanoví: „členové představenstva jsou povinni vykonávat svou působnost s péčí řádného hospodáře a zachovávat mlčenlivost o důvěrných informacích a skutečnostech, jejichž prozrazení třetím osobám by mohlo společnosti způsobit škodu.“
- [2] Srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 18. 10. 2006, sp. zn. 5 Tdo 1224/2006, publikované pod č. T 964. v sešitu 33 Souboru rozhodnutí Nejvyššího soudu vydávaném v nakladatelství C. H. Beck, Praha 2007
- [3] Vycházím přitom ze znění návrhu občanského zákoníku, které je dostupné na stránkách www.justice.cz (poslední kontrola 31. 8. 2011).
- [4] Ustanovení § 55 odst. 2 ZOK zakládá možnost liberace, pokud člen orgánu plní pokyn nejvyššího orgánu obchodní korporace a před splněním pokynu ho na jeho nevhodnost upozorní.
- [5] Uvedenému vykladu by ostatně nasvědčovala též důvodová zpráva, která stanoví, že

„povinnost statutárních a jiných orgánů oprávněných jednat za společnost nebo družstvo s péčí řádného hospodáře je zachována (specifikována je pak občanským zákoníkem).“

- [6] K tomu ostatně důvodová zpráva k tomuto ustanovení stanoví, že „v návaznosti na zahraniční zkušenost se zavádí pravidlo podnikatelského úsudku (business judgement rule), které dává možnost jednajícímu orgánu, aby prokazoval, že v rámci rozhodování jednal lege artis a tedy nenese odpovědnost za případnou újmu (i kdyby ji v ekonomickém smyslu způsobil).“
- [7] Nejvyšší soud doslova uvedl, že: „neuplatnění pohledávek způsobem předvídaným v ustanovení § 402 a násl. obch. zák. nemuselo být samo o sobě porušením povinnosti jednat s náležitou péčí. Pro úvahu, zda byl jednatel povinen pohledávky vymáhat, je významné (mimo jiné) i posouzení případné úspěšnosti takového postupu (jenž odvisí např. od možnosti společnosti prokázat

vznik, výši i trvání uplatněné pohledávky) a reálnosti jejího (alespoň částečného) vymožení. V případě dlužníka, který zjevně není schopen své závazky splnit ani částečně, popř. v situaci, kdy společnost (aniž by takový stav způsobil sám jednatel) není s to prokázat svá tvrzení ohledně vzniku, výše a trvání pohledávky, aniž by takový stav způsobil sám jednatel, by naopak v rozporu s náležitou péčí (péčí řádného hospodáře) mohlo být – podle okolností případu – podání žaloby a vynaložení dalších nákladů na vedení soudního řízení. Jinými slovy to, zda jednatel bude pohledávky společnosti vymáhat, je věcí jeho úvahy v rámci obchodního vedení, jež musí být učiněna s ohledem na všechny okolnosti.“

- [8] Jedná se o soud prvního stupně, který se zabývá takřka výhradně právem obchodních společností, cenných papírů a kapitálového trhu.

SROVNÁNÍ VEŘEJNÝCH DRAŽEB a dražeb v rámci exekuce

V posledních letech mají věřitelé možnost domoci se uspokojení svých pohledávek přece jen efektivněji, ve srovnání se stavem, jaký po stránce vymahatelnosti panoval cca před deseti lety.

Jedním ze způsobů, jak může věřitel uspokojit svou pohledávku za dlužníkem, která mu byla pravomocně přiznána exekučním titulem, je nařízení prodeje nemovitostí dlužníka. Prodej nemovitostí se provádí buď jako dražba v rámci exekuce, dražba prováděná soudem, nebo jako veřejná dražba nedobrovolná.

Dražba v rámci exekuce nebo dražba soudním prodejem se provádí podle ustanovení občanského soudního řádu, kdežto veřejné dražby nedobrovolné jsou uskutečňovány podle ustanovení zákona o veřejných dražbách.

Dražba nedobrovolná podle zákona o veřejných dražbách je prováděna na návrh dražebního věřitele, tedy osoby, jejíž pohledávka je zajištěna zástavním právem k dražené nemovitosti a jejíž pohledávka je přiznána exekučním titulem, nejčastěji soudním rozhodnutím. Dražbu lze uskutečnit pouze na základě písemné smlouvy o provedení dražby. Dražebník následně vydá dražební vyhlášku.

Dražební věřitelé mohou u dražebníka do 15 dnů přede dnem zahájení dražby přihlásit své pohledávky. Každý zájemce o účast na dražbě musí složit dražební jistotu, která činí maximálně 30% nejnižšího podání, jehož výše je uvedena v dražební vyhlášce. Nejnižší podání pak vždy musí činit nejméně polovinu odhadu ceny předmětu dražby. Dražební jistota se vrací po skončení dražby, nevydraží-li účastník předmět dražby. Cenu dosaženou vydražením

musí vydražitel složit do 10 dnů od skončení dražby, popř. do 30 dnů, je-li cena dosažená vydražením vyšší než pět milionů korun, popř. v jiné lhůtě stanovené ve smlouvě. Uhradil-li vydražitel cenu ve stanovené lhůtě, přechází na něj vlastnické právo k okamžiku udělení příklepu. O tom se vydává vydražiteli písemně potvrzení.

Z výtěžku dražby se nejprve uspokojují náklady dražby, poté dražebník uspokojí dražebního věřitele ve lhůtě 10 dnů od uhrazení ceny a zbytek výtěžku poukáže vlastníkovi.

Dražba v rámci exekuce se uskutečňuje na návrh věřitele zasláný libovolně zvolenému exekutorskému úřadu. Exekutorský úřad poté postoupí tento návrh příslušnému soudu, který vydá usnesení o nařízení exekuce. Soudní exekutor následně ustanoví znalce, který zjistí obvyklou cenu nemovitosti včetně jejího příslušenství a jednotlivých práv a závad s nemovitostí spojených. Od takto určené ceny je poté odvozeno nejnižší podání. Vyvolávací cena dražby činí 2/3 ceny nemovitosti stanovené znaleckým posudkem. Vydražitel je oprávněn převzít nemovitost dnem následujícím po vydání usnesení o příklepu. Vydražitel je přitom povinen zaplatit nejvyšší podání učiněné při dražbě ve lhůtě, kterou mu k tomu určí soudní exekutor, přičemž tato lhůta nesmí být delší než dva měsíce. Po právní moci usnesení o příklepu a doplacení nejvyššího podání soudní exekutor vyrozumí příslušný katastrální úřad a požádá o zapsání změny vlastnického práva k nemovitosti, která byla předmětem dražby. Vydražitel se však stává vlastníkem vydražené nemovitosti až poté, co nabylo usnesení o příklepu právní moci a zároveň bylo zapláceno jím učiněné nejvyšší podání, a to zpětně ke dni vydání usnesení o příklepu, tj. ke dni dražebního jednání.

Dražba prováděná podle zákona o veřejných dražbách je méně nákladná ve srovnání s dražbou v rámci exekuce. Další výhodou je její rychlost, avšak toto platí pouze za předpokladu „hladkého průběhu“ dražby. Vlastnictví k předmětu dražby může být totiž napadeno

žalobou a soudní spor může trvat i několik let. Zpochybnit vlastnické právo k předmětu dražby totiž může žalobou kdokoli. Oproti tomu odvolání proti usnesení soudního exekutora o udělení příklepu může podat pouze omezený okruh osob stanovený zákonem.

Pokud se jedná o vyvolávací cenu, dle zákona o veřejných dražbách představuje 1/2 odhadní ceny, u dražby v rámci exekuce činí u nemovitosti 2/3 z ceny odhadní. K uhrazení ceny dosažené vydražením musí dojít do 10 dnů, ve smlouvě lze však stanovit i delší lhůtu. Při dražbě v rámci exekuce je lhůta k zaplacení stanovena v usnesení o příklepu, přičemž tato lhůta nesmí přesáhnout dva měsíce.

Dražby dle zákona o veřejných dražbách jsou zveřejňovány na tzv. centrální adrese (www.centralniadresa.cz). Pokud se jedná o dražby v rámci exekuce, dochází nově rovněž ke zveřejňování dražeb, a to na stránkách www.portaldrazeb.cz.

Práva osob oprávněných z věcných břemen váznoucích na předmětu dražby zůstávají dle zákona o veřejných dražbách přechodem vlastnictví v důsledku dražby nedotčena, zanikají pouze předkupní práva k nemovitosti. Při dražbě v rámci exekuce dnem právní moci rozvrhového usnesení zanikají zástavní práva k nemovitosti, věcná břemena a nájemní práva s výjimkou těch, o nichž bylo výslovně rozhodnuto, že nezanikají.

Závěrem lze říci, že průběh dražby v rámci exekuce může být o něco pomalejší, jednoznačně však tento postup poskytuje věřiteli vyšší právní jistotu. Každopádně volba konkrétního režimu náleží věřiteli, který by měl předem zvážit jednotlivé výhody a nevýhody. ●

Daniël Uličný, advokát
Jana Špačková, advokátní koncipient
Havel, Holásek & Partners s.r.o.
 advokátní kancelář

Brož
&
Sokol
Novák

Advokátní kancelář
Attorneys
Rechtsanwälte

Sokolská 60, 120 00 Praha 2,
Tel: 224 941 946, Fax: 224 941 940,
E-mail: advokati@akbsn.eu,

www.akbsn.eu

Pobočky:

- Praha: Ječná 39a, 120 00 Praha 2, tel.: 221 995 216-218, vyřizuje pohledávky DP hl.m. Prahy
- Přerov: nám. T.G.Masaryka 11, 750 02 Přerov, e-mail: akprerov@akbsn.eu
- Litoměřice: Mírové nám. 30, 412 01 Litoměřice, e-mail: aklitomerice@akbsn.eu
- SR: Špitálska 10. P.O.Box 22, 8514 99 Bratislava, Slovenská republika

Naše kancelář poskytuje právní služby ve všech oblastech práva, zejména v oblasti práva obchodního, občanského – procesního i hmotného, správního, rodinného, pracovního a trestního. Zabýváme se i rozhodčím řízením. S nárůstem klientely a rozšířením poskytovaných služeb jsme zřídili další pobočku v Praze a pobočky v Přerově, v Litoměřicích a ve Slovenské republice. Právní služby poskytujeme v jazyce českém, anglickém, francouzském, německém, polském, ruském a ukrajinském. Advokátní kancelář Brož & Sokol & Novák je členem mezinárodního sdružení International Jurists a může prostřednictvím tohoto sdružení zajistit poskytování právní služby po celém světě.

**Advokátní kancelář byla
vyhodnocena jako „Právnická firma
roku“
v oblasti trestního práva za rok 2010.**

Aktuální judikatura v otázce certifikátu autorizovaného inspektora

Byť je institut autorizovaného inspektora obsažen v platném právním řádu již několik let (do stavebního práva byl v části týkající se zkráceného stavebního řízení včleněn novým stavebním zákonem – zákon č. 183/2006 Sb., a je upraven v § 117 tohoto zákona), judikatura týkající se jeho činnosti, resp. výsledků jeho činnosti – tzv. certifikátů, je stále bohatší.

Prvním z významných rozhodnutí byl rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 8. 2010, č. j. 9 As 63/2010-111, jehož předmětem bylo posouzení právní povahy certifikátu a s tím související otázky, zda tento akt představuje rozhodnutí, proti němuž se lze bránit žalobou podle § 65 s. ř. s. Soud v daném případě konstatoval, že postup autorizovaného inspektora ve zkráceném stavebním řízení lze označit za veřejnoprávní a výsledkem jeho činnosti je, za podmínky oznámení certifikátu stavebnímu úřadu podle § 117 odst. 1 stavebního zákona, akt, který je způsobilý zasáhnout veřejná subjektivní práva a povinnosti. Jinými slovy, stavební certifikáty lze považovat za správní rozhodnutí, které lze přezkoumat u soudu.

Městský soud v Praze však počátkem letošního roku návrh na takový přezkum odmítl (usnesení ze dne 21. 2. 2011, č. j. 10 A 288/2010), a to s odůvodněním, že postup autorizovaného inspektora při vydávání certifikátu je správním řízením podle § 9 správního řádu a na certifikát je nutno hledět jako na rozhodnutí ve smyslu § 67 správního řádu. Pro přípustění přezkumu v rámci správního soudnictví bylo tedy dle názoru soudu nejdříve nutné vyčerpání veškerých opravných prostředků v rámci správního řízení. V daném případě by se mělo jednat o odvolání, k jehož projednání by mělo být příslušné Ministerstvo pro místní rozvoj jakožto dohledový orgán nad činností autorizovaných inspektorů. Proti tomuto závěru Městského soudu se však ohradil autor certifikátu a k Nejvyššímu správnímu soudu podal kasační stížnost. Nejvyšší správní soud stížnosti vyhověl, usnesení Městského soudu zrušil a vrátil soudu k dalšímu řízení.

Ve svém odůvodnění vycházel Nejvyšší správní soud ze svého dřívějšího rozhodnutí (rozsudek NSS ze dne 25. 5. 2011, č. j. 2 As 37/2011 – 81), kde mimo jiné již výslovně potvrdil, že certifikát autorizovaného inspektora spadá do definičního vymezení obsaženého v ustanovení § 65 odst. 1 s. ř. s., tedy pod legislativní zkratku „rozhodnutí“, neboť se nepochybně jedná o úkon, jímž se – samozřejmě po oznámení stavebnímu úřadu – zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti. Nemožnost podat proti certifikátu odvolání je dána implicitně povahou dané věci, a to vzhledem ke smyslu zkráceného stavebního řízení a chybějící jasné zákonné úpravě odvolání v tomto velmi atypickém případě. Smyslem zkráceného stavebního řízení je rychlost, nižší míra formálnosti a odlehčení činnosti stavebních úřadů. Platí-li, že právo k provedení stavební činnosti vzniká již oznámením stavebnímu úřadu, přičemž součástí tohoto oznámení musí být předmětný certifikát a stavební úřad všechny tyto obdržené dokumenty toliko „eviduje“, nemá logiku, aby v této zákonné koncepci do již pravomocného rozhodnutí mohl vstoupit odvolací orgán.

Druhý argument, týkající se chybějící zákonné úpravy odvolání na daný případ, spatřil soud v tom, že kompetence každého orgánu veřejné moci musí být stanovena jednoznačně a srozumitelně a nelze ji dovozovat pouze výkladem, byť třeba i velmi extenzivním. V tomto případě však zákonná úprava přezkum certifikátu autorizovaného inspektora v rámci odvolacího řízení implicitně nepředpokládá, a to s ohledem na specifickou jeho postavení (soukromá osoba, vykonávající veřejnou správu pouze ve velmi omezeném rozsahu, a to vlastním jménem),

jeho nezařaditelnost do hierarchicky koncipovaného systému veřejné správy, zvláštní charakter certifikátu (mající právní důsledky nezávisle na vůli autorizovaného inspektora) a zejména s ohledem na zmiňovaný smysl zkráceného stavebního řízení.

Nejvyšší správní soud tedy potvrdil, že certifikát vystavený autorizovaným inspektorem není přezkoumatelný v odvolacím řízení podle správního řádu. O nemožnosti odvolání svědčí i případná absurdnost, kdy by o odvolání proti zcela běžným aktům vydávaným velmi často řadou osob jmenovaných autorizovanými inspektory rozhodoval ministr pro místní rozvoj jakožto orgán, který výkonem funkce autorizovaného inspektora dotýcnou fyzickou osobu pověřil. Městský soud se proto dopustil nezákonnosti, když odmítl podanou žalobu jako nepřipustnou, právě z důvodu, že stěžovatel proti certifikátu nepodal odvolání.

Právní úprava nepředpokládá, že by autorizovaný inspektor rozhodoval spory tak, jako stavební úřad. Jeho činnost by měla být zejména tam, kde se nepředpokládají větší spory mezi dotčenými osobami o to, zda a jak stavbu postavit, a kde je zájem na obzvláště rychlém vyřízení úředních náležitostí, jimiž je podmíněno zahájení stavby. Postup autorizovaného inspektora tak není ve skutečnosti řízením v pravém slova smyslu, nýbrž ve své podstatě mediací hledající shodu mezi dotčenými osobami, uzavřel v rozhodnutí Nejvyšší správní soud.

Nutno dodat, že zapojení autorizovaného inspektora nelze vyloučit ani u problematických staveb, kde lze větší spory mezi dotčenými osobami předpokládat. Vyloučit ostatně nelze ani opomenuti dotčených osob a jimi případně uplatněných námitek proti provádění stavby v rámci zkráceného stavebního řízení. Poslední rozhodnutí Nejvyššího správního soudu týkající se nemožnosti odvolání v rámci správního řízení se však bude v budoucnu pravděpodobně vztahovat i na tyto případy. ●

Mgr. Ing. Jan Krofta,
Managing Partner
Abbot Legal, advokátní kancelář, s.r.o.

Co konkrétně přináší nový zákon o obchodních korporacích?

V poslední době se z mnoha úhlů pohledů diskutuje návrh zákona o obchodních korporacích a občanský zákoník. Mnohdy je tak ale ovšem činěno pouze v obecné rovině a až na čestné výjimky, kde se autoři snaží argumentovat, se dozvídáme jen tolik, že něco bude drahé, náročné, složité, nečekané nebo že návrhy mají moc slov. Z těchto příspěvků vlastně není zjevné co bude takové nebo onaké, protože návrhy samotné jsou rozsáhlé a nelze předpokládat, že se s nimi každý detailně seznámil. Pokusím se proto ukázat několik změn a normativních řešení, které zavádí návrh zákona o obchodních korporacích a které podle názorů zpracovatelů nejen zlepší právní úpravu, ale zejména přinesou zlepšení podnikatelského prostředí. Tyto změny reagují na to, co bylo v zahraničí vyzkoušeno a co se v našem prostředí leckdy používá tím, že se právní vztahy podřídí zahraničnímu právu.

Jednotná regulace smluvního práva, promlčení, náhrady škody ...

Základní zjednodušení a zpřehlednění je třeba hledat ve vzájemném vztahu občanského zákoníku a zákona o obchodních korporacích – celou regulaci smluv, vlastnického práva, promlčení, náhrady škody, platnosti právního jednání, likvidace právnické osoby či regulaci ochrany dobrého jména obsahuje napříště pouze zákoník občanský. Nebudou již diskutovány o tom, zda se jedná o ten nebo onen vztah a zda promlčení nebo náhrada škody podléhá výjimkám podle obchodního zákoníku. Podnikatelé podnikající prostřednictvím obchodních společností budou najisto vědět, jaká pravidla padají výlučně na obchodní společnosti, protože ta budou v zákoně o obchodních korporacích, a jaká na jejich obchodní vztahy s partnery, protože ty budou regulovány jednotně v zákoníku občanském. Zákony

tak snižují nejistotu a brání rizikům vzájemné arbitráže mezi dvěma podobnými režimy, jak to vidíme v dnešní praxi a judikatuře.

Společnost s ručením omezeným „na klíč“ – více podílů, různé druhy...

Samotný zákon o obchodních korporacích přináší řadu změn, jejichž výhody budou

znatelné. Zákon předně reaguje na to, že nepoužívanější společností v České republice je společnost s ručením omezeným a její regulaci proto zpružňuje. Zřetelné to je hned z celkové koncepce – nová regulace této společnosti ji vyvádí z jinak přísné evropské regulace akciové společnosti. Návrh zákona tak neznačí zákaz nebo přísnou regulaci finanční asistence, oceňování vkladů soudem jmenovaným znalcem či povinnost tvorby rezervního fondu. Obdobně se neklade povinnost mít vysoký základní kapitál, pokud se majetková

dostatečnost společnosti zajistí jinak (např. majetkem společnosti). Zákon navíc nebrání tomu, aby jedna osoba založila více společností s ručením omezeným, a to např. na konkrétní projekty a ty pak postupně prodávala, pokud se projekt vydaří. Ochrana věřitelů je i pro takovýto případ dána pravidly o záka- zu výplaty prostředků společnosti tak, že by tím byl přivolen úpadek, a současně pravidly o ručení statutárního orgánu za splnění dluhů společnosti věřitelům, pokud úpadku neza- bránil, ač mohl.

Společnost s ručením omezeným tedy může být postavena „na klíč“ konkrétním požadavkům i proto, že se také připouští možnost vytvoření různých druhů podílů – lze tedy po- stavení jednotlivých společníků ovlivnit podle jejich skutečného vlivu a skutečného přínosu do společnosti. Zakladatelé si tak mohou vytvořit společnost, pro jejíž rozjezd nebude po- třeba velký kapitál a jejíž vnitřní vlastnická struktura bude stupňována podle toho, co kte- rý společník společnosti přinese nebo bude přinášet. Nado mohou podíly být nahrazeny cen- ný papírem, což dá jednak komfort případným zahraničním investorům, a jednak to usnadní převody podílů.

Pravidla pro chování jednatele, ale i pro jeho ochranu

Lze předpokládat, že poté, co nějaká společ- nost vznikne, začnou se společníci zajímat o to, jak ji co nejlépe spravovat nebo jak za- bránit zneužití její správy. I zde zákon přináší konkrétní novinky a vychází přitom nejen ze zahraničního srovnání, ale také z českých reá- lií. Předně se zavádí bližší vymezení péče řád- ného hospodáře, tedy péče s kterou je např. jednatel povinen svou funkci vykonávat. Tuto péči zajistí ten, kdo jedná s nezbytnou loajalitou, potřebnými znalostmi a pečlivě. Zákon tak reaguje na judikaturu a jasně říká, že ne- stačí pouze pečlivý výkon funkce, ale také lo- ajalita vůči společnosti (a společníkům), tedy upřednostnění jejich zájmů před vlastními. Zákon dále dodává, že pokud někdo činí svá podnikatelská rozhodování v dobré víře v to, že tak činí informovaně a v zájmu společnosti, jedná pečlivě – každá má právo na čestný omyl, pokud vynaložil správnou péči pro jeho vyloučení. Z důvodu zvýšené ochrany společ- nosti a jejich společníků proti nesprávnému jednání managementu se ponechává v záko- ně pravidlo o obráceném důkazním břemeni, inspirované německou úpravou akciového

práva. To znamená, že v případě sporu je to právě člen orgánu, kdo dokazuje, že pečl řád- ného hospodáře splnil. Soud však může roz- hodnout, že důkazní břemeno nese někdo jiný, pokud by např. žaloba proti členovi orgánu byla zjevně šikanózní.

Samozřejmě zákon pamatuje také na tzv. krizový management, tedy na situace, kdy někdo přebírá funkci např. jednatele v době, kdy je společnost již ve špatné hospodářské kondici a činí tak proto, aby se jí pokusil za- chránit. V takovém případě se případná exis- tence např. hrozícího úpadku v době vzniku funkce zohlední a sleduje se jen kvalita péče, s kterou krizový management vykonává svou funkci.

Druhy akcií a operativnější správa akciové společnosti

Změn doznává také úprava akciové společ- nosti, byť zde je změna o poznání méně – a to zejména proto, že tato společnost je výrazněji regulována evropským právem. Významnou změnou je zavedení možnosti vydání vícera druhů akcií – obdobně s úpravou společnosti s ručením omezeným se zavádí možnost, aby společnost odlišila jednotlivé akcionáře a vy- tvořila širokou plejádu různých druhů akcií, pokud jasně a transparentně vymezí o jaký druh akcie se jedná. Je tak možné mít akcie bez hlasovacího práva, je možné mít akcie, jejichž výtěžnost váže jen na dílčí segment činnosti společnosti, nebo např. akcie, které nemají jmenovitou hodnotu a váží na celkový počet akcií (kusové akcie). Zákon opět pone- chává na samotné akciové společnosti, resp. jejich společnících, jaké vlastnické struktury a aranžmá si pro výkon vlastnického práva k podílům vytvoří.

Jinou změnou je možné zjednodušení celko- vé konstrukce správy akciové společnosti. Někdy může být obtížné vytvořit představen- stvo a dozorčí radu, a to zejména proto, že za- čínající podnikatelé nemají dostatek prostřed- ků a schopností pro zajištění velkého počtu důvěryhodných lidí. Dává se proto možnost, aby si takovýto podnikatel pro svou akciovou společnost zvolil monistický systém správy – tedy aby namísto představenstva a dozorčí rady měl správní radu, kdy statutárním orgá- nem je její předseda. Tento model již dnes vyu- žívaný běžně v Evropské společnosti (Societa Europaea), ba dokonce je považován za hlavní důvod její úspěšnosti v ČR, nezhoršuje nebo nepoškozuje správu společnosti, pouze zavádí levnější a rychlejší správu, která navíc může zajistit vyšší účast pro akcionáře důvěryhod- ných osob.

Koncern jako proměnná ekonomická jednotka

V návaznosti na jednotlivé společnosti, jejichž regulace nabízí vyšší variabilitu, se rovněž posouvá regulace koncernového práva – tedy situací, kdy více osob spolu kooperuje, jsou řízeny konkrétní osobou a sledují jednotnou koncernovou politiku. Takového seskupení zákon chápe jako ekonomickou jednotku – koncern – který nabízí svým členům vedle mož- ných nevýhod také různé výhody. Zákon proto oproti dnešnímu stavu nezakládá řídicí osobě povinnost přímé úhrady újmy, kterou způsobila svým vlivem některá z řízených osob v kon- cernu, ale zakládá povinnost širšího vyrovnání. Bude proto možné, aby případná újma, která vznikne konkrétní osobě v rámci kon- cernu, byla vyrovnána jinými výhodami, které z členství v koncernu plynou – např. snížení cen pro jiné členy koncernu bude vyrovnáno zvýšením hodnoty poškozené společnosti sa- motným faktem zařazení do koncernu a tak i např. možností využití značky, firmy, dobré pověsti koncernu. Koncern není zákonem chá- pán staticky, ale předpokládá se jeho amébní povaha, která kromě možných nevýhod přiná- ší také výhody.

Zákon je otevřená kniha

Návrhy nové regulace jsou psány otevřeně a v mnohem přináší náměty, nikoliv příka- zy. Zákon o obchodních korporacích vychází z předpokladu negativní motivace – snaží se jednotlivce motivovat k nedělaní toho, co je nechtěné a nežádoucí. Ve zbytku je to jen a jen věc podnikatelů jakým způsobem s novými možnostmi naloží a jakým způsobem zákonné jednotlivosti propojí. Zákon současně zachová- vá ochranu věřitelů a méně informované stra- ny tak, aby každý měl prostor se rozumně sta- rat o svá práva. Zákon není podáván jako psaný rozum, dávno nežijeme justiniánské nebo napoleónské dogma, zákon jen dává prostor životu – podnikatelům, advokátům, soudcům a mnohým dalším. ●

Doc. JUDr. Bohumil Havel Ph.D.

Of counsel

PRK Partners s.r.o. advokátní kancelář

Účinná lítost a trestní právo daňové

S řádným neodvedením daní může být, kromě hrozby sankcí uvedených v zákoně č. 280/2009 Sb., daňový řád (dále jen „DŘ“), za určitých okolností spojen ještě závažnější postih, a to trestněprávní. Trestní právo daňové je v České republice stále se rozvíjejícím podoborem trestního práva a s ohledem na zahraniční zkušenosti se dá předpokládat, že i v budoucnosti bude oborem stále důležitějším a významnějším. Na rozdíl například od Rakouska neexistuje v České republice speciální zákon o trestním právu daňovém, což znamená, že všechna relevantní ustanovení týkající se trestního práva daňového nalezneme přímo v zákoně č. 40/2009 Sb., trestním zákoníku (dále jen „TrZ“). V souvislosti s trestním právem daňovým je velmi důležitý i institut účinné lítosti, který pachateli umožňuje návrat do legality. V následujícím textu bude problematika účinné lítosti a trestního práva daňového blíže rozebrána.

Účinná lítost a její účel

Účinná lítost je jedním z důvodů zániku trestní odpovědnosti pachatele a její obecné ustanovení je upraveno v § 33 TrZ. Pro její využití musí být dle TrZ splněny následující podmínky: musí se jednat o jeden z taxativně vyjmenovaných trestných činů (v rámci trestního práva daňového se obecné ustanovení o účinné lítosti týká „Zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby“ a „Nesplnění oznamovací povinnosti v daňovém řízení“); trestný čin musí být dokonán a pachatel musí dobrovolně škodlivému následku trestného činu zamezit nebo jej napravit nebo učinit o trestném činu oznámení v době, kdy škodlivému následku trestného činu mohlo být ještě zabráněno (v souvislosti s trestním právem daňovým přichází při aplikaci účinné lítosti v úvahu především možnost zamezení, resp. nápravy škodlivého následku).

Smyslem úpravy účinné lítosti je, aby pachatel dostal možnost svým aktivním jednáním svůj nebezpečný, resp. škodlivý čin dobrovolně odčinit. Tím, že za stanovených podmínek uhradí zkrácenou daň nebo jinou povinnou platbu, mu bude garantována beztrestnost, resp. návrat do legality. Taková situace bude současně výhodná i pro stát, který tak obdrží finanční prostředky, které mu sice náleží, ale musel by je složitě dohledávat za pomoci svých berních úředníků a orgánů činných v trestním řízení. Trestnost činu zkrácení daně zanikne (při splnění všech vyžadovaných podmínek) okamžikem uhrazení zkrácené daně, poplatku, resp. povinné platby. Při aplikaci účinné lítosti se doposud vždy vycházelo z prvku dobrovolnosti a určité vlastní aktivity pachatele – v důsledku nálezu Ústavního soudu (viz níže) však došlo k určitému posunutí a změně chápání těchto prvků. Co se nutnosti aplikace účinné lítosti pouze samotným pachatelem týče, pak dosavadní judikatura připouští, že účinnou

lístost je možné aplikovat také v případě, že škodlivý následek trestného činu je napraven jinou osobou, tedy, že povinnou platbu uhradí jiná fyzická nebo právnická osoba – o účinnou lístost v takovém případě půjde ale jen tehdy, když pachatel sám svou aktivní činností přispěje k uhrazení povinné platby. V souvislosti s účinnou lístostí je třeba odkázat na poměrně obsáhlou a stále se vyvíjející judikaturu, která postupně stanovila hranici, kdy ještě o dobrovolné jednání jde, a kdy už nikoli. Dobrovolnost takového jednání přitom například nemusí být narušena odhalením podezřelé skutečnosti ze strany správce daně.

Zvláštní ustanovení o účinné lístosti v trestním právu daňovém

V souvislosti s účinnou lístostí, resp. zmiňovanou dobrovolností je třeba zmínit zvláštní formu účinné lístosti, která platí pro případy spáchání trestného činu „Neodvedení daně, pojistného na sociální zabezpečení a podobné povinné platby“ (dále jen „neodvedení daně“) a je upravena v § 242 TrZ. Podle tohoto ustanovení trestnost trestného činu neodvedení daně zaniká, jestliže pachatel svou povinnost dodatečně splnil dříve, než soud prvního stupně počal vyhlášovat rozsudek. Ve srovnání s obecným ustanovením o účinné lístosti dle § 33 TrZ je zájem státu na dodatečné úhradě neodvedené daně natolik zásadní, že v daném případě není nutná dobrovolnost takového jednání, tzn., že pachatel tak může činit pod hrozbou trestního stíhání, resp. bezprostřední hrozbou odsouzení, neboť má k úhradě svých povinností čas prakticky až do vynesení rozsudku trestního soudu prvního stupně.

V souvislosti s uvedenou problematikou dobrovolnosti je však velmi důležité zmínit nález Ústavního soudu, sp. zn. IV. ÚS 3093/2008 ze dne 28. 7. 2009, ve kterém se Ústavní soud zásadním způsobem vyslovil k institutu účinné lístosti, konkrétně rozdílnosti úpravy obecného ustanovení o účinné lístosti a zmiňovaného zvláštního ustanovení o účinné lístosti týkajícího se trestného činu neodvedení daně. Ústavní soud v daném nálezu mimo jiné konstatoval, že „Trestní zákon zná, mimo obecné ustanovení o účinné lístosti v § 66 (pozn. autora: nyní § 33 TrZ), rovněž speciální ustanovení o účinné lístosti uvedené v § 147a (pozn. autora: nyní § 242 TrZ), které se týká výhradně trestného činu neodvedení daně dle § 147 trestního zákona (pozn. autora: nyní § 241 TrZ). V § 147a trestního zákona je lhůta, v níž je možné projevit účinnou lístost, ukončena počátkem vyhlášení rozsudku soudu prvního stupně. V typově shodné trestné činnosti, definované v § 147 a 148 trestního zákona (pozn. autora: nyní § 240 TrZ), považuje Ústavní soud

pojmem „neodvedení“ za terminologicky významnější zásah do chráněného zájmu státu. Tomuto pojmu je přitom zvláštním ustanovením poskytnuta přesně definovaná lhůta pro uplatnění účinné lístosti. Naopak terminologicky užšímu pojmu „zkrácení“ je poskytnuta pouze obecná ochrana, v níž není lhůta zákonem stanovena. Ústavní soud proto považuje za nepřijatelné, aby lhůty k uplatnění účinné lístosti byly pro obdobnou trestnou činnost tak rozdílné. Zvláště pak v případě, kdy přísnější je interpretace obecného ustanovení § 66 trestního zákona než zákonné vymezení v § 147a trestního zákona.“

Vysloveným názorem, že pojem „neodvedení“ považuje za terminologicky významnější zásah do chráněného zájmu státu, než pojem „zkrácení“, se Ústavní soud podstatným způsobem odchýlil od dosavadní rozhodovací praxe obecných soudů i názoru odborné veřejnosti, kdy trestný čin zkrácení daně je obecně považován za lex specialis k trestnému činu podvodu a společenská nebezpečnost, resp. škodlivost tohoto trestného činu je velmi vysoká a ohrožuje samotnou existenci státu, neboť ten je na výběru daní přímo závislý. Naproti tomu trestný čin neodvedení daně byl až doposud považován za trestný čin méně nebezpečný, resp. škodlivý, kdy pachatel povinnost odvést sražené platby nezastírá, avšak z nějakého důvodu (většinou se jedná o špatnou ekonomickou situaci pachatele), tak neučiní. Jak již bylo řečeno, tímto nálezem Ústavního soudu dochází v oblasti trestního práva daňového k významnému posunutí mantinelů a změně vnímání institutu účinné lístosti, kdy značně rozšiřuje časový prostor pro dosažení zániku trestní odpovědnosti v případě trestného činu zkrácení daně. Bude proto velmi zajímavé sledovat, jak budou závěry v tomto nálezu vyslovené v praxi aplikovány, nicméně lze očekávat, že ze strany obecných soudů bude existovat určitá snaha o restriktivní výklad tohoto nálezu (viz např. rozsudek Nejvyššího soudu, sp. zn. 8 Tdo 1452/2009 z 28. 4. 2010).

Účinná lístost v koncepci DŘ

Dne 1. 1. 2011 vstoupil v účinnost DŘ, jehož cílem – mimo jiné – je motivovat daňové subjekty k vyšší daňové disciplíně. V této souvislosti proto došlo ke snaze provázat lhůty stanovené v DŘ na TrZ. Mimo to v minulých letech probíhala v odborných kruzích poměrně rozsáhlá debata týkající se možnosti zavedení tzv. daňové amnestie. Cílem takové daňové amnestie měla být motivace daňových subjektů k dobrovolnému přiznání svých event. zatajených příjmů. Ministerstvo financí se nakonec rozhodlo, že daňovou amnestii zavádět nebude, jelikož dle jeho názoru řešení přináší právě DŘ. Konkrétně pak ustanovení § 148 DŘ, který v odstavci 6, resp. 7 stanoví:

- „V důsledku jednání, které bylo předmětem pravomocného rozhodnutí soudu o spáchání daňového trestného činu, lze daň stanovit do konce druhého roku následujícího po roce, v němž nabylo rozhodnutí soudu právní moci, bez ohledu na to, zda již uplynula lhůta pro stanovení daně.“
- Pokud daňový subjekt podá řádné daňové tvrzení nebo dodatečné daňové tvrzení a současně tvrzenou daň včetně jejího příslušenství uhradí, je-li toho třeba pro zánik trestnosti daňového trestného činu z důvodu účinné lístosti, lze daň stanovit bez ohledu na to, zda již uplynula lhůta pro stanovení daně.“

Tato úprava v DŘ řeší – na rozdíl od předešlé úpravy v zákoně č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků – problematiku rozdílnosti promlčecích, resp. prekluzivních lhůt, kdy správce daně je nově oprávněn (v případě aplikace účinné lístosti ze strany daňového subjektu) daň stanovit, a to bez ohledu na skutečnost, zda samotná lhůta pro stanovení daně dle DŘ již uplynula, či nikoliv.

Závěr

Oblast trestního práva daňového a s ním spojená problematika účinné lístosti jsou v České republice – na rozdíl od zahraničí – občas nezasloužené na okraji zájmu odborné veřejnosti. Je to možná dáno mimo jiné tím, že pro právníky, resp. advokáty, se jedná o téma příliš ekonomické a naopak pro ekonomy, resp. daňové poradce, zase o téma příliš právní. Přitom právě trestní právo daňové patří – jak již bylo řečeno – u našich sousedů v Rakousku nebo Německu k oborům, které jsou ve středu zájmu nejenom odborné veřejnosti. Lze proto předpokládat, že tomu tak v dohledné době bude i v České republice. ●

JUDr. Ondřej Trubač, Ph.D., LL.M.,
senior advokát
Havel, Holásek & Partners s.r.o.
advokátní kancelář

HAVEL HOLÁSEK
advokátní kancelář PARTNERS

Co přinesl nový insolvenční zákon mimosoudním restrukturalizacím českých společností

WHITE & CASE

Téměř tři roky už platí v Česku zákon o úpadku a způsobech jeho řešení, tzv. insolvenční zákon. Máme tedy za sebou řadu čerstvých zkušeností s řešením finančních problémů českých podnikatelů. Jaké byly? A kam nás pro budoucnost nasměrují?

Poslední finanční krize se naplno projevila v září roku 2008 krachem investiční banky Lehman Brothers. V České republice byly prvním velkým insolvenčním případem podniky ze skupiny Bohemia Crystalex Trading, která vstoupila do insolvenčního řízení shodou okolností těsně po pádu americké investiční banky. Od té doby zaměřují restrukturalizace firem české právní kanceláře celkem v zásadní míře.

Finanční krize – co na to podnikatel?

Z mé dosavadní zkušenosti mohu vysledovat jeden pozitivní fakt: zvyšuje se počet úspěšných finančních restrukturalizací, kdy je nalezeno řešení finančních potíží at už mimosoudní cestou nebo formou soudní reorganizace. Finanční obtíže i insolvence podnikatele jako jejich nejtěžší stádium proto nemusí automatic-

ky v Česku znamenat zánik podniku, propuštění všech zaměstnanců a rozprodej zbývajících majetku insolvenčním správcem. České podniky si postupně osvojují některé postupy, které sice znamenají razantní zásah do jejich zavedeného fungování, ale výrazně zvyšují šanci na jejich přežití.

Podnikatelé ale často nezvratně poškodí své firmy tím, že finanční problémy začnou řešit příliš pozdě a řeší je způsobem, který je neadekvátní závažnosti problémů. Často také hledají radu u svých tradičních poradců, kteří jsou podobně jako oni v této situaci poprvé a nedovedou problémy řešit. Při finančních potížích je

třeba vyhledat právníka, který má zkušenosti v dané oblasti a nebude procházet tímto složitým procesem poprvé.

Častou chybou podnikatelů také bývá, že předloží bance plán typu „potřebuji jen odložit splátky a navýšit úvěr a z problémů se dostanu sám.“ Dotčení podnikatelé jsou pak nemile překvapeni zamítnutím žádosti a chybí jim alternativní varianta řešení finančních problémů. Je dobré si uvědomit, že pokud namísto toho přijdou s důvěryhodným plánem na finanční restrukturalizaci podloženým finanční a právní analýzou proveditelnosti, mají výrazně vyšší šance uspět. V minulém roce jsem se setkal s případem, kdy regionální skupina průmyslových podniků ve finančních potížích přišla s tak detailně a kvalitně zpracovaným finančním a právním plánem mimosoudní restrukturalizace, že financující banky pouze ověřily základní předpoklady, korigovaly některé obchodní a právní detaily plánu a nakonec jej v zásadě akceptovaly v předložené podobě.

Pro mimosoudní restrukturalizaci je nezbytné získat souhlas všech zúčastněných stran a dohoda nemůže být nikomu vnucena. Podnikate-

lé bývají frustrováni nutností projednat detaily plánu se všemi věřiteli, nutností se vypořádat s jejich připomínkami a extrémní časovou náročností tohoto procesu. V tom mohou pozitivní roli sehrát zkušení restrukturalizační poradci, kteří mohou plnit neutrální roli směřující nalezení společně akceptovatelného řešení.

Restrukturalizace „po česku“

V devadesátých letech u nás vznikla nechvalně známá tradice "restrukturalizace po česku," kdy byl podnik v potížích ještě před konkursem zbaven nejcennějších aktiv a následně téměř bez majetku prošel mnohaletým konkursním řízením. Věřitelé pak po několika letech dostali zpět zcela zanedbatelný výtěžek v řádu jednotek procent a při případném prošetřování kauzy se zjistilo, že situace údajně neměla žádného vlnika.

Nelze říci, že by v současnosti pokusy o tyto postupy zcela vymizely, ale alespoň jsou díky uveřejňování údajů z insolvenčního řízení na Internetu pod větší kontrolou. Šance na jejich úspěšnost se tak, věřím, významně zmenšují. Pozitivní roli v nápravě situace sehrál také právě nový insolvenční zákon, který posílil práva věřitelů v soudním procesu. Přes některé snahy o omezení práv věřitelů pomocí některých pochybných právních triků lze po třech letech fungování nového zákona konstatovat, že byl jednoznačně pozitivním krokem, který ve vztahu k načasování ekonomické krize přišel „za minutu dvanáct.“

S novou legislativou nové možnosti

Po zásadní modernizaci českého insolvenčního práva připadají v České republice do úvahy i postupy v naší části světa doposud nepřilíš obvyklé, jako je například již zmíněná soudní reorganizace. Právo tak již ve většině případů není hlavní překážkou k úspěšně provedené finanční restrukturalizaci. Česká republika se novým insolvenčním zákonem zařadila mezi země, které umožňují ve větší míře uplatnit i nelikvidační způsoby řešení finančních problémů. Bude záležet na našich podnicích, zda a jak tyto nové možnosti v praxi využijí při řešení svých finančních problémů.

Oříškem v případě finanční restrukturalizace mohou být holdingy. Složitě je nastavení vztahů mezi společnostmi ze skupiny tak, aby nedošlo k poškození těchto společností nebo jejich věřitelů. Bývá například běžné, že si společnosti ve skupině v dobrých dobách vzájemně půjčují peníze v rámci vnitroskupinových úvěrů. Pokud je ale jedna společnost ze skupiny ve finančních potížích, může nový úvěr takové společnosti od jiné společnosti ze

skupiny znamenat porušení povinností statutárních orgánů s právními důsledky pro osoby pod takovým úvěrem podepsanými. Ve své praxi jsem se setkal s tím, že česká společnost musela odmítnout financovat svoji zahraniční sesterskou společnost, aby nedošlo k jejímu poškození. Vyhlášení insolvence zahraniční společností o několik týdnů později potvrdilo správnost rozhodnutí jednatelů české společnosti, která by jinak přišla o několik desítek milionů. Pokud si podniky tato specifika uvědomí, lze úspěšně provést i finanční restrukturalizaci skupiny v situaci, kdy některé společnosti prochází soudním insolvenčním procesem a jiné jsou restrukturalizovány mimosoudní cestou.

Globalizace přinesla množství případů, kdy jsou restrukturalizované skupiny podniků podnikající ve více státech. Taková situace vždy vyžaduje zapojení odborníka na mezinárodní restrukturalizace, protože právní režimy jednotlivých států se i v rámci Evropské unie významně liší. Jednání, které v jednom státě může být v souladu se zákonem, může pak v jiném státě znamenat hrubé porušení zákona a vystavit osobní odpovědnosti členy vedení dané společnosti. To si šéfové holdingů musejí uvědomit.

Kam směřovat?

Právníci rádi citují seznamy zákonů, které by se měly změnit, aby pak svět byl konečně lepší a pravidla byla jasnější. V oblasti restrukturalizací a insolvenční je však český zákonný rámec podle mého názoru kvalitní a osobně bych preferoval spíše drobnější technické úpravy, které by odstranily některé výkladové nejasnosti vyplývající z dosavadní tříleté praxe v uplatňování nového insolvenčního zákona. Větší část práce ale čeká profesionály, kteří se s oblastí finančních restrukturalizací a insolvenční dostávají do styku a právo uplatňují v praxi. Pro budoucnost bude zejména důležitá stabilizace soudní praxe a výkladu zákonů tak, aby rozhodování soudů zejména v případech velkých insolvencí bylo předvídatelné a lhůty, ve kterých tyto soudy rozhodují, odpovídaly naléhavosti situace. Zde je potřeba si uvědomit, že tento proces kultivace právní praxe bude trvat delší dobu vzhledem k tomu, že první velké případy podle nového insolvenčního zákona jsou teprve necelé tři roky staré a většina složitých otázek se v těchto dnech řeší poprvé. Začít s tímto procesem se však musí právě teď, protože právě probíhající soudní kauzy a aplikace zákona v probíhajících případech budou rozhodující pro celkový úspěch projektu modernizace českého insolvenčního práva. ●

David Pich,
partner
White & Case advokátní kancelář

Očekávané změny v režimu odpovědnosti managementu kapitálových společností v návrhu zákona o obchodních korporacích

Mnoho let připravovaný návrh rekonstrukce soukromého práva je Poslaneckou sněmovnou i přes odpor opozičních poslanců již projednáván ve druhém čtení. Ačkoli by nový občanský zákoník spolu s dalšími doprovodnými předpisy neměl nabýt účinnosti dříve než v roce 2013, dopady změn má smysl sledovat a připravovat se na ně již nyní. Lze je očekávat ve všech oblastech soukromého práva, včetně práva obchodního: Novinky by se měly objevit také v úpravě odpovědnosti managementu obchodních společností, jež byla doposavad upravena v obchodním zákoníku.

Nová úprava v této oblasti se nijak nevzdaluje od stávajícího stěžejního konceptu požadavku péče řádného hospodáře pro výkon funkcí v právnických osobách, pouze se přímo v návrhu zákona uvádí, že statutární orgán by měl svou funkci vykonávat „s nezbytnou loajalitou i s potřebnými znalostmi a pečlivostí.“ K tomu ostatně právní praxe za více než deset let dospěla sama.

Požadavek na jednání s péčí řádného hospodáře by měl zůstat objektivní, vždy by se tedy přihlíželo k péči, kterou by v obdobné situaci vynaložila jiná rozumně pečlivá osoba. Autoři návrhu zákona o obchodních korporacích otevřeně čerpají ze zahraničního konceptu podnikatelského úsudku (business judgment rule), který po managementu v rámci požadavku péče řádného hospodáře nevyžaduje, aby nesl odpovědnost za veškeré nepříznivé hospodářské výsledky společnosti, ke kterým došlo v důsledku jeho rozhodnutí. Naopak podnikatelské riziko ponechává na podnikateli, tedy společnosti, a stanoví, že o porušení povinnosti péče řádného hospodáře jejich ředitelů nejde, pokud člen orgánu při podnikatelském rozhodování mohl v dobré víře rozumně předpokládat, že jedná informovaně a v obhajitelném zájmu

společnosti. Vedle toho by navrhovaný zákon od členů orgánů očekával, že zjistí-li, že nejsou této péče řádného hospodáře schopni, vyvodí z toho pro sebe patřičné důsledky. V platnosti by tak měl zůstat princip, že statutární orgán nemusí být odborníkem na tu kterou pro společnost potřebnou oblast, avšak je povinen zodpovědně (objektivní kritérium) zajistit v těchto oblastech odbornou podporu. Vykonyvání funkce s vědomím nedostatečných znalostí (opět dle objektivních měřítek) by také mělo nově výslovně zakládat vyvratitelnou domněnku porušení povinnosti péče řádného hospodáře z nedbalosti.

V nové úpravě by sice důkazní břemeno ohledně skutečnosti porušení či neporušení povin-

nosti péče řádného hospodáře mělo nadále zůstat na konkrétním členovi orgánu, kterému je porušení přičítáno, nicméně soud by mohl v odůvodněných případech rozhodnout, že nesení důkazního břemene není možné po členovi orgánu spravedlivě požadovat. Dalším zmírněním pro manažery by mělo být pravidlo, že člen orgánu by již nově neměl odpovídat společnosti za škodu z důvodu plnění pokynu k protiprávnímu jednání jejího nejvyššího orgánu v případě, že jej upozornil, že v důsledku jeho pokynu by mohla vzniknout společnosti škoda.

Návrh zákona opouští současné relativně široké opatření proti konfliktu zájmů, kdy je třeba získávat předchozí souhlas valné hromady pro uzavření různých smluv mezi společností a členy jejich orgánů nebo se musí pořizovat znalecký posudek pro ocenění majetku převáděného mezi společností a osobami, které ji ovládají. Na místo toho by byl nově člen orgánu povinen podrobně informovat společnost v případě, že by mohlo při výkonu funkce dojít ke střetu zájmu společnosti se zájmy jeho nebo jiných osob, jež jsou s ním v určitém vztahu (osoby blízké, ovlivněné, ovládané), a to aniž by se tím vyvázal z povinnosti loajality vůči společnosti. Kromě toho, že příslušný orgán společnosti by například mohl zakázat uzavření takové smlouvy, porušením této notifikační povinnosti by pak člen orgánu nesl vůči společnosti odpovědnost za případnou újmu. Je otázkou, nakolik se tento liberálnější přístup, jež nachází své uplatnění za našimi hranicemi, podaří úspěšně aplikovat v českém prostředí, kde propojenost vlastníků a členů orgánů je vyšší než jinde, a zda nebude znamenat spíše oslabení pozice věřitelů společnosti.

Ze současné právní úpravy by mělo být převzato, že odpovědnost člena orgánu vzniká primárně vůči společnosti a není možné se z ní předem smluvně vyvázat. Návrh zákona o obchodních korporacích však předpokládá možnost následné smluvní vypořádání vzniklé újmy, jež musí společnost schválit dvouřetětinovou většinou v nejvyšším orgánu společnosti. Vypořádání může nabýt různých forem: od úplného uhrazení, po poskytnutí bonusů nebo započtení na jiné pohledávky. Protože obsah smlouvy bude záviset pouze na vůli společnosti a člena orgánu, lze si představit rovněž úplné zproštění odpovědnosti za škodu.

Vedle samotné odpovědnosti vůči společnosti by mohla členům orgánů vzniknout povinnost také vůči třetím osobám, a to ve specifických případech, obdobně jako je tomu v dnešní úpravě, avšak nově ve dvojitým režimu: jednak by mohl soud na návrh likvidátora nebo věřitele zrušené společnosti

rozhodnout, že člen orgánu ručí za závazky společnosti, pokud je v úpadku, a jestliže člen orgánu neucinil pro jeho odvrácení „vše potřebné a rozumné předpokládatelné.“ Vedle těchto členů orgánů by tzv. vlivná osoba ručila přímo ze zákona za splnění závazků společnosti vůči věřitelům, které pocházejí z újmy, jež tato osoba způsobila pomocí svého vlivu ve společnosti proti jejím zájmům, a které společnost jakožto ovlivněná osoba není schopna splnit. Touto vlivnou osobou může být jak člen některého orgánu, tak například společník nebo mateřská společnost. Rozhodujícím kritériem by mělo být, že tato osoba ovlivnila chování obchodní korporace „významným způsobem“.

V neposlední řadě má také dojít k posunu v oblasti sankcí za porušení povinnosti péče řádného hospodáře, kdy by neměl překážky výkonu funkce stanovovat zákon, ale měl by o nich rozhodovat soud. Dle nové koncepce by mohl i bez návrhu rozhodnout o „vyloučení“ člena statutárního z výkonu funkce orgánu v případě, že tato osoba buď přivedla společnost k úpadku, přispěla ke snížení majetkové podstaty a poškození věřitelů, anebo opakovaně a závažně porušovala povinnost péče řádného hospodáře. Doplňkově by pak bylo možné rozhodnout v tomto smyslu také o těch osobách, které mají ručit za závazky společnosti, ale této své povinnosti nemohou dostát. Zákaz výkonu by měl trvat jednotně tři roky a v případě jeho nerespektování by mohl být prodloužen o dalších deset let.

Navrhovaná úprava odpovědnosti managementu kapitálových společností, ať už členů volených orgánů, nebo ostatních osob, které jsou schopny ovlivňovat chod společnosti, by měla doznat zamýšlenou rekodifikaci některých zásadních dílčích posunů, které jdou svým charakterem ruku v ruce s proklamovanou liberalizací soukromého práva. Návrhům je však těž vycítáno přebírání zahraničních modelů, které by se nemusely v našem podnikatelském prostředí uchytit žádoucím způsobem. Lze tak s jistotou počítat, že míru bezproblémového naplnění pozitivních očekávání od rekodifikace ukáže až samotná praxe, k jejíž precizaci nejvíce přispějí tradičně vyšší soudy, ovšem spíše až v dlouhodobém horizontu. ●

Ivan Barabáš, advokát
Lumír Swiech, advokátní koncipient
Havel, Holásek & Partners s.r.o.
advokátní kancelář

HAVEL HOLÁSEK
advokátní kancelář PARTNERS

Proměna českého trhu se státními dluhopisy

Český trh se státními dluhopisy je v pohybu. Změny sahající od úpravy stávajících pravidel obchodování se státními dluhopisy přes redefinici vztahu mezi emitentem státních dluhopisů a upisovateli těchto dluhopisů až k zavádění nových, technicky vyspělých elektronických obchodních systémů jsou v posledních měsících a v bezprostředně následujících měsících na pořadu dne.

Deficitní financování státního rozpočtu České republiky s sebou nevyhnutelně nese nutnost získávat chybějící finanční prostředky od investorů, kterým je vhodné podat dostatečně zajímavou nabídku, aby do státních dluhopisů byli ochotni investovat a po-

skytli tak požadovaný kapitál. Česká republika samozřejmě není jedinou zemí, která svůj státní dluh financuje prostřednictvím emisí státních dluhopisů. O to obtížnější je tudíž motivovat investory k investicím právě do státních dluhopisů České republiky. Ponecháme-li stranou zřejmé výhody investice do státních dluhopisů, spočívající ve velmi malém riziku,

pevném (byť nízkém) úrokovém výnosu a nízké nominální hodnotě, lze konstatovat, že Česká republika se v současné době stává atraktivní investiční příležitostí díky své stabilní měně a hospodářské situaci. Důkazem může být zaznamenaný zájem zahraničních investorů o zařazení mezi primární dealery státních dluhopisů – naposledy společnosti Goldman

Sachs International (od září 2011) a JPMorgan Securities Ltd. (od srpna 2011), dříve (od roku 2005, kdy byla umožněna účast v aukcích i ne-rezidentům) Barclays Bank plc, The Royal Bank of Scotland N.V., Deutsche Bank AG nebo HSBC Bank plc. Nově (v praxi, s ohledem na poslední vývoj, od listopadu 2011) se pak po bok institucionálních investorů do státních dluhopisů mohou zařadit i drobní investoři z řad domácností a neziskových institucí, pro něž může být investice do státních dluhopisů České republiky spíše otázkou národní hrdosti než vysněnou investiční příležitostí.

Ministerstvo financí ČR deklarovalo svou představu změn v koncepci trhu se státními dluhopisy v prosinci 2010 v dokumentu nazvaném Strategie financování a řízení státního dluhu České republiky pro rok 2011. V předmětném kontextu se tam zmiňuje především nastavení nové efektivnější obchodní struktury mezi Ministerstvem a primárními dealery českých státních dluhopisů a dále zahájení provozu panevropské elektronické platformy MTS pro obchodování na domácím sekundárním dluhopisovém trhu. Společným cílem těchto změn má být atraktivnější českých státních dluhopisů zvýšením transparentnosti trhu na straně jedné a zavedením smluvního charakteru vztahu mezi emitentem, tj. Českou republikou jednajícím prostřednictvím Ministerstva financí ČR a primárními upisovateli, resp. prvnabyvateli emitovaných státních dluhopisů na straně druhé.

Právní rámec

Obecně jsou státní dluhopisy upraveny v § 25 a násl. zákona č. 190/2004 Sb., o dluhopisech, v platném znění. Vydává je Česká republika prostřednictvím Ministerstva financí ČR na základě zvláštního zákona o státním dluhopisovém programu nebo zákona, který pověřuje Ministerstvo financí ČR vydat státní dluhopisy nebo mu vydání státních dluhopisů umožňuje. Zvláštní zákon pak stanoví účel, maximální rozsah a maximální dobu splatnosti závazků vyplývajících ze státního dluhopisového programu, resp. vydávaných státních dluhopisů (emisní podmínky). Samotný prodej státních dluhopisů v tuzemsku se realizuje prostřednictvím České národní banky (s výjimkou dluhopisů určených k nabytí výhradně fyzickým osobám) a v zahraničí prostřednictvím obchodníka s cennými papíry, oprávněného k této činnosti v daném státu (tradičně jím je jeden z primárních upisovatelů státních dluhopisů). Pro úplnost zákon o dluhopisech rozlišuje mezi státními dluhopisy s krátkodobou splatností (do 1 roku), tzv. státní pokladniční poukázky, a dluhopisy s delší splatností (středně až dlouhodobou). Následující text se bude zabývat dluhopisy s delší splatností. Zatímco zákona o dlu-

hopisech by se, s ohledem na jeho obecnou povahu, avizované změny neměly dotknout, navazující předpisy, představované úředními sděleními České národní banky, čeká zřejmě přepracování tak, aby vyhovovaly nové koncepci.

Primární dealer

Primární dealer, v oficiální terminologii „přímý účastník“, je subjektem obchodujícím se státními dluhopisy na primárním a sekundárním trhu státních dluhopisů v České republice. Přesněji je primární dealer subjektem, který na primárním trhu státní dluhopisy upisuje, resp. jako prvnabyvatel nakupuje přímo od emitenta (České republiky) a na sekundárním trhu státní dluhopisy prodává, nakupuje, popř. zpětně odkupuje. Skupinu primárních dealerů tvoří banky a obchodníci s cennými papíry, kteří k datu podání žádosti splní stanovené předpoklady, jako primární dealeri jsou schopni plnit stanovené povinnosti a do skupiny primárních dealerů jsou Ministerstvem financí ČR po dohodě s Českou národní bankou přijati (neboť na zařazení do skupiny primárních dealerů není právní nárok).

Primární dealeri mají exkluzivní přístup do konkurenčních i nekonkurenčních kol aukcí na primárním trhu, jakož i do reverzních aukcí při odkupech a výměnách státních dluhopisů, k repo operacím, zápůjčním facilitám a jiným operacím se státními dluhopisy, které na sekundárním trhu provádí Ministerstvo financí, a výhradně z jejich řad jsou vybíráni vedoucí manažeři veřejných zahraničních emisí státních dluhopisů České republiky. Jedná se o privilegované postavení mezi investory a úzké finanční partnerství se státem, které by se mělo v rámci uvažovaných změn stát bezprostřednějším, založeným na smluvním základě a nikoliv jen být výsledkem formálního schvalovacího procesu dle dosavadní praxe.

Předpoklady pro zařazení do skupiny primárních dealerů a povinnosti primárních dealerů v současné době stanoví úřední sdělení České národní banky ze dne 29. 4. 2009. Mezi předpoklady se řadí statut banky nebo obchodníka s cennými papíry (od roku 2005 jsou akceptovány zahraniční banky a obchodníci s cennými papíry, působící v rámci své tuzemské pobočky nebo přeshraničním stykem za využití jednotné licence), účastenství ve vypořádacím systému Centrálního depozitáře cenných papírů (dříve Univyc), popř. Burzy cenných papírů Praha, napojení na zúčtovací centrum České národní banky, účastenství na elektronickém systému Bloomberg, otevření majetkového účtu cenných papírů v centrální evidenci cenných papírů, vedené Centrálním depozitářem

cenných papírů a prokázání obchodních aktivit ve stanovených objemech na primárním a sekundárním trhu státních dluhopisů v období tří měsíců předcházejících datu podání žádosti o zařazení do skupiny primárních dealerů (na primárním trhu však pouze prostřednictvím stávajících primárních dealerů). Povinnosti primárních dealerů zahrnují především nákupy státních dluhopisů ve stanovených objemech na primárním trhu, market making na trhu sekundárním (činnost tvůrce trhu), což spočívá v kótování cen vybraných státních dluhopisů ve stanoveném časovém pásmu a dnech, poskytování vlastních cen do fixingu vybraných státních dluhopisů (stanovení průměrné referenční ceny dluhopisů), provádění Burzou cenných papírů Praha a dosažení stanoveného minimálního podílu na celkovém ročním obratu všech primárních dealerů na sekundárním trhu.

Zahraníční uchazeči o zařazení do skupiny primárních dealerů mohou od okamžiku (řadu let oddalovaného) zahájení činnosti Centrálního depozitáře cenných papírů (červenec 2010) volit mezi tvorbou vlastní tuzemské infrastruktury pro obchodování se státními dluhopisy a využitím již existující infrastruktury jiného (v zásadě bankovního) subjektu. Řeč je o ryze technickém zázemí umožňujícím obchodovat se státními dluhopisy, které je jedním z výše popsaných předpokladů pro zařazení do skupiny primárních dealerů. S výjimkou účastenství na elektronickém systému Bloomberg lze ostatní předpoklady splnit prostřednictvím třetí osoby, která požadovanou technickou vybaveností disponuje. Namísto otevření vlastního majetkového účtu cenných papírů v centrální evidenci cenných papírů, kde jsou evidovány nabytí a dispozice se státními dluhopisy, lze za podmínek daných, mimo jiné, zákonem o podnikání na kapitálovém trhu (č. 256/2004 Sb.) využít služeb tuzemského custodiana (tedy osoby, s níž primární dealer uzavře smlouvu o správě či obhospodařování cenných papírů), jenž zajistí vedení odpovídající evidence nabytí a dispozic se státními dluhopisy na účtu vlastníka v evidenci navazující na centrální evidenci cenných papírů a paralelně na sběrném účtu zákazníkům vedeném na jméno custodiana v centrální evidenci cenných papírů. Obdobně může být k vypořádání obchodů se státními dluhopisy využít tuzemský custodian, který je účastníkem vypořádacího systému Centrálního depozitáře cenných papírů a který je, v optimálním případě, i zúčtovací bankou oprávněnou zúčtovat transakce klientů prostřednictvím clearingového centra České národní banky; není-li, je situace samozřejmě řešitelná zařazením další subdodatelské úrovně, kde bude figurovat patiční zúčtovací banka, nicméně takový případ by byl spíše ojedinělý.

V rámci Ministerstvem financí ČR předložené strategie se očekává, že vztah mezi Českou republikou jako emitentem státních dluhopisů a primárními dealery bude napříště postaven na smluvní bázi. Stávající kategorie předpokladů a povinností primárních dealerů budou do smlouvy o primárním dealingu převzaty a případně rozšířeny či zpřísněny, např. ve vztahu k minimálním limitům pro upisování státních dluhopisů na primárním trhu nebo minimálním limitům pro obrat na obchodech se státními dluhopisy na trhu sekundárním (jak ve vztahu k předpokladům, tak i povinnostem). Vítanou novinkou by mohlo být zřízení výboru sestávajícího z primárních dealerů, Ministerstva financí ČR a České národní banky, kde by docházelo k výměně aktuálních informací, řešení problémů a koordinaci postupu při organizaci obchodování na sekundárním trhu. Klíčová rozhodnutí by tak byla součástí širší dohody subjektů přímo zúčastněných na obchodování se státními dluhopisy.

Primární trh

Na primárním trhu se Českou republikou emitované státní dluhopisy dostávají poprvé na trh. Jejich prodej realizuje Česká národní banka formou americké aukce (za použití kritéria maximální prodejní ceny a kritéria minimálního požadovaného výnosu), organizované pro přímé účastníky těchto aukcí dle emisního kalendáře státních dluhopisů, který vždy na kalendářní čtvrtletí dopředu vydává Ministerstvo financí ČR. Na primárním trhu mohou jako upisovatelé státních dluhopisů vystupovat pouze subjekty ze skupiny primárních dealerů. Primární dealeri se účastní konkurenčních a nekonkurenčních částí aukcí, přičemž mezi jejich povinnosti patří jak pravidelná účast v aukcích a upisování stanovených objemů emitovaných státních dluhopisů, tak i omezení v objemu upisování v rámci jedné aukce (zpravidla max. 50%) a zahrnutí pokynů k nákupu třetích osob (klientů) do výše vlastního volného upisovacího limitu. Pro nekonkurenční část aukce je obvykle vyhrazena menší část emise, ke které mají přístup především nejlépe hodnocení primární dealeri zvýhodnění k upsání zvoleného množství státních dluhopisů za cenu odpovídající průměru dosaženému v konkurenční části aukce.

Sekundární trh

Sekundární trh státních dluhopisů slouží k obchodování se státními dluhopisy, které se dostaly na trh upsáním primární emise primárními dealery. V České republice se sekundární trh předpokládaným způsobem nerozvinul,

což obecně mělo negativní dopad na likviditu státních dluhopisů. K obchodování státních dluhopisů mezi investory docházelo v zásadě pouze na tzv. OTC trzích (mimoburzovních a neregulovaných trzích, kde účastníci obchodů v podstatě vyjednávají podmínky smlouvy o prodeji/nákupu státních dluhopisů přímo mezi sebou a nejsou podřízeni žádným jednotným pravidlům daného trhu). Takový OTC trh mezi sebou vytvořily např. tuzemské banky obchodující se státními dluhopisy, které si na denní bázi sdělovaly ceny (nákup/prodej) konkrétních státních dluhopisů a následně uzavíraly obchody vypořádávané Burzou cenných papírů Praha nebo Centrálním depozitářem cenných papírů (dříve UNIVYC). Státní dluhopisy se tak v podstatě neměly možnost rozšířit mezi další (jiné než institucionální) investory. Problematickým bylo rovněž plnění povinností, které primárním dealerům vyplývaly z platných předpisů, např. povinnost působit jako tvůrce trhu ve stanovených časových pásmech a dnech nebo přispívat svými cenami do fixingu (stanovení průměrné referenční prodejní/nákupní ceny) státních dluhopisů, prováděného Burzou cenných papírů. Prvně uvedenou povinnost nebylo kde transparentně plnit a tudíž ani kontrolovat, plnění posléze uvedené povinnosti pak vzhledem k tomu, že se státní dluhopisy na Burze cenných papírů Praha prakticky neobchodovaly, postrádalo smysl.

Rozvoj sekundárního trhu státních dluhopisů představuje od 1. 7. t. r. zavedení elektronického systému pro obchodování se státními dluhopisy – MTS. Technologická platforma MTS je v současnosti provozována ve 13 zemích Evropské unie a v Izraeli a účastní se jí významné globální a evropské finanční instituce. MTS je schopno zajistit transparentnost obchodů jak z hlediska jejich provádění, tak z hlediska jejich kontrolování. Na MTS se mají obchodovat státní dluhopisy se splatností přesahující 1,25 roku k okamžiku jejich přijetí k obchodování, emitované v minimální částce 30 mld. Kč nebo během 180 kalendářních dnů celkově 20 mld. Kč, jsou-li dluhopisy vydávány v několika tranších v objemech, minimálně 6 mld. Kč (výjimky z tohoto pravidla musí výslovně schválit výbor – viz další text). Předpokladem pro členství je status banky nebo obchodníka s cennými papíry, který disponuje konsolidovaným (tj. za celou skupinu) čistým jměním přesahujícím 30 mil. eur a je přímým nebo nepřímým účastníkem vypořádacího systému Centrálního depozitáře cenných papírů. Provozní pravidla MTS stanoví členům obecné povinnosti spočívající v poctivém obchodování a zachovávaní odborné péče. Podstatná je však povinnost posílat na MTS po dobu nejméně pěti hodin v pracovní dny závazné nabídky ke koupi nebo prodeji státních dluhopisů se specifikací množství, ceny

a státního dluhopisu, jejímž smyslem je rozpořehovat sekundární trh se státními dluhopisy. Za účelem koordinace aktivit na MTS, např. výběr a přidělování určených státních dluhopisů, členské záležitosti (přijímání nových členů, pozastavování členství, vyloučení člena), pravidla MTS předpokládají vytvoření výboru představitelů Ministerstva financí ČR, České národní banky, provozovatele MTS a členů MTS (za předpokladu, že tito jsou současně primárními dealery).

Je třeba mít na paměti, že MTS je pilotním projektem na českém sekundárním trhu se státními dluhopisy. Likvidní sekundární trh by měl sestávat z množství obchodních systémů na straně jedné a množství aktivních investorů na straně druhé. Lze očekávat, že Ministerstvo financí ČR, jako úřad zodpovědný za přípravu a realizaci koncepce dluhopisového financování státního rozpočtu, a Česká národní banka, jako tuzemský regulátor finančního trhu, budou dohlížet na obchodování se státními dluhopisy nejen prostřednictvím výběru primárních dealerů, ale také výběrem „oficiálních“ obchodních systémů pro sekundární trh, které budou podléhat regulaci i z toho důvodu, aby v těchto systémech mohli primární dealeri transparentně plnit své povinnosti tvůrců trhu. Dle dostupných informací by Burza cenných papírů Praha měla zprovoznit vlastní obchodní systém se státními dluhopisy od počátku příštího roku. S ohledem na množství a významné postavení stávajících členů Burzy lze takovou aktivitu, která členům Burzy přinese další zajímavou investiční příležitost a emitentovi, resp. jím emitovaným cenným papírům snad přidat na potřebné atraktivitě, jen kvitovat. ●

Mgr. Milan Holeček
Vejmělka & Wünsch, s.r.o.

 VEJMEJKA & WUNSCH
ADVOCATI · ALTERNATIVES AT LAW · RECHTSANWÄLTE

Rödl & Partner

1991

2011

Již 20 let společně ...

PRÁVNÍ PORADENSTVÍ | DAŇOVÉ PORADENSTVÍ | AUDIT | OUTSOURCING | MANAGEMENT & BUSINESS CONSULTING

www.roedl.cz

PRAHA

PLATNĚŘSKÁ 2
110 00 PRAHA 1
TEL.: +420 236 163 111
PRAG@ROEDL.CZ

BRNO

MENDLOVO NÁM. 1A
603 00 BRNO
TEL.: +420 530 300 500
BRUENN@ROEDL.CZ

**ROZHODČÍ
SOUD** při IAL SE
Institute of Arbitration Law

- **Profesionální a mezinárodní rozhodčí řízení**
- **Určování rozhodců**

Výhody našich řízení

- Efektivita a rychlost
 - Neveřejnost
 - Jednoinstančnost
 - 30 erudovaných rozhodců
-

PALÁC KONVIKT

Konviktská 24, 110 00 Praha 1

T: +420 224 247 011

E: podatelna@rozhodcisoud.net

www.rozhodcisoud.net

I výkon funkce jednatele nebo člena představenstva má svá pravidla

Obchodní zákoník v § 194 odst. 7 stanoví podmínky, za kterých se fyzická osoba může stát členem představenstva akciové společnosti. Stejně podmínky platí rovněž pro členy dozorčí rady akciové společnosti a jednatele společnosti s ručením omezeným.

Základními podmínkami pro výkon funkce v orgánu akciové společnosti nebo funkce jednatele jsou dosažení věku 18 let a plná způsobilost k právním úkonům. Další nezbytnou náležitostí je bezúhonnost ve smyslu zákona o živnostenském podnikání. Dle stávajícího znění živnostenského zákona se za bezúhonného považuje ten, kdo nebyl pravomocně odsouzen pro trestný čin spáchaný úmyslně, ať již samostatně nebo v souběhu s jinými trestnými činy, pro který by mu byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání nejméně jednoho roku, nebo nebyl pravomocně odsouzen pro trestný čin spáchaný úmyslně, jenž by byl spáchán v souvislosti s podnikáním.

U osoby, která by měla vykonávat jednu z výše uvedených funkcí, nesmí rovněž nastat skutečnost, kterou živnostenský zákon považuje za překážku provozování živnosti. Jinými slovy, ve vztahu k dotyčné osobě nesmí dojít k následujícím skutečnostem:

- prohlášení konkursu na její majetek, rozhodl-li soud, že musí být ukončeno provozování jejího podniku;
- pravomocné zamítnutí insolvenčního návrhu v předcházejících třech letech

- proto, že její majetek nebude postačovat k úhradě nákladů insolvenčního řízení;
- pravomocné zrušení konkursu na její majetek v předcházejících třech letech z důvodu, že by její majetek byl zcela nepostačující pro uspokojení věřitelů (byl-li konkurs zrušen z jiného důvodu, překážka provozování živnosti uvedená výše odpadá právní mocí rozhodnutí o zrušení konkursu);
- omezení této osoby v nakládání s majetkovou podstatou na základě předběžného opatření nařízeného soudem v insolvenčním řízení v případě jejího úpadku nebo hrozícího úpadku;
- uložení této osobě soudem nebo správním orgánem trestu nebo sankce zákazu činnosti, týkající se provozování živnosti v oboru nebo příbuzném oboru, který je předmětem podnikání příslušné společnosti a trvání tohoto trestu; a
- pravomocné zrušení živnostenského oprávnění podle § 58 odst. 2 až 4 živnostenského zákona v předcházejících třech letech (zejména z důvodu závažného porušení podmínek stanovených rozhodnutím o udělení koncese, živnostenským zákonem nebo zvláštními právními předpisy).

Současně u této osoby nesmí být dána překážka výkonu její funkce, kterou stanoví obchodní zákoník v § 38l. Dle tohoto ustanovení statutárním orgánem (tj. jednatelem), členem statutárního nebo jiného orgánu právnické osoby (tj. představenstva nebo dozorčí rady) nemůže být osoba, která vykonávala kteroukoli ze srovnatelných funkcí v právnické osobě, na jejíž majetek byl prohlášen konkurs, a to alespoň jeden rok před podáním insolvenčního návrhu na majetek právnické osoby, případně před vznikem povinnosti insolvenční návrh podat. To samé platí, byl-li insolvenční návrh podán proti této právnické osobě zamítnut pro nedostatek majetku. Tato překážka výkonu funkce trvá po dobu tří let ode dne právní moci usnesení o zrušení konkursu po splnění rozvrhového usnesení nebo proto, že majetek dlužníka je zcela nepostačující, nebo usnesení o zamítnutí insolvenčního návrhu pro nedostatek majetku. K výše popsané překážce výkonu funkce se nepřihlíží pouze v taxativně vymezených případech uvedených v §38l odst. 4 obchodního zákoníku (tj. pokud byl konkurs zrušen jinak než z výše uvedených důvodů, v případě likvidátora, který podal insolvenční návrh bez zbytečného odkladu po zjištění předlužení likvidované společnosti, v případě osoby zvolené do funkce až po prohlášení konkursu a také v případě osoby, která se ve zvlášť-

ním řízení domohla určení, že svoji dosavadní funkci vykonávala s péčí řádného hospodáře).

Obchodní zákoník však umožňuje, aby po splnění dále uvedených podmínek mohla výše zmíněná překážka výkonu funkce odpadnout. Příslušná osoba tedy může danou funkci vykonávat i v případě, že u ni nastala překážka výkonu funkce, pokud je zvolena nebo jmenována do funkce se souhlasem kvalifikované většiny dvou třetin hlasů společníků či akcionářů přítomných na valné hromadě nebo dvou třetin všech členů dozorčí rady (v případě volby člena představenstva dozorčí radou) a současně je příslušný orgán při volbě nebo jmenování osoby do funkce na existenci překážky výkonu funkce u této osoby upozorněn. Jsou-li splněny obě tyto podmínky, k překážce výkonu funkce se nepřihlíží.

Osoba, která nesplňuje být jen jednu z výše uvedených podmínek nebo na jejíž straně je dána překážka výkonu funkce, se členem orgánu akciové společnosti nebo jednatelem nestane,

i když o tom již rozhodl příslušný orgán, tj. v případě akciové společnosti valná hromada nebo dozorčí rada (pokud jde o volbu členů představenstva), v případě společnosti s ručením omezením pouze valná hromada. Pokud dotyčná osoba přestane výše uvedené podmínky splňovat v průběhu výkonu její funkce, její funkce tímto okamžikem zaniká. Výjimkou je pouze situace, kdy v průběhu výkonu funkce nastane u dotyčné osoby překážka výkonu funkce uvedená v § 38l obchodního zákoníku. V tomto případě výkon její funkce automaticky nezaniká, ale příslušný orgán, jakmile se o vzniku této překážky dozví, je oprávněn tuto osobu buď odvolat, anebo potvrdit její volbu nebo jmenování, a to stejnou kvalifikovanou většinou, jak uvedeno výše. Jestliže však nedojde k potvrzení její volby nebo jmenování příslušným orgánem v zákonné lhůtě tří měsíců od okamžiku, kdy překážka výkonu funkce nastala, výkon funkce zaniká ze zákona k poslednímu dni této tříměsíční lhůty.

Skutečností, že osoba přestala splňovat podmínky pro výkon funkce, případně že u ní na-

stala překážka výkonu funkce, která nebyla zhojena, a tedy že její funkce zanikla ze zákona, však nejsou dotčena práva třetích osob nabytá v dobré víře. Z toho plyne, že právní úkony učiněné touto osobou jménem společnosti (např. z pozice jednatele či člena představenstva) tuto společnost zavazují, i když již dotyčná osoba ve funkci nebyla a nebyla tedy oprávněna jménem společnosti jednat.

Obchodní společnosti a jejich společníci či akcionáři by při výběru osob do orgánů společnosti měly tedy věnovat zvýšenou pozornost tomu, zda tyto osoby splňují všechny výše uvedené podmínky, a zejména pak s ohledem na zvýšený počet prohlášených konkursů na obchodní společnosti v poslední době, zda u nich nenastala překážka výkonu funkce stanovená v § 38l obchodního zákoníku. ●

Martin Špička
WEINHOLD LEGAL, v. o. s.

CELOSVĚTOVÁ NOVINKA alternativa liposukce

Zcela neinvazivní a bezbolestný zákrok k odstranění lokalizovaného tuku. Nejnovější ultrazvuková technologie je založena na kombinované duální terapii vysoce intenzivního ultrazvuku a ultrazvukové drenážní masáže.

Ultracontour
by MedixSysteme

Zákonná daňová kontrola

Do značné míry odchylná právní stanoviska zastávají k otázkám zákonnosti daňové kontroly Ústavní soud a Nejvyšší správní soud.

Ústavní soud ve svém, značně medializovaném, nálezu ze dne 18. 11. 2008, sp. zn. I. ÚS 1835/07, vyslovil závěr, že k zákonnosti daňové kontroly je nutné, aby potřeba této kontroly byla odůvodněna existencí konkrétních pochybností či podezření, že daňovým subjektem přiznaná a následně (byť konkludentně) vyměřená daň je nižší nebo daňová ztráta vyšší, než by měla být. Ústavní soud dovodil obecný zákaz svévolné daňové kontroly a dovodil, že k tomu je potřeba, aby existovaly správcem daně formulované důvody k jejímu zahájení. Takovým důvodem podle uvedeného nálezu nemůže být obecně formulovaný zájem státu na výběru daní, který je účelem zákona o správě daní, nýbrž musí zde existovat konkrétními skutečnostmi podložené podezření, že konkrétní daňový subjekt, u něhož je daňová kontrola zahajována, zřejmě svou daňovou povinnost nesplnil, nebo splnil, avšak v míře menší, než by měl. Pokud by správce daně mohl provádět daňovou kontrolu kdykoliv a bezdůvodně u libovolných daňových subjektů, jednalo by se dle citovaného nálezu Ústavního soudu o svévoli správce daně.

Nejvyšší správní soud v poslední době judikoval rozhodnutí, ve kterých se od uvedeného nálezu Ústavního soudu odchyloval s tím, že v konkrétních rozhodovaných věcech shledal podmínky definované judikaturou Ústavního soudu pro to, aby se mohl od většinového právního názoru vyjádřeného v uvedeném nálezu odchylovat. Nejvyšší správní soud se v těchto případech naopak přiklonil k odlišnému stanovisku předsedkyně senátu Ústavního soudu JUDr. Ivany Janů.

V rozsudku ze dne 3. 12. 2009 č. j. 2 Aps 2/2009-52 Nejvyšší správní soud vyšel z názoru, že se v daňovém řízení nutně střetává veřejný zájem na stanovení a výběru daní na straně jedné a zájem na ochraně autonomní sféry jednot-

livce na straně druhé a dovodil následující. Tento střet je třeba řešit prostřednictvím testu proporcionality. Omezení osobní sféry jednotlivce spočívající v oprávnění správce daně realizovat daňovou kontrolu tak musí sledovat legitimní cíl a být ve vztahu k tomuto cíli vhodné, potřebné a přiměřené. Legitimním cílem je veřejný zájem státu na řádném stanovení a výběru daní zakotvený v ustanovení § 2 odst. 2 zákona o správě daní a poplatků. Zákonodárce byl při zakotvení daňových kontrol v právním řádu České republiky veden zjevným a zcela legitimním úmyslem omezit daňové úniky. Daňová kontrola jako taková je jednoznačně způsobila k tomu, aby k dosažení tohoto cíle napomáhala, protože slouží k ověření splnění daňové povinnosti daňových subjektů. Naplnění hlediska potřebnosti Nejvyšší správní soud shledal v tom, že v případě daňové kontroly jde o relativně šetrný z možných způsobů dotčení autonomní sféry jednotlivce, a to s ohledem na široký katalog oprávnění, jimiž daňový subjekt v rámci daňové kontroly disponuje, a jejich reálnou a efektivní ochranu nejen v daňovém řízení, ale zejména v případném soudním řízení správním. V této souvislosti poukázal Nejvyšší správní soud i na možnost daňového subjektu bránit se daňové kontrole již v jejím průběhu prostřednictvím žaloby na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu.

Nejvyšší správní soud sice na jedné straně potvrdil, že plně respektuje precedenční povahu judikatury Ústavního soudu, nicméně současně konstatoval, že toto respektování není možné zaměňovat s mechanickým přebíráním jeho právních názorů. Cit. nálezu Ústavního soudu pak Nejvyšší správní soud vytýká, že se v něm Ústavní soud nevypořádal s judikaturou Nejvyššího správního soudu, který vypracoval velmi podrobný mechanismus procesních prostředků k ochraně proti případné svévoli: možnost podat námítky a povinnost správce daně rozhodnout o nich v určité lhůtě; obrana proti daňové kontrole jako proti nezákonnému zásahu a z toho plynoucí možnost správního soudu vyslovit zákaz pokračovat v porušování práva daňového subjektu, tj. fakticky zakázat pokračovat v daňové kontrole, a přikázat obnovit stav před zásahem (např. povinnost vrátit zabavené účetnictví či jiné dokumenty); neúčinnost zahájení daňové kontroly, pokud byla zahájena toliko formálně a nikoli reálně. Nejvyšší správní soud vyslovil právní názor,

že tato řešení, která v minulosti nabídl, představují dostatečně účinný mechanismus proti případné svévoli ze strany správce daně v průběhu provádění daňové kontroly.

Z těchto závěrů vyšel Nejvyšší správní soud i v následujících rozhodnutích, naposledy v rozsudku ze dne 22. 7. 2011 sp. zn. 5 Afs 61/2010, kde konstatoval, že k zahájení daňové kontroly není podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu nutné konkrétní podezření či pochybnosti o správnosti předchozích daňových přiznání a tato daňová kontrola může být zahajována, obdobně jako v jiných oblastech veřejné správy, na namátkovém principu. Daňovou kontrolu je podle tohoto rozhodnutí možné považovat za nezákonnou jen tehdy, pokud by bylo zřejmé, že její zahájení nebo provádění je výsledkem svévole (kterou však Nejvyšší správní soud rozhodně nespátuje v pouhém zahájení daňové kontroly bez podezření na krácení daně), resp. šikanózního jednání správce daně vůči daňovému subjektu.

Je samozřejmě otázkou, zda se poplatníci, kteří se domáhali soudní ochrany před nezákonnou daňovou kontrolou z důvodů vyslovených cit. nálezem Ústavního soudu spokojí s rozhodnutím Nejvyššího správního soudu nebo zda bude otázka zákonnosti daňové kontroly opět předmětem rozhodování Ústavního soudu – a pokud ano, s jakým výsledkem. ●

JUDr. Petr Novotný
Advokát/Managing Partner
Rödl & Partner, v.o.s.

Rödl & Partner

Soudní dvůr EU rozšířil možnosti farmaceutického marketingu

V následujícím příspěvku se zaměřím na dva významné rozsudky Soudního dvora EU (dále jen „Soudní dvůr“) v oblasti regulace reklamy na humánní léčivé přípravky. Judikatura Soudního dvora je významná pro výklad korespondujících ustanovení národních právních předpisů (v daném případě zákona o regulaci reklamy), neboť orgány veřejné moci musí v rámci tzv. eurokonformního výkladu postupovat při posuzování obdobných právních otázek v souladu s ustanovením korespondujícího předpisu práva EU.

V úvodu mého příspěvku je vhodné připomenout, že reklama na léčivé přípravky určené k podání lidem (humánní léčivé přípravky) je v České republice upravena zákonem o regulaci reklamy (zákon č. 40/1995 Sb., v platném znění; dále také jen „zákon“). Uvedený právní předpis transponoval příslušná ustanovení tzv. „lékové směrnice“ Evropské unie č. 83/2001/ES (dále jen „Směrnice“). Humánní léčivé přípravky patří mezi komodity, kterým zákon věnuje zvýšenou pozornost a reklamu reguluje ve třech oblastech. Předně se jedná o obecná ustanovení zákona, která se uplatní pro jakoukoliv reklamu na léčivé přípravky (podle těchto zákonných ustanovení nesmí reklama např. naplňovat podstatu nekalé obchodní praktiky nebo reklamy skryté, nesmí být v rozporu s dobrými mravy, nesmí se vztahovat na dosud neregistrované léčivé přípravky apod.). Dále obsahuje zákon o regulaci reklamy zvláštní ustanovení pro reklamu na humánní léčivé přípravky zaměřenou na širokou veřejnost (předmětem takové reklamy nesmí být zejména léky vydávané pouze na lékařský předpis a jakékoliv propagační materiály na volně prodejná léčiva musí splňovat obsahové náležitosti předepsané zákonem). Konečně zákon vymezuje požadavky na reklamu na humánní léčivé přípravky zaměřenou na odborníky, tj. osoby oprávněné léky předepisovat či vydávat.

Zákon o regulaci reklamy je právním předpisem založeným na tzv. generálních klauzulích, které jsou neostře formulované

a ve svých důsledcích tak představují značné riziko předvídání následků jednání farmaceutických společností. Právní jistota pro podnikatelské subjekty je obecně dána, jestliže riziko nepředvídatelnosti jakéhokoliv jednání je minimalizováno. Tak tomu bude tehdy, jestliže právní normy jsou buď dostatečně jasné a konkrétní, anebo v případě neexistence tohoto předpokladu je tento nedostatek vyvažován množstvím rozhodnutí a judikátů, které neurčitě a nejasně právní normy vykládají. V kontextu zákona o regulaci reklamy lze tedy velmi uvítat dva níže uvedené rozsudky Soudního dvora.

K dovolenému rozsahu informací určených široké veřejnosti

Dne 5. května 2011 vydal Soudní dvůr rozsudek ve věci MSD Sharp & Dohme v. Merckle GmbH (C-316/09), v rámci kterého posuzoval otázku, zda je možné nalézt dělicí čáru mezi reklamou na léčivé přípravky (vydávané pouze na lékařský předpis) zaměřenou na širokou veřejnost, která je zakázaná podle článku 88 odst. 1 písm. a) Směrnice (srov. korespondující ustanovení § 5a odst. 2 písm. a) zákona), a objektivními

informacemi nereklamní povahy ve vztahu k takovým přípravkům, jejichž šíření nebude zakládat porušení právních předpisů.

V předmětné věci se jednalo o spor mezi výrobcem originálních léčiv, společností MSD a konkurenčním výrobcem generických léčiv, společností Merckle. Posléze uvedená společnost obvinila společnost MSD z nezákonných reklamních praktik, které měly spočívat v tom, že společnost MSD na své volně přístupné internetové stránce zveřejnila vyobrazení obalů svých léčivých přípravků Vioxx, Fosamax a Singulair, jejichž výdej je vázán na lékařský předpis, a současně u těchto přípravků uvedla jejich léčebné indikace a informace pro uživatele. Jednalo se přitom o informace přístupné každému pacientovi, kterému jsou předmětné léky vydány, neboť tvořily součást obalu léčivého přípravku a příbalové informace.

Německý nejvyšší soud (Bundesgerichtshof), který rozhodoval v dané věci jako poslední odvolací instance, přerušil řízení a obrátil se na Soudní dvůr s předběžnou otázkou, zda se zákaz reklamy na léčivé přípravky na předpis zaměřené na širokou veřejnost vztahuje i na údaje, které byly schváleny v rámci registračního řízení o daných přípravcích, jsou k dispozici každému, komu jsou přípravky vydány, a jsou přístupné na internetu pouze tomu, kdo si je aktivně vyhledá.

Soudní dvůr ve svém rozhodnutí nejprve konstatoval, že pojem reklamy na léčivé přípravky, obsažený ve Směrnici, je velmi široký a může tedy dopadat i na objektivní informace šířené o léčivém přípravku prostřednictvím internetu. Podle Soudního dvora je v tomto ohledu rozhodující účel takového sdělení. Pokud je cílem sdělení podpořit předepisování, výdej, prodej nebo spotřebu léčivých přípravků, bude se jednat o reklamu. Naopak čistě informativní údaj prezentovaný bez úmyslu propagovat léčivý přípravek nebude považován za reklamu ve smyslu Směrnice.

Přestože, jak deklaroval Soudní dvůr, i šíření objektivní informace ze strany farmaceutické společnosti může mít za výsledek podporu předepisování léku (lékař předepíše na žádost informovaného pacienta jiný lék, než ten, který původně zamýšlel), bude se primárně jednat o přínos pro pacienta, plynoucí z informovaného dialogu s lékařem. Nadto, vyobrazení obalu a uvedení příbalové informace prostřednictvím internetu může zamezit nevhodné samoléčbě u pacienta, který příbalovou informaci ztratí.

Pokud jde o zhodnocení obsahu zveřejněných informací v posuzovaném případě, Soudní dvůr nejprve připomenul, že veškeré informace uvedené na vnějším obalu a v příbalové infor-

maci musí být předkládány příslušným správním úřadům v rámci žádosti o registraci jednotlivých léčivých přípravků a musí být těmito úřady také schváleny. Jedná se tedy o objektivní informace, které pro spotřebitele nepředstavují jakékoliv nebezpečí. Uvedené informace navíc nesmí obsahovat žádné reklamní prvky, jak vyplývá z článku 61 Směrnice.

S ohledem na výše uvedené tak Soudní dvůr dospěl k závěru, že pokud zveřejňování informací o léčivých přípravcích vydávaných na lékařský předpis na internetové stránce výrobce spočívá pouze v přesném vyobrazení obalu léčivého přípravku, jakož i v doslovném a úplném převzetí údajů obsažených v příbalové informaci nebo souhrnu údajů o přípravku, jak byly tyto schváleny v rámci registračního řízení, nejedná se o zakázanou reklamu na léčivé přípravky. Současně však Soudní dvůr uvedl, že o (zakázanou) reklamu by se jednalo tehdy, pokud by internetem šířené informace prošly u výrobce určitou selekcí či úpravami, neboť takovou manipulací by nebylo možno vysvětlit jinak, než snahou o propagaci daného přípravku.

K souladu reklamních tvrzení se souhrnem údajů o přípravku

Ve stejný den jako shora uvedené rozhodnutí vydal Soudní dvůr i rozsudek ve věci Novo Nordisk v. Raviviamet – Úřad pro léčivé přípravky Estonské republiky (C-249/09). Soudní dvůr se v tomto rozhodnutí zabýval výkladem ustanovení článku 87 odst. 2 Směrnice, podle něhož veškeré součásti reklamy na léčivé přípravky musí být v souladu s údaji uvedenými v souhrnu údajů o přípravku (citované ustanovení bylo transponováno do § 5 odst. 4 zákona o regulaci reklamy). Souhrnem údajů o přípravku (dále také jen „SPC“) se rozumí písemné shrnutí informací o léčivém přípravku, které je součástí rozhodnutí o registraci léčivého přípravku a obsahuje informace podstatné pro jeho správné používání. Ve věci šlo především o to, zda uvedení některých informací v reklamě určené odborníkům, které jsou slučitelné s SPC, ale nejsou v něm výslovně uvedeny, je v souladu s výše uvedeným ustanovením Směrnice.

Společnost Novo Nordisk zveřejnila v dubnu 2008 v odborném lékařském časopise *Lege Artis* reklamu na léčivý přípravek *Levemir*, vydávaný na předpis. Estonský úřad pro léčivé přípravky zakázal šíření této reklamy, neboť reklamní inzerát uváděl informace, které nebyly obsaženy v souhrnu údajů o přípravku (například se jednalo o informace, že u 82 % pacientů je aplikována injekce *Levemiru* jedenkrát denně, a že někteří pacienti po užití

tohoto přípravku ubývají na váze). Uvedené rozhodnutí napadla společnost *Novo Nordisk* před příslušným estonským soudem, který se obrátil na Soudní dvůr s předběžnou otázkou, jejímž hlavním cílem bylo objasnit, zda článek 87 odst. 2 Směrnice zakazuje pouze to, aby v reklamě na léčivý přípravek byla zveřejňována tvrzení, která jsou v rozporu se souhrnem údajů o přípravku, nebo zda také ukládá, aby všechna tvrzení uvedená v reklamě na léčivý přípravek byla v tomto souhrnu obsažena.

Soudní dvůr v odpovědi na výše nastíněnou otázku především konstatoval, že článek 87 odst. 2 Směrnice nepožaduje, aby všechny prvky reklamy na léčivý přípravek byly povinně obsaženy v souhrnu údajů o tomto přípravku nebo aby z něj byly dovoditelné. Podle Soudního dvora může reklama obsahovat i doplňující tvrzení k údajům uvedeným v SPC za předpokladu, že taková tvrzení potvrzují nebo zpřesňují údaje obsažené v souhrnu, přičemž jsou s nimi slučitelná a nezkrslují je. Jinak vyjádřeno, doplňující informace nesmí být klamavé a musí podporovat účelné používání léčivého přípravku tím, že ho představují objektivně a bez přehánění jeho vlastností. Veškeré doplňující informace také musí být přesné, aktuální, ověřitelné a dostatečně úplné, přičemž citace, tabulky či jiná vyobrazení převzatá z odborných publikací/vědeckých prací (jsou-li součástí reklamy) musí být přesně citována a musí být uveden jejich zdroj. Reklama samozřejmě nesmí šířit tvrzení, která jsou v rozporu s SPC propagovaného přípravku.

Závěr

Závěrem je možné shrnout, že výše uvedené rozsudky Soudního dvora představují odklon od aplikace právních předpisů v oblasti reklamy na humánní léčivé přípravky automatickým (formalistickým) způsobem ve prospěch posuzování reklamních aktivit farmaceutických společností v jejich celkovém kontextu. S ohledem na povinnost eurokonformního výkladu právních předpisů by citovaná rozhodnutí měla přinést změnu současné výkladové a rozhodovací praxe Státního ústavu pro kontrolu léčiv, neboť jeho Pokyn UST-27 verze 2 – Regulace reklamy na humánní léčivé přípravky a lidské tkáně a buňky mimo jiné stanoví, že s ohledem na znění § 5 odst. 4 zákona o regulaci reklamy musí všechny informace odpovídat SPC a nesmí vyjadřovat nic jiného, než je uvedeno v SPC propagovaného humánního léčivého přípravku. ●

Mgr. Tomáš Fiala, Ph.D.
Vejmelka & Wünsch, s.r.o.

 VEJMEKA & WUNSCH
ADVOCATI, AFTERRIBE AT LAW, RECHTSANWALT

Může neznámý pachatel dostat právníckou osobu na lavici obžalovaných?

V Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky byla v uplynulých dnech třetím čtením ukončena část legislativního procesu, týkající se vládního návrhu o trestní odpovědnosti právníckých osob a řízení proti nim.

Návrh byl s několika pozměňovacími návrhy přijat a lze očekávat, že s žádnými zásadními problémy se ani při projednávání v Senátu nsetká. Vše tedy směřuje k tomu, že tato nová trestní norma nabude podle původního předpokladu účinnosti již od 1. ledna příštího roku.

Přijetí návrhu v Poslanecké sněmovně připoutalo pozornost médií, ale zejména by mělo připoutat pozornost všech obchodních firem tak, aby věděly, co je může všechno v blízké budoucnosti potkat a jak vlastně mají v praxi na nová rizika reagovat. Možných témat pro komentáře je určitě mnoho – co je v návrhu navíc a co v něm chybí, zda mohou, či nemohou být postihovány politické strany, jaké následky mohou v případě postihu právnícké osoby nastat pro akcionáře, zaměstnance a věřitele, apod.

Některé komentáře vyjadřují obavu z možnosti zneužití nového zákona jako prostředku konkurenčního boje. Je třeba připustit, že trestní oznámení jsou v České republice oblíbeným způsobem řešení a je pravda, že trestný čin křivého obvinění se v seznamu trestných činů právníckých osob nevyskytuje. Způsob vedení útoku trestním oznámením, motivovaným vý-

lučně snahou jinou firmu ve vhodné chvíli poškodit, zde bohužel lákavý i možný samozřejmě je. Bude proto hodně záležet na tom, zda orgány činné v trestním řízení a soudy budou, či nebudou schopny objektivního posuzování té či oné konkrétní situace tak, aby svojí podstatou pouze šikanózní trestní oznámení vždy a včas dokázaly eliminovat. Rozsáhlá školicí činnost v resortech ministerstev vnitra a spravedlnosti, a to samozřejmě ohledně celého obsahu nového zákona, proto bude určitě namístě.

Jestliže se zákon o trestní odpovědnosti právníckých osob a řízení proti nim nemá stát – kromě jeho předpokládaného pozitivního působení na kultivaci podnikatelského prostředí v České republice – také možným nástrojem vyřizování účtů, neměl by obsahovat ustanovení, které se k takovému zneužití nabízí nejvíce. Co je tím míněno? Neznámý pachatel.

Právnícká osoba bude vždy pachatel pouze druhotný a odvozený. Prvotní musí být vždy jednání konkrétní fyzické osoby nebo osob. Takové subjekty musí navíc splňovat jasně daná formální hlediska k tomu, aby bylo vůbec možné jejich trestný čin právnícké osobě „přičíst“.

Pro připomenutí citace příslušné části znění návrhu :

„§ 8

Trestní odpovědnost právnícké osoby

Trestným činem spáchaným právníckou osobou je protiprávní čin spáchaný jejím jménem nebo v jejím zájmu nebo v rámci její činnosti, jednal-li tak

statutární orgán nebo člen statutárního orgánu, anebo jiná osoba, která je oprávněna jménem nebo za právníckou osobu jednat,

ten, kdo u této právnícké osoby vykonává řídicí nebo kontrolní činnost, i když není osobou uvedenou v písmenu a),

ten, kdo vykonává rozhodující vliv na řízení této právnícké osoby, jestliže jeho jednání bylo alespoň jednou z podmínek vzniku následku zakládajícího trestní odpovědnost právnícké osoby, nebo

zaměstnanec nebo osoba v obdobném postavení (dále jen „zaměstnanec“) při plnění pracovních úkolů, i když není osobou uvedenou v písmenech a) až c),

jestliže jí ho lze přičítat podle odstavce 2.

Právnícké osobě lze přičítat spáchání trestného činu uvedeného v § 7, jestliže byl spáchan

jednáním orgánů nebo osob uvedených v odstavci 1 písm. a) až c), nebo

zaměstnancem uvedeným v odstavci 1 písm. d) na podkladě rozhodnutí, schválení nebo pokynu orgánů právnícké osoby nebo osob uvedených v odstavci 1 písm. a) až c) anebo proto, že orgány právnícké osoby nebo osoby uvedené v odstavci 1 písm. a) až c) neprovedly taková opatření, která měly provést podle jiného právního předpisu nebo která po nich lze spravedlivě požadovat, zejména neprovedly povinnou nebo potřebnou kontrolu nad činností zaměstnanců nebo jiných osob, jimž jsou nadřizeny, anebo neučinily nezbytná opatření k zamezení nebo odvrácení následků spáchaného trestného činu.“

Pro úplnost je třeba ocitovat také další část návrhu :

„(3) Trestní odpovědnosti právnícké osoby nebrání, nepodaří-li se zjistit, která konkrétní fyzická osoba jednala způsobem uvedeným v odstavcích 1 a 2.“

I pokud konkrétní fyzický pachatel nebude znám, norma nepochybně předpokládá věrohodné zjištění existence konkrétního skutku, který má povahu některého z „přičitatelných“ trestných činů. Právě existence neznámého

fyzického pachatele zde však může situaci zásadně změnit v neprospěch právnické osoby.

Celá tato konstrukce při představě její praktické realizace vzbuzuje pochybnosti. Samozřejmě, že u některých trestných činů nelze (vzhledem k jejich povaze) „výskyt“ neznámého pachatele předpokládat – viz například trestný čin křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku. Naopak u některých je to možné velmi snadno – typicky pokud se jedná o trestné činy proti životnímu prostředí. Možných problémů se potom nabízí hned několik.

Nemusí být vždy možné zjistit charakter vztahu neznámého fyzického pachatele k právnické osobě a tím ani motiv jeho jednání. Takovým motivem může být i sabotáž, provedená s jasným cílem právnickou osobu poškodit právě tím, že se jí přivodí trestní stíhání.

Nemusí být zřejmé ani to, na základě čeho vlastně budou orgány činné v trestním řízení usuzovat, že takový neznámý pachatel vůbec splňuje ona formální a podle zákona přímo

nezbytná kritéria své pozice v rámci činnosti právnické osoby.

Konečně tím může být právnické osobě zcela znemožněno, aby mohla uplatňovat svoji logickou obhajobu týkající se toho, jaká preventivní opatření ve své činnosti vůči konkrétnímu fyzickému pachateli trestného činu uplatňovala.

Uvažovat lze o tom, že by právnická osoba mohla být postižena za nedbalostní jednání spočívající v tom, že spáchání trestného činu neznámým pachatelem vůbec umožnila. Zde by však šlo o jiný trestný čin, než který tento pachatel spáchal a žádný takový v seznamu „přičitatelných“ trestných činů uveden není.

Určitě není pro žádnou obchodní firmu příjemná představa pachatele, který tajně překonává oplocení jejího areálu a vypouští zde jedovaté látky. Určitě pro ni není příjemná ani představa přímočaře uvažujícího policisty, který jí následně odpovědnost za příslušný trestný čin proti životnímu prostředí bez dalšího jednoduše „přičte“. Podobných hraničních případů by se určitě našlo víc.

Existence „neznámého pachatele“ má v uvedené normě zřejmě svůj smysl pouze v jediném případě, který měl snad i samotný zákonodárce na mysli. A to tehdy, jestliže orgány činné v trestním řízení budou posuzovat rozhodování kolektivního orgánu právnické osoby bez možnosti zjistit, jak zde kdo hlasoval.

Pokud tomu tak skutečně je, bylo by vhodné tuto jedinou logickou variantu v zákoně vyjádřit. Jinak se patrně těžko zabrání absurdním situacím a zbytečným problémům, kterých v souvislosti s jeho aplikací bude v trestněprávní praxi zřejmě dost i tak. ●

JUDr. Jan Vidrna

Advokátní kancelář Dáňa, Pergl a partneři

DP

DÁŇA, PERGL & PARTNEŘI

Advokátní kancelář

ČAS PRO OPRAVDOVÉ

Gentlemanly

Ať v krásném prostředí některého z našich salonů, či v pohodlí Vaší kanceláře buďte architektem Vaší luxusní košile na míru. S Vaší osobní módní poradkyní si vyberte z více jak 300 materiálů a vzorů ten pravý, který ještě více zdůrazní Vaší osobnost. Detaily jako módní tvar límcečku, manžet či ručně obšitých knoflíkových dírek nebo snad vyšívatí monogramu, je už jen na Vás. Na závěr doplňte Vaší košili o hedvábnou kravatu a ručně vyráběné manžetové knoflíčky.

To vše za neuvěřitelných 4950,- Kč

THOMAS MASON

Košile

BREUER

Kravaty

LOUIS FAGLIN

Manžetové knoflíčky

Vaši osobní schůzku s módní konzultantkou ať v jednom z našich salonů, či u Vás v kanceláři domluvejte na tel: 777 714 451, nebo emailem na delor@delor.cz

www.delor.cz

DELOR

In the right direction...

It is a pleasure when all things in our lives are in harmony and we hardly notice them actually happen. Our mission is to bring this feeling to our clients in the area of law. Our high proficiency and expertise, together with our strong background and extensive experience, is a guarantee that everything we do, will flow in the right direction.

Podobně jako příroda i my v Chase Pullman věříme jen v **užitečná** spojení. Jen taková mohou v čase obstát a rozvinout se do nových, neočekávaných **forem**. Jen taková stojí v základech **tradic**. Jen taková budou oceněna jako **silná**. Advokátní kancelář Chase Pullman je právní společností právě takových spojení.

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ
chase & pullman

► Řešení místo rady

Due diligence

A company analysis is instrumental in identifying risks and uncovering potential

What is due diligence?

Legal audit or due diligence started to be used in connection with foreign investors' entry into the Czech Republic where this term designated performance of an in-depth and complex examination of a company in connection with a planned transaction, most frequently a sale or a purchase.

The requirement for performance of legal due diligence is made from the side of an investor mainly during preparation of acquisitions, prior to purchase or sale of real estate (e. g. plots of land) or for the purpose of identifying potential risks which may be hidden or associated with the planned transaction. Due diligence is also an important tool for determining a purchase or a sale price and formulating contractual guarantees.

What is the objective?

The main objective and of course also benefit which performance of due diligence pursues is to define potential risks in execution of the relevant business transaction or in the existing method of business activities management (including definition of potential responsibility), to formulate precise recommendations in accordance with applicable law, or possibly also to state a method how to eliminate the identified risks and adopt recommendations or specific processes for prevention of their occurrence in future.

If a certain business transaction is examined, a report on due diligence conclusions can be suitably supplemented with a schedule of procedure in such transaction which may at the same time serve as a business transaction plan and especially as subsequent verification of the correctness of its performance and achievement of the planned result.

The scope and depth of due diligence depend on the size of the planned investment.

Most frequent uses

Due diligence can be recommended particularly during company acquisitions, because a properly conducted legal audit should bring to an investor's attention principal legal deficiencies and risks which an acquisition entails. In this connection due diligence involves examination of a company's legal existence, acquisition of title to property, examination of labour-law matters, obligations, validity of issued permits and/or licences, current or pending legal disputes etc. The scope and depth of due diligence depend on the size of the planned investment.

It may appear that performance of due diligence when purchasing a company serves solely the investor. But a properly conducted legal audit is also beneficial for the seller, because when selling a company with "certification" in the form of a legal examination that the company in question is not encumbered with legal defects or risks, or the risks are specifically described, it will enable the seller to obtain a higher price on the market. If a legal audit determines that the relevant company which is the subject of the planned transaction is without legal defects, the seller gains a certain assurance that there will later not be claims made against him by the buyer arising from the seller's liability for legal defects.

Other uses

A legal audit is not used only during acquisitions or investment into further development but also during "regular" activities connected with a company's business, particularly with the aim to make the current processes in a company more efficient or to map out areas which may bring cost savings. It includes, for example, examination of legal disputes in progress, complex review of contractual documents which are used with business partners and similar activities.

Due diligence can be recommended particularly during company acquisitions.

When ordering a legal audit it is of course also possible for purely practical reasons (such as lack of finances or time) to limit the audit only to examination of a certain aspect or to

a specifically defined partial area of commercial undertaking or business activity in which the client is specifically interested. The result should then be precise and practically oriented recommendations for adoption of rectification of the discovered deficiencies, formulation of recommendations for the future and possibly preparation of sample documents. What usually proves beneficial is preparation of a "package" for the employment or certain specific area of contractual documents.

However, due diligence is not executed only as a legal audit but it is also possible to carry it out with the focus on the financial, tax or personnel area.

In practice for projects, such as a planned purchase of a company, clients often choose complex due diligence. In order to achieve a specific cost saving they mostly only opt for closely focused human resources due diligence combined with a so-called employees' working day report.

In conclusion

Due diligence constitutes a company analysis, particularly in the area of law, taxes and finances, whose aim is to define both strong and weak points of a company and risks associated, for example, with its acquisition. But due diligence also represents a means of inspecting and examining efficiency of procedures and processes within existing business activities and may thus bring considerable cost savings in the future. ●

JUDr. Kamil Šebesta, MBA,

attorney-at-law

Mgr. et Ing. Jana Martínková,

attorney-at-law

KŠD ŠŤOVÍČEK

advokátní kancelář, s.r.o.

Rozhodování o insolvenčním návrhu

O insolvenčním návrhu jiné osoby než dlužníka rozhoduje insolvenční soud zásadně po jednání.

Přiměřená délka řízení

Žalobci nelze upřít právo na přiměřenou délku soudního řízení jen s ohledem na jeho předmět činnosti, jeho podnikatelskou aktivitu je však možné zohlednit při posuzování formy a výše zadostiučinění. Pokud žalobce kupuje problematickou pohledávku, která je již předmětem soudního sporu, musí mu být zřejmé, že dlužník pravděpodobně dobrovolně plnit nebude, a že soudní řízení může trvat poměrně dlouho, což s sebou nese jak finanční náklady, tak psychické zatížení.

Zákonem stanovená výjimka z pravidla

V případě, kdy zákon stanoví, že určitá výjimka z pravidla se uplatní jen v případě v tomtéž zákoně výslovně uvedeném, nelze tuto výjimku ani za pomoci analogie (§ 853 obč. zák.) připustit na jiné případy, než jsou ty v zákoně uvedené.

Obchodní zvyklosti

Opožděné placení peněžitých závazků nemůže být považováno za odvětvovou obchodní zvyklost podle § 264 odst. 1 obch. zák. ani v případě, že by šlo o obecně ustálené pravidlo chování v určitém obchodním odvětví. Praxe neuplatňování úroků z prodlení, byť by byla odvětvovou obchodní zvyklostí, nemůže být ve smyslu § 264 odst. 1 obch. zák. překážkou vymahatelnosti (uplatnění) práva na úroky z prodlení.

Oddlužení

Stejně, jako nebrání schválení oddlužení zjištění, že dlužník (jenž již není podnikatelem) sice má dluh z podnikání, který řádně uvedl v seznamu závazků (§ 104 odst. 1 písm. b/ insolvenčního zákona), ale jeho věřitel nedbal ochrany svých práv a tomuto dluhu odpovídající pohledávku nepřihlásil včas (v propadné lhůtě určené rozhodnutím o úpadku) do insolvenčního řízení (takže oddlužení se dluhů z podnikání již nemůže týkat), není vyloučeno schválení oddlužení ani tehdy, vyjde-li najevo, že dlužník sice má dluh z podnikání, který řádně uvedl v seznamu závazků (§ 104 odst. 1 písm. b/ insolvenčního zákona), přičemž jeho věřitel tomu

odpovídající pohledávku do insolvenčního řízení řádně přihlásil, svou pohledávku (již odpovídá dluh, který z dlužníkovy podnikání nevzešel) však do insolvenčního řízení včas nepřihlásil jiný dlužníkův věřitel a v důsledku toho povede schválené oddlužení k plnému uspokojení přihlášených věřitelů.

Povaha závazků dlužníka

Je vyloučeno činit vůči dlužníku závěr směřující k posouzení subjektivní přípustnosti jeho návrhu na povolení oddlužení prostřednictvím úvah o podnikatelské povaze jeho závazků (dluhů) dříve, než insolvenční soud splní povinnost vyzvat dlužníka k doložení řádného seznamu závazků opatřeného prohlášením ve smyslu § 104 odst. 4 insolvenčního zákona.

Vypořádání společného jmění manželů

Došlo-li rozsudkem soudu podle § 148 odst. 1 obč. zák. nebo podle § 148 odst. 2 obč. zák. k zúžení společného jmění manželů až na věci tvořící obvyklé vybavení společné domácnosti, došlo současně k zániku společného jmění manželů k ostatním věcem, které netvoří vybavení společné. Věci, které

byly takto ze společného jmění manželů vyloučeny, podléhají podle § 149 odst. 4 obč. zák. vypořádání jako v případě zániku společného jmění manželů. Pokud po zániku společného jmění manželů k uvedeným věcem nenásledovalo do tří let jejich vypořádání dohodou nebo nebyl podán návrh na vypořádání rozhodnutím soudu, platí podle § 150 odst. 4 obč. zák. ohledně nemovitých věcí nevratitelná domněnka vzniku podílového spoluvlastnictví. Tyto závěry se uplatní rovněž v případě zúžení společného jmění manželů smlouvou uzavřenou formou notářského zápisu podle § 143a odst. 1 obč. zák. (k tomu srov. opět ustanovení § 149 odst. 4 obč. zák., podle kterého v případech uvedených v § 143a odst. 1 obč. zák. a § 148 odst. 1 obč. zák. se použijí ustanovení § 149 odst. 2 a 3 obč. zák. obdobně).

Způsobilost být účastníkem řízení

Ani podstatný omyl účastníka mezi tím, co procesním úkonem projevila, a tím, co jím projevila chtěl, nemá na procesní úkon a jeho účinnost žádný vliv. Tam, kde nejde o fyzickou osobu, se soudní rozhodnutí, jímž je podatel uprávána účast na soudním řízení pro nedostatek způsobilosti být účastníkem řízení, doručuje tomu, kdo jménem domnělého účastníka příslušný procesní úkon učinil nebo tomu, kdo se, byť nesprávně, domnívá, že se stal řádným procesním nástupcem nezpůsobilého účastníka řízení.

Ochrana názvu právnické osoby

Jednání, při němž si jiná osoba zvolí název s názvem právnické osoby zaměnitelným, je neoprávněným užitím názvu právnické osoby. Užití názvu „kraje“ pro podnikatelské účely je neoprávněným zásahem do právněných zájmů „kraje“, neboť takové označení „kraje“ navozuje pro třetí osoby jistou souvislost s právnickou osobou („příslušným krajem“). Předpokladem aplikace § 19b obč. zák., není vznik zvláštní újmy, ale je jím pouhé neoprávněné použití názvu právnické osoby. Nerozhoduje, zda delikvent, tj. osoba, která použije názvu jiné právnické osoby neoprávněně, se svým neoprávněným jednáním obohatil či způsobil svým jednáním jiné osobě škodu.

Náhrada škody

K přesunu odpovědnosti za škodu způsobenou zvláštní povahou provozu dopravního prostředku z provozovatele vozidla na provozovatele podniku, kde se jeho oprava provádí, dochází výlučně v případech, že je vozidlo za účelem opravy svěřeno

opravárenskému podniku. Po dobu, po níž se opravované vozidlo nachází v dispozici podnikatele (§ 2 odst. 2 obchodního zákoníku), který opravu vozidla provádí v rámci své podnikatelské činnosti, nese on objektivní odpovědnost za škodu způsobenou jeho provozem. Jen v takovém případě na provozovatele vozidla z důvodu, že vozidlo nemá ve své dispozici, odpovědnost za škodu způsobenou jeho provozem podle § 427 obč. zák. nedopadá. Do tohoto postavení odpovědného subjektu se však nedostává občan, který motorové vozidlo provozovateli opravoval na základě dohody o občanské výpomoci (§ 384 až 386 obč. zák., ve znění účinném do 31. 12. 1991).

Plné texty naleznete na www.epravo.cz v sekci „Soudní rozhodnutí“

Směnka

Musi-li být slovo „směnka“ vyjádřeno v jazyce, v němž je směnka sepsána, je tím zároveň určeno, že směnečná listina musí být v době, kdy je vydána, jednojazyčná. Nepřichází tak v úvahu, aby část směnky byla v jazyce jednom a část druhá v jazyce jiném, případně, že by text směnky přecházel postupně z jednoho jazyka do druhého. Přitom není důležité, že použitá kombinace jazyků na vydávané směnce nečiní směnku zcela nesrozumitelnou, neboť jde o jazyky blízké, příbuzné.

Ochrana názvu právnické osoby

Pouhá shoda geografického označení území, obsaženého jak v označení právnické osoby domáhající se zásahu podle § 19b odst. 2 obč. zák., tak v označení domnělého delikventa, není pro postup podle § 19b odst. 2 obč. zák. dostačující.

Nicotné rozhodnutí a náhrada škody

Odpovědnost státu za škodu způsobenou nicotným rozhodnutím je ve své podstatě odpovědností za škodu způsobenou nezákonným rozhodnutím ve smyslu § 5 odst. 1 písm. a) a § 7 a § 8 zákona č. 82/1998 Sb. Jestliže nárok na náhradu škody způsobené nicotným (tj. na roveň nezákonnému postaveným) rozhodnutím nebyl před podáním žaloby u soudu předběžně projednán u příslušného ministerstva, soud po marném

opatření k odstranění tohoto nedostatku postupuje podle § 104 odst. 2 o.s.ř. a řízení zastaví.

Rozhodčí řízení – jmenování rozhodce

Řízení o jmenování rozhodce (předsedajícího, resp. třetího rozhodce) podle ustanovení § 9 odst. 1 zákona č. 216/1994 Sb. ve znění pozdějších předpisů je řízením podle tohoto zákona ve smyslu ustanovení § 41. Jestliže některá ze stran rozhodčího řízení podala po uplynutí třicetidenní lhůty podle ustanovení § 9 odst. 1 zákona č. 216/1994 Sb. ve znění pozdějších předpisů návrh na jmenování předsedajícího (třetího) rozhodce a tento návrh nevzala zpět, nemohou se již jmenování rozhodci (pokud se strany nedohodly jinak) účinně shodnout na osobě předsedajícího (třetího) rozhodce. Řízení o jmenování rozhodce podle ustanovení § 9 odst. 1 zákona č. 216/1994 Sb. ve znění pozdějších předpisů je řízením nesporným. Účastníky tohoto řízení jsou kromě navrhovatele (jímž může být pouze osoba uvedená v § 9 odst. 1 tohoto zákona) strany rozhodčího řízení, již jmenování rozhodci a osoba, která je v návrhu na jmenování rozhodce na tuto funkci navržena. Rozhodnutí soudu o jmenování rozhodce je rozhodnutím ve věci samé.

Rozhodnutí o úpadku

Tam, kde schůze věřitelů hlasuje o návrhu některého z přítomných věřitelů na přijetí usnesení o způsobu řešení dlužníkovy úpadku, ačkoli dlužník ani některý z přihlášených věřitelů nepodal návrh na povolení reorganizace, hlasuje vždy o tom, zda povoluje způsob řešení dlužníkovy úpadku reorganizací. Není-li takové usnesení přijato, není zde usnesení schůze věřitelů, jímž by byl insolvenční soud ve smyslu § 152 věty první insolvenčního zákona vázán, ale insolvenční soud rozhodne automaticky o prohlášení konkursu na majetek dlužníka, neboť jiné rozhodnutí za daného stavu věci nepřichází v úvahu (není zde nevypořádaných návrhů na povolení reorganizace).

Totožnost věci u odpůrcí žaloby a žaloby na plnění z téhož právního úkonu

Mohlo-li by odlišné právní posouzení téhož skutku vést k určení jiného věcně příslušného soudu, nezakládá to odlišnost věci smyslu ustanovení § 83 o. s. ř. (jen proto nejde o odlišný předmět sporu).

Ukládání trestů

Pokud soud postupuje podle ustanovení § 419 tr. zákoníku, nejedná se o klasické ukládání trestu, při němž je nutné respektovat všechna kritéria vyplývající z platné zákonné úpravy při ukládání toho či onoho druhu trestu a jeho výměry.

Vyloučení orgánů činných v trestním řízení

Ustanovení § 30 odst. 2 tr. ř. je třeba vykládat tak, že pod pojmem rozhodnutí o vazbě měl zákonodárce na mysli jak rozhodnutí pozitivní, tj. že soud návrhu na vzetí obviněného do vazby vyhověl, tak i rozhodnutí negativní, tj. že soud návrhu na vzetí obviněného do vazby nevyhověl, resp. jej zamítl.

Bankovní záruka

Bankovní zárukou lze zajistit i závazek, který vznikne v budoucnu.

Konkurs a přerušování dalšího soudního řízení

Jestliže slovenský soud prohlásí konkurs na majetek dlužníka, který je účastníkem soudního řízení v České republice, a týká-li se spor v České republice majetku náležejícího podle slovenského práva do konkursní podstaty takového dlužníka, přerušuje se řízení v České republice za stejných podmínek, za nichž by se v době prohlášení konkursu přerušilo, kdyby konkurs prohlásil český soud.

Vyloučení člena družstva

Výstraha, daná členovi družstva podle ustanovení § 231 odst. 4, věty první, obč. zák., musí obsahovat alespoň (skutkové) vymezení členské povinnosti, jejíhož porušení se člen družstva dopouští, jakož i konkrétní označení následků, které jsou s dalším porušováním dané povinnosti spojeny (možnost vyloučení z družstva).

Stát jako člen bytového družstva a nájemce družstevního bytu

Na stát, jemuž dědictví připadlo na základě odúmrťi (§ 462 obč. zák.), byl-li zůstavitel (výlučným) členem bytového družstva a (výlučným) nájemcem družstevního bytu, přechází členství (členská práva a povinnosti) zůstavitele v bytovém družstvu a nájem družstevního bytu.

K možnosti soudu přezkoumat schválený transformační projekt

Závaznost schváleného transformačního projektu pro oprávněné osoby a orgány družstva (§ 2 odst. 2 zákona č. 42/1992 Sb. ve znění pozdějších předpisů), nevylučuje soudní přezkum, zda kritéria pro výpočet majetkových podílů určená v části třetí a čtvrté zákona č. 42/1992 Sb. nebyla do schváleného transformačního projektu převzata chybně.

Vypořádání SJM

Mimosoudní dohodu o vypořádání zaniklého společného jmění manželů lze uzavřít i po uplynutí tří let od zániku společného jmění, probíhá-li soudní řízení o vypořádání tohoto společného jmění.

Náhrada škody v souvislosti s insolvenčním řízením a věcná příslušnost soudu

Vztah insolvenčního navrhovatele (na straně jedné) a dlužníka (na straně druhé) založený podáním insolvenčního návrhu bez zřetele k tomu, zda tyto osoby jsou podnikateli a zda podání insolvenčního návrhu mělo původ v (tvrzené) pohledávce vzešlé z obchodního závazkového vztahu účastníků, není „obchodním závazkovým vztahem“ (tvrzená škoda nebo jiná újma vznikla jako důsledek procesních účinků vyvolaných podáním insolvenčního návrhu (zahájením insolvenčního řízení) potažmo procesními opatřeními (např. předběžným opatřením) přijatými v průběhu takto založeného procesního vztahu.

Porušování práv k ochranné známce, obchodnímu jménu a chráněnému označení původu

V popisu skutku v odsuzujícím rozsudku, kterým byl obviněný uznán vinným trestným činem, jehož skutková podstata vyžaduje úmysl pachatele (§ 3 odst. 3, § 4 tr. zák.), musí být obsaženy i skutkové okolnosti, z nichž vyplývá úmyslné zavinění obviněného. Jde-li o trestný čin porušování práv k ochranné známce, obchodnímu jménu a chráněnému označení původu podle § 150 odst. 1 tr. zák., z popisu skutku musí být ve vztahu k úmyslnému zavinění zřejmé, že obviněný věděl o neoprávněném označení výrobků nebo služeb, které dovezl, vyvezl nebo uvedl do oběhu, a že byl alespoň srozuměn

s neoprávněným zásahem do práv vlastníka dotčené ochranné známky. Samotné konstatování rozporu jednáni obviněného s ustanovením § 8 zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, ve znění pozdějších předpisů, nestačí k vyjádření úmyslného zavinění. Svědecké výpovědi zaměstnanců celního úřadu a protokoly o jejich kontrole, jimiž byl doložen neoprávněný zásah do práv vlastníků ochranných známek (např. prodej zboží neoprávněně označeného ochrannými známkami), jsou použitelnými důkazy (§ 89 odst. 2 tr. ř.) v řízení o trestném činu porušování práv k ochranné známce, obchodnímu jménu a chráněnému označení původu podle § 150 odst. 1 tr. zák..

Rozhodnutí o trestu

Trestnost činu nelze posoudit částečně podle zákona účinného v době jeho spáchání a částečně podle zákona účinného v době rozhodování soudem (č. 11/2004-I. Sb. rozh. tr.). Jestliže soud zjistí, že posouzení trestnosti činu podle zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, je pro pachatele příznivější než jeho posouzení podle zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění zákona č. 306/2009 Sb., pak je ustanoveními tohoto příznivějšího zákona vázán jak při rozhodnutí o vině, tak i rozhodnutí o trestu. Způsob výkonu trestu odnětí svobody je součástí trestnosti činu, protože výrok o způsobu výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody je podle § 122 odst. 1 tr. ř. obligatorní součástí takto uloženého trestu. Proto ukládá-li soud nepodmíněný trest odnětí svobody podle zákona č. 140/1961 Sb., musí pro účely výkonu trestu odnětí svobody pachatele zařadit do odpovídajícího typu věznice podle § 39a tr. zák., nikoliv podle § 56 odst. 2 tr. zákoníku.

Dědické řízení

Smyslem a účelem rozhodování soudem ve sporném soudním řízení po odkazu z dědického řízení ve smyslu ustanovení § 175k odst. 2 o.s.ř. je posoudit všechny, mezi dědici sporné, skutečnosti, rozhodné pro posouzení dědického práva a rozhodnout o tvrzeném (popíraném) dědickém právu. Z hlediska takového posouzení a rozhodnutí není významné, zda se všechny tyto spory o rozhodných skutečnostech projeví mezi dědici už v řízení dědickém nebo některé z nich byly formulovány až v řízení sporném.

Návrh na zahájení řízení

Nesplní-li žalobce povinnost připojit k žalobě písemné důkazy, uloženou mu v § 79 odst. 2 o. s. ř., není to důvodem k postupu podle § 43 o. s. ř..

Jednání ve shodě

Aby bylo možné určité osoby považovat za jednající ve shodě, musí jejich vzájemné srozumění směřovat k nabytí, postoupení, výkonu či jiné dispozici s hlasovacími právy v určité osobě a k tomuto cíli musí být směřováno proto, aby osoby takto jednající ovlivnily chování této osoby. Teprve tehdy, jsou-li splněna všechna uvedená kritéria, lze dotčené osoby považovat za jednající ve shodě. Za jednající ve shodě lze považovat jakékoliv osoby, jejichž jednání bude naplňovat uvedené znaky.

Zákaz nakládání s majetkem

Je-li zastavena exekuce, aniž jí byl postižen majetek, s nímž povinný nakládal v rozporu s generálním inhibitoriem ve smyslu ustanovení § 44 odst. 7 zákona č. 120/2001 Sb. ve znění účinném do 31. 10. 2009, považují se úkony, jimiž povinný s tímto majetkem nakládal za trvání exekuce, za platné.

Promlčení

Byla-li splatnost dluhu dohodnuta ve prospěch věřitele (ponechána na jeho vůli), může věřitel dlužníka požádat o jeho splnění kdykoli. Za den rozhodný pro počátek běhu promlčecí doby je pak třeba považovat den, který následuje po vzniku právního vztahu sjednaného na neurčitou dobu. Tam, kde jde o právo z časově neomezeného právního vztahu, je pro počátek běhu promlčecí doby rozhodný den následující po dni, kdy došlo ke vzniku tohoto právního vztahu, a nikoli den, kdy došlo ke splatnosti dluhu. Akceptování názoru o vázanosti počátku běhu promlčecí doby na den splatnosti dluhu a nikoli na den vzniku právního vztahu, ze kterého dlužníku vznikla povinnost k plnění, by znamenalo nepřípustné posunutí počátku běhu promlčecí doby (ve zřejmém rozporu s účelem institutu promlčení) prakticky na neomezenou dobu.

Výpověď příslušníka Policie ČR jako svědka

Příslušník Policie České republiky je povinen vypovídat jako svědek v trestním řízení i o skutečnostech, ohledně nichž je jinak podle § 115 odst. 1 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, povinen zachovávat mlčenlivost, tj. o skutečnostech, s nimiž se seznámil při plnění úkolů policie nebo v souvislosti s nimi a které v zájmu zabezpečení úkolů policie nebo v zájmu jiných osob vyžadují, aby zůstaly utajeny před nepovolanými osobami. Podle § 115 odst. 3 citovaného zákona se totiž policista nemůže dovolávat povinnosti mlčenlivosti mimo jiné vůči orgánům činným

v trestním řízení, takže před svým výsledkem nemusí být zproštěn této povinnosti podle § 115 odst. 4 citovaného zákona a neplatí u něj ani zákaz výslechu podle § 99 odst. 2 tr. ř..

Uznání cizozemského rozhodnutí

I když v ustanovení § 452 odst. 3 tr. ř. je uvedeno jen tolik, že v řízení o uznání cizozemského rozhodnutí odvolací soud rozhodne, zda se cizozemské rozhodnutí uznává či nikoli, v případě, pokud odvolací soud dospěje k závěru, že podané odvolání proti rozsudku soudu prvního stupně vydanému v řízení o uznání cizozemského rozhodnutí není důvodné, zamítne je usnesením podle § 256 tr. ř. per analogiam. Ustanovení § 452 odst. 3 tr. ř. nebrání odvolacímu soudu, aby po zrušení rozsudku soudu prvního stupně vydaného ve věci uznání cizozemského rozhodnutí sám rozhodl rozsudkem podle § 259 odst. 3 tr. ř. per

Plné texty naleznete na www.epravo.cz v sekci „Soudní rozhodnutí“

analogiam. V takovém případě má rozhodnutí odvolacího soudu podobu rozsudku, neboť se tím nahrazuje rozsudek soudu prvního stupně o uznání cizozemského rozhodnutí, přičemž odvolací soud sám rozhodne o tom, zda se cizozemské rozhodnutí uznává, či nikoli. Z ustanovení § 452 odst. 3 tr. ř. pak vyplývá, že v řízení o uznání cizozemského rozhodnutí nemá odvolací soud možnost, aby po zrušení rozsudku soudu prvního stupně mu vrátil věc k novému projednání a rozhodnutí, ale za této situace musí odvolací soud vždy sám rozhodnout ve věci rozsudkem.

„Dlužník“ ve smyslu insolvenčního zákona

Dlužníkem, „který není podnikatelem“, se ve smyslu ustanovení § 389 odst. 1 insolvenčního zákona rozumí taková fyzická nebo právnická osoba, která není zákonem považována za podnikatele a současně nemá závazky (dluhy) vzešlé z jejího podnikání. Výklad, vylučující z účasti na oddlužení dlužníky, kteří sice již nepodnikají, ale stále mají závazky vzešlé z „jejich“ podnikání, se nevztahuje na osoby, jež podnikateli nebyly a nejsou a které svým majetkem pouze zajistily dluhy vzešlé z podnikání jiných subjektů, bez zřetele k tomu, zda šlo o zajištění z titulu obecného ručení ve smyslu § 303 a násl. obč. zák. nebo o zajištění pohledávky

zástavním právem, anebo o zajištění pohledávky zajišťovatelem směnkou (lhostejno, zda jde o osobu v pozici směnečného dlužníka nebo směnečného avala).

Insolvence a opravný prostředek

Opravný prostředek (odvolání, dovolání, žaloba pro zmatečnost) směřující přímo proti rozhodnutí insolvenčního soudu o prohlášení konkursu na majetek dlužníka může uspět jen tehdy, jsou-li jeho prostřednictvím zpochybněny předpoklady pro vydání rozhodnutí o prohlášení konkursu, k nimž patří předchozí vydání rozhodnutí o úpadku dlužníka a závěr, že dlužníkům úpadek nelze řešit některým ze sanačních způsobů (reorganizací či oddlužením), případně závěr, že namísto přijetí rozhodnutí o způsobu řešení dlužníkovy úpadek (ve smyslu § 4 odst. 2 insolvenčního zákona) mělo být vydáno rozhodnutí o tom, že dlužník není v úpadku (§ 158 insolvenčního zákona).

Rozhodnutí o insolvenčním návrhu

Ručitelské prohlášení vyššího územního samosprávného celku ve smyslu § 143 odst. 4 insolvenčního zákona se musí týkat všech dluhů právnické osoby a nemůže být vázáno na splnění podmínky.

Nutná obhajoba

Ustanovený obhájce, jemuž byl pozastaven výkon advokacie, není oprávněn po dobu pozastavení výkonu advokacie poskytovat právní služby, a nemůže tedy ani vykonávat obhajobu obviněného v trestním řízení. Za této situace je obhájce, který vykonává advokacii samostatně, povinen, neučiní-li jiné opatření za účelem ochrany práv nebo právem chráněných zájmů obviněného, bez odkladu, nejpozději do jednoho měsíce ode dne, kdy vznikla taková překážka, ustanovit jiného advokáta (po dohodě s ním) svým zástupcem (§ 27 odst. 1 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů). Jestliže se takto ustanovený zástupce obhájce poté účastní úkonů trestního řízení, např. veřejného zasedání konaného o odvolání, nelze učinit závěr, že obviněný neměl v řízení obhájce, ač ho podle zákona mít měl, takže není naplněn dovolací důvod podle § 265b odst. 1 písm. c) tr. ř..

Odměna ustanoveného obhájce

Jestliže je obviněný pravomocně uznán vinným trestným činem, je pak povinen státu uhradit celou částku, kterou stát vynaložil

na náklady ustanoveného obhájce, a to včetně částky představující DPH, stejně jako by tak ve vztahu k obhájci učinil samotný obviněný, pokud by náhradu těchto nákladů trestního řízení nezprostředkoval stát.

Náhrada za zřízení věcného břemene cesty

Při stanovení náhrady za zřízení věcného břemene cesty podle § 151o odst. 3 obč. zák. nelze vycházet ani z ceny věcného břemene určené podle cenových předpisů, ani jen z ceny, za kterou by bylo možno dosáhnout smluvního zřízení věcného břemene. Je třeba rozlišit hodnotu práva odpovídajícího věcnému břeměni cesty na straně jedné a náhradu za omezení vlastnického práva na straně druhé; jejich výše nemusí být stejná. Proto je při stanovení výše náhrady nutné přihlížet ke všem okolnostem věci. Je třeba zejména zvážit, proč stavba zůstala bez přístupu k veřejné komunikaci, stejně jako všechny negativní účinky, které s sebou zřízení nezbytné cesty pro zatížený pozemek přinese. Náhrada za zřízení práva nezbytné cesty zahrnuje i náhradu za újmu, kterou vlastník pozemku utrpí, a to i tím, že v důsledku tzv. právní závady – práva cesty svědčící žalobci – zpravidla klesne cena zatíženého pozemku i stavby na něm zřízené a že jeho vlastník bude výkonem tohoto práva omezen v užívání pozemku, bude narušeno jeho soukromí apod. Nelze pominout skutečnost, že právo cesty se zřizuje bez časového omezení.

Podílové spoluvlastnictví

Dohodnou-li se podíloví spoluvlastníci o způsobu, výši a splatnosti částky představující vypořádání investic jednoho ze spoluvlastníků na společnou věc z hlediska obecných ustanovení o platnosti občanskoprávních úkonů platně, je taková dohoda pro ně závazná a má přednost před vypořádáním investic soudem.

Veterinární zákrok a náhrada škody

Odborný veterinární úkon, spočívající v ošetření zvířete, je svou povahou shodný s činností lékaře, kdy lékařský zákrok je svou povahou natolik specifickou činností, že jej nelze podřadit pod ustanovení § 420a obč. zák. zakládající objektivní odpovědnost za škodu způsobenou provozní činností, neboť by se ve svém důsledku jednalo o objektivní odpovědnost za výsledek poskytnuté zdravotnické služby, tedy odpovědnost za vyléčení. Totéž pak platí i v případě ošetření zvířete v ambulanci veterinárního lékaře, a to nejen ve vztahu

k aplikaci § 420a obč. zák., ale i § 421 obč. zák., neboť odpovědnost za výsledek poskytnutého odborného veterinárního úkonu nemůže být dána pro existenci mnoha faktorů, které průběh léčení ovlivňují.

Směnka

Promlčení nebo zánik práv ze zajišťovací směnky nemá podle čl. I. § 89 směnečného zákona bez dalšího za následek vznik nároku na vydání směnečného obohacení.

Insolvence, konkurs a zadržovací právo

Je-li věřitel oprávněn ze zadržovacího práva v úpadku, podléhá zadržovaná věc soupisu jako majetek ve smyslu § 205 odst. 4 insolvenčního zákona. Spor o příslušnost takového majetku k majetkové podstatě věřitele oprávněného ze zadržovacího práva se pak vede jako spor o jeho vyloučení ze soupisu majetkové podstaty dlužníka (věřitele oprávněného ze zadržovacího práva) ve smyslu ustanovení § 225 insolvenčního zákona. Je-li v průběhu insolvenčního řízení prohlášen konkurs na majetek věřitele oprávněného ze zadržovacího práva a probíhá-li v době prohlášení konkursu spor o existenci zadržovacího práva formou vindikační žaloby, kterou se vlastník zadržované věci domáhá jejího vydání po tom, kdo mu ji zadržuje, nastává ve vztahu k tomuto sporu účinek přerušení řízení předjímaný ustanovením § 263 odst. 1 insolvenčního zákona (jde o spor o právech a povinnostech, která se týkají majetkové podstaty). Vzhledem k ustanovení § 265 odst. 1 insolvenčního zákona nelze v takto přerušeném řízení po dobu trvání účinků konkursu vůbec pokračovat, neboť spor o vydání věci má v insolvenčních poměrech charakter sporu o vyloučení věci ze soupisu majetkové podstaty dlužníka.

Oddlužení

Jestliže podle dlužnickových tvrzení zahrnutých v návrhu na povolení oddlužení sepsaném na předepsaném formuláři a v povinných přílohách návrhu na povolení oddlužení dlužník nabízí svým nezajištěným věřitelům (kteří nesouhlasili s nižším plněním) méně než 30 % jejich pohledávek, pak je to ve smyslu § 395 odst. 1 písm. b/ insolvenčního zákona důvodem pro zamítnutí návrhu na povolení oddlužení. „Důvodný předpoklad“ insolvenčního soudu podle uvedeného ustanovení vychází z údajů tvrzených a doložených samotným dlužníkem. Není-li dlužník

schopen ani tvrdit skutečnosti, z nichž by bylo možné usuzovat, že nezajištěné věřitele, kteří nesouhlasili s nižším plněním, uspokojí alespoň v rozsahu 30 % jejich pohledávek, je důvod návrh na povolení oddlužení zamítnout. Neodůvodňuje-li stav insolvenčního řízení v době, kdy insolvenční soud rozhoduje o schválení oddlužení, závěr, že nezajištění věřitelé, kteří nesouhlasili s nižším plněním, obdrží na úhradu svých pohledávek v oddlužení alespoň plnění v rozsahu 30 % (i s přihlédnutím ke konkrétním skutečnostem, jež mají podle tvrzení dlužníka nastat v budoucnu), insolvenční soud oddlužení neschválí. Na takovém základě lze totiž důvodně předpokládat, že hodnota plnění, které by při oddlužení obdrželi nezajištění věřitelé (kteří nesouhlasili s nižším plněním), bude nižší než 30 % jejich pohledávek. Obecný úsudek typu, že mzdy porostou nebo že důchody se budou zvyšovat (ve vazbě na možnou inflaci), není podkladem pro závěr, že dlužník (jenž v tomto směru jiné tvrzení nenabídne a nedoloží) dané kritérium splní. Insolvenční zákon zásadně nevylučuje, aby insolvenční soud rozhodl o tom, zda schvaluje oddlužení, před zjištěním přihlášených pohledávek. U přihlášených pohledávek, jež v době, kdy soud rozhoduje o schválení oddlužení, ještě nejsou přezkoumány (např. proto, že se u nich odstraňují vady přihlášek), je základním východiskem pro závěr, zda k nim v dané fázi řízení má být přihlédnuto a zda předpoklady pro schválení oddlužení mají být v dotčeném ohledu dále šetřeny, postoj, který dlužník k těmto pohledávkám zaujal v seznamu svých závazků.

Podílové spoluvlastnictví a předkupní právo

I pokud se jednotlivé smluvní podmínky (cena, splatnost aj.) v nabídce učiněné spoluvlastníkovi a podmínky, za kterých je podíl následně prodán třetí osobě, podstatně liší, nelze z toho bez dalšího dovozovat porušení předkupního práva. Jednotlivé smluvní podmínky totiž nemohou být srovnávány izolovaně, ale naopak je nutné je hodnotit v kontextu všech ostatních smluvních podmínek (delší doba splatnosti může být vykompenzována např. poskytnutým zajištěním nebo vyšší cenou apod.).

Rozhodčí doložka

Jestliže rozhodčí smlouva neobsahuje přímé určení rozhodce ad hoc, resp. konkrétní způsob jeho určení, ale v této souvislosti pouze odkazuje na „rozhodčí řád“ vydaný právnickou osobou, která není stálým

rozhodčím soudem zřízeným na základě zákona, pak je taková rozhodčí smlouva neplatná podle § 39 obč. zák. pro rozpor se zákonem (a nikoliv pro neurčení rozhodce nebo způsobu, jak má být určen).

Zadostiučinění za nemajetkovou újmu způsobenou rozhodnutím o vazbě či trestu

Nárok na přiměřené zadostiučinění za nemajetkovou újmu způsobenou rozhodnutím o vazbě či trestu, které bylo vydáno před účinností zákona č. 160/2006 Sb., lze přiznat v době od 18. 3. 1992 přímou aplikací čl. 5 odst. 5 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.

Právní nástupnictví

Úkolem soudů nižších stupňů není zkoumat při vydání rozhodnutí podle § 107a o. s. ř. platnost postupní smlouvy též z pohledu jiných aspektů (než je ten, zda jde o právní skutečnost, se kterou právní předpisy spojují převod nebo přechod práva nebo povinnosti účastníka řízení). Při postoupení v konkursu zjištěné pohledávky je rozhodnutím o věci samé, v jehož rámci se soud může za podmínky stanovených zákonem zabývat námitkou neplatnosti smlouvy o postoupení pohledávky, rozvrhové usnesení.

Promlčení a zástavní právo

Sama skutečnost, že osobní dlužník uzná vůči svému věřiteli co do důvodu a výše již promlčenou zajištěnou pohledávku, nemá, bez dalšího, za následek uznání promlčeného zástavního práva, které pohledávku zajišťuje.

Předkupní právo

Ustanovení § 603 odst. 3 obč. zák. se vztahuje pouze na věcné předkupní právo a rozšiřuje oprávnění osoby, v jejíž prospěch bylo zřízeno, způsobem v něm uvedeným.

Předpisy správního práva a soukromoprávní úkony

Sama skutečnost, že předpisy správního práva lze aplikovat i ve vztahu k předpisům práva občanského neznamena, že by účinnost soukromoprávního úkonu měla být právním předpisem veřejného (správního) práva v každém takovém případě přímo podmíněna.

Exekuce a promlčení

Promlčela-li se podle § 408 obch. zák. pohledávka (jistina) přisouzená oprávněnému pravomocným platebním rozkazem, pak se jako příslušenství této pohledávky (§ 121 odst. 3 o. s. ř.) promlčel i nárok na náhradu nákladů řízení přiznaný oprávněnému tímto exekučním titulem.

Překážka věci zahájené

Tentýž předmět řízení je dán tehdy, jestliže tentýž nárok nebo stav vymezený žalobním petitem vyplývá ze stejných skutkových tvrzení, jimiž byl uplatněn. Řízení se týká těchž osob i v případě, jestliže v pozdějším řízení vystupují právní nástupci osob, které jsou (byly) účastníky dříve zahájeného řízení.

Plné texty naleznete na www.epravo.cz v sekci „Soudní rozhodnutí“

Společenská škodlivost činu

Každý protiprávní čin, který vykazuje všechny znaky uvedené v trestním zákoníku, je trestným činem, a proto ho obecně nelze považovat za čin, který není společensky škodlivý. Opačný závěr v podobě konstatování nedostatečné společenské škodlivosti činu by bylo možné učinit jen zcela výjimečně v případech, v nichž z určitých závažných důvodů není vhodné uplatňovat trestní represí, a pokud posuzovaný čin svou závažností neodpovídá ani těm nejlehčím, běžně se vyskytujícím trestným činům dané právní kvalifikace.

Totožnost skutku

Jednání a následek, popřípadě další právně relevantní skutkové okolnosti, se při posuzování totožnosti skutku porovnávají podle toho, jak jsou uvedeny ve skutkové větě odsuzujícího rozsudku a jak byly zjištěny v rámci přestupkového řízení, na základě něhož byl učiněn výrok rozhodnutí o přestupku. O totožnosti skutku mohou rozhodnout jen okolnosti a závěry skutkové, které jsou právně relevantní, nikoliv pouze závěry právní.

Uznání cizozemského rozhodnutí

Rozhodnutí o přeměně cizozemského ochranného opatření není možno provést

analogicky postupem podle § 455 tr. ř., neboť zde jde již o vykonávací řízení, ve kterém zásadní rozhodnutí o tom, zda bude pokračováno ve výkonu uloženého ochranného opatření nebo, zda bude přeměněno na ochranné opatření, které by mohl příslušný soud uložit, jestliže by v řízení o spáchaném trestném činu sám rozhodoval, již nepřichází v úvahu.

Dopravní nehoda a pojistné plnění

Pokud v souvislosti s dopravní nehodou pojistitel poskytl poškozenému vlastníku osobního automobilu z titulu pojištění majetku pojistné plnění a nešlo-li o situaci, že by byl pojistitel pověřen Českou kanceláří pojistitelů k vyřízení případu, tj. k zajištění platby z garančního fondu, pak jím poskytnutá částka nebyla pojistným plněním podle zákona č. 168/1999 Sb., nýbrž pojistným plněním ze smlouvy o pojištění majetku (tzv. havarijní pojištění vozidla).

Bezdůvodné obohacení a náhrada škody

Bylo-li povinností žalovaného odstranit zařízení staveniště z pozemku žalobce a žalovaná tuto povinnost nesplnila, pak požadavek žalobce na náhradu nákladů, které vynaložil na vyklizení svého pozemku, je nárokem na náhradu škody, pokud tato skutečná škoda vznikla v příčinné souvislosti s porušením právní povinnosti žalované ve smyslu § 420 odst. 1 obč. zák.

Jednání jménem právnické osoby

I v občanském právu platí obecný princip (pro poměry obchodněprávní výslovně vyjádřený v ustanovení § 13 odst. 6 obch. zák.), podle něhož omezení jednatelského oprávnění statutárního orgánu právnické osoby vyplývající ze stanov či jiného obdobného dokumentu nebo z rozhodnutí právnické osoby není možno uplatňovat vůči třetím osobám, i když byla zveřejněna.

Konkurs a vyrovnání

Neurčil-li dlužník při částečné úhradě věřitelovy pohledávky přihlášené do vyrovnání vedeného podle § 46 a násl. zákona o konkursu a vyrovnání (ZKV) jinak a jestliže tuto otázku neřešila ani hmotněprávní úprava, platí o způsobu, jakým se dlužníkovo plnění započte na úhradu věřitelovy přihlášené pohledávky, zásada proporcionality (poměrného vyrovnání příslušenství i jistiny), naplňující cíl vyrovnání ve smyslu § 2 odst. 3 ZKV.

Správce konkursní podstaty a náhrada škody

Není správný závěr, že škoda, způsobená na majetku konkursní podstaty správcem konkursní podstaty (ztrátou, zničením nebo jiným znehodnocením majetku podstaty v důsledku toho, že správce konkursní podstaty porušil již v průběhu konkursu povinnost postupovat při výkonu funkce s odbornou péčí) vzniká (její existence bude známa) až po vydání rozvrhového usnesení. Tam, kde správce konkursní podstaty popírá, že způsobil škodu na majetku dlužníka a konkursní soud jej nezpřestí výkonu funkce (např. proto, že v konkursních poměrech není bez dalšího zřejmé, zda

ke škodné události došlo), je k vymáhání pohledávky (kterou správce konkursní podstaty coby možný škůdce nevymáhá a nepokládá ji za součást úpádčova majetku) předurčen úpádce sám.

Nemajetková újma

Žádat náhradu nemajetkové újmy za porušení čl. 5 odst. 5 Úmluvy o ochraně lidských práv a svobod (Úmluva) lze pouze ve vztahu ke skutečností, které nastaly po dni 18. 3. 1992, od něhož se Úmluva stala pro Českou republiku závaznou. Dobrým mravům neodporuje námitka promlčení, vznesená státem proti nároku na náhradu nemajetkové újmy způsobené nezákonným

zbavením svobody, k němuž došlo v době od 18. 3. 1992 do 26. 4. 2006, uplatněná v řízení, jež bylo zahájeno s nepřiměřeným časovým odstupem ode dne účinnosti zák. č. 160/2006 Sb. V takovém případě nemravnost námítky promlčení ustoupí principu právní jistoty.

Práva, zapisovaná do katastru nemovitostí

Práva, uvedená v § 1 odst. 1 katastrálního zákona – vlastnické právo, zástavní právo, právo odpovídající věcnému břemeni a předkupní právo s účinky věcného práva k nemovitostem evidovaným v katastru nemovitostí – vznikají, mění se nebo zanikají dnem vkladu do katastru, pokud občanský zákoník nebo jiný zákon nestanoví jinak, a to i pokud jde o nemovitosti, které jinak vyhovují vymezení příslušenství věci v § 121 odst. 1 obč. zák.

Smlouva o vkladu a darování

Peněžní prostředky, jež převzal peněžní ústav (vklad), nelze darovat tím způsobem, že vkladatel s úmyslem obdarovat předá vkladní knížku (na jméno) třetí osobě, případně prohlásí, že jí peněžní prostředky (vklad) poskytuje jako dar. Na tom nic nemění okolnost, že osoba odlišná od vkladatele je ve smyslu ustanovení § 780 odst. 1 obč. zák. osobou oprávněnou s vkladem nakládat.

Plné texty naleznete na www.epravo.cz v sekci „Soudní rozhodnutí“

Finanční řízení podniku

Vrácení DPH u nedobytných pohledávek

- Chcete vrátit DPH u nesplacených pohledávek?
- Konference, která Vaší firmě může přinést statisíce
- Cena pouze 2340 Kč s materiály a občerstvením
- Konferenční prostory Tower Praha, 5. října 2011
- Rezervujte si své místo na mKonference.cz

Pořadatel

 mKonference.cz

Hrdý partner

 KPMG

Generální partner

coface CZECH

Prezentující partneři

 GÜRLICH & Co.
advokátní kancelář

 SPOLČNOSTI PRO
advokátní kancelář

 Svehlík, Šafra & partneři
advokátní kancelář

**AUTOCENTRUM
DOJACEK SRO.**

**prodej
certifikovaný
servis**

potíže s vozem?

volejte +420 777 33 11 61

- technik vám přiveze náhradní vůz do místa určení
- váš si odveze do servisu
- po opravě ho opět přiveze zpět

JE TO TAK JEDNODUCHÉ

Prodej a certifikovaný servis: Citroen, Fiat, Chevrolet
Certifikovaný servis: VW, Opel, Saab, Alfa Romeo
www.dojacek.cz

Sbírka (červen až srpen)

Přehled předpisů publikovaných ve Sbírce zákonů ČR

Částka 56 rozeslána dne 6. června 2011

146/2011 Sb.

Účinnost od: 1. července 2011
VYHLÁŠKA ze dne 20. května 2011, kterou se mění vyhláška č. 237/2005 Sb., kterou se stanoví výše technicky zdůvodněných ztrát při dopravě a skladování minerálních olejů, ve znění vyhlášky č. 337/2009 Sb.

147/2011 Sb.

Účinnost od: 1. září 2011
VYHLÁŠKA ze dne 25. května 2011, kterou se mění vyhláška č. 73/2005 Sb., o vzdělávání dětí, žáků a studentů se speciálními vzdělávacími potřebami a dětí, žáků a studentů mimořádně nadaných

148/2011 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 20. května 2011, kterým se vyhláší závaznost Kolektivní smlouvy vyššího stupně

149/2011 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 25. května 2011, kterým se ukládá Kolektivní smlouva vyššího stupně

Částka 57 rozeslána dne 7. června 2011

150/2011 Sb.

Účinnost od: 22. června 2011
ZÁKON ze dne 28. dubna 2011, kterým se mění zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 124/1992 Sb., o Vojenské policii, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 185/2004 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů

151/2011 Sb.

Účinnost od: 7. června 2011
ZÁKON ze dne 28. dubna 2011, kterým se mění zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů

152/2011 Sb.

Účinnost od: 1. července 2011
ZÁKON ze dne 28. dubna 2011, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

153/2011 Sb.

Účinnost od: 7. června 2011
ZÁKON ze dne 3. května 2011, kterým se mění zákon č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů

Částka 58 rozeslána dne 13. června 2011

154/2011 Sb.

Účinnost od: 1. července 2011
VYHLÁŠKA ze dne 26. května 2011 o vojenské letecké technice, schvalování technické způsobilosti vojenské letecké techniky, provádění pravidelných technických prohlídek a zkoušek technických zařízení vojenské letecké techniky, provozování a kontrolách vojenské letecké techniky a pověřování a osvědčování právnických a fyzických osob, a o vojenském leteckém rejstříku (o vojenské letecké technice)

155/2011 Sb.

Účinnost od: 1. července 2011
VYHLÁŠKA ze dne 30. května 2011 o profilech povrchových vod využívaných ke koupání

Částka 59 rozeslána dne 13. června 2011

156/2011 Sb.

Účinnost od: 1. srpna 2011
NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 11. května 2011, kterým se mění nařízení vlády č. 154/2005 Sb., o stanovení výše a způsobu výpočtu poplatků za využívání rádiových kmitočtů a čísel, ve znění pozdějších předpisů

157/2011 Sb.

Účinnost od: 13. června 2011
VYHLÁŠKA ze dne 27. května 2011, kterou se zrušuje vyhláška č. 159/2003 Sb., kterou se stanoví povrchové vody využívané ke koupání osob, ve znění pozdějších předpisů

158/2011 Sb.

Účinnost od: 1. července 2011
VYHLÁŠKA ze dne 31. května 2011, kterou se mění vyhláška č. 352/2005 Sb., o podrobnostech nakládání s elektrozařízeními a elektroodpady a o bližších podmínkách financování nakládání s nimi (vyhláška o nakládání s elektrozařízeními a elektroodpady), ve znění pozdějších předpisů

159/2011 Sb.

Účinnost od: 15. června 2011
VYHLÁŠKA ze dne 23. května 2011 o vydání pamětní stříbrné dvousetkoruny k 500. výročí narození Jiřího Melantricha z Aventina

160/2011 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva vnitra ze dne 31. května 2011 o vyhlášení nových voleb do zastupitelstva obce

Částka 60 rozeslána dne 21. června 2011

161/2011 Sb.

Účinnost od: 21. června 2011
NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 25. května 2011 o stanovení harmonogramu a technického způsobu provedení opatření podle § 64 až 68 zákona o základních registrech

162/2011 Sb.

Účinnost od: 6. července 2011
VYHLÁŠKA ze dne 8. června 2011 o způsobu stanovení zvláštních technických podmínek pro účely zákona o veřejných zakázkách

163/2011 Sb.

Účinnost od: 21. června 2011
VYHLÁŠKA ze dne 9. června 2011, kterou se mění vyhláška č. 46/2010 Sb., o příslušnosti správních úřadů k správám národních parků a správ chráněných

krajinných oblastí k výkonu státní správy ve správních obvodech tvořených národními přírodními rezervacemi, národními přírodními památkami a jejich ochrannými pásmy

164/2011 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva vnitra ze dne 8. června 2011 o vyhlášení nových voleb do zastupitelstev obcí

165/2011 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva vnitra ze dne 8. června 2011 o vyhlášení opakovaných voleb do zastupitelstva obce

166/2011 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva vnitra ze dne 10. června 2011 o vyhlášení nových voleb do zastupitelstva obce

167/2011 Sb.

SDĚLENÍ Českého statistického úřadu ze dne 13. června 2011 o aktualizaci Číselníku zemí (CZEM)

Částka 61 rozeslána dne 28. června 2011

168/2011 Sb.

Účinnost od: 28. června 2011
VYHLÁŠKA ze dne 15. června 2011, kterou se mění vyhláška č. 369/2009 Sb., o podrobnostech uvádění osiva a sadby pěstovaných rostlin do oběhu, ve znění vyhlášky č. 298/2010 Sb.

169/2011 Sb.

Účinnost od: 28. června 2011
VYHLÁŠKA ze dne 7. června 2011 o stanovení pravidel tvorby čísla účtu v platebním styku

Částka 62 rozeslána dne 29. června 2011

170/2011 Sb.

Účinnost od: 15. prosince 2011
VYHLÁŠKA ze dne 2. června 2011, kterým se mění nařízení vlády č. 176/2008 Sb., o technických požadavcích na strojí zařazení

171/2011 Sb.

Účinnost od: 1. července 2011
VYHLÁŠKA ze dne 15. června 2011, kterou se provádějí některá ustanovení celního zákona

172/2011 Sb.

Účinnost od: 29. června 2011
VYHLÁŠKA ze dne 26. května 2011, kterou se zrušuje vyhláška č. 326/2006 Sb., o podrobnostech atestačního řízení pro

elektronické nástroje, náležitostech žádosti o atest a o výši poplatku za podání žádosti o atest (vyhláška o atestačním řízení pro elektronické nástroje)

Částka 63 rozeslána dne 29. června 2011

173/2011 Sb.

Účinnost od: 30. června 2011
NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 15. června 2011, kterým se mění nařízení vlády č. 197/2005 Sb., o stanovení podmínek poskytnutí dotace na provádění opatření ke zlepšení obecných podmínek pro produkci včelařských produktů a jejich uvádění na trh, ve znění pozdějších předpisů

174/2011 Sb.

Účinnost od: 1. září 2011
VYHLÁŠKA ze dne 13. června 2011 o stanovení ochranných pásem přírodních léčivých zdrojů minerální vody v Louce u Mariánských Lázní, Mnichově u Mariánských Lázní a Pramenech a ochranných pásem zdrojů přírodních minerálních vod v Nové Vsi u Sokolova, Louce u Mariánských Lázní, Mnichově u Mariánských Lázní a Pramenech a o vymezení konkrétních ochranných opatření (vyhláška o ochranných pásmech zdrojů Nová Ves – Louka – Mnichov)

175/2011 Sb.

Účinnost od: 15. července 2011
VYHLÁŠKA ze dne 20. června 2011, kterou se mění vyhláška č. 450/2005 Sb., o náležitostech nakládání se závadnými látkami a náležitostech havarijního plánu, způsobu a rozsahu hlášení havárií, jejich zneškodňování a odstraňování jejich škodlivých následků

176/2011 Sb.

Účinnost od: 1. července 2011
VYHLÁŠKA ze dne 17. června 2011, kterou se mění vyhláška č. 165/2002 Sb., o separátním větrání při hornické činnosti v plynujících dolech, ve znění vyhlášky č. 56/2007 Sb., vyhláška č. 22/1989 Sb., o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a bezpečnosti provozu při hornické činnosti a při dobývání nevyhrazených nerostů v podzemí, ve znění pozdějších předpisů, vyhláška č. 4/1994 Sb., kterou se stanoví požadavky na provedení a stavbu objektů a zařízení pro rozvod a izolaci větrů a uzavírání důlních děl, ve znění vyhlášky č. 90/2003 Sb., a vyhláška č. 52/1997 Sb., kterou se stanoví požadavky k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a bezpečnosti provozu při likvidaci hlavních důlních děl, ve znění pozdějších předpisů

177/2011 Sb.

NÁLEZ Ústavního soudu ze dne 31. května 2011 sp. zn. Pl. ÚS 46/10 ve věci návrhu na zrušení ustanovení § 104e písm. b) zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů

Částka 64 rozeslána dne 30. června 2011

178/2011 Sb.

Účinnost od: 1. srpna 2011
NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 8. června 2011 o stanovení některých pyrotechnických výrobků, podmínek, za nichž lze uskutečnit jejich dovoz, a vzoru žádosti o udělení povolení

179/2011 Sb.

Účinnost od: 1. července 2011
VYHLÁŠKA ze dne 10. června 2011 o způsobu vnějšího označení a odznacích Celní správy České republiky, vzorech služebních stejnokrojů a zvláštním barevném provedení a označení služebních vozidel Celní správy České republiky

Částka 65 rozeslána dne 30. června 2011

180/2011 Sb.

Účinnost od: 1. července 2011
ZÁKON ze dne 9. června 2011, kterým se mění zákon č. 229/2002 Sb., o finančním arbitrování, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

Částka 66 rozeslána dne 30. června 2011

181/2011 Sb.

Účinnost od: 1. července 2011
ZÁKON ze dne 8. června 2011, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

Částka 67 rozeslána dne 4. července 2011

182/2011 Sb.

Účinnost od: 19. července 2011
VYHLÁŠKA ze dne 20. června 2011, kterou se mění vyhláška Ministerstva dopravy a spojů č. 341/2002 Sb., o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů

183/2011 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 22. června 2011, kterým se vyhláší závaznost Kolektivní smlouvy vyššího stupně

Částka 68 rozeslána dne 8. července 2011

184/2011 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2012 s výjimkou
ZÁKON ze dne 9. června 2011, kterým se mění zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů

185/2011 Sb.

Účinnost od: 8. července 2011
ZÁKON ze dne 8. června 2011, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů

186/2011 Sb.

Účinnost od: 23. července 2011
ZÁKON ze dne 8. června 2011 o poskytování součinnosti pro účely řízení před některými mezinárodními soudy a jinými mezinárodními kontrolními orgány a o změně zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů

187/2011 Sb.

Účinnost od: 23. července 2011
ZÁKON ze dne 9. června 2011, kterým se mění zákon č. 440/2003 Sb., o nakládání se surovými diamanty, o podmínkách jejich dovozu, vývozu a tranzitu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů

Částka 69 rozeslána dne 15. července 2011

188/2011 Sb.

Účinnost od: 15. července 2011
ZÁKON ze dne 9. června 2011, kterým se mění zákon č. 189/2004 Sb., o kolektivním investování, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

Částka 70 rozeslána dne 15. července 2011

189/2011 Sb.

Účinnost od: 15. července 2011
NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 22. června 2011 o sdělení klíčových informací speciálního fondu kolektivního investování

190/2011 Sb.

Účinnost od: 15. července 2011
NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 22. června 2011, kterým se stanoví limity některých částek

v eurech, pokud jde o úpravu veřejné nabídky investičních cenných papírů, prospektu cenného papíru a informačních povinností emitenta některých investičních cenných papírů a dalších osob

191/2011 Sb.

Účinnost od: 15. července 2011
VYHLÁŠKA ze dne 27. června 2011, kterou se mění vyhláška č. 234/2009 Sb., o ochraně proti zneužívání trhu a transparentci

192/2011 Sb.

Účinnost od: 15. července 2011
VYHLÁŠKA ze dne 27. června 2011, kterou se mění vyhláška č. 233/2009 Sb., o žádostech, schvalování osob a způsobu prokazování odborné způsobilosti, důvěryhodnosti a zkušenosti osob a o minimální výši finančních zdrojů poskytovaných pobočce zahraniční banky

193/2011 Sb.

Účinnost od: 15. července 2011
VYHLÁŠKA ze dne 27. června 2011 o minimálních náležitostech statutu fondu kolektivního investování a podmínkách pro užívání označení krátkodobý fond peněžního trhu a fond peněžního trhu

194/2011 Sb.

Účinnost od: 15. července 2011
VYHLÁŠKA ze dne 27. června 2011 o podrobnější úpravě některých pravidel v kolektivním investování

195/2011 Sb.

Účinnost od: 15. července 2011
VYHLÁŠKA ze dne 27. června 2011 o činnosti depozitáře fondu kolektivního investování a ujednáních depozitářské smlouvy standardního fondu

196/2011 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva vnitra ze dne 29. června 2011 o vyhlášení nových voleb do zastupitelstva obce

197/2011 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva vnitra ze dne 29. června 2011 o vyhlášení opakovaného hlasování do zastupitelstva města

Částka 71 rozeslána dne 15. července 2011

198/2011 Sb.

Účinnost od: 15. července 2011
VYHLÁŠKA ze dne 27. června 2011, kterou se mění vyhláška č. 356/2008 Sb., kterou se provádí zákon č. 91/1996 Sb., o krmivech, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů

Weil

Weil, Gotshal & Manges s.r.o. advokátní kancelář

Právnícká firma roku 2010

Právnícká firma roku 2010 v kategoriích:

- Fúze a akvizice
- Řešení sporů a arbitráže

Děkujeme našim klientům

Křižovnické nám. 193/2
110 00 Praha 1
tel.: 221 407 300, fax: 221 407 310

199/2011 Sb.

Účinnost od: 30. července 2011
VYHLÁŠKA ze dne 27. června 2011 o stanovení požadavků na kvalitu paliv používaných pro vnitrozemská a námořní plavidla z hlediska ochrany ovzduší

200/2011 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva vnitra ze dne 30. června 2011 o vyhlášení opakovaných voleb do zastupitelstva obce

201/2011 Sb.

SDĚLENÍ Energetického regulačního úřadu ze dne 1. července 2011 o vydání cenového rozhodnutí

202/2011 Sb.

NÁLEZ Ústavního soudu ze dne 14. června 2011 sp. zn. Pl. ÚS 29/10 ve věci návrhu na zrušení čl. I a čl. II odst. 2 obecně závazné vyhlášky města Chrástavy č. 5/2009 o stanovení míst, na kterých mohou být provozovány interaktivní videoloterijní terminály

Částka 72 rozeslána dne 15. července 2011**203/2011 Sb.**

Účinnost od: 1. srpna 2011
VYHLÁŠKA ze dne 1. července 2011, kterou se mění vyhláška č. 467/2003 Sb., o používání tabákových nálepek při značení tabákových výrobků, ve znění pozdějších předpisů

204/2011 Sb.

Účinnost od: 15. července 2011
VYHLÁŠKA ze dne 1. července 2011, kterou se zrušuje vyhláška Ministerstva průmyslu a obchodu č. 30/2002 Sb., kterou se stanoví postupy při ověřování nádrží používaných jako měřidla, které jsou umístěny na plavidlech a označované značkou EHS, ve znění vyhlášky č. 260/2003 Sb.

205/2011 Sb.

Účinnost od: 1. srpna 2011
VYHLÁŠKA ze dne 1. července 2011, kterou se mění vyhláška č. 411/2008 Sb., o stanovení druhů zvířat vyžadujících zvláštní péči

Částka 73 rozeslána dne 19. července 2011**206/2011 Sb.**

Účinnost od: 19. července 2011
ZÁKON ze dne 17. června 2011, kterým se mění zákon č. 219/1995 Sb., devizový zákon, ve znění pozdějších předpisů

207/2011 Sb.

Účinnost od: 3. srpna 2011
ZÁKON ze dne 8. června 2011, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů

208/2011 Sb.

Účinnost od: 20. července 2011
NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 29. června 2011 o technických požadavcích na přepravitelná tlaková zařízení

Částka 74 rozeslána dne 19. července 2011**209/2011 Sb.**

Účinnost od: 1. října 2011
ZÁKON ze dne 8. června 2011, kterým se mění zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní infrastruktury

210/2011 Sb.

Účinnost od: 15. prosince 2011
VYHLÁŠKA ze dne 1. července 2011 o rozsahu, náležitostech a termínech vyúčtování dodávek elektřiny, plynu nebo tepelné energie a souvisejících služeb

Částka 75 rozeslána dne 19. července 2011**211/2011 Sb.**

Účinnost od: 18. srpna 2011
Pozn.: s výjimkou
ZÁKON ze dne 9. června 2011, kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

Částka 76 rozeslána dne 19. července 2011**212/2011 Sb.**

Účinnost od: 1. ledna 2012
ZÁKON ze dne 21. června 2011, kterým se mění zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů

213/2011 Sb.

Účinnost od: účinně s úmluvou o zákazu kazetové munice
ZÁKON ze dne 21. června 2011 o zákazu použití, vývoje, výroby, skladování a převodu kazetové munice a o jejím zničení (zákon o zákazu kazetové munice)

214/2011 Sb.

Účinnost od: 1. září 2011
ZÁKON ze dne 21. června 2011, kterým

se mění zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů

215/2011 Sb.

Účinnost od: 19. července 2011
ZÁKON ze dne 21. června 2011, kterým se mění zákon č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů

Částka 77 rozeslána dne 21. července 2011**216/2011 Sb.**

Účinnost od: 1. srpna 2011
VYHLÁŠKA ze dne 15. července 2011 o náležitostech manipulačních řádů a provozních řádů vodních děl

217/2011 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva vnitra ze dne 13. července 2011 o vyhlášení nových voleb do zastupitelstva obce

Částka 78 rozeslána dne 22. července 2011**218/2011 Sb.**

Účinnost od: 1. září 2011
Pozn.: s výjimkou
ZÁKON ze dne 21. června 2011, kterým se mění zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

219/2011 Sb.

Účinnost od: 1. srpna 2011
ZÁKON ze dne 21. června 2011, kterým se mění zákon č. 191/1999 Sb., o opatřeních týkajících se dovozu, vývozu a zpětného vývozu zboží porušujícího některá práva duševního vlastnictví a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů

220/2011 Sb.

Účinnost od: 30. září 2011
Pozn.: s výjimkou
ZÁKON ze dne 21. června 2011, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

221/2011 Sb.

Účinnost od: 22. července 2011
Pozn.: s výjimkou
ZÁKON ze dne 21. června 2011, kterým se mění zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně

ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů

Částka 79 rozeslána dne 22. července 2011

222/2011 Sb.

Účinnost od: 1. září 2011
NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 29. června 2011 o zavedení letního času v letech 2012 až 2016

223/2011 Sb.

Účinnost od: 1. září 2011
VYHLÁŠKA ze dne 13. července 2011 o stanovení ochranných pásem I. stupně přírodních léčivých zdrojů minerální vody jimané vrty BJ 321 (pramen sv. Josef) a BJ 331 (pramen Jaroslava) v katastrálním území Luhačovice a vymezení konkrétních ochranných opatření

Částka 80 rozeslána dne 27. července 2011

224/2011 Sb.

PŘEDSEDA VLÁDY vyhlašuje úplné znění zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, jak vyplývá ze změn provedených zákonem č. 140/2001 Sb., zákonem č. 151/2002 Sb., zákonem č. 217/2002 Sb., zákonem č. 222/2003 Sb., zákonem č. 436/2004 Sb., zákonem č. 501/2004 Sb., zákonem č. 539/2004 Sb., zákonem č. 559/2004 Sb., zákonem č. 428/2005 Sb., zákonem č. 444/2005 Sb., zákonem č. 112/2006 Sb., zákonem č. 136/2006 Sb., zákonem č. 161/2006 Sb., zákonem č. 165/2006 Sb., zákonem č. 230/2006 Sb., zákonem č. 170/2007 Sb., zákonem č. 379/2007 Sb., zákonem č. 124/2008 Sb., zákonem č. 129/2008 Sb., zákonem č. 140/2008 Sb., zákonem č. 274/2008 Sb., zákonem č. 306/2008 Sb., zákonem č. 382/2008 Sb., zákonem č. 41/2009 Sb., nálezem Ústavního soudu, vyhlášeným pod č. 47/2009 Sb., zákonem č. 197/2009 Sb., zákonem č. 227/2009 Sb., zákonem č. 278/2009 Sb., zákonem č. 281/2009 Sb., zákonem č. 306/2009 Sb., zákonem č. 424/2010 Sb., zákonem č. 427/2010 Sb. a zákonem č. 73/2011 Sb.

Částka 81 rozeslána dne 29. července 2011

225/2011 Sb.

Účinnost od: 1. srpna 2011

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 20. července 2011, kterým se mění nařízení vlády č. 184/2009 Sb., o stanovení výše úhrad za zkoušky

226/2011 Sb.

Účinnost od: 30. září 2011
VYHLÁŠKA ze dne 25. července 2011 o výši redukčních hranic pro stanovení výpočtového základu pro období od 30. září 2011 do 31. prosince 2011

227/2011 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva vnitra ze dne 22. července 2011 o vyhlášení nových voleb do zastupitelstev obcí

Částka 82 rozeslána dne 2. srpna 2011

228/2011 Sb.

Účinnost od: 10. prosince 2011
NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 29. června 2011, kterým se mění nařízení vlády č. 266/2009 Sb., o technických požadavcích na námořní zařízení, ve znění nařízení vlády č. 113/2010 Sb.

Částka 83 rozeslána dne 5. srpna 2011

229/2011 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 26. července 2011, kterým se ukládá Dodatek č. 1 ke kolektivní smlouvě vyššího stupně

230/2011 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva vnitra ze dne 1. srpna 2011 o vyhlášení dodatečných voleb do zastupitelstva obce

231/2011 Sb.

SDĚLENÍ Českého telekomunikačního úřadu ze dne 25. července 2011 o vydání cenového rozhodnutí

Částka 84 rozeslána dne 10. srpna 2011

232/2011 Sb.

NÁLEZ Ústavního soudu ze dne 28. června 2011 sp. zn. Pl. ÚS 17/10 ve věci návrhu na zrušení § 3 odst. 9 zákona č. 201/1997 Sb., o platu a některých dalších náležitostech státních zástupců a o změně a doplnění zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech, ve znění pozdějších předpisů, ve znění zákona č. 418/2009 Sb.

Částka 85 rozeslána dne 19. srpna 2011

233/2011 Sb.

Účinnost od: 3. září 2011
VYHLÁŠKA ze dne 22. července 2011, kterou se mění vyhláška č. 473/2008 Sb., o systému epidemiologické bdělosti pro vybrané infekce, ve znění vyhlášky č. 275/2010 Sb.

234/2011 Sb.

Účinnost od: 31. srpna 2011
VYHLÁŠKA ze dne 8. srpna 2011, kterou se mění vyhláška č. 221/2010 Sb., o požadavcích na věcné a technické vybavení zdravotnických zařízení a o změně vyhlášky Ministerstva zdravotnictví č. 51/1995 Sb., kterou se mění a doplňuje vyhláška Ministerstva zdravotnictví České republiky č. 49/1993 Sb., o technických a věcných požadavcích na vybavení zdravotnických zařízení, a mění vyhláška Ministerstva zdravotnictví České republiky č. 434/1992 Sb., o zdravotnické záchranné službě (vyhláška o požadavcích na věcné a technické vybavení zdravotnických zařízení)

235/2011 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva vnitra ze dne 9. srpna 2011 o vyhlášení nových voleb do zastupitelstev obcí

236/2011 Sb.

NÁLEZ Ústavního soudu ze dne 12. července 2011 sp. zn. Pl. ÚS 9/08 ve věci návrhu na zrušení ustanovení čl. V bodu 1 věty druhé zákona č. 260/2002 Sb., kterým se mění zákon č. 191/1999 Sb., o opatřeních týkajících se dovozu, vývozu a zpětného vývozu zboží porušujícího některá práva duševního vlastnictví a o změně některých dalších zákonů, ve znění zákona č. 121/2000 Sb., zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 593/1992 Sb., o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 569/1991 Sb., o Pozemkovém fondu České republiky, ve znění pozdějších předpisů

Částka 86 rozeslána dne 24. srpna 2011

237/2011 Sb.

Účinnost od: 24. srpna 2011
NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 20. července 2011 o stanovení rezervy státních pozemků pro uskutečňování rozvojových programů státu

**Částka 87 rozeslána dne
25. srpna 2011****238/2011 Sb.**

Účinnost od: 25. srpna 2011 s výjimkou VYHLÁŠKA ze dne 10. srpna 2011 o stanovení hygienických požadavků na koupaliště, sauny a hygienické limity písku v pískovištích venkovních hracích ploch

239/2011 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva vnitra ze dne 15. srpna 2011 o vyhlášení nových voleb do zastupitelstva obce

240/2011 Sb.

SDĚLENÍ Ministerstva vnitra ze dne 16. srpna 2011 o vyhlášení nových voleb do zastupitelstva obce

241/2011 Sb.

SDĚLENÍ Českého statistického úřadu ze dne 16. srpna 2011 o aktualizaci Klasifikace územních statistických jednotek (CZ-NUTS)

242/2011 Sb.

SDĚLENÍ Ústavního soudu o přijetí rozhodnutí ze dne 9. srpna 2011 č. Org. 40/11 o atraceování působnosti

**Částka 88 rozeslána dne
25. srpna 2011****243/2011 Sb.**

Účinnost od: 1. září 2011
NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 10. srpna 2011, kterým se mění nařízení vlády č. 484/2006 Sb., o výši časových poplatků a o výši sazeb mýtného za užívání určených pozemních komunikací, ve znění pozdějších předpisů

244/2011 Sb.

Účinnost od: 1. září 2011
VYHLÁŠKA ze dne 4. srpna 2011, kterou se mění vyhláška č. 438/2006 Sb., kterou se upravují podrobnosti výkonu ústavní výchovy a ochranné výchovy ve školských zařízeních

**Částka 89 rozeslána dne
30. srpna 2011****245/2011 Sb.**

Účinnost od: 1. září 2011
ZÁKON ze dne 20. července 2011, kterým se mění zákon č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

246/2011 Sb.

Účinnost od: 14. září 2011

ZÁKON ze dne 20. července 2011, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů

247/2011 Sb.

Účinnost od: 1. listopadu 2011
ZÁKON ze dne 20. července 2011, kterým se mění zákon č. 229/1992 Sb., o komoditních burzách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 222/2009 Sb., o volném pohybu služeb

248/2011 Sb.

Účinnost od: 30. června 2012 s výjimkou
ZÁKON ze dne 20. července 2011, kterým se mění zákon č. 38/1994 Sb., o zahraničním obchodu s vojenským materiálem a o doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů

249/2011 Sb.

Účinnost od: 30. srpna 2011 s výjimkou
ZÁKON ze dne 20. července 2011, kterým se mění zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů

250/2011 Sb.

Účinnost od: 14. září 2011
ZÁKON ze dne 20. července 2011, kterým se mění zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů

251/2011 Sb.

Účinnost od: 1. září 2011
ZÁKON ze dne 20. července 2011, kterým se mění zákon č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu a o změně některých dalších zákonů (zákon o Státním zemědělském intervenčním fondu), ve znění pozdějších předpisů

252/2011 Sb.

Účinnost od: 30. srpna 2011
ZÁKON ze dne 22. července 2011, kterým se mění zákon č. 185/2004 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů

253/2011 Sb.

Účinnost od: 1. října 2011
ZÁKON ze dne 22. července 2011, kterým

se mění zákon č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje, ve znění pozdějších předpisů

254/2011 Sb.

Účinnost od: 1. července 2012
ZÁKON ze dne 22. července 2011, kterým se mění zákon č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů

255/2011 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2012
ZÁKON ze dne 21. července 2011, kterým se mění zákon č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů

256/2011 Sb.

Účinnost od: 1. září 2011 s výjimkou
ZÁKON ze dne 20. července 2011, kterým se mění zákon č. 321/2004 Sb., o vinohradnictví a vinařství a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o vinohradnictví a vinařství), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 452/2001 Sb., o ochraně označení původu a zeměpisných označení a o změně zákona o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů

257/2011 Sb.

Účinnost od: 14. září 2011
VYHLÁŠKA ze dne 19. srpna 2011, kterou se mění vyhláška č. 337/2010 Sb., o emisních limitech a dalších podmínkách provozu ostatních stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší emitujících a užívajících těkavé organické látky a o způsobu nakládání s výrobky obsahujícími těkavé organické látky

**Částka 90 rozeslána dne
30. srpna 2011****258/2011 Sb.**

Účinnost od: 12. září 2011
ZÁKON ze dne 4. srpna 2011, kterým se mění zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů

**Částka 91 rozeslána dne
31. srpna 2011****259/2011 Sb.**

Účinnost od: 1. září 2011
VYHLÁŠKA ze dne 24. srpna 2011 o podílu jednotlivých obcí na stanovených procentních částech celostátního hrubého výnosu daně z přidané hodnoty a daní z příjmů

Částka 92 rozeslána dne 31. srpna 2011

260/2011 Sb.

Účinnost od: 31. srpna 2011
ZÁKON ze dne 22. července 2011, kterým se mění zákon č. 340/2006 Sb., o činnosti institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění z členských států Evropské unie nebo jiných států, které jsou smluvní stranou Dohody o Evropském hospodářském prostoru, na území České republiky a o změně zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů

261/2011 Sb.

Účinnost od: 1. ledna 2012
ZÁKON ze dne 22. července 2011, kterým se mění zákon č. 61/2000 Sb., o námořní plavbě, ve znění pozdějších předpisů

262/2011 Sb.

Účinnost od: 17. listopadu 2011
ZÁKON ze dne 20. července 2011 o účastnících odboje a odporu proti komunismu

263/2011 Sb.

Účinnost od: 29. listopadu 2011
ZÁKON ze dne 29. července 2011, kterým se mění zákon č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně

některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

264/2011 Sb.

Účinnost od: 31. srpna 2011
ZÁKON ze dne 4. srpna 2011, kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů ●

Přehled **nastávajících účinností** předpisů publikovaných ve Sbírce zákonů ČR

Dne 1. června 2011 nabývají účinnosti

246/2010 Sb.

Pozn.: s výjimkou
NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 28. července 2010, kterým se mění nařízení vlády č. 464/2005 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na měřidla

52/2011 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 21. února 2011, kterou se mění vyhláška č. 239/1998 Sb., o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a bezpečnosti provozu při těžbě a úpravě ropy a zemního plynu a při vrtných a geofyzikálních pracích a o změně některých předpisů k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a bezpečnosti provozu při hornické činnosti a činnosti prováděné hornickým způsobem, ve znění pozdějších předpisů

121/2011 Sb.

Pozn.: s výjimkou
VYHLÁŠKA ze dne 30. dubna 2011, kterou se mění vyhláška č. 235/2010 Sb., o stanovení požadavků na čistotu a identifikaci přídatných látek, ve znění vyhlášky č. 319/2010 Sb.

122/2011 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 2. května 2011, kterou se mění vyhláška č. 4/2008 Sb., kterou se stanoví druhy a podmínky použití přídatných látek a extrakčních rozpouštědel při výrobě potravin, ve znění vyhlášky č. 130/2010 Sb.

126/2011 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 6. května 2011, kterou se mění vyhláška č. 47/2005 Sb., o ukončování vzdělávání ve středních školách závěrečnou zkouškou a o ukončování vzdělávání v konzervatoři absolutoriam

143/2011 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 17. května 2011, kterou se mění vyhláška č. 344/2008 Sb., o používání, předepisování a výdeji léčivých přípravků při poskytování veterinární péče

Dne 7. června 2011 nabývají účinnosti

151/2011 Sb.

ZÁKON ze dne 28. dubna 2011, kterým se mění zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů

153/2011 Sb.

ZÁKON ze dne 3. května 2011, kterým se mění zákon č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů

Dne 13. června 2011 nabývají účinnosti

157/2011 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 27. května 2011, kterou se zrušuje vyhláška č. 159/2003 Sb., kterou se stanoví povrchové vody využívané ke koupání osob, ve znění pozdějších předpisů

Dne 15. června 2011 nabývají účinnosti

159/2011 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 23. května 2011 o vydání pamětní stříbrné dvoustokoruny k 500. výročí narození Jiřího Melantricha z Aventina

Dne 21. června 2011 nabývají účinnosti

161/2011 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 25. května 2011 o stanovení harmonogramu a technického způsobu provedení opatření podle § 64 až 68 zákona o základních registrech

163/2011 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 9. června 2011, kterou se mění vyhláška č. 46/2010 Sb., o příslušnosti správních úřadů k výkonu státní správy ve správních obvodech tvořených národními přírodními rezervacemi, národními přírodními památkami a jejich ochrannými pásmy

Dne 22. června 2011 nabývají účinnosti

150/2011 Sb.

ZÁKON ze dne 28. dubna 2011, kterým se mění zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 124/1992 Sb., o Vojenské policii, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 185/2004 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů

Dne 28. června 2011 nabývají účinnosti

168/2011 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 15. června 2011, kterou se mění vyhláška č. 369/2009 Sb., o podrobnostech uvádění osiva a sadby pěstovaných rostlin do oběhu, ve znění vyhlášky č. 298/2010 Sb.

169/2011 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 7. června 2011 o stanovení pravidel tvorby čísla účtu v platebním styku

Dne 29. června 2011 nabývají účinnosti

172/2011 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 26. května 2011, kterou se zrušuje vyhláška č. 326/2006 Sb., o podrobnostech atestačního řízení pro elektronické nástroje, náležitostech žádosti o atest a o výši poplatku za podání žádosti o atest (vyhláška o atestačním řízení pro elektronické nástroje)

Dne 30. června 2011 nabývají účinnosti

173/2011 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 15. června 2011, kterým se mění nařízení vlády č. 197/2005 Sb., o stanovení podmínek poskytnutí dotace na provádění opatření ke zlepšení obecných podmínek pro produkci včelařských produktů a jejich uvádění na trh, ve znění pozdějších předpisů

Dne 1. července 2011 nabývají účinnosti

197/2010 Sb.

Pozn.: výjimka nabývá účinnosti ZÁKON ze dne 20. května 2010, kterým se mění zákon č. 329/1999 Sb., o cestovních

dokladech a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o cestovních dokladech), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů

358/2010 Sb.

Pozn.: výjimka nabývá účinnosti VYHLÁŠKA ze dne 23. listopadu 2010 o předkládání výkazů a dalších informací investiční společností a fondem kolektivního investování České národní bance

369/2010 Sb.

Pozn.: výjimka nabývá účinnosti NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 1. prosince 2010, kterým se mění nařízení vlády č. 479/2009 Sb., o stanovení důsledků porušení podmíněnosti poskytování některých podpor, a některá související nařízení vlády

370/2010 Sb.

Pozn.: výjimka nabývá účinnosti VYHLÁŠKA ze dne 8. prosince 2010, kterou se mění vyhláška č. 365/2009 Sb., o Pravidlech trhu s plynem

85/2011 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 16. března 2011, kterou se mění vyhláška č. 642/2004 Sb., kterou se provádí zákon o občanských průkazech a zákon o cestovních dokladech, ve znění pozdějších předpisů

91/2011 Sb.

Pozn.: výjimka nabývá účinnosti ZÁKON ze dne 3. března 2011, kterým se mění zákon č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pohonných hmotách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů

104/2011 Sb.

ZÁKON ze dne 17. března 2011, kterým se mění zákon č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 185/2004 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 99/2004 Sb., o rybníkářství, výkonu rybářského práva, rybářské stráž, ochraně mořských rybolovných zdrojů a o změně některých zákonů (zákon o rybářství), ve znění pozdějších předpisů

114/2011 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 6. dubna 2011, kterým se mění nařízení vlády č. 290/1995 Sb., kterým se stanoví seznam nemocí z povolání

136/2011 Sb.

Pozn.: s výjimkou ZÁKON ze dne 27. dubna 2011 o oběhu bankovek a mincí a o změně zákona č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů

146/2011 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 20. května 2011, kterou se mění vyhláška č. 237/2005 Sb., kterou se stanoví výše technicky zdůvodněných ztrát při dopravě a skladování minerálních olejů, ve znění vyhlášky č. 337/2009 Sb.

152/2011 Sb.

ZÁKON ze dne 28. dubna 2011, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

154/2011 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 26. května 2011 o vojenské letecké technice, schvalování technické způsobilosti vojenské letecké techniky, provádění pravidelných technických prohlídek a zkoušek technických zařízení vojenské letecké techniky, provozování a kontrolách vojenské letecké techniky a pověřování a osvědčování právnických a fyzických osob, a o vojenském leteckém rejstříku (o vojenské letecké technice)

155/2011 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 30. května 2011 o profilech povrchových vod využívaných ke koupání

158/2011 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 31. května 2011, kterou se mění vyhláška č. 352/2005 Sb., o podrobnostech nakládání s elektrozařízeními a elektroodpady a o bližších podmínkách financování nakládání s nimi (vyhláška o nakládání s elektrozařízeními a elektroodpady), ve znění pozdějších předpisů

171/2011 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 15. června 2011, kterou se provádějí některá ustanovení celního zákona

176/2011 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 17. června 2011, kterou se mění vyhláška č. 165/2002 Sb., o separátním větrání při hornické činnosti v plynujících dolech, ve znění vyhlášky č. 56/2007 Sb., vyhláška č. 22/1989 Sb., o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a bezpečnosti provozu při hornické činnosti a při dobývání nevyhrazených nerostů v podzemí, ve znění pozdějších předpisů, vyhláška č. 4/1994 Sb., kterou se stanoví požadavky na provedení a stavbu objektů a zařízení pro rozvod a izolaci větrů a uzavírání důlních děl, ve znění vyhlášky č. 90/2003 Sb., a vyhláška

č. 52/1997 Sb., kterou se stanoví požadavky k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a bezpečnosti provozu při likvidaci hlavních důlních děl, ve znění pozdějších předpisů

179/2011 Sb.
VYHLÁŠKA ze dne 10. června 2011 o způsobu vnějšího označení a odznacích Celní správy České republiky, vzorech služebních stejnokrojů a zvláštním barevném provedení a označení služebních vozidel Celní správy České republiky

180/2011 Sb.
ZÁKON ze dne 9. června 2011, kterým se mění zákon č. 229/2002 Sb., o finančním arbitroví, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

181/2011 Sb.
ZÁKON ze dne 8. června 2011, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

Dne 6. července 2011 nabývají účinnosti

162/2011 Sb.
VYHLÁŠKA ze dne 8. června 2011 o způsobu stanovení zvláštních technických podmínek pro účely zákona o veřejných zakázkách

Dne 8. července 2011 nabývají účinnosti

185/2011 Sb.
ZÁKON ze dne 8. června 2011, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů

Dne 15. července 2011 nabývají účinnosti

175/2011 Sb.
VYHLÁŠKA ze dne 20. června 2011, kterou se mění vyhláška č. 450/2005 Sb., o náležitostech nakládání se závadnými látkami a náležitostech havarijního plánu, způsobu a rozsahu hlášení havárií, jejich zneškodňování a odstraňování jejich škodlivých následků

188/2011 Sb.
ZÁKON ze dne 9. června 2011, kterým se mění zákon č. 189/2004 Sb., o kolektivním investování, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

189/2011 Sb.
NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 22. června 2011 o sdělení klíčových informací speciálního fondu kolektivního investování

190/2011 Sb.
NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 22. června 2011, kterým se stanoví limity některých částek v eurech, pokud jde o úpravu veřejné nabídky investičních cenných papírů, prospektu cenného papíru a informačních povinností emitenta některých investičních cenných papírů a dalších osob

191/2011 Sb.
VYHLÁŠKA ze dne 27. června 2011, kterou se mění vyhláška č. 234/2009 Sb., o ochraně proti zneužívání trhu a transparenci

192/2011 Sb.
VYHLÁŠKA ze dne 27. června 2011, kterou se mění vyhláška č. 233/2009 Sb., o žádostech, schvalování osob a způsobu prokazování odborné způsobilosti, důvěryhodnosti a zkušenosti osob a o minimální výši finančních zdrojů poskytovaných pobočce zahraniční banky

193/2011 Sb.
VYHLÁŠKA ze dne 27. června 2011 o minimálních náležitostech statutu fondu kolektivního investování a podmínkách pro užívání označení krátkodobý fond peněžního trhu a fond peněžního trhu

194/2011 Sb.
VYHLÁŠKA ze dne 27. června 2011 o podrobnější úpravě některých pravidel v kolektivním investování

195/2011 Sb.
VYHLÁŠKA ze dne 27. června 2011 o činnosti depozitáře fondu kolektivního investování a ujednáních depozitářské smlouvy standardního fondu

198/2011 Sb.
VYHLÁŠKA ze dne 27. června 2011, kterou se mění vyhláška č. 356/2008 Sb., kterou se provádí zákon č. 91/1996 Sb., o krmivech, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů

204/2011 Sb.
VYHLÁŠKA ze dne 1. července 2011, kterou se zrušuje vyhláška Ministerstva průmyslu a obchodu č. 30/2002 Sb., kterou se stanoví postupy při ověřování nádrží používaných jako měřidla, které jsou umístěny na plavidlech a označované značkou EHS, ve znění vyhlášky č. 260/2003 Sb.

Dne 19. července 2011 nabývají účinnosti

182/2011 Sb.
VYHLÁŠKA ze dne 20. června 2011, kterou se mění vyhláška Ministerstva dopravy a spojů č. 341/2002 Sb., o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů

206/2011 Sb.
ZÁKON ze dne 17. června 2011, kterým se mění zákon č. 219/1995 Sb., devizový zákon, ve znění pozdějších předpisů

215/2011 Sb.
ZÁKON ze dne 21. června 2011, kterým se mění zákon č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů

Dne 20. července 2011 nabývají účinnosti

34/2011 Sb.
ZÁKON ze dne 26. ledna 2011, kterým se mění zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů

86/2011 Sb.
NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 9. března 2011 o technických požadavcích na hračky

208/2011 Sb.
NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 29. června 2011 o technických požadavcích na přepravitelná tlaková zařízení

Dne 22. července 2011 nabývají účinnosti

220/2011 Sb.
Pozn.: výjimka nabývá účinnosti
ZÁKON ze dne 21. června 2011, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

221/2011 Sb.
Pozn.: s výjimkou
ZÁKON ze dne 21. června 2011, kterým se mění zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů

**Dne 23. července 2011
nabývají účinnosti**

186/2011 Sb.

ZÁKON ze dne 8. června 2011 o poskytování součinnosti pro účely řízení před některými mezinárodními soudy a jinými mezinárodními kontrolními orgány a o změně zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů

187/2011 Sb.

ZÁKON ze dne 9. června 2011, kterým se mění zákon č. 440/2003 Sb., o nakládání se surovými diamanty, o podmínkách jejich dovozu, vývozu a tranzitu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů

**Dne 30. července 2011
nabývají účinnosti**

199/2011 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 27. června 2011 o stanovení požadavků na kvalitu paliv používaných pro vnitrozemská a námořní plavidla z hlediska ochrany ovzduší

**Dne 1. srpna 2011 nabývají
účinnosti**

53/2011 Sb.

Pozn.: výjimka nabývá účinnosti
VYHLÁŠKA ze dne 25. února 2011, kterou se mění vyhláška č. 117/2007 Sb., o číslovacích plánech sítí a služeb elektronických komunikací, ve znění pozdějších předpisů

117/2011 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 22. dubna 2011, kterou se mění vyhláška č. 113/2005 Sb., o způsobu označování potravin a tabákových výrobků, ve znění pozdějších předpisů

133/2011 Sb.

Pozn.: s výjimkou
ZÁKON ze dne 3. května 2011, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

135/2011 Sb.

ÚSTAVNÍ ZÁKON ze dne 27. dubna 2011, kterým se mění ústavní zákon č. 347/1997 Sb., o vytvoření vyšších územních samosprávných celků a o změně ústavního zákona České národní rady č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění ústavního zákona č. 176/2001 Sb.

137/2011 Sb.

ZÁKON ze dne 28. dubna 2011, kterým se mění zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

138/2011 Sb.

ZÁKON ze dne 27. dubna 2011, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů

156/2011 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 11. května 2011, kterým se mění nařízení vlády č. 154/2005 Sb., o stanovení výše a způsobu výpočtu poplatků za využívání rádiových kmitočtů a čísel, ve znění pozdějších předpisů

178/2011 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 8. června 2011 o stanovení některých pyrotechnických výrobků, podmínek, za nichž lze uskutečnit jejich dovoz, a vzoru žádosti o udělení povolení

203/2011 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 1. července 2011, kterou se mění vyhláška č. 467/2003 Sb., o používání tabákových nálepek při značení tabákových výrobků, ve znění pozdějších předpisů

205/2011 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 1. července 2011, kterou se mění vyhláška č. 411/2008 Sb., o stanovení druhů zvířat vyžadujících zvláštní péči

216/2011 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 15. července 2011 o náležitostech manipulačních řádů a provozních řádů vodních děl

219/2011 Sb.

ZÁKON ze dne 21. června 2011, kterým se mění zákon č. 191/1999 Sb., o opatřeních týkajících se dovozu, vývozu a zpětného vývozu zboží porušujícího některá práva duševního vlastnictví a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů

225/2011 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 20. července 2011, kterým se mění nařízení vlády č. 184/2009 Sb., o stanovení výše úhrad za zkoušky

**Dne 3. srpna 2011 nabývají
účinnosti**

207/2011 Sb.

ZÁKON ze dne 8. června 2011, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů

**Dne 18. srpna 2011 nabývají
účinnosti**

211/2011 Sb.

Pozn.: s výjimkou
ZÁKON ze dne 9. června 2011, kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

**Dne 24. srpna 2011 nabývají
účinnosti**

237/2011 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 20. července 2011 o stanovení rezervy státních pozemků pro uskutečňování rozvojových programů státu

**Dne 25. srpna 2011 nabývají
účinnosti**

238/2011 Sb.

Pozn.: s výjimkou
VYHLÁŠKA ze dne 10. srpna 2011 o stanovení hygienických požadavků na koupaliště, sauny a hygienické limity písku v pískovištích venkovních hracích ploch

**Dne 30. srpna 2011 nabývají
účinnosti**

249/2011 Sb.

Pozn.: s výjimkou
ZÁKON ze dne 20. července 2011, kterým se mění zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů

252/2011 Sb.

ZÁKON ze dne 22. července 2011, kterým se mění zákon č. 185/2004 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů

Právo Vás provází na každém kroku

Advokátní kancelář s dvacetiletou tradicí

Poradte se s námi

- obchodní a občanské právo
- právo obchodních společností, právo EU
- fúze a akvizice, právní audit (due dilligence)
- bankovníctví a finance, cenné papíry, daně
- veřejné zakázky a výběrová řízení, projekty PPP
- právo hospodářské soutěže, nekalá soutěž
- právní vztahy k nemovitostem, stavební právo
- právo duševního vlastnictví, informační technologie
- pracovní právo, sociální zabezpečení a zdravotní pojištění
- právo ve zdravotnictví, farmaceutické právo
- právo životního prostředí
- insolvenční řízení, reorganizace, likvidace
- zastupování v soudním, rozhodčím a správním řízení
- obhajoba v trestních věcech ekonomické povahy

FELIX A SPOL.

advokátní kancelář, s.r.o.

U Nikolajky 5, 150 00 Praha 5

Tel.: +420 251 081 111 Fax: 251 081 122

e-mail: akfelix@fsak.cz

www.akfelix.cz

Roman Felix | Jana Felixová | Karel Codl |
Antonín Novák | Ivan Roubal | Vít Široký |
Eva Veselá | Jaroslav Tajbr | Ondřej Ambrož |
Tomáš Pekárek | Jakub Trávníček | Jiří Müller |
Matěj Smolař | Alžběta Schirlová | André Vojtek |
Martin Koláček | Veronika Šorfová | Jan Röhrich |
Jan Jareš | Zuzana Frantíková | Lukáš Malý

Náš tým je připraven

Nomos Lawyers International
International Alliance of Independent Law
Firms mainly in European Countries

www.nomosli.eu

www.legalink.ch

DVOŘÁK & SPOL.

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ LAW OFFICES

DVOŘÁK & SPOL. znamená tým více než 20 advokátů a dalších právníků, poskytující právní poradenství jak nadnárodním společnostem, tak českým podnikatelům.

Komplexní právní podpora v oblasti:

- M&A;
- obchodního práva a práva obchodních společností;
- práva kapitálového trhu / financování;
- nemovitostí;
- zastupování v soudních / správních řízeních;
- pracovního práva;
- insolvenčního práva / restrukturalizací.

Advokátní kancelář DVOŘÁK & SPOL. je pravidelně doporučována renomovanými mezinárodními publikacemi jako jsou **Legal500** (oblast korporátního práva / fúzí a akvizic (M&A), finančního práva / práva kapitálového trhu a řešení sporů) a **European Legal Experts** (oblast obchodního práva).

DVOŘÁK & SPOL. advokátní kancelář, s.r.o.

Oasis Florenc, Pobřežní 12
186 00 Praha 8

Tel.: +420 255 706 500

Fax: +420 255 706 550

E-mail: office@akds.cz

www.akds.cz

Dne 31. srpna 2011 nabývají účinnosti

109/2011 Sb.
VYHLÁŠKA ze dne 11. dubna 2011, kterou se mění vyhláška č. 74/2005 Sb., o zájmovém vzdělávání

110/2011 Sb.
VYHLÁŠKA ze dne 15. dubna 2011, kterou se mění vyhláška č. 492/2005 Sb., o krajských normativních, ve znění pozdějších předpisů

234/2011 Sb.
VYHLÁŠKA ze dne 8. srpna 2011, kterou

se mění vyhláška č. 221/2010 Sb., o požadavcích na věcné a technické vybavení zdravotnických zařízení a o změně vyhlášky Ministerstva zdravotnictví č. 51/1995 Sb., kterou se mění a doplňuje vyhláška Ministerstva zdravotnictví České republiky č. 49/1993 Sb., o technických a věcných požadavcích na vybavení zdravotnických zařízení, a mění vyhláška Ministerstva zdravotnictví České republiky č. 434/1992 Sb., o zdravotnické záchranné službě (vyhláška o požadavcích na věcné a technické vybavení zdravotnických zařízení)

260/2011 Sb.
ZÁKON ze dne 22. července 2011, kterým

se mění zákon č. 340/2006 Sb., o činnosti institucí zaměstnavatelů penzijního pojištění z členských států Evropské unie nebo jiných států, které jsou smluvní stranou Dohody o Evropském hospodářském prostoru, na území České republiky a o změně zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů

264/2011 Sb.
ZÁKON ze dne 4. srpna 2011, kterým se mění zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů ●

Přehled předpisů publikovaných ve Sbírce zákonů ČR, jež se ruší

Dne 13. června 2011 se ruší

159/2003 Sb.
VYHLÁŠKA ze dne 20. května 2003, kterou se stanoví povrchové vody využívané ke koupání osob

168/2006 Sb.
VYHLÁŠKA ze dne 19. dubna 2006, kterou se mění vyhláška č. 159/2003 Sb., kterou se stanoví povrchové vody využívané ke koupání osob

152/2008 Sb.
VYHLÁŠKA ze dne 25. dubna 2008, kterou se mění vyhláška č. 159/2003 Sb., kterou se stanoví povrchové vody využívané ke koupání osob, ve znění vyhlášky č. 168/2006 Sb.

Dne 28. června 2011 se ruší

62/2004 Sb.
VYHLÁŠKA ze dne 2. února 2004, kterou se stanoví způsob provádění platebního styku mezi bankami, zúčtování na účtech u bank a technické postupy bank při oprávněném zúčtování

Dne 29. června 2011 se ruší

326/2006 Sb.
VYHLÁŠKA ze dne 9. června 2006 o podrobnostech atestačního řízení pro

elektronické nástroje, náležitostech žádosti o atest a o výši poplatku za podání žádosti o atest (vyhláška o atestačním řízení pro elektronické nástroje)

Dne 1. července 2011 se ruší

37/1994 Sb.
VYHLÁŠKA České národní banky, kterou se stanoví postup při příjmu peněz a nakládání s nimi a při poskytování náhrad za necelé a poškozené bankovky a mince

197/2001 Sb.
VYHLÁŠKA Ministerstva financí ze dne 1. června 2001 o způsobu vnějšího označení a odznacích celní správy, vzorech služebních stejnokrojů a zvláštním barevném provedení a označení služebních vozidel celní správy

246/2002 Sb.
VYHLÁŠKA Ministerstva financí ze dne 6. června 2002, kterou se mění vyhláška Ministerstva financí č. 197/2001 Sb., o způsobu vnějšího označení a odznacích celní správy, vzorech služebních stejnokrojů a barevném provedení a označení služebních vozidel celní správy

199/2004 Sb.
VYHLÁŠKA, kterou se provádějí některá ustanovení celního zákona a kterou se zrušují některé vyhlášky upravující osvobození od dovozního cla a nepreferenční původ zboží

200/2005 Sb.
VYHLÁŠKA ze dne 17. května 2005, kterou se mění vyhláška č. 199/2004 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení celního zákona a kterou se zrušují některé vyhlášky upravující osvobození od dovozního cla a nepreferenční původ zboží

332/2005 Sb.
VYHLÁŠKA ze dne 17. srpna 2005, kterou se mění vyhláška Ministerstva financí č. 197/2001 Sb., o způsobu vnějšího označení a odznacích celní správy, vzorech služebních stejnokrojů a zvláštním barevném provedení a označení služebních vozidel celní správy, ve znění vyhlášky č. 246/2002 Sb.

411/2006 Sb.
VYHLÁŠKA ze dne 15. srpna 2006, kterou se mění vyhláška č. 199/2004 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení celního zákona a kterou se zrušují některé vyhlášky upravující osvobození od dovozního cla a nepreferenční původ zboží, ve znění vyhlášky č. 200/2005 Sb.

553/2006 Sb.
VYHLÁŠKA ze dne 30. listopadu 2006 o podmínkách, za kterých lze reprodukovat bankovky, mince, šeky, cenné papíry a platební karty a vyrábět předměty, které je úpravou napodobují

84/2009 Sb.
VYHLÁŠKA ze dne 23. března 2009, kterou se mění vyhláška č. 199/2004 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení celního

zákona a kterou se zrušují některé vyhlášky upravující osvobození od dovozního cla a nepreferenční původ zboží, ve znění pozdějších předpisů

115/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 6. dubna 2010, kterou se mění vyhláška Ministerstva financí č. 197/2001 Sb., o způsobu vnějšího označení a odnacení celní správy, vzorech služebních stejnokrojů a zvláštním barevném provedení a označení služebních vozidel celní správy, ve znění pozdějších předpisů

Dne 15. července 2011 se ruší

30/2002 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 16. ledna 2002 o pravidlech pro poskytování dotací ze státního rozpočtu na podporu hospodářného nakládání s energií a využívání jejich obnovitelných a druhotných zdrojů

269/2004 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 7. dubna 2004 o náležitostech a přílohách žádostí podle zákona č. 189/2004 Sb., o kolektivním investování

270/2004 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 7. dubna 2004 o způsobu stanovení reálné hodnoty majetku a závazků fondu kolektivního investování a o způsobu stanovení aktuální hodnoty akcie nebo podílového listu fondu kolektivního investování

347/2004 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 5. května 2004 o způsobu plnění pravidel obezřetného podnikání a pravidel organizace vnitřního provozu investiční společnosti a investičního fondu

431/2006 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 22. srpna 2006, kterou se mění vyhláška č. 270/2004 Sb., o způsobu stanovení reálné hodnoty majetku a závazků fondu kolektivního investování a o způsobu stanovení aktuální hodnoty akcie nebo podílového listu fondu kolektivního investování

482/2006 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 27. října 2006 o minimálních náležitostech statutu a povinných náležitostech zjednodušeného statutu fondu kolektivního investování

603/2006 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 15. prosince 2006 o informační povinnosti fondu kolektivního investování a investiční společnosti

604/2006 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 18. prosince 2006 o používání technik a nástrojů k efektivnímu obhospodařování majetku standardního fondu a speciálního fondu, který shromažďuje peněžní prostředky od veřejnosti

115/2007 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 9. května 2007 o podrobnostech plnění povinností depozitáře fondu kolektivního investování

241/2007 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 10. srpna 2007, kterou se mění vyhláška č. 603/2006 Sb., o informační povinnosti fondu kolektivního investování a investiční společnosti

283/2008 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 1. srpna 2008, kterou se mění vyhláška č. 347/2004 Sb., o způsobu plnění pravidel obezřetného podnikání a pravidel organizace vnitřního provozu investiční společnosti a investičního fondu

235/2009 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 21. července 2009 o investičních nástrojích, do kterých může investovat standardní fond

98/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 25. března 2010, kterou se mění vyhláška č. 604/2006 Sb., o používání technik a nástrojů k efektivnímu obhospodařování majetku standardního fondu a speciálního fondu, který shromažďuje peněžní prostředky od veřejnosti

224/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 30. června 2010, kterou se mění vyhláška č. 269/2004 Sb., o náležitostech a přílohách žádostí podle zákona č. 189/2004 Sb., o kolektivním investování

356/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 23. listopadu 2010, kterou se mění vyhláška č. 603/2006 Sb., o informační povinnosti fondu kolektivního investování a investiční společnosti, ve znění vyhlášky č. 241/2007 Sb.

357/2010 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 23. listopadu 2010, kterou se mění vyhláška č. 604/2006 Sb., o používání technik a nástrojů k efektivnímu obhospodařování majetku standardního fondu a speciálního fondu, který shromažďuje peněžní prostředky od veřejnosti, ve znění vyhlášky č. 98/2010 Sb.

Dne 20. července 2011 se ruší

19/2003 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 9. prosince 2002, kterým se stanoví technické požadavky na hračky

42/2003 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 29. ledna 2003, kterým se stanoví technické požadavky na přepravitelná tlaková zařízení

541/2004 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 29. září 2004, kterým se mění nařízení vlády č. 42/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na přepravitelná tlaková zařízení, ve znění nařízení vlády č. 251/2003 Sb.

340/2008 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 20. srpna 2008, kterým se mění nařízení vlády č. 19/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na hračky

1/2010 Sb.

NAŘÍZENÍ VLÁDY ze dne 21. prosince 2009, kterým se mění nařízení vlády č. 19/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na hračky, ve znění nařízení vlády č. 340/2008 Sb.

Dne 23. července 2011 se ruší

318/2001 Sb.

ZÁKON ze dne 8. srpna 2001 o poskytování informací a další součinnosti pro účely řízení před Evropským soudem pro lidská práva a před Výborem Osn pro lidská práva

Dne 30. července 2011 se ruší

455/2006 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 15. září 2006 o stanovení požadavků na kvalitu paliv používaných pro vnitrozemská a námořní plavidla z hlediska ochrany ovzduší

Dne 25. srpna 2011 se ruší

135/2004 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 17. března 2004, kterou se stanoví hygienické požadavky na koupaliště, sauny a hygienické limity písku v pískovištích venkovních hracích ploch

292/2006 Sb.

VYHLÁŠKA ze dne 6. června 2006, kterou se mění vyhláška č. 135/2004 Sb., kterou se stanoví hygienické požadavky na koupaliště, sauny a hygienické limity písku v pískovištích venkovních hracích ploch ●

lifestyle

Europcar

Pronájem automobilu není luxus ale ekonomicky efektivní řešení

(Řešení řízená rozumem
a podle vyzkoušených
modelů v nejrozvinutějších
zemích světa)

Europcar vám umožní optimalizaci firemních výdajů v oblasti provozování a financování vozidel určených k podnikání. Jednou z cest, jak toho dosáhnout, je snižování nákladů tím, že se společnost zaměří pouze na hlavní oblast své činnosti a podpůrné obory (například vozový park) svěří specializovaným firmám, které díky své specializaci jsou schopny tyto služby poskytnout levněji, než kdyby si je společnost obstarávala sama. **Nejdůležitějšími výhodami flexibilního pronájmu oproti operativnímu leasingu je zajištění Vaší 100% mobility** (zaměstnanci Europcaru zajistí převoz Vašeho vozidla na servis, přezouvání, prohlídky, pojistné události, náhradní vozidlo) **a možnost rychlého ukončení flexibilního pronájmu koncem měsíce** (např. v případě odchodu zaměstnance; nutnosti rychlého snížení nákladů).

Výrazný přínos pro vaši firmu

Při přípravě našich produktů myslíme na naše zákazníky v širších souvislostech, proto naše služby přinášejí další, často nečekané benefity ještě překračující rámec vysoké kvality služeb.

- **Zbavíme Vás starostí** – rozsah a kvalita naší péče spolu s výhodností nabídky je pro mnoho našich nových zákazníků překvapením. Zajistíme Vám servis, opravy a přezouvání vozidel našimi zaměstnanci. Výhodami jsou například také: spoluúčast pojištění v několika kategoriích podle modelu vozidla, maximálně 17 500 Kč, včetně možnosti připojištění na nulovou spoluúčast, 50 000 km roční projezd, garance pevné, neměnné výše splátek.

- **Zlepšíme Vaši image** – svým obchodním partnerům se budete prezentovat vždy v nejnovějších modelech vozidel, jejichž předností jsou aktuální inovace, technologie a výrazně nižší emise, než je evropský průměr. Každých 3-6 měsíců Vám vyměníme Vaše auto za nové.

- **Posílíme Vaši konkurenční pozici** – nabízíme Vám ekonomicky výhodnou možnost rychlého ukončení flexibilního pronájmu koncem měsíce (např. v případě odchodu zaměstnance; nutnosti rychlého snížení nákladů). Budete schopni efektivně sestavovat Váš firemní rozpočet i v oblasti služebních vozidel.

- **Zvýšíme produktivitu Vašich zaměstnanců** – Vaši zaměstnanci se 100% věnují jen své činnosti, která Vám přináší zisk. Europcar Vás zbavuje starostí a zajišťuje Vaši 100% mobilitu (zaměstnanci Europcaru zajistí převoz Vašeho vozidla na servis, přezouvání, prohlídky, pojištění události, náhradní vozidlo).

- **Zvýšíme bezpečnost Vašich zaměstnanců** – zabezpečíme Vám rozšířenou servisní kontrolní činnost. Formou přírodní aromaterapie aut éterickými oleji se zdravotně pozitivními dopady (zvýšení pozornosti, zlepšení nálady a menší nemocnost) zvyšujeme bezpečnost a zdraví osádky Vašich služebních vozidel.

- **Přineseme Vám další efekty** – nabízíme Vám ekonomicky výhodnou možnost přednostního odkupu Vašich služebních vozidel. Samozřejmostí je vybavení Vašich služebních vozidel novými modely navigací a mnoho dalšího.

Spektrum výhod

Pokud hledáme optimální řešení firemního vozového parku – jeho zřízení a provozování a máme možnost volit mezi nabídkami, je dobré využít tu, která nabízí široké spektrum výhod. Je dobré, podaří-li se pozitivně ovlivnit co nejvíce mechanismů ve firmě. Mějme na paměti, že jak negativní tak pozitivní aspekty se sčítají či násobí a celkový proces je pak výsledkem jejich multiplikace. A vysoká kvalita služby, která se týká současně mnoha zaměstnanců, může výrazně usnadnit chod firmy. Dobrým příkladem je právě dlouhodobý pronájem vozů Europcar, který je pro klienta službou naprosto bez starostí.

Součástí služby je kompletní servis, opravy jakéhokoli rozsahu, příprava automobilů na zimní provoz, sezónní přezouvání pneumatik a vše další potřebné pro provoz. Výhodami jsou například také: spoluúčast pojištění v několika kategoriích podle modelu vozidla, maximálně 17 500 Kč, včetně možnosti připojištění na nulovou spoluúčast, 50 000 km roční projezd, garance pevné, neměnné výše splátek. Současně se buduje i nová image firmy, protože každých 3-6 měsíců se ve firmě objeví minimálně jeden nový vůz – pochopitelně nejnovější model. Další výhodou je ekonomicky výhodná možnost rychlého ukončení flexibilního pronájmu koncem měsíce (např. v případě odchodu zaměstnance; nutnosti rychlého snížení nákladů).

„Úspěšný manažer,

podnikatel nebo vlastník musí dělat správná ale zároveň rychlá rozhodnutí. Dodržet tento trend v době panující ekonomické nejistoty je velmi složité. Lze se však poučit z oblasti firemních vozových parků, kde našli optimální řešení - flexibilní pronájem. Díky němu lze v reálném čase, efektivně a zároveň plnohodnotně řešit otázku vlastního vozového parku a tak oddálit zásadní rozhodnutí, které vyžaduje jistější budoucí horizont.“ Ing. Z. Juračka, předseda představenstva COOP a prezident Svazu obchodu a cestovního ruchu.

Přidaným efektem této služby, která garantuje 100% mobilitu je i to, že zaměstnanci se mohou naplno věnovat svým činnostem a nemusí se zabývat řešením, která při jakémkoli jiném způsobu provozování automobilového parku znamenají ztráty produktivity, protože zaměstnanci místo práce tráví čas čekáním na STK, přezutí, řešení pojištění události a podobně. Současně díky pravidelným servisním prohlídkám a dalším specialitám vozidel Europcar vzroste bezpečnost zaměstnanců firmy na jejich cestách.

Praktické benefity

Dlouhodobý pronájem má řadu praktických výhod, které ocení jak zaměstnanci, tak i zaměstnavatelé, protože hlavními rysy služby jsou flexibilita a efektivnost.

- **Nezávisí na počtu aut**

Tento typ pronájmu přináší efektivní provoz vozového parku firem bez ohledu na počet vozidel.

- **Otevřený termín konce pronájmu**

Europcar nabízí speciální flexibilní program střednědobých a dlouhodobých pronájmů s možností otevřené doby konce pronájmu.

- **Optimalizace vázání kapitálu**

Dlouhodobý pronájem přináší novou strategii, jak se vypořádat s negativními vlivy dlouhodobého vázání kapitálu v oblasti pořizování, optimalizování a správy firemních fleetových i manažerských vozů.

- **Variabilita rozsahu**

Europcar umožní pronajmout si a provozovat vždy pouze tolik vozidel, kolik aktuálně činnost firmy vyžaduje, a tak je možno uvolněný finanční kapitál použít na rozvoj aktiv společnosti.

- **Stále nové vozy**

Kromě úspory peněz je nejzajímavější výhodou fakt, že firma bude mít k dispozici vždy v pravidelném šestiměsíčním cyklu nová vozidla, resp. nově či faceliftované modelové řady, a to prakticky ihned po uvedení na trh.

- **Široká nabídka**

V letošním roce připravil Europcar nejširší a nejlépe vybavený vozový park automobilů na trhu autopůjčoven v České republice a je možno si vybrat z více než třiceti modelů šesti automobilových značek.

- **Úplný servis**

Služby Europcar zahrnují pronájmy jak střednědobé (1–3 měsíce) tak i dlouhodobé (nad 3 měsíce). V kategorii dlouhodobých pronájmů je to jediná služba na trhu se standardem formou „fullservice“, tj. komplexní servis spojený s provozem vozidla. Ten navíc nově na základě četných poptávek je nabízen i s možností téměř okamžité výpovědní lhůty.

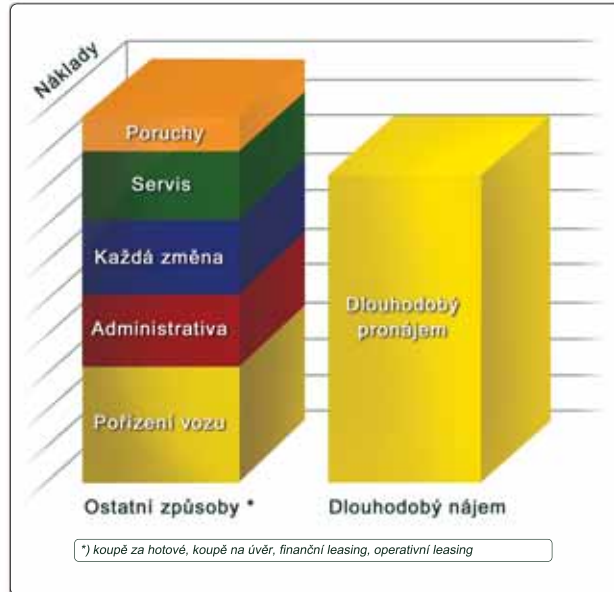
Kvalitní partner a kvalitní služba

Mnohaleté zkušenosti získané působením v segmentu automobilových služeb v desítkách zemí světa se promítají do respektu a hodnoty značky Europcar, stejně jako do tradiční kvality služeb i vozů. Společnost je lídrem trhu a samozřejmostí je užívání nových technologií, nových přístupů a nejen sledování, ale dokonce i vytváření aktuálních trendů. Každá služba Europcar je provázena všudypřítomnou typickou jistotou, protože v nabídce jsou výhradně nejnovější modely vozidel, která prochází pravidelnými servisními kontrolami. Vozidla Europcar mají průměrný věk 4 měsíce, jsou díky tomu vybavena nejmodernějšími prvky aktivní i pasivní bezpečnosti a navíc produkují výrazně nižší emise než je evropský průměr.

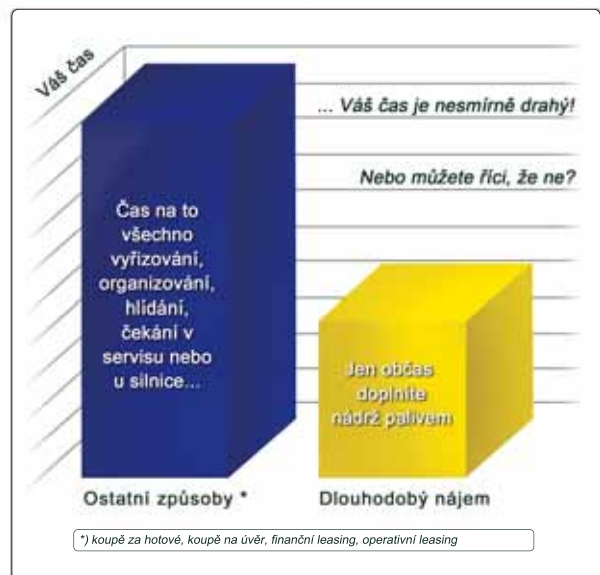
Evropské souvislosti

Klienti Europcar v České republice nejenže jezdí v nových vozech, ale díky soustavnému kontaktu firmy se zahraničím a díky okamžitým aktualizacím nabídek služeb jsou svým způsobem i součástí okamžitého vývoje v zemích se stabilními ekonomikami jako je třeba Německo, kde již po několik let sílí trend využívání dlouhodobých pronájmů oproti ostatním formám řešení firemních vozových parků, Rakousko, kde je objem výpůjček vozů v podnikatelské sféře o více než 180% vyšší než v České republice a třeba ve Francii, kde podnikatelé využívají dlouhodobých pronájmů vozidel dokonce 4x více než u nás. ●

POROVNEJTE SI...

POROVNEJTE SI...

NOVÉ MODERNÍ kancelářské plochy

B3 Pankrác

Nové moderní kancelářské plochy
k dlouhodobému pronájmu
v atraktivní lokalitě pražského
Pankráce, přímo na sjezdu
z magistrály a hned vedle
stanice metra Pankrác.

Dokončení leden 2012

27 000 m²
kancelářských ploch

561
parkovacích míst

DEVELOPER

Pankrác, a.s.

Budějovická 64/5

140 00 Praha 4

Tel. +420 261 122 113

pankrac@pankrac-as.cz

www.b3pankrac.cz

tel. 606 713 688

JONES LANG
LASALLE

222 222 101

CUSHMAN &
WAKEFIELD
Global Real Estate Solutions

234 603 603

Vivus

Domy plné života

STAVÍME PRO VÁS

moderní nadstandardní byty v atraktivních lokalitách Prahy

NOVÉ BYTY

Pankrác

KOLAUDACE 12/2011

**Aréna
Vysočany**

Kamýk

Luxusní obytné domy s jedinečnou dopravní
obslužností a velkorysou občanskou
vybaveností přímo u stanice metra Pankrác.

Originální design a kvalitní provedení v prudce
se rozvíjející oblasti Vysočan, vedle O2 Arény
a nového obchodního centra Galerie Harfa.

Klidné bydlení blízko přírody, s dobrou
dostupností a občanskou vybaveností,
kterou ještě rozšíří supermarket Tesco
budovaný jako součást projektu.

tel. 724 816 176

www.vivus.cz

CODEXIS® GOLF TOUR

Srdečně vás zveme na sérii golfových turnajů pro účastníky z řad právníků, advokátů a soudců.

CODEXIS®
PRÁVNÍ INFORMAČNÍ SYSTÉM

24. 08. 2011

16. 09. 2011

05. 10. 2011

CODEXIS CUP – Golf klub Čertovo břemeno

JAGUAR CUP – Prosper Golf Resort Čeladná

NOVAVOICE CUP – Golf Beřovice

Hlavní partneři

novaVoice®
PŘEVOD ŘEČI DO TEXTU

Best of British cars
www.jaguar-indiana.cz
JAGUAR

Partneři

ČESKÝ GOLFOVÝ KLUB
mamaison
Partners of Excellence
Official Sponsor of the
Czech Republic
Golf Federation

Mediální partneři

Lobby
100 pro podnikání a investice

vz24.cz

eLAUJ.cz

be the Best

komora.cz
KAMERÁKOVÉ PRÁVNÍKOVÉ

Brands@Stories

PRÁVNÍ RÁDCE

epravo.cz

Kontakt: golfcup@atlasconsulting.cz, více informací a přihláška na www.atlasconsulting.cz/golfcup

Nové metody při řešení problémových stavů

Problém, slovo, se kterým se setkáváme stále častěji. Co to vlastně je takový problém, nebo problémový stav a jaký je rozdíl mezi problémovým stavem a logickým důsledkem.

DAXTA
COMMUNICATIONS

Logický důsledek je při tomto srovnání jasně daný, definovatelný vztah mezi příčinou a následkem. U logického důsledku je tedy jasně poznatelná příčina. U problémového stavu není zřetelně dán a je obtížně definovatelný vztah mezi příčinou, zpravidla množinou příčin a množinou následků. U problémového stavu je tedy značně komplikované bez použití příslušných nástrojů, metodik a postupů nalézt a kvalifikovat množinu příčin, které ovlivňují následek, následky identifikované jako problémový stav. Poznání příčiny logického důsledku, nebo příčin problémového stavu, je rozhodné pro jejich trvalé vyřešení. Nové postupy při řešení problémových stavů s sebou přináší metody projektu DAXTA PROCESS ENGINEERING, v rámci kterého jsou studovány, zkoumány a analyzovány procesy a jejich kvalifikované deformace, s využitím numerických systémů a matematických modelů. Z pohledu procesního inženýrství je problémovým stavem každá měřitelná deformace identifikovaného procesu. Deformace pak definujeme jako paralelní narušení přirozené rovnováhy procesu v daných lokalitách.

Obecně platí, že pokud není identifikována a řešena příčina problému, je pak řešen jen některý z následků této nepoznané příčiny. O žádné řešení problému se tedy nejedná, lze přijmout jen lokální opatření s krátkým efektem a odložit tak důsledek problému. Po odeznění lokálního opatření dojde jen k prohloubení a násobení dopadu neřešené příčiny v dalších následcích. Aplikací metodik DAXTA PROCESS ENGINEERING pak zjišťujeme, že tyto již deformované procesy, problémové stavy, jsou zatíženy, i po aplikaci opatření s krátkým efektem, jen dalšími shluky deformací a tyto pak gradují v důsledcích. Řešení jen následků problému nazýváme řešením nekvalifikovaným. Z logiky věci plyne, že čím více je proces deformován, tím obtížněji se vyhledává příčina stavu a účinná opatření k odstranění takových deformací jsou komplikovaná. Důsledky neřešeného identifikovaného problémového stavu gradují a následky zatěžují deformací další související procesy. Takovýto přístup k řešení problému aplikací opatření s krátkým efektem a odkládání řešení v čase vidíme všude okolo sebe. Důsledkem těchto nekvalifikovaných opatření jsou jen další návazné procesní deformace, které postihují stále větší množství souvise-

ujících procesů. Opatření s krátkým efektem tak nesměřují k vyřešení problému, jelikož neřeší jeho příčiny, ale jen některý z následků. Tímto přístupem se problém jen v čase odloží a k žádnému vyřešení problému nedojde. Když se pak následně nevyřešený problém opět v procesu objeví, graduje a jeho kvalifikace a řešení je zpravidla násobně obtížnější. Z uvedeného plyne poznání, jak je důležité identifikovat a kvalifikovat příčinu logického důsledku, problémového stavu.

Každé řešení logického důsledku i problémového stavu by mělo přinášet nezatíženou budoucnost. Tedy logické následky a kvalifikované deformace by při řešení měly být poznáním příčin a následků narovnány do přirozené polohy, nebo potlačeny tak, aby jimi nebyl proces nadále zatížen. Pokud se tak neděje, z logicky identifikovatelných důsledků se stávají problémové stavy, kde je v čase stále obtížnější kvalifikovat příčinu a vznikají jen další deformace procesu, které gradují v důsledcích. ●

Petr Jelínek
CEO
DAXTA Communications a.s.

Novela zákona o soudních poplatcích

a využití elektronického platebního rozkazu při soudním vymáhání pohledávek

Od září tohoto roku dochází ke zvýšení soudních poplatků. Novela zákona o soudních poplatcích reaguje na tyto problémy:

- nedostatečnou výši soudních poplatků ve vztahu k ekonomickým a společenským změnám, nárůstu souzených případů, jejich složitosti a s tím související nedostatečnou regulační a preventivní funkci soudních poplatků,
- interpretační či normativní charakter poznámek k sazebníku poplatků,
- absenci motivace pro smírné ukončení sporů a s tím související vrácení soudního poplatku v případě zpětvzetí žaloby před prvním jednáním soudu,
- úpravu osvobození od soudních poplatků reagující i na požadavky ze soudní praxe.

Zvýšení soudních poplatků povede ke zvýšení nákladů na vymáhání pohledávek, kdy věřitel bude při podání žaloby povinen uhradit výrazně vyšší částku.

Výše soudních poplatků při vymáhání pohledávek nyní činí:

Za návrh na zahájení občanského soudního řízení, jehož předmětem je peněžité plnění

a) do částky 20 000 Kč	1000 Kč
b) v částce vyšší než 20 000 Kč do 40 000 000 Kč	5 % z této částky

Za návrh na vydání elektronického platebního rozkazu, jehož předmětem je peněžité plnění je soudní poplatek stanoven na:

a) do částky 20 000 Kč včetně	800 Kč
b) v částce vyšší než 20 000 Kč	4 % z této částky

Co je elektronický platební rozkaz

Elektronický platební rozkaz funguje jako zkrácené řízení. Využívá elektronický formulář, který žalobce na internetových stránkách justice (sekce ePodatelna) vyplní, podepíše zaručeným elektronickým podpisem a odešle soudu. Žalobce může vymáhat částku až do výše

1 mil. Kč, přičemž mezi podmínky pro vydání elektronického platebního rozkazu patří např. bezchybné vyplnění formuláře a zaplacení soudního poplatku.

Splní-li žalobce všechny náležitosti, může soud vydat elektronický platební rozkaz. V něm žalovanému uloží, aby do 15 dnů od jeho doručení zaplatil žalobci uplatněnou pohledávku a náklady řízení, nebo aby v téže lhůtě podal odpor u soudu, který jej vydal. Elektronický platební rozkaz, proti němuž nebyl podán odpor, má účinky pravomocného rozsudku. Podá-li i jen jeden ze žalovaných včas odpor, ruší se tím elektronický platební rozkaz v plném rozsahu a soud nařídí jednání.

Institut elektronického platebního rozkazu byl do právního řádu České republiky zaveden s účinností od 1. července 2008 jako reakce na neustálý nárůst počtu řízení o zaplacení tzv. „nesporných pohledávek“, tj. pohledávek, které jsou žalovány nikoli kvůli sporu o jejich existenci či výši, nýbrž kvůli získání exekučního titulu. Elektronický platební rozkaz umožňuje pružně reagovat na nárůst této agendy a poskytuje nástroj pro rychlé a efektivní dosažení exekučního titulu.

Hromadné podávání návrhů na elektronický platební rozkaz

Vedle manuální metody podávání návrhů na ePR na stránkách ejustice je také možné tyto návrhy podávat automatizovaně a hromadně díky automatizovanému zpracování dat softwarem. Automatizovaná podání jsou výhodná zejména v případě žalování podobných pohledávek nebo v případě potřeby žalovat velké množství pohledávek. Hromadné podání využívá šablonu, která spojuje fixně nadefinovaný obsah s daty uloženými v databázi. Celé podání je takto sestaveno automaticky podobným způsobem jako například hromadná korespondence známá z kancelářských aplikací.

Jaké jsou tedy požadavky na automatizaci vymáhání pohledávek pomocí software? Pro základní evidenci je možné využít již zmíněné kancelářské aplikace. V případě vymáhání většího počtu pohledávek či pohledávek, které nejsou triviální, přestanou možnosti kancelářských aplikací brzo stačit a bude nutné využít specializovaný počítačový program. Mezi jeho základní vlastnosti, nezbytné pro hromadné zpracování by mělo patřit:

- Uživatelská vstřícnost – program je jednoduchý, přehledný, snadno ovladatelný,
- Hromadné generování soudních podání – program umožňuje dávkově podávat návrhy na ePR, kdy přes „jedno tlačítko“ podáte celou dávku,

- Workflow – program automaticky provádí akce navázané na podání, jako např. navýšení pohledávky o náklady řízení, změni stav pohledávky na „zažalováno“, vytvoří záznam o probíhajícím soudním řízení,
- Stahování informací ze služby InfoSoud – program automaticky stahuje informace o podáních, jako je spisová značka, údaje pro zaplacení SOP, údaje o nabytí právní moci, odvolání.

Jedním ze systémů zabývajících se podporou vymáhání pohledávek je Inkaso pohledávek. Tato aplikace je vytvořena s cílem umožnit automatizovanou hromadnou správu a vymáhání pohledávek. Vzhledem k propracované ekonomice pohledávky a k možnosti automatizovaně a hromadně podávat návrhy na elektronický platební rozkaz je široce používána ke správě a soudnímu vymáhání pohledávek vůči retailovým i korporátním dlužníkům.

Benefity systému Inkaso pohledávek

Hromadné automatizované podávání návrhů na ePR

Systém umožňuje automatizované hromadné podávání návrhů na ePR, což vede k významné úspoře času a nákladů na soudní vymáhání pohledávek. Systém také stahuje údaje o podáních od údajů pro zaplacení soudního poplatku po nabytí právní moci.

Propracovaná ekonomika pohledávky

Ekonomika pohledávky je procesována výpočtem nad jednotlivými transakcemi, což umožňuje výpočet výše pohledávky k libovolnému budoucímu i minulému datu. Díky propracovaným výpočtům je systém oblíbený u klientů, kteří spravují a vymáhají bankovní pohledávky, které mnohdy vycházejí z většího množství transakcí a kombinují různé metody úročení.

Logování historie všech transakcí systému

Veškeré změny v systému jsou logovány tak, že stav před změnou je uložen do archivní tabulky a je tedy u jakékoliv změny identifikovat uživatele, který ji provedl a případně vrátit do původního stavu.

Přehledná evidence údajů o pohledávce

Všechny údaje o pohledávce jsou soustředěny na jedné stránce – kartě pohledávky – a uživatel získá díky „jednomu pohledu“ přehled o stavu pohledávky a jejího vymáhání.

Snadné a intuitivní ovládání

Ovládání systému je díky technologii webové aplikace pro uživatele velice intuitivní a díky jednotným ovládacím prvkům také velice snadné.

Moduly systému Inkaso pohledávek:

Reporty

Publikování reportů uživatelům

Hromadné generování výstupů

Hromadné generování elektronických a papírových výstupů dle parametrů

Bankovní modul

Načítání plateb a jejich párování s pohledávkami

Datové schránky

Stahování a odesílání zpráv z datové schránky, párování s pohledávkami

Import dat

Import dat ve formátu xls

Administrace

Správa číselníků, rolí a uživatelů

Základní modul

Seznam pohledávek a filtrování, vyhledávání

Karta pohledávky

Editace parametrů pohledávky
Výstupy a reporty k pohledávce

GENETICKÉ DĚDICTVÍ

aneb nejzajímavější genografické poklady roku 2010

Původ předků v otcovské linii se určuje podle genetických znaků z mužského chromozomu Y. Jeho prostřednictvím lze od sebe odlišit skupiny mužských linií se společným předkem, tzn. haploskupiny, které se označují písmeny A až T a dělí se do dalších podskupin. Pokud se znaky na chromozomu Y shodují se znaky populace, která žila před mnoha tisíci lety například v Africe, tak vězte, že otcovská linie pochází právě odtud. Hlavním nosičem informací u ženské linie je takzvaná mitochondriální DNA, kterou synové a dcery získávají vždy od matky. Jinými slovy je v mitochondriální DNA ukryta historie matek daného člověka. Česká národní Genografická databáze, jejímž smyslem je umožnit zájemcům hledat, případně kontaktovat své neznámé genetické příbuzné nebo sestavovat rodokmeny, se v roce 2010 rozrostla o další více než tisícovku nových genetických profilů. Společnost Genomac, původce této databáze, vytvořila pomyslnou „genobanku“, kde nalezneme Y chromozomální a mitochondriální profily mající vztah ke genetickému původu jak v otcovské, tak mateřské linii. Díky této databázi mohou zájemci hledat své předky po obou svých rodičích. Přestože se jedná o vysoce sofistikovaný obor, genetický původ v rámci rekreační genetiky si může nechat ověřit každý z nás. Je to nejen zábavné, ale i poučné. Ale zpět ke genetickým profilům, které obohatily Českou národní Genografickou databázi. K nej-

četnějším zástupcům otcovských mužských klanů opět náležely linie východoevropského původu obvyklé mezi lidmi slovanské jazykové skupiny a spolu s nimi linie západoevropské typické pro atlantickou oblast evropské pevniny a pro Britské ostrovy. Časté byly opět i linie

původem z Balkánu, ze Skandinávie i linie z oblasti pohoří Ural nebo Kavkaz. V nižších počtech se opět našli potomci prvních zemědělců a starověkých kolonizátorů, jejichž praotcové přišli odkudsi ze Středomoří. A samozřejmě opět nechyběly linie exotické. Mezi mateřskými klany byly odhaleny dva „exoti“. V prvním případě se jednalo o nositele klanu M – typ mateřských linií typický pro obyvatele střední a zejména jižní Asie. Klan je jakýmsi předchůdcem téměř všech asijských klanů a jeho nositelé jsou nejčastěji obyvatelé Indického subkontinentu (Indie, Bangladéš) a sousedících oblastí.

Druhým byl nositel asijského klanu B. Jeho mateřské kořeny spočívají ve stepích střední Asie, odkud jejich nositelé putovali nejčastěji dále na východ a usidlovali se podél pacifické-é moře pobřeží Asie např. v Číně, Thajsku, na Borneu nebo až v Polynésii.

Mezi otcovskými liniemi pak k nejneobvyklejším nálezům patřil nositel profilu typu H. Původ klanu spočívá ve střední Asii, domovem je však dnes téměř výhradně na indickém subkontinentu. Jeho nositelé náleželi k prvním indickým kolonistům a dnes se mimo tuto oblast téměř nenalézají.

Druhým velmi neobvyklým nálezem minulého roku byl nález linie náležící ke klanu C3. I tento klan má původ ve střední Asii a jeho nositelé zde ve vyšších počtech žijí dodnes. Že by potomek asijských nájezdníků? Společnost Genomac je schopna v rámci oboru rekreační genetiky ve svých laboratořích z vaší DNA zjistit váš genetický původ. Díky genografickým testům máte šanci zmapovat své neznámé genetické příbuzné či vysledovat svůj rodokmen. Samotným výsledkem testu je tak zvaný Certifikát původu. V něm je uveden například detailní popis původu po obou rodičích, geografický popis cesty, kudy dávní předkové putovali, mapu znázorňující současnou geografické rozšíření nositelů typu otcovské či mateřské linie shodující se s testovanou osobou nebo i haploskupina. V neposlední řadě můžete Genograf formou originálního poukazu darovat. To vše pod vedením předních českých vědců, úspěšných i v zahraničí. Více na www.genomac.cz ●

**Autor: RNDr. Marek Minárik, Ph.D.
a RNDr. Lucie Benešová, Ph.D.**

LiStOVáNí

EKONOMIE DOBRA A ZLA TOMÁŠE SEDLÁČKA

Ekonomie je obor všudypřítomný. Promítá se napříč všemi obory. Některé z nás fascinuje, jiné odrazuje; nikdo se před ní však neschová. Ekonomii lze uchopit i netradiční formou, jako v případě Tomáše Sedláčka. Chcete-li se dovědět zajímavé ekonomické informace příjemnou formou, nenechte si ujít netradiční divadelní představení 6. listopadu na Nové scéně Národního divadla. V tento den proběhne divadelní hra LiStOVáNí Ekonomie dobra a zla, která je adaptací učebnice ekonomie Tomáše Sedláčka. Spolupartnerem sta repríz tohoto představení se stala Vysoká škola ekonomie a managementu (VŠEM), která podporuje široké spektrum projektů a nevyhýbá se ani uměleckým počinům. Hra ukazuje, že i tak sofistikovaný obor jako ekonomie může být podán záživnou formou. Autor knihy, významný ekonom, ve večerních představeních sám zpravidla vystupuje. Projekt LiStOVáNí, cyklus scénického čtení, vznikl díky nadšení trojice mladých herců z českobudějovického divadla před osmi lety.

Tomáš Sedláček v rámci knihy podniká exkurze do filozofie, etiky, politologie a náboženství. Silnou stránkou autora knihy Ekonomie dobra a zla je schopnost poutavě a zároveň erudovaně podat téma, které má zejména nyní v souvislosti se světovou finanční krizí předpoklad zaujmout širokou čtenářskou obec. Představuje nečekaně pestrou škálu pramenů od Eposu o Gilgamešovi přes Bibli až po moderní ekonomii. Kniha vrcholí provokativní pasáží na téma, proč je věda (nejen ekonomická) nevědecká a nespolehlivá, a končí analýzou současné finanční krize jako příležitosti pro to, aby člověk znovuobjevil sám sebe i svůj vztah k věcem hmotným i duchovním. ●

Tomáš Sedláček, autor knihy Ekonomie dobra a zla, vystoupil ve stejnojmenném představení na půdě VŠEM.

lifestyle

epravo.cz

Lochkov Lofts

*Originální
bydlení
v bývalém
pivovaru*

Citlivě zrekonstruovaná
pivovarská věž
s příznanými cihlami.

Široká okna umožňují
vytvoření pohodlného
zákoutí ideálního
k relaxaci a s výhledem
do zeleně okolního parku.

Trend bydlet v revitalizovaných industriálních budovách nabírá na síle. Jedná se o originální a atypický způsob bydlení, který zároveň splňuje nejnáročnější požadavky na komfort a kvalitu. Výhodou těchto renovovaných staveb je také to, že většinou

stojí v zastavěné, dobře fungující části města. Nemají proto problém s dopravní dostupností ani potřebnou občanskou vybaveností. Tento typ bydlení je na hony vzdálen novodobým satelitním městečkům, která vyrůstají na parcelách daleko za městem bez jakékoli infrastruktury.

Romantický styl prostory bývalého pivovaru skvěle doplňuje.

Povedeným příkladem rekonstrukce bývalé industriální budovy, v tomto případě pivovaru, je například projekt Lochkov Lofts. Ten vzniká v jihozápadní části Prahy v Lochkově, aktuálně spěje ke kolaudaci a představuje tři originálně zařízené vzorové byty. Na místě bývalé továrny na cikorku, později přebudované na pivovar a sladovnu, bude 76 originálních bytů s industriálními prvky. Podobně jako holešovický pivovar nabízí díky atypickým průmyslovým prostorám jak klasické, tak i velmi populární loftové bydlení. To vše v klidném prostředí plném zeleně s občanskou vybaveností v dosahu a dobrou dostupností do centra hlavního města.

Lochkov Lofts citlivě kombinuje původní industriální prvky s novými moderními. Z těch původních přitom zachovává a přiznává maximum – železobetonové trámy, kamenné zdivo či barokní klenby v nejstarší části objektu. Obytný areál zahrnuje pestrou škálu možnos-

tí bydlení: od ateliérů a menších či větších bytů přes velmi prostorné mezonety až po byty loftového typu, které se vyznačují vzdušným prosvětleným prostorem s vysokými stropy a galeriemi. V nabídce nechybí byty s barokními oblouky a přiznanými cihlami, lofts s prvky původního kamenného zdiva nebo apartmán s restaurovanými trámy. Developerem projektu je společnost Euro Ventures, architektonický koncept pochází z dílny renomovaného italského architekta a restaurátora Alberta Di Stefana.

Celý areál Lochkov Lofts se skládá ze čtyř budov obklopených zelení, které nabízejí byty v dispozicích 1+kk až 4+kk. Menší byty jsou vhodné například pro mladé páry či singles. Větší byty a mezonety zase ocení především rodiny s dětmi. Původní tři budovy jsou citlivě zrekonstruovány, dvě z nich doplněny i novou výstavbou v souladu s tradiční architekturou. Komplex doplňuje jediná novo-

Vysoká okna dávají vyniknout moderním textiliím a zároveň propouštějí dostatek světla.

Moderní koupelny umně souznívají se zachovanými původními architektonickými prvky v ostatních částech bytů.

Původní podoba areálu před rekonstrukcí.

stavba. Ta vyrůstá na volné části pozemku na střeše podzemních garáží. Uspořádáním budov do čtvercového komplexu s vnitřním nádvořím se utvořil přirozeně uzavřený areál, který obyvatelům poskytuje soukromí a bezpečí. Výhodou projektu Lochkov Lofts je také jeho umístění. Městská část Lochkov je klidná, tichá oblast na okraji hlavního města, která umožňuje příjemné bydlení v zeleni. Lokalita je přitom velmi dobře dostupná. Cesta autem do centra města trvá zhruba 20 minut.

Celý projekt úspěšně spěje ke kolaudaci, která je naplánována na podzim tohoto roku. Kolaudaci však projekt nekončí. Počet zájemců o bydlení v Lochkov Lofts je značný, a proto bude realizována druhá fáze projektu. Nyní se připravuje dokumentace pro územní řízení. Plánované byty a komerční prostory v budoucnu vytvoří na místě bývalého velkého statku živoucí centrum celé obce. Projekt Lochkov Lofts beze zbytku naplňuje obsah slov – originální a kvalitní bydlení za přijatelnou cenu. Dokončené vzorové byty jsou toho dobrým důkazem. ●

Jedna ze dvou zrekonstruovaných pivovarských věží se zachovanou dominantou komína.

Nejen zelená střecha charakterizuje projekt KOTI Hájek - na střeše bytového domu s celkem 35 byty je umístěno 23 solárních kolektorů, které obyvatelům výrazně sníží náklady na ohřev teplé užitkové vody.

Současný trend bydlení ve finském stylu: kvalita a nízkoenergetičnost

Trendem v oblasti bydlení je důraz na kvalitu jdoucí ruku v ruce s nízkoenergetičností. Toho se snaží dosáhnout mnohé projekty. Většina z nich se ale jako kvalitní a zároveň nízkoenergetické spíše tváří, než aby tyto parametry skutečně naplňovala. Ne tak projekty původem finského developera YIT Stavo, jemuž jsou kvalita a preciznost i díky jeho provenienci vlastní.

Společnost YIT Stavo vstoupila na český trh sice teprve nedávno, zkušenosti s výstavbou kvalitních rezidenčních projektů má však díky mateřské společnosti již takřka stoleté. Z Finska přináší skandinávský styl bydlení v sepětí s přírodou, se zajímavým designem, využitím přírodních materiálů i s propracovaným klientským servisem. Velký důraz klade také na energeticky úsporné bydlení - šetrné k přírodě i k peněženkám svých obyvatel.

Že nízkoenergetické bydlení může být zároveň i krásné, komfortní a funkční, přesvědčuje například projekt KOTI Hájek vyrůstající v městské části Prahy 11 - Hájích. Projekt je navržen tak, aby byl maximálně šetrný k životnímu prostředí a zároveň přinášel ekonomické výhody pro své obyvatele. Ty zajistí nejen kvalitní izolace, ale zejména 23 solárních kolektorů umístěných na střeše domu, které výrazně snižují náklady na ohřev teplé užitkové vody. Porovnáme-li projekt s objekty, které vypadají na první pohled stejně, ale jejichž obalové kon-

V bytech nechybí sauny, typická součást finské domácnosti.

Interiery v charakterizují kvalitní standardy a promyšlené dispoziční řešení.

ce. Vybere si jak ten, kdo hledá garsonku, tak i zájemce o prostorný byt pro početnou rodinu. Například projekt KOTI Troja, vyrůstající v Praze 8 nedaleko Trojského zámku, pražské ZOO, botanické zahrady a vinice svatě Kláry, v rámci svých 83 bytových jednotek nabídne jak byty klasické, tak i mezonetové v dispozičních 1+kk až 4+kk a velikostech od 31 m² až do 151 m².

Společnost YIT Stavo se od většiny českých developerů odlišuje ještě dalším důležitým aspektem: propracovaným klientským servisem, na který dosud nebyli zájemci o nové bydlení v tuzemsku příliš zvyklí. Posun je v tom, že předáním bytu nekončí kontakt s klientem, který od YIT Stavo předtím získal například služby bytového architekta, bezplatné přestěhování a pomoc s hypotékou či pojištěním. YIT jde v přístupu ke svým zákazníkům ještě dál: chce s nimi být v dlouhodobém kontaktu, průběžně se jim věnovat, pořádat pro ně speciální akce. Filozofií společnosti je být důvěryhodným partnerem pro své klienty i v budoucnosti. Být jim nablízku pokud se jejich životní podmínky změní a budou potřebovat nové kvalitní bydlení. ●

strukce mají jiné tepelně izolační vlastnosti, dojdeme k zajímavým číslům. Zatímco obyvatelé typického bytu o velikosti 55 m² v projektu KOTI Hájek zaplatí ročně za provozní náklady (ohřev teplé vody, vytápění a osvětlení) jen málo přes 10 tisíc korun, obyvatelé normovaného objektu (jenž je teoreticky navržen tak, aby splňoval nezbytné minimum požadavků současné normy) více než 16 tisíc. Lidé žijící v typické budově postavené před rokem 1980 za tytéž náklady vydají dokonce přes 25 tisíc korun. Tyto údaje vycházejí z běžného užívání bytu. Nejen KOTI Hájek, ale všechny projekty YIT Stavo se vyznačují výraznou úsporností a nízkooenergetickým parametry. Právem tak získaly Průkaz energetické náročnosti budovy B – podle mezinárodní klasifikace se tedy jedná o nízkooenergetické bytové domy.

Inspiraci Finskem nezapřou ani interiéry bytů. Finský styl bydlení, který korporace YIT do Česka přináší, znamená především sepětí s přírodou a zdravý způsob života. To se promítá do promyšlené skandinávské architektury s využitím přírodních materiálů a také do využití sauny, symbolu Finska. Sauna je nejen neodmyslitelnou součástí finské národní kultury, ale i běžným zařízením zdejších bytů či domů. Bývá zabudována do jádra vedle koupelny, a to i v mnohapatlažních domech. Nemůže tak chybět ani v českých projektech YIT Stavo. Byty vybavené saunou tvoří zhruba čtvrtinu u každého ze tří současných tuzemských rezidenčních projektů. K těm kromě KOTI Hájek patří ještě KOTI Hostivař a KOTI Troja. Názvy projektů odkazují na jejich umístění a slovo KOTI znamená finsky „domov“, který společnost svým obyvatelům vytváří. Byty v projektech YIT Stavo mají rozmanité velikosti i dispozi-

K většině bytů v projektu KOTI Troja náleží balkon, k bytům ve vyšších patrech prostorné terasy.

Night of passion for fashion **v Paláci Flóra**

Každý, kdo se rád inspihuje módou, bude mít možnost stát se svědkem proměny nákupní galerie Palác Flóra na „Mekku módy“. Centrum Prahy, u příležitosti velkolepé NIGHT of PASSION for FASHION, ovládne exkluzivní móda, inspirace a trendy. Fashion show proběhne 20. října 2011 v nákupní galerii Palác Flóra, která představí novou image a atraktivní performance la „Mekka módy, trendů a stylů“. Návštěvníky čeká gejzír nabídnutého programu, v rámci kterého bude možné zhlédnout od 18 hodin do 23 hodin inspirativní módní a stylingovou show za účasti předních českých módních guru a celebrit i spoustu zajímavých workshopů. Nebude

chybět hair show známého kadeřníka Tomáše Kotlára a make-up styling show, jejichž součástí budou komentované prezentace tvorby účesů a líčení pro různé příležitosti. Wellness style workshop povedou instruktorky fitness a relax centra Holmes Place. Škola stylingu Aleny Šafratové prozradí tipy, triky, trendy a pravidla stylingu z profesionální módní branže. Pro tuto příležitost vyroste v centrálním prostoru nákupní galerie Palác Flóra unikátní přehlídkové molo, na kterém zazáří aktuální kolekce a styly věhlasných značek. Vyznavače nejaktuálnějších módních trendů čeká Fashion Show nastávající podzimní kolekce Paláce Flóra. Návštěvníci tak mohou na jednom místě vidět to nejlepší ze sortimentu butiků v jedinečných kombinacích a kreativní choreografii. Modely bude možné nejen zhlédnout, ale i v jednotlivých prodejních následně zakoupit. V průběhu této módní show se představí také výherci soutěže „Hodina s profí stylistou“ v nových outfitech. V centru metropole vás programem provede Kateřina Kristelová v roli moderátorky za hudebního doprovodu Terezy Černochové. Večer zpestří barmanská show, při které drinky namíchá ambasador značky Martini. Závěr večera bude ve znamení dance party s DJ Jonem Kennedym a DJ Lumiérem. ●

Komplexní právní analýza jako předpoklad úspěchu

Výstupy z hodnocení každé jednotlivé kauzy jsou dány schopnostmi, znalostmi a zkušenostmi toho, kdo hodnotí. Obecně jsou právní kauzy hodnoceny z pohledu psaného práva a společenských poměrů. Právní analýzy se tedy odehrávají v legálních souvislostech. Rozsah oblasti psaného práva má pak podstatný vliv na hodnocení i vyhledání elementárních souvislostí důležitých pro konstrukci opatření. Je důležité, aby každé přijaté opatření vycházelo z hlubokého poznání stavu věci, neboť komplexní analýza je základem k vyhodnocení logických souvislostí a stanovení odpovídajících opatření.

Je tedy na místě, aby součástí analýzy právní odehrávající se v legálních souvislostech byla i analýza procesní odehrávající se v souvislostech legitimních, přičemž legitimní souvislosti vnímáme jako matematické zákonitosti procesu. Rozšíření právní analýzy o analýzu procesní přináší nový rozměr informací. Procesní analýza hodnotí vznik, průběh a souvislosti procesu zkoumané kauzy z pohledu historie, reality a předpokladu. Předpoklad budoucího vývoje odráží průběh vývoje minulého i realitu

DAXTA
COMMUNICATIONS

procesu. Procesní analýza jako součást právní analýzy umožňuje především orientaci v kauze, dává prostor pro vyhledání a kvalifikaci elementárních souvislostí kauzy, tedy příčinu, množiny příčin a následek, množiny následků. Procesní analýza přináší další rozměr informací o vzniku průběhu a logických souvislostech zkoumané kauzy. Na základě výsledků procesní analýzy lze stanovit odpovídající strategii a taktiku i přijímat účinná opatření.

Pro úspěšné vyřešení každé kauzy je nezbytné poznání příčin i souvislostí, jedině pak je možné správně konstruovat opatření a s vysokou mírou pravděpodobnosti předpokládat výsledek. Komplexní právní analýza, tedy právní analýza rozšířená o analýzu procesní, umožňuje nejen kvalifikovat dokumentovaný děj z pohledu společenských poměrů a psaného práva, ale i zachytit průběh děje, vyhledat jeho

příčinu a načíst souvislosti i procesní polohu. Na základě těchto informací lze pracovat s příčinou i načtenými souvislostmi kauzy a opatření konstruovat srozumitelně a v logických souvislostech. Procesní analýza umožňuje stanovit reálnou polohu kauzy i směr, kterým se vyvíjí.

Jelikož kauzu zpravidla následně hodnotí třetí strana, je nezbytné, aby struktura podání odrážela elementární souvislosti a byla způsobilá k porozumění v souvislostech. Je nezbytné, aby každé podání mělo nejen formální náležitosti ale i logickou konstrukci. Logická konstrukce podání musí vycházet z elementárních souvislostí předložených k rozhodnutí. Správná logická konstrukce podání je předpokladem jeho objektivního hodnocení. Výstupy z procesní analýzy umožňují konstruovat podání umožňující elementární odpovědi. ●

Petr Jelínek
CEO
DAXTA Communications a.s.

MASERATI
EXCELLENCE THROUGH PASSION

I DRIVE
my experience

MASERATI GRANCABRIO SPORT. ZAŽIJTE VÍC.

Zapomeňte na všechno, co jste dosud znali. Nové GranCabrio Sport ukazuje nové horizonty těm, kteří hledají svůdně vypadající kabriolet se čtyřmi plnohodnotnými sedačkami, ale také si chtějí užít sportovní jízdu se skvělými jízdními vlastnostmi. GranCabrio Sport je plnokrevný sportovní vůz s bočními spojler, černými oválnými výfuky, nově tvarovanými ráfky Astro design ve stříbrné nebo antracitově šedé barvě, sedačkami M-Design a novým elegantním tónováním kůže. Mimořádný vzhled podtrhuje červená barva Rosso Trionfale. Maserati GranCabrio Sport je jedinečný vůz se všemi emocemi, které má skvělá jízda mít. Inspiruje všechny smysly, přináší jedinečné zážitky. **Navštivte www.maserati.com pro více informací o GranCabrio Sport.**

V8 4691 CM3 - MAX. VÝKON 450PS PŘI 7000 OT./MIN. - MAX. KROUTÍCÍ MOMENT 510 NM PŘI 4750 OT./MIN. - MAX. RYCHLOST 285 KM/H - AKCELERACE 0-100 KM/H 5,25
- KOMBINOVANÁ SPOTŘEBA 15,23 L/100KM - EMISE CO2 354 G/KM

SCUDERIA PRAHA, EVROPSKÁ 17, TEL.: 220 512 855

Scuderia Praha

Součástí komplexu jsou vkusně provedené a udržované předzahrádky a zelené plochy.

ALBERTOV RENTAL APARTMENTS:

bydlení pod Vyšehradem
snadno a rychle

Vlastnit svůj dům či byt – to je dnes ideál většiny Čechů. Lidé, kteří svůj život nemohou či nechtějí spojovat s jediným místem, si ještě nedávno nemohli příliš vybírat. To se ale v posledních letech mění. Jedním z průkopníků na poli podnájemního bydlení se stala pražská developerská společnost CTR group a.s., která jako jedna z prvních nabídla byty zařízené na úrovni hotelu za nesrovnatelně nižší cenu. Stačí se zdržet alespoň půl roku. Komplex Albertov Rental Apartments (ARA) slouží spokojeným klientům již tři roky.

Přímo v areálu najdete i malou vinici s altánkem.

„Bydlí u nás zahraniční i mimopražští manažeři, které profesní kariéra zavedla do Prahy, jednotlivci i celé rodiny, studenti,“ uvádí ředitelka komplexu Ing. Veronika Šišoláková. „Atraktivní bydlení na míru u nás najde prakticky každý. Bytový komplex nabízí k dlouhodobému podnájmu celkem 269 kompletně zařízených a vybavených bytů připravených k okamžitému nastěhování.“

Vybere si každý

Nabídka je skutečně široká – od jednopokojových bytů s kuchyňským koutem až po čtyřpokojová apartmá vybavená vinotékou či saunou. Najdete zde mezonetové byty, můžete si přát předzahrádku či lodžii. Byty jsou kompletně vybaveny kvalitním nábytkem vyrobeným

Všechny byty jsou zařízeny a připraveny k okamžitému nastěhování.

Albertov Rental Apartments nabízí byty nejrůznějších velikostí.

na míru, jejich součástí jsou moderní kuchyně osazené nízkoeNERGETICKÝMI spotřebiči, samozřejmě je podlahové topení, ortopedické matrace, pračka a sušička v každém bytě, internetové připojení nebo televize s několika stovkami českých i zahraničních televizních kanálů. Podnájemníci oceňují množství úložných prostor – mohou se nastěhovat se všemi nezbytnostmi, které pro svůj životní styl potřebují. A vzhledem k tomu, že apartmány se nacházejí v širším centru Prahy, jsou k nezaplacení vlastní parkovací místa ve dvoupatrových podzemních garážích, do kterých se pohodlně dostanete výtahem přímo z bytu.

„Snažili jsme se, aby zde naši klienti našli vše pohromadě,“ doplňuje Ing. Veronika Šišoláková. „Přimo v komplexu najdete supermarket, lékárnu, banku, optiku, restauraci, ale například také altánek, ve kterém můžete uspořádat vlastní gardenparty. Areál je navržen tak, že snadno

zapomenete na to, že jen pár metrů odsud najdete rušné městské centrum.

Služby jako v hotelu

Rozsahem služeb konkuruje bydlení pod Vyšehradem hotelovým komplexům. Kamerový systém hlídá bezpečnost podnájemníků, zahradní služba se stará o zeleň včetně předzahrádek klientů. Recepce přijímá poštu, vyhledává dle potřeby aktuální informace, na požádání zajistí úklid bytu či podnájem konferenční místnosti a je rovněž kontaktním místem pro řešení případných problémů. Správce komplexu garantuje například v případě poruch řešení problémů do devadesáti minut v kteroukoli denní či noční dobu.

Jednodušeji už to nejde

Jedinou podmínkou pro nastěhování je zájem o podnájem na dobu nejméně šesti měsíců.

Všechny byty jsou zařízeny a připraveny k okamžitému nastěhování.

Klienti oceňují především rychlost a jednoduchost celého procesu uzavření smluv – od prohlídky bytu až po sepsání smlouvy nemusí uběhnout více, než několik hodin a celým procesem provádí potenciálního podnájemníka jeden z obchodních zástupců. Ten, kdo v Praze hledá atraktivní bydlení, by o Albertov Rental Apartments rozhodně měl uvažovat. ●

Na dosah ruky máte třeba banku nebo nákupní středisko.

BEROUN GOLF RESORT

... hřiště s léčebnými účinky

(Ondřej Hejma)

BEROUN GOLF RESORT

Beroun GC – člen ČGF

- 18jamkové mistrovské hřiště
- Driving range
- Putting a chipping green
- Klubová restaurace pouze pro členy Beroun GC a jejich hosty
- Veřejná restaurace
- Vyhlídková terasa
- Otevřená kuchyně, pizza pec
- Konferenční centrum
- Hotel
- Wellness centrum
- Venkovní bazén
- Pro-shop
- Dětský koutek
- Byty na prodej a pronájem
- 10 minut z Prahy

BEROUN GOLF RESORT

Na Veselou 909

266 01 BEROUN

www.golfberoun.cz

recepce@golfberoun.cz

+420 313 101 090, +420 606 506 326

KAŽDÝ JDE SVOU CESTOU

Módní dům Blažek představuje kolekci pro podzim/zima 2011 s příznačným názvem „MY WAY“. Stěžejním prvkem jsou saka a džínsy, kterým je věnován velký prostor. Nově se objevuje také sportovní obuv a opasky. Důraz je kladen na přirozenost, uvolněnost a eleganci zároveň a také na maximální pohodlí. Nová kolekce je výzvou pro všechny muže.

plášť | 6 990 Kč | střižní vlna, kašmír
oblek | 10 990 Kč | střižní vlna
košile | 1 490 Kč | bavlna, polyamid, elastan
kravata | 990 Kč | střižní vlna
opasek | 1 990 Kč | kůže
obuv | 3 990 Kč | kůže

Pláště jsou rozděleny na dvě skupiny. Na formální byly použity vlněné velury, neformální pláště jsou převážně ve zkrácených délkách a nahrazují delší bundy či parky.

Blažek®

sako | 5 990 Kč | bavlna
košile | 1 990 Kč | bavlna
kravata | 990 Kč | hedvábí

Kolekce MY WAY klade důraz
na přirozenost, uvolněnost
a eleganci zároveň a také
na maximální pohodlí.

čepice | 490 Kč | střížní vlna
V kolekci jsou zastoupeny čepice
v různém barevném provedení pro
každou příležitost.

sako | 5 990 Kč | střížní vlna, bavlna, polyester
košile | 1 490 Kč | bavlna, hedvábí

Košile jsou určené pro kombinaci s kravatami,
pro volný čas ke kalhotám a sakům a do spo-
lečnosti. Typem použité košile sám zákazník
zvolí, jak formální outfit chce mít.

Trendy v pánské módě se neustále mění a vyvíjejí. Je důležité sledovat chování a potřeby zákazníků. „Část kolekce je určena mladším zákazníkům, kteří preferují trendová řešení a inovace. Prostor je věnován také konzervativnějším mužům, kteří dávají přednost tradičnějšímu pojetí.“ říká designér a autor kolekce Roman Humlíček.

Pro nadcházející období jsou typické pláště a bundy. Pláště jsou rozděleny na dvě skupiny. Na formální byly použity vlněné velury, které vyniknou především v kombinaci se sákem či oblekem. Neformální pláště jsou převážně ve zkrácených délkách a nahrazují delší bundy či parky. Jsou odvážnější v použitých materiálech a detailech. Kolekce bund má také dvě polohy. Jedna je navržena v duchu velkoměsta, inspiraci čerpá z klasického pláště či z vojenské uniformy. Vedle toho druhá skupina bund je inspirována outdoorovým oblečením do přírody. Ponechává si ale stále elegantní

oblek | 8 990 Kč | střížní vlna
košile | 1 990 Kč | bavlna
kravata | 990 Kč | střížní vlna
opasek | 2 490 Kč | kůže
obuv | 4 990 Kč | kůže

Základem celé kolekce jsou tradiční obleky. Klasika nás oblékne do jednořadových obleků se dvěma rozparky v mnoha odstínech dle dané příležitosti.

taška | 3 990 Kč | kůže, polyamid

Luxusní business aktovky a tašky se hodí pro každou příležitost, stejně jako i další módní doplňky.

vzhled, díky kterému je přenáší do městského prostředí. „Rozšířenou nabídku bund a pláštů oceníte zejména v pochmurném podzimním počasí, které střídá studená zima a sněhové přeháňky,“ doplňuje Roman Humlíček.

Základem celé kolekce jsou tradičně obleky. Klasika nás oblékne do jednořadových obleků se dvěma rozparky v mnoha odstínech dle dané příležitosti. Zastoupeny jsou obleky pro denní nošení, večerní příležitosti i výjimečné události s předepsaným dress code. Dle požadavků zákazníka jsou připraveny tři střihové linie: COMFORT FIT pro volnější střih s extra přídatky, REGULAR FIT s mírně přiléhavým nádechem a SLIM FIT, který je přiléhavý, avšak díky elastickým materiálům stále pohodlný.

„Typem použité košile sám zákazník zvolí, jak formální outfit chce mít. Košile jsou určeny pro kombinaci s kravatami, pro volný čas ke kalhotám a sakům a do společnosti. Díky výraznější barevnosti je lze nosit v kombinaci se sakem či oblekem,“ radí autor kolekce.

Saka lze kombinovat se všemi typy separátních kalhot včetně džinsů. Je možné vytvořit jak formální vzhled s košilí a kravatou, tak casual outfit s tričkem a džinsy. Tyto kombinace bojí mýty o tom, že sako je vhodné pouze k formálním kalhotám. Zvolenými barvami jsou modrá či šedá v kombinaci s hnědou.

Největší novinkou kolekce je rozšířená řada džinsů všech odstínů modré s přechodem

košile | 1 490 Kč | bavlna
kalhoty | 1 990 Kč | bavlna, elasthan
opasek | 1 990 Kč | kůže

Novinkou kolekce je rozšířená řada džinsů všech odstínů modré s přechodem do světle modré a černé. Širokou škálu barev udává stupeň oprání a další úpravy, jako je broušení a záměrné narušování povrchu.

bunda | 5 990 Kč | polyester
 pulovr | 2 490 Kč | bavlna
 šála | 790 Kč | akryl
 kalhoty | 1 990 Kč | bavlna,
 polyester, elastan

Kolekce bund má také dvě polohy. Jedna je navržena v duchu velkoměsta, inspiraci čerpá z klasického pláště či z vojenské uniformy. Vedle toho druhá skupina bund je inspirována outdoorovým oblečením do přírody.

do světle modré a černé. Širokou škálu barev udává stupeň oprání a další úpravy, jako je broušení a záměrné narušování povrchu. „Díky těmto úpravám je možné vybírat více či méně formální džínsy, které je vhodné kombinovat se saky a košilemi,“ říká majitel módního domu Ladislav Blažek.

Celá kolekce je laděna do tmavších barev. Největší zastoupení má šedá v kombinaci s červenou, přecházející do purpurové až fialové. Výraznější odstíny modré, hnědé, červené až purpurové a zelené jsou použité na akcentech. Ve vzoru převažují jemné káry a proužky.

V kolekci najdete formální i neformální obuv. Na své si přijde vyznavač klasického vzhledu stejně jako ten, kdo hledá obuv s odvážnějším, netradičním, designovějším, ale přesto elegantním vzhledem. Kromě nízké obuvi se opět objevují také kotníčkové modely a nově i sportovní obuv, která je vhodná právě k džinsům či méně formálnímu stylu.

sako | 5 990 Kč | polyester, střížní vlna, viskóza
 košile | 1 490 Kč | bavlna, polyamid, elastan
 kalhoty | 2 490 Kč | bavlna, elastan

obuv | 6 990 Kč | kůže

V kolekci najdete formální i neformální obuv. Na své si přijde vyznavač klasického vzhledu stejně jako ten, kdo hledá obuv s odvážnějším, netradičním, designovějším, ale přesto elegantním vzhledem.

K některým modelům obuvi jsou opasky ze stejného materiálu. Pro náročnější zákazníky jsou připraveny tzv. „gift pack“ – díky kombinaci řemenů a spon vzniknou až 4 varianty opasku. Nadále zůstávají také oboustranné opasky díky otáčecí sponě.

Své místo v kolekci mají také luxusní business aktovky, tašky pro každou příležitost a další doplňky.

Imageovou kampaň pro kolekci podzim/zima 2011 nafotil Benedikt Renč, který v současné době patří k nejvyhledávanějším fotografům. ●

Více informací o módním domu Blazek se dozvíte na nových webových stránkách www.blazek.cz.

sako | 5 990 Kč | střížní vlna, bavlna, polyester
košile | 1 490 Kč | bavlna, hedvábí
kalhoty | 2 490 Kč | bavlna, elastan
opasek | 2 490 Kč | kůže
obuv | 4 990 Kč | kůže

Saka lze kombinovat se všemi typy separátních kalhot včetně džinsů. Je možné vytvořit jak formální vzhled s košilí a kravatou, tak casual outfit s tričkem a džinsy.

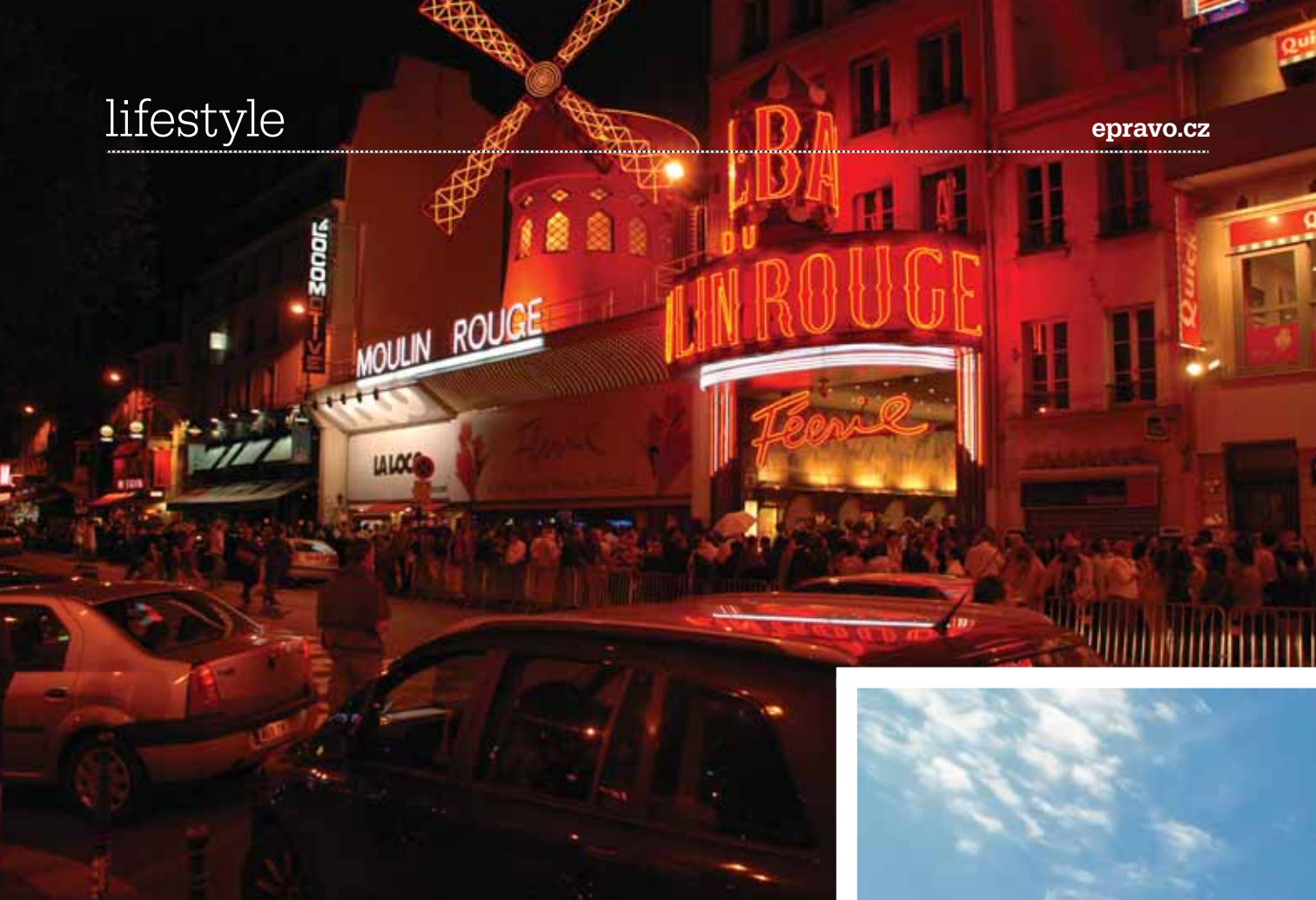
Podzim

– ideální čas na prodloužený víkend v Evropě.

Obliba Eurovíkendů, nebo tzv. City Breaků rok od roku stoupá. Udělat si výlet na pár dní a podívat se do jedné z evropských metropolí, láká stále více lidí. Mezi nejoblíbenější metropole patří Londýn, Paříž, a Řím.

Prodloužený víkend v Evropě je stále populárnější. Ať už jde o poznávání nových míst, nakupování, nebo odpočinek mimo domov. Tomu rozumí i cestovní kanceláře, proto se nyní i jejich nabídka v tomto segmentu stále rozšiřuje. Dobrá cestovní kancelář zajistí letenky, ubytování, výlety, ale třeba i vstupenky na představení.

Táhne nás to do Paříže, Londýna a Říma

Největší oblibě se tradičně těší nejslavnější evropská města. Svou roli při výběru hraje ale i roční období, či kulturní nebo sportovní akce.

Do Evropy se cestuje převážně z jara a na podzim. Není se čemu divit. Například návštěva Říma je v létě spíše za trest - všude davy lidí a navíc až nesnesitelné vedro. Ať už se rozhodnete objevovat ducha starého Říma, expozice slavných muzeí, chuť pravé italské zmrzliny, či italský temperament, je to oproti létu úplně jiný zážitek. Někdo má zase svá oblíbená města a ani nemá potřebu poznávat jiná. Zářným příkladem takových metropolí je například Londýn a Paříž. Znamé klišé „kdo jednou poznal Paříž, bude ji milovat navždy“ zde platí naprosto přesně. Obdobně je tomu i v případě Londýna.

Čechy láká do Evropy kultura, sport i zábava

Už dávno se do Evropy nelétá jen za poznáním. Stále častěji si lidé plánují návštěvu jedné z evropských metropolí například kvůli kulturním akcím. Může jít o festival, muzikál, nebo třeba závody, či mistrovství.

Vidět sportovní utkání, vystoupení umělců, nebo koncert na vlastní oči, je dalším hlavním důvodem cesty do velkých evropských měst. Ne že by se v České republice nic nedělo, stále je ale především západní Evropa v tomto směru o několik kroků napřed. Nehledě na to, že těžko u nás najdeme například Disneyland nebo Legoland.

Co si letos na podzim nenechat ujít

Ať už si vyberete jakoukoliv metropoli, můžete se těšit na příjemné podzimní počasí i výjimečné zážitky. Prohlídku města si můžete zpestřit odpočinkem na přímořských plážích, nebo kulturním programem.

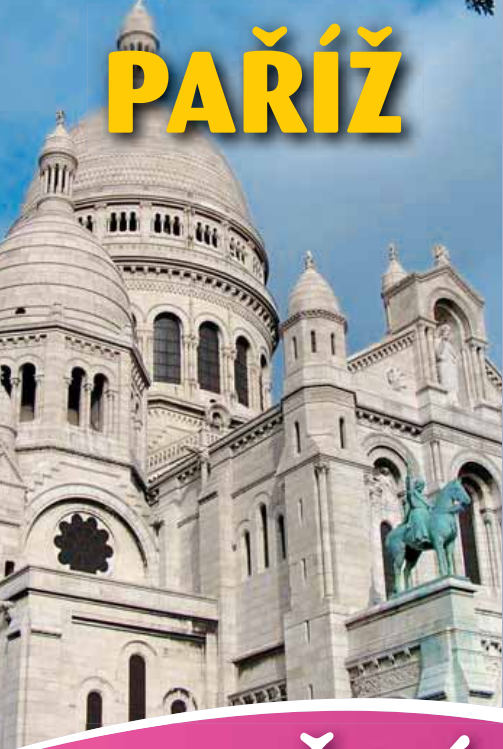
Letos na podzim se nabídky cestovních kanceláří soustřeďují například na pobyty v Bar-

celoně, Benátkách, Valencii, nebo Nice. Kromě prohlídky krásného historického centra města je tu ještě možnost vyjet si na nedaleké pobřeží na pláž. Pozadu nezůstávají ani severská města jako Helsinky, Tallinn, nebo Stockholm. A samozřejmě nejoblíbenější Londýn a Paříž. Ty se teď na podzim stávají kulturními a uměleckými dějišti celé Evropy. Londýn čeká například prestižní filmový festival, kde se promítne více než stovka britských a zahraničních filmů ještě před jejich oficiálním uvedení do kin. Paříž se zase těší na festival umění D'Automne. V rámci něj se plánuje řada výstav, koncertů nebo taneční a divadelní představení. ●

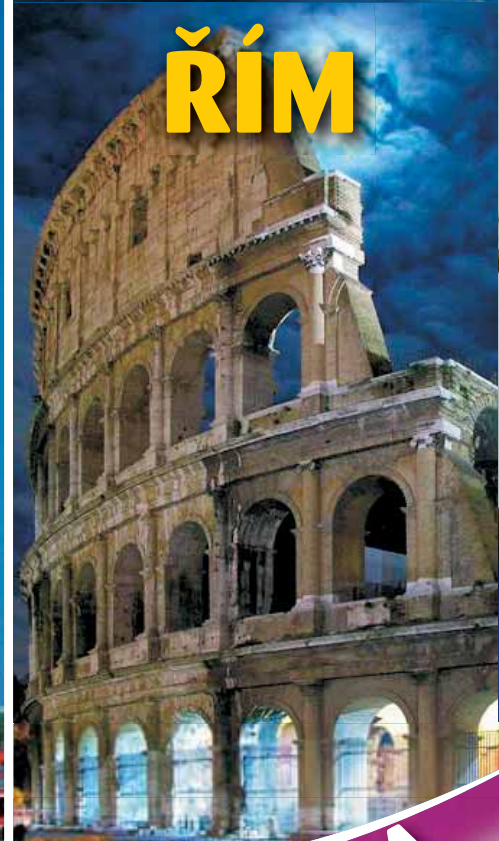
PAŘÍŽ

LONDÝN

ŘÍM

KNIŽNÍ PRŮVODCE ZDARMA

Atraktivní nabídka prodloužených víkendů

Termíny říjen – prosinec 2011

- Hotel *** se snídaní
již od 7 990 Kč*
- Hotel **** se snídaní
již od 8 990 Kč*

Cena zahrnuje:

letenku Praha – vybraná destinace – Praha
(v optimální knihovací třídě), ubytování se
snídaní na 2 noci, letištní taxy, bezpečnostní
poplatky.

Hotel *** se snídaní
již od **7 990,-**

Hotel **** se snídaní
již od **8 990,-**

* Uvedené ceny jsou na osobu a platí při
obsazení pokoje dvěma dospělými osobami.

Více na: www.fischer.cz | ☎ 800 12 10 10 |

Cestovní kancelář
FISCHER
Svět vašich zážitků

ZDRAVÝ ÚSMĚV – CESTA K ÚSPĚCHU

Máte skvěle padnoucí oblek, vlasy jako od kadeřníka, čerstvě zapilované nehty a přece se necítíte tak výjimečně, jak byste chtěli? Nezapomněli jste na svůj úsměv? Zdravé zuby jsou vaší vizitkou! Vizitkou stomatologů špičkově vybaveného dentálního centra v Canadian Medical Care jste vy, spokojení klienti, kteří se nestydí od srdce zasmát!

Základní starost o zuby je běžným každodenním rituálem, pravidelné absolvování zubní hygieny pomalu také. Přesto je kontrola chrupu často spojována s nepříjemným pocitem nebo obavami z bolesti. V Canadian Medical Care se Vám to nestane. Metody zubního lékařství jdou neustále kupředu a s nimi i technologie, které Vám nabízíme. Naši špičkoví lékaři jdou s dobou, vzdělávají se, sledují trendy a cítí odpovědnost vůči sobě i svým pacientům. Snadno Vás přesvědčí, že šetrná stomatologie bez bolesti skutečně existuje.

Příkladem je speciální laserové pero, díky kterému dokážou naši lékaři prosvítit zub a zjistit tak i jinak nezjistitelné stadium kazů. Pokud Vám lékař za pomoci laserového scanneru DiagnoDent Pen určí demineralizaci zubu, nebo pokud máte malý kaz, můžeme problém řešit pomocí HealOzonu, který kaz zastaví a zub vysterilizuje. Ozon se ale používá také jako preventivní ošetření dětského chrupu, kde zabráňuje vzniku nových kazů. Pokud je potřeba zakročit výrazněji a kaz odstranit invazivní cestou, máme k dispozici výjimečný erbiový operační laser KaVo Key 3+. Zubní medicína má tak poprvé v historii k dispozici přístroj, se kterým jsou náročné práce vykonávány rychleji a šetrněji. Nesmíme ale zapomínat, že základem je vždy aktivní přístup každého člověka. „Lidé si zatím málo uvědomují, že prevence je vyjde mnohem levněji než následná péče a stojí také mnohem méně času. Být zodpovědný se vyplatí. Je

navíc prokázáno, že choroby v dutině ústní souvisí s celkovým zdravím člověka. Čistit si zuby nic nestojí, jen snahu provádět tuto činnost opakovaně a dobře,“ upozorňuje na dosud stále opomíjenou podstatu péče o zuby MUDr. Petr Chalupa, vedoucí stomatolog CMC. Pro udržení zdravého chrupu stačí přitom jednou za půl roku návštěva u zubní hygienistky a správná preventivní kontrola u lékaře, včetně zhotovení preventivních rentgenových snímků v pravidelných intervalech. A samozřejmě správné pomůcky – kartáčky, pasty, zubní nit, mezizubní kartáčky.

S jejich výběrem i správným použitím Vám pomohou naše dentální hygienistky. V Canadian Medical Care intenzivně spolupracují s Vaším zubařem, péče o Váš úsměv je tak mnohem komplexnější. „Zubní plak je nutné poctivě odstraňovat všude. Nejen od trojky po trojku, tedy tam, kde je to vidět na první pohled,“ upozorňuje MUDr. Petr Chalupa.

Při návštěvě dentální hygienistky oceníte další z našich nových technologií, digitální intraorální kamery, které nabízejí Full-HD rozlišení. Hygienistka Vám díky nim může postupně ukazovat, co se děje ve Vaší puse. Osvědčí se i při lékařském zákroku, kamera nasnímkuje celý proces a před každým dalším vyšetřením můžou být snímky porovnávány s aktuálním stavem chrupu. Tím ušetří čas nejen lékař, ale i Vy.

Naším pacientům nabízíme i panoramatický digitální rentgen, který umí „najednou“ zobrazit všechny zuby v ústech, čelisti, kosti a tkáně kolem. Tento rentgen by se měl pravidelně dělat minimálně jednou za dva roky. Odhaluje totiž skryté nádory, cysty a jiné deformace či abnormality, které jinak nelze najít, a to jak v měkkých, tak i v tvrdých tkáních.

Moderní zubní medicína nabízí mnoho vymožeností, které dokážou z neoblíbeného vyšetření udělat bezproblémovou návštěvu lékaře. Ale technika není vše a to lékaři v Canadian Medical Care dobře ví. Naše dveře jsou Vám proto vždy otevřené a stejnou samozřejmostí je příjemný a usměvavý personál.

Máte dotazy? Kontaktujte nás:
dentist@cmcpraha.cz, tel.: (+420) 235 360 133

Podpora vzdělávání z Evropské unie

Jednou z možností, jak získat finance na vzdělávání zaměstnanců, je Operační program Lidské zdroje a zaměstnanost (OP LZZ). Program patří mezi tzv. víceúčelové tematické operační programy. Jeho řídicím orgánem je Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR – Odbor řízení pomoci z ESF – a jeho financování je zajišťováno především z prostředků Evropského sociálního fondu (ESF). Z fondů Evropské unie je pro OP LZZ

vyčleněno celkem 1,84 mld. €, což představuje asi 6,80 % veškerých prostředků určených z fondů EU pro Českou republiku. Z českých veřejných zdrojů má být navíc financování programu navýšeno o dalších 320 mil. €. Operační program Lidské zdroje a zaměstnanost zahrnuje celkem šest tzv. prioritních os – Adaptabilita, Aktivní politika trhu práce, Sociální integrace a rovné příležitosti, Veřejná správa a veřejné služby, Mezinárodní spolupráce a Technická pomoc. Tyto osy rozdělují operační pro-

gram na logické celky, které jsou dále konkretizovány prostřednictvím tzv. oblastí podpor, které vymezují, jaké typy projektů mohou být v rámci příslušné prioritní osy podpořeny.

O své zkušenosti s čerpáním dotací z prostředků Operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost se s námi podělil Ing. Jan Polter, obchodní a marketingový ředitel společnosti DACHSER Czech Republic a. s. Logistický provider DACHSER totiž získal

Ing. Jan Polter

z OP LZZ grant na vzdělávání ve výši více než 4 miliony Kč a jeho zaměstnanci příležitost zvýšit si svoji kvalifikaci v oblasti tzv. „měkkých dovedností“.

Jaké byly první kroky k žádosti o grant z OP LZZ?

Našeho HR manažera zaujaly výzvy „Vzdělávejte se“ a „Školení je šance“ od ESF. Začali jsme se o možnosti podpory vzdělávání našich zaměstnanců od Operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost zajímat a zjistili jsme, že úspěšná žádost o grant by pomohla zvýšit naši konkurenceschopnost prostřednictvím vzdělání našich zaměstnanců.

Co bylo cílem žádosti?

Hlavním cílem projektu bylo zvyšování adaptability zaměstnanců a konkurenceschopnosti společnosti DACHSER prostřednictvím zvyšování odborných znalostí, dovedností a kompetencí zaměstnanců. Za specifické cíle projektu jsme si stanovili rozvoj kvalifikační úrovně a kompetencí zaměstnanců, posílení udržitelnosti pracovních míst a rozvoje lidských zdrojů firmy s využitím inovativních přístupů jako je B-learning – elektronická forma skupinové výuky s lektorem. Vzdělávání jsme zaměřili na zlepšení tzv. soft skills – měkkých dovedností a to třemi formami vzdělávání – interními kurzy, veřejnými kurzy a B-learningem.

Bylo pro vás obtížné splnit administrativní nároky žádosti o grant? Říká se, že je to spousta formalit a nepřehledné formuláře?

Vzhledem k tomu, že jsme o grant na podporu vzdělávání žádali poprvé, chtěli jsme bezchybně splnit všechny formální náležitosti žádosti. Proto jsme oslovili externího dodavatele, který ve spolupráci s námi žádost o grant z OP LZZ vypracoval. Řízení bylo dvoukolové, trvalo několik měsíců a v závěru nás Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR informovalo, že jsme dotaci skutečně získali.

Jaké konkrétní kurzy mohli zaměstnanci navštěvovat?

Do tzv. měkkých dovedností jsme zařadili například školení Efektivní telefonická komunikace, Brainstorming a SWOT analýza, Manažerské dovednosti, Řízení či Time management. Zejména pro naše obchodníky byly určeny kurzy Psychologie prodeje či Ekonomika pro obchodníky. Administrativní pracovníci a ostatní THP zase využili kurzu Efektivní telefonická komunikace či Presentace a verbální projev. Zařadili jsme i kurzy IT a zlepšili naše znalosti v práci s programy Microsoft Excel, Access a PowerPoint.

Co sklidilo u zaměstnanců největší úspěch?

Velký zájem byl o všechny stupně pokročilosti IT kurzů. Zajímavý byl i B-learningový kurs Komunikace v obtížných situacích.

Jaká byla struktura zaměstnanců, kteří vzdělávání z grantu využili.

Náš vzdělávací projekt je nadregionální – zúčastnilo se ho 60 osob z řad top managementu, obchodníků a ostatních administrativních a THP pracovníků, kteří jsou zaměstnáni na pěti pracovištích v pěti krajích. Dbali jsme také na rovné příležitosti, takže bylo do projektu zapojeno 29 žen, 4 osoby mladší 25ti let a 3 lidé starší 50 let.

Splnilo vzdělávání financované z grantu od OP LZZ svůj cíl?

Vzdělávání probíhá od 1. 12. 2009 až do 30. listopadu letošního roku a již nyní můžeme konstatovat, že splnilo svůj cíl. Zvýšili jsme odborné znalosti, měkké dovednosti, kompetence a adaptabilitu našich zaměstnanců, a tím posílili konkurenceschopnost naší společnosti. Jsem přesvědčen, že podpora OP LZZ přispěla k dalšímu zkvalitnění poskytovaných logistických služeb, vyšší pracovní výkonnosti a v neposlední řadě také k posílení firemní kultury a zlepšení spolupráce mezi interními týmy a pobočkami DACHSER Czech Republic. ●

Energetická soběstačnost domácností

Přírodní katastrofy posledních let ukázaly, že bez nezávislého energetického zdroje se v případě povodně či vichřice mohou celé obce ocitnout bez elektřiny, plynu, vody a dokonce i bez informací, protože i ty nejlepší mobilní telefony se vybijí během několika hodin používání. Navíc energie používané v domácnosti jsou dnes vzájemně závislé. Když nejde elektřina, přestane fungovat také plynové vytápění nebo automatický kotel na pevná paliva, včetně oběhového čerpadla TUV a dalších zařízení, potřebných pro chod domácnosti. Energetická soběstačnost domu umí zabránit úplným výpadkům v zásobování domácnosti energiemi a vlastní výroba elektřiny znamená i zachování komunikace a přenosu informací i v době výpadku centrální elektrické sítě.

Běžný dům versus energeticky soběstačný dům

Běžný dům je zcela závislý na dodávce všech druhů energie zvnějšku. Energeticky soběstačný dům oproti tomu v různé míře využívá vlastní obnovitelné zdroje a je zcela nebo částečně nezávislý na dodávkách elektřiny z rozvodné sítě a na její stoupající ceně.

Běžný dům potřebuje energii k vytápění, vaření a k provozu elektrických spotřebičů (počítač, TV, pračka, myčka, klimatizace atd.). Bez dodávky elektřiny se běžný dům stává během velmi krátké doby neobyvatelným, neboť přestane fungovat nejen vytápění, ale i taková zařízení jako je zásobování vodou v případě vlastní studny, či klimatizace. To platí i v případě přerušení dodávky plynu během zimního období.

Naopak energeticky soběstačný dům si vystačí s obnovitelnými zdroji. Pro vytápění teplem po-

užívá kotel na biomasu (dřevo, rostlinné pelety, slámu, štěpku), případně tepelné čerpadlo. Již pouhá krbová vložka ve spojení s rozvodem tepla (teplovzdušné vytápění nebo rozvod prostřednictvím ústředního topení a ohřevem TUV) znamená pro domácnost silný nezávislý zdroj energie. Několik solárních panelů pak představuje jistou dodávku elektřiny.

Slunce jako hlavní zdroj energie – střešní fotovoltaické a termické panely

Pro nezávislý provoz elektrických spotřebičů je řešením instalace fotovoltaických panelů na střechu domu. Výkon domácí sluneční elektrárny je možné dimenzovat od jednoho solárního panelu s ročním výkonem cca 220 kWh (potřebný prostor je cca 1,8 metru čtverečního a tento systém „uživí“) až po větší systémy s instalovaným výkonem kolem 5 kW (roční produkce elektřiny je pak kolem 4500 kWh). Ty potřebují plochu střechy či pláště budovy přibližně 40 metrů čtverečních a jejich produkce pokryje spotřebu čtyřčlenné domácnosti. Pokud je solární elektrárna vybavena akumulátory, které skladují přebytečnou, tedy nespotebovanou elektřinu, využívá domácnost vlastní elektřinu i mimo dobu výroby například v noci a čerpá ji z nabitých baterek. Spojení nezávislého tepelného zdroje a solární elektrárny s akumulací znamená základní nezávislost a soběstačnost domácnosti na vnějších vlivech a případných živelných katastrofách. Tato řešení je v České republice dlouhodobě a úspěšně používáno v podobě tzv. ostrovních systémů (nepřipojených do elektrizační sítě) chatari v odlehlých oblastech bez přípojky elektřiny, majiteli hausbótů a karavanů. V poslední době se stále více objevuje zájem i ze strany majitelů rodinných domků, kteří byli dosud zásobeni elektřinou ze sítě. Jejich hlavní motivací je energetická nezávislost.

Pro střešní fotovoltaickou elektrárnu je optimální umístění na střechu orientovanou jižním směrem. Vzhledem k rychlému poklesu cen fotovoltaických technologií a masovému rozšíření střešních elektráren v brzké době by každý nově stavěný dům měl s vhodnou jižní orientací střechy počítat. Fotovoltaickou elektrárnu lze instalovat i na stodoly, přístřešky nebo parkovací stání.

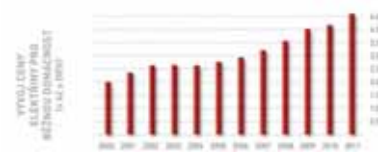
Kromě fotovoltaických článků pro výrobu elektřiny je vhodné na střechu domu instalovat také solární kolektory pro ohřev vody, které zabezpečí dodávku teplé vody po větší část roku.

Energetická nezávislost je ekonomická příležitost pro stavební firmy a developery

Vzhledem k možnosti využít klesající ceny technologií, zejména ve fotovoltaice (za poslední tři roky klesla cena téměř o 50%) mají budoucí zájemci o výstavbu domu před sebou možnost žádat stavební firmy a developery o začlenění prvků energetické soběstačnosti již do vlastního projektu. Prosazují se řešení, kdy jsou solární panely již začleněny do stavebního řešení budovy a tím dochází k úspoře na jiných materiálech a zlevňuje se projekce i výstavba oproti následnému začlenění energetického zařízení do již existující stavby.

Rozvinuté země: jasná podpora energetické nezávislosti

Pokud se podíváme za naše hranice, zjistíme, že například v Německu je již více než 800 000 domů vybaveno střešní solární elektrárnou. A Japonsko se dokonce rozhodlo každou novou stavbu vybavit fotovoltaickými panely. Naštěstí pro naše životní prostředí spěje současná česká politická situace se stop stavem pro fotovoltaiku ke svému konci, a tak lze očekávat, že rozvoj energetiky úsporných rezidenčních projektů bude úspěšně pokračovat i u nás. ●

Vývoj ceny elektrické energie

Ceny elektrické energie pro domácnost vzrostly postupně za posledních deset let o více než 100%. S výjimkou roku 2010, kdy se na ceně projevila vliv ekonomické krize, cena kontinuálně roste. Hlavním faktorem byla liberalizace trhu, resp. zvýšení ceny české sílové elektřiny na německou úroveň. Přesto nedošlo k zásadnímu obrátu politiky od liberalizace směrem k regulaci cen sílové elektřiny. Energetická soběstačnost je nástroj, který má plně v rukách občan. Vlastní výroba elektřiny dává rodině možnost významně snížit náklady na elektřinu, vymanit se ze závislosti na energetických koncernech a mít dostatek elektřiny i v případě technických a jiných výpadků.

BACCHUS, BŮH VÍNA A RADOSTI, BYL JEDNÍM Z NEJOBLÍBENĚJŠÍCH ŘÍMSKÉHO PANTHEONU, PROTOŽE PŘINÁŠEL PŘEDEVŠÍM RADOST, INSPIRACI A SVÝM VÍNEM USPOKOJOVAL I TY NEJNÁROČNĚJŠÍ LABUŽNÍKY.

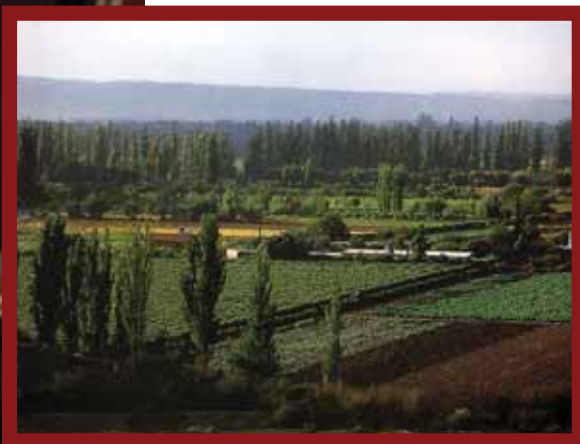
Nabídněte jen to nejlepší

Dnes je Bacchus synonymem výjimečnosti. Společnost BACCHUS Vins & Champagnes byla založena před sedmnácti lety a po celou dobu své existence se inspiruje filozofií, že nejjednodušší je spokojit se jen s tím nejlepším. Zastupuje elitu mezi vinařskými domy z celého světa. Francie, nesporně vinařská velmoc číslo jedna, je zastoupena v první řadě především Champagne Taittinger. Mezi dalšími jsou Chateau Baron Philippe de Rothschild, Maison Louis Jadot či král Beaujolais Georges

Duboeuf. Itálie, země s tisíciletou vinařskou tradicí, nabízí skutečné svosty. Amarone della Valpolicella (Zenato) okouzlí temně rubínovou barvou a podmanivou vůní sušeného ovoce, Barolo Cerequio (Michele Chiarlo) zapůsobí ohromným šarmem.

Společnost BACCHUS Vins & Champagnes nabízí mimo jiné i vína Španělska, Portugalska, Austrálie a Nového Zélandu, Nového světa, USA a České republiky od vinařů, kteří ctí tradici, své víno milují, ale zároveň používají nejnovější technologie.

magnacem Castarède? Vertikální kolekce, tedy několik ročníků stejného vína, Chateau Mouton Rothschild 1er GCC je zase ideálním dárkem pro opravdové znalce, kteří si myslí, že je už nic nepřekvapí. Dárkové tašky s logem Vaší společnosti či obrandovaná lahev? Dřevěné krabice či něco ještě luxusnějšího? BACCHUS Vám zařídí sommelierský kurz pro naprosté začátečníky i pokročilé, školení sabrage, tedy „sekání“ lahví Champagne nebo soukromé degustace doplněné cateringem ve vinotéce v Dejvicích, u Vás v práci či doma. Víte, že Váš klient je vášnivým cestovatelem? Nemíjí nic jednoduššího než mu domluvit cestu po Francii s degustacemi u světoznámých vinařů či golfový zájezd spojený s ochutnávkou Champagne Taittinger. Ať jsou Vaše požadavky jakékoli, Bacchus Vám vždy vyjde vstříc, s profesionálním přístupem dovozce s nejdelší tradicí v České republice. Svěřte své starosti s dárky těm, kteří svou práci opravdu milují a rozumí jí.

Stačí se podívat na webové stránky, kde naleznete kompletní nabídku společnosti, případně si domluvit schůzku s jedním z profesionálních obchodních zástupců, či si přímo zajít do vinotéky a showroomu v Dejvicích, kde je k dispozici zkušený sommelier, který poradí i takovým z nás, kteří vínu vůbec nerozumí.

Ušetřete svůj cenný čas a zanechte starost o dárky profesionálům společnosti BACCHUS Vins & Champagnes a.s. a dopřejte lidem, na kterých Vám záleží, jen to nejlepší. ●

-cru-

Bacchus zná všechny své vinaře osobně a může tedy garantovat kvalitu vín a destilátů, které nabízí.

Dárky jsou neodmyslitelnou součástí našich životů. Velmi rádi je dostáváme a nevyhne se situacím, kdy je musíme darovat, ať už svým nejbližším, našim kolegům či důležitým klientům. Ne vždy je jednoduché dárky vybrat, ne vždy máme čas či chuť je vybírat. V tuto chvíli není BACCHUS Vins & Champagnes jen prodejcem vín, stává se i pomocníkem, sommelierem a šetří Váš čas, přináší originální nápady. Láhev dobrého vína potěší každého, jestli si ale myslíte, že to zrovna Vám nestačí, můžeme nabídnout i více. Váš klient slaví letos významné jubileum? Co ho obdarovat například ročníkovým Ar-

bacchus[®]
VINS & CHAMPAGNES

Spokojte se jen s tím nejlepším!

**KVALITNÍ VÍNO JE IDEÁLNÍ DÁREK
PRO VŠECHNY PŘÍLEŽITOSTI
NABÍZÍME TAKÉ LUXUSNÍ DÁRKOVÉ KOŠE**

Pořádáme také mnohé akce přímo na vinotéce. Nabízíme řízené i neřízené **degustace**, nebo rovnou **pronájem naší vinotéky** pro soukromé akce. Profesionální catering je samozřejmostí.

Vynikající tiché víno v hodnotě do 500 Kč bez DPH je daňově plně uznatelnou položkou. Dokážeme zajistit i režim náhradního plnění.

Náš sortiment naleznete na eshop.bacchus.cz

DEJVICE *winepoint*, Dejvická 32, 160 00 Praha 6, tel.: 283 933 231, info@bacchus.cz
VRCHLABÍ *winepoint*, Pasáž Atrium, Krkonošská 186, 543 06 Vrchlabí, tel.: 499 421 388

Banka Gutmann v Praze

Banka Gutmann, vedoucí rakouská privátní banka, otevřela nyní v Praze jako první klasická privátní banka svou pobočku.

Banka se zaměří na klienty s disponibilním majetkem od 1 milionu eur, v případě perspektivních klientů ale dokáže nabídnout vhodné řešení už od půl milionu eur. Cílovými klienty banky jsou zejména podnikatelé a jejich rodiny, manažeři, majetní privátní klienti, partneři vedoucích právních a daňových kanceláří, renomovaní sportovci a umělci nebo institucionální klienti. „Do dvou let plánujeme získat pro naše privátní bankovníctví minimálně 100 klientů,“ upřesnil plány banky Tomáš Končický, ředitel Bank Gutmann AG, pobočka Česká republika.

V roce 1922 založená rakouská privátní banka Gutmann rozšířila v posledních dvou desetiletích své mezinárodní aktivity. Banka spravuje majetek klientů z regionu střední a východní Evropy, z německy hovořících zemí a z Latinské Ameriky. „Kromě Rakouska má naše banka svá zastoupení v Maďarsku, v Rumunsku a nyní nově v České republice. Stále více klientů z těchto zemí nám věnuje svou důvěru,“ uvedla Ilina von Derenthal, partnerka a členka představenstva, ředitelka International Private Banking.

Banka Gutmann spravuje celkově majetek klientů v aktuální hodnotě kolem 13,6 miliard eur a celosvětově se stará o přibližně dva tisíce privátních a institucionálních klientů. „Expanze do České republiky byla dalším logickým krokem v rozšiřování našich aktivit. Český trh je nám velmi blízký nejen geograficky, je pro nás velmi atraktivní i z pohledu privátního bankovníctví,“ uvedl Frank W. Lippitt, partner a předseda představenstva Bank Gutmann AG. „U našich středoevropských sousedů vzniká právě teď majetek, který byl v západní Evropě budován po několik generací. Otevírají se nám tak zde perspektivy pro náš budoucí růst.“

V květnu letošního roku získala banka Gutmann bankovní licenci, která jí umožňuje působit na českém trhu jako pobočka zahraniční banky. Gutmann tak jako první klasická privátní banka otevřela na českém trhu svou pobočku. Ostatní zahraniční privátní banky působí v České republice v současné době pouze ve formě reprezentace nebo prostřednictvím občasných návštěv zahraničního bankéře.

Slavnostní otevření pobočky – zástupci Bank Gutmann: Tomáš Končický, ředitel české pobočky, Frank W. Lippitt, partner a předseda představenstva, Gordian F. Gudenus, partner zodpovědný za Českou republiku (zleva)

Banka Gutmann je klasickou privátní bankou – nejen že se zaměřuje již po desetiletí na správu majetku a je v této oblasti lídrem trhu, ale je stále v soukromých rukou. Banka Gutmann je z 80% vlastněna rodinou Kahane, zbývajících 20% je v držení 10 partnerů z managementu banky a dvou seniorních partnerů. Tento partnerský koncept zajišťuje, že každý z klientů banky je v osobním kontaktu s jedním z majitelů.

Banka Gutmann již několik let úspěšně poskytuje své služby českým klientům z Vídně. Prostřednictvím pražské pobočky, která sídlí v centru Prahy na Václavském náměstí, se banka nyní přiblíží místním klientům ještě více. Zkušený tým jim bude moci nabízet služby privátního bankovníctví přímo na lokálním trhu, samotné účty klientů budou vedeny ve Vídni.

V rámci privátního bankovníctví bude banka Gutmann nabízet především diskretní správu majetku, a to podle individuální, pro každého konkrétního klienta na míru sestavené dlouhodobé strategie. „Vycházíme přitom z osobní situace, konkrétních požadavků a očekávání jednotlivých klientů,“ popisuje obchodní model banky Gordian F. Gudenus, partner a zástupce ředitelky International Private Banking zodpovědný za Českou republiku.

„Klasická filosofie privátního bankovníctví banky Gutmann se tak zásadně liší od obvyklého prodeje produktů, který bývá často také mylně označován za privátní bankovníctví,“ dodal Gudenus.

Aby mohl klient individuální správu majetku optimálně využít, je nutný dostatečný objem prostředků. „Naši klienti by měli disponovat

celkovým investičním majetkem v minimální hodnotě 1 milion euro. Pro otevření účtu začíná minimální investovaná částka na úrovni 500 000 euro. Vycházíme tak vstříc investorům, kteří svůj majetek teprve budují a postupně budou svůj vklad navyšovat,“ popsal Tomáš Končický strategii banky pro české klienty. ●

BANK GUTMANN AG

Rakouská privátní banka Gutmann, založená v roce 1922, se specializuje na správu majetku a je vedoucí privátní bankou v Rakousku. Banka uplatňuje tzv. partnerský koncept – z 80 procent je ve vlastnictví rodiny Kahane, dalších 20 procent vlastní celkem dvanáct partnerů. Banka v současné době spravuje majetek v hodnotě zhruba 13,6 miliard eur. Ke klientům banky Gutmann patří rakouští a zahraniční podnikatelé, majetní privátní klienti a rodiny, nadace a institucionální investoři.

Banka Gutmann byla vícekrát oceněna nezávislými experty. V průzkumu Private Banking & Wealth Management Survey 2011 společnosti Euromoney získala banka Gutmann 1. místo v kategorii „Nejlepší zahraniční banka“ v Maďarsku a „Nejlepší služby Private Banking celkově“ v Rumunsku. Dále se umístila na 1. místě v dalších celkem 10 kategoriích v Rakousku, Maďarsku, Rumunsku a v celém regionu střední a východní Evropy. Při vyhlášení desátého ročníku „Ceny rakouských zastřešujících fondů 2010“ finančním časopisem GELD-magazin byly vícenásobně oceněny fondy Gutmann.

Legendární čína z Vodičkovy ulice se vrátila na Vinohrady do restaurace Zelená zahrada

Svěží atmosféru a příliv legendárních orientálních chutí si můžete vychutnat v oáze restaurace Zelená zahrada v centru Prahy. Dominantou restaurace na Vinohradech je skutečně ojedinělá zahrada s neotřelou atmosférou Orientu, v jejímž lůně vévodí jezírko s koi kapry a jesetery, lemované moderní kamennou architekturou, která vytváří nezapomenutelnou scenérii svým citlivým zakomponováním do celkového prostoru. Budete si zde připadat jako na dovolené.

Restaurace je rozdělena do dvou pater. Ve spodní části se pak nachází restaurace, která je propojena na terasu s venkovní zahradou. Lehký a moderní interiér, inspirovaný asijskou tematikou, je oživen bujnou zelenou vegetací, pohodlným designovým venkovním nábytkem. Ve spodní části restaurace můžete příjemně relaxovat pohledem do otevřeného ohniště krbu, které se v této části restaurace nachází, nebo v zimní zahradě pro 28 osob.

Vychutnejte si pod širým nebem uprostřed zelené lahodné pokrmy mistrných kuchařů z legendární Čínské restaurace z Vodičkovy ulice v čele s Václavem Malíkem. Tuto vyjimečnou činu vaří již od roku 1967.

„Kuchyni velí Ladislav Lacina, který pracoval čtyři roky v restauraci Kampa Park pod vedením šéfkuchaře Marka Raditsche a odnesl si odtud nejen praktické dovednosti ale i originální snoubení chutí. Z mušlí svatého Jakuba připravuje sašími, k foies gras servíruje višně v portské redukci, lososa balí do řasy nori a podává s wasabi bramborovou kaší a chutově i vizuálně ladí všechny pokrmy od předkrmů přes ryby a masa až po dezert. Určitě ochutnejte tygří krevety na citronové trávě se sepiovým tagliatelle, černé rizoto s chobotnicí nebo tatarak z červené řepy s modrým sýrem a domácí dezerty a ... je toho tolik, že to za pár návštěv sotva stihnete. Do této oázy klidu se však budete rádi vracet.“

„Návrat legendární číny oceňují zejména stálí hosté jako jsou Karel Gott, Jiří Lábus, Kristián Kodet, Hana Maciuchová, Miloš Forman, František Ringo Čech, Vladimír Železný, Simona Krainová a řada dalších významných osobností české scény, kteří chodí na černá vejce, kuře Kung-Pao, plátky kapra Liu, Šuei-ču-žou, vepřové maso po sečchuánsku nebo šung-si a jiné speciality, které se vařily v Čínské restauraci ve Vodičkově ulici. ●“

Restaurace a bar Zelená zahrada

Šmilovského 12, Praha 2
Rezervace: +420 222 518 159
www.zelena-zahrada.eu

Majitel: Jan Lacina, Ladislav Lacina
Chef de cuisine: Ladislav Lacina

Vánoční večírky, svatby, promoce, firemní prezentace

Zelená Zahrada je ideální prostor nejen pro romantické schůzky, ale také pro rauty a večírky na klíč. Kapacita restaurace je 90 osob. Zařizujeme živou, reprodukovanou hudbu, taneční parket i hostesky.

Jídla jako sushi se připravují přímo před hosty, stejně jako se skrajují masa a třeba marinovaný losos. Vína prezentuje someliér. Akce se u nás pořádaly pro: Canon, Siemens, 1. Golfová, Moet Chandon Hennesy group a další soukromé firmy. ●

Jehněčí hřebínky s listovým špenátem a rozmarýnovou terinkou z brambor

Suroviny na 4 porce

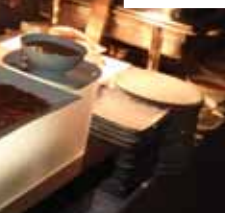
- 1 kg jehněčích hřebínků
- 5 stroužků česneku
- 6 větviček rozmarýnu
- 1 kg očištěných brambor
- 1 dcl oleje
- 4 rajčata cherry
- 150 g másla
- 2 šalotky
- 10 g bramborového škrobu
- sůl a pepř dle potřeby
- trošku lesního medu
- 2,5 dcl telecího demi glace

Postup

Očištěné jehněčí hřebínky naložíme do oleje spolu s 1/3 česneku, který rozdrtíme a přidáme 1/3 rozmarýnu. Očištěné brambory nakrájíme na tenké plátky a vložíme do scezené 1/3 másla povařeného s 1/3 rozmarýnu s 1/3 česneku, vše osolíme a opepříme, přidáme škrob a necháme 5 minut odpočinout. Poté znovu dochutíme dle potřeby. Brambory vložíme do pekáče vyloženého pečicím papírem, důkladně zmáčkneme a dáme péct do trouby na 185 stupňů zhruba na jednu hodinu. Mezitím si očištíme listový špenát, dochutíme demi glace medem, polovinou zbylého česneku spolu s rozmarýnem. Nakrájíme oloupanou šalotku a pokrájíme ji na kostičky.

Přepustíme zbylou část másla a scedíme přes ubrousek. 25 minut před dopečením brambor osolíme a opepříme jehněčí kotletky, opečeme na 1/2 přepuštěného másla po všech stranách, aby se maso zatáhlo. Maso položíme na kousek rozmarýnu s česnekem a vložíme do vyhřáté trouby na 220 stupňů dopéct dle vlastních požadavků (doporučuji úpravu medium cca 25 minut, záleží na velikosti i troubě). Po dosažení žádané úpravy masa maso vyjmeme a necháme 2-3 minuty odpočinout (maso je poté křehčí). V průběhu čekání si dáme na sporák rozpálit vyšší rendlík, ve kterém krátce před expedicí na druhé polovině přepuštěného másla osmahneme poslední část česneku, všechnu šalotku do sklovata a na závěr vložíme listový špenát, osolíme a opepříme, můžeme zmínit troškou čerstvého másla a ihned podáváme na předehřáté talíře. Na ozdobu použijeme oloupaná cherry rajčata a vršky z větviček rozmarýnu.

Team building v Krušných horách? Hotel Seifert ví, jak na to!

Chcete si ověřit, že jste obklopeni těmi správnými lidmi do nepohody? Máte zájem uspořádat sportovně laděnou či adrenalinovou firemní akci nebo byste rádi s týmem svých spolupracovníků vyrazili do Krušných hor jen tak se pokochat krásami zdejší krajiny? Nevíte kam? Nabízíme řešení:

Malebná horská obec Nové Hamry a zdejší hotel Seifert se svými deňdancem (pensionem a apartmány) nabízí levný a přitom dostatečně komfortní pobyt uprostřed nádherné, téměř panenské přírody se zárukou kvality nejčistšího ovzduší v celých Krušných horách. Díky příjemnému ubytování, výborné kuchyni, ochotnému personálu a pestré nabídce nejrůznějších pohybových i adrenalinových aktivit si odtud odvezete nezapomenutelné zážitky a budete se rádi vracet.

Podzimní a zimní balíčky

TOUR DE NOVÉ HAMRY – CYKLISTIKA

- začátek v pátek odpoledne, konec v neděli po obědě
- ubytování v dvoulůžkových hotelových pokojích hotelu Seifert nebo ve vícemístných studiích či pokojích penzionu Seifert

- polopenze (PÁ večeře, SO snídaně + večeře, NE snídaně + pozdní oběd)
- možnost zapůjčení horského kola (po předchozí domluvě)

Program:

PÁ: Po příjezdu a ubytování v hotelu Seifert je možnost krátké, individuální projíždky po Nových Hamrech a okolí (informace o vhodné trase podá personál hotelu nebo je získáte v protilehlém Infocentru).

SO: Po snídani je sraz před Infocentrem, kde se v 10:00 hod uskuteční start 1. etapy Tour Nové Hamry (k dispozici je doprovod zkušeného cyklisty).

1. varianta – po silnici: trasa Nové Hamry – Vysoká Pec – Rudná – Přebuz (kde je v rodinné zahradní hospůdce možnost občerstvení) – Stříbrná – Kraslice – Rotava – Šindelová (2. občerstvení – oběd) – Lesík – Nejdek – Nové Hamry. Celkem: 45 km po silnici ve značně kopcovitém terénu se stoupáním místy až 11%.

2. varianta – terénem: trasa Nové Hamry – Chaloupky – Jelení – po Krušnohorské magistrále na Přebuz (občerstvení s možností oběda) – Chaloupky – Nové Hamry
Celkem: 30km terénem s místy náročným stoupáním až 18%.

Po večeři je připraveno posezení u ohně ve stylovém srubovém altánu na trampské louce za hotelem Seifert – s možností opékání uzenin či masa.

NE: Po snídani je sraz před Infocentrem a v 10:00 hodin startuje 2. etapa Tour de Nové Hamry (rovněž s možností doprovodu zkušeného cyklisty).

1. varianta – po silnici: trasa Nové Hamry – Horní Blatná – Boží Dar (1. občerstvení) – Mariánská (2. možnost občerstvení) – Merklín – Hrozňtín – Odeř – Děpoltovice – Fojtov – Nejdek – Tisová – Nové Hamry. Celkem: 50km po silnici v kopcovitém terénu se stoupáním až 10% (po domluvě možno zkrátit o úsek Boží Dar – Merklín na celkových 30km s podobným profilem).

2. varianta – terénem: Nové Hamry – po Sejfské stezce nad Tisovou – po Velflínském hřebenu do Perninku (občerstvení) – Horní Blatná (silniční úsek) – po Krušnohorské magistrále na Jelení – Nové Hamry.

Celkem: 40km horským terénem s možností zkrácení o úsek přes Jelení na 35km.

Po návratu bude pozdní oběd v sále hotelu Seifert s možností uspořádání závěrečného hodnocení akce (ozvučení, promítání zážitků z akce na stěnu sálu – propojení hotelové techniky s videokamerou či notebookem – apod.)

Upozornění: všechny cyklistické trati lze variabilně přizpůsobit výkonnosti a přání klientů.

NOVOHAMERSKÝ ČTYŘBOJ – ADRENALINOVÝ VÍKEND

- začátek v pátek odpoledne, konec v neděli po obědě
- ubytování v dvoulůžkových hotelových pokojích hotelu Seifert nebo ve vícemístných studiích či pokojích penzionu Seifert
- polopenze (PÁ večeře, SO snídaně + večeře, NE snídaně + pozdní oběd)

Program:

PÁ: Po příjezdu a ubytování v hotelu Seifert malý „předkrm“ v podobě pětiloketového okruhu Novými Hamry po naučné stezce Ruperta Fuchse za poznáváním historie, ale i současnosti této čarokrásné krušnohorské obce.

SO: Po snídani sraz před hotelem k výletu na kolech přes Horní Blatnou a Abertamy na Plešivec, kde si vyzkoušíte záladnosti adrenalinového areálu a především jeho lanové dráhy. Po obědě v hotelu Plešivec návrat do Nových Hamrů (celková délka trasy na kolech je 35 km). Po večeři je připraveno posezení u ohně ve stylovém srubovém altánu na trampské louce za hotelem Seifert – s možností opékání uzenin či masa.

Upozornění: v případě extrémně deštivého počasí zajistíme dopravu na Plešivec mikrobusem.

NE: Po snídani se skupina přepraví do prostoru starého cínového lomu (asi 10 km), kde se uskuteční inscenovaná bitva mezi skupinami účastníků akce v oblíbeném paintballu. Po skončení akce je připravena návštěva bazénu v Nových Hamrech, kde si účastníci teambuildingu vyzkoušejí aquazorbíng. Na závěr pobytu je oběd v sále hotelu Seifert s možností promítání fotografií na zeď sálu, vyhodnocení celé akce, vyhlášení cen apod.

Tento balíček lze v zimním období snadno modifikovat a pro adrenalinové vyžití nabízet nejruznější druhy „moderních aktivit na sněhu“ – v regionu je možné zajistit jak snowtubing, tak snowkiting či jízdu na sněžných skútrech.

Dále nabízíme např. programy:

KRUŠNOHORSKÝ HAMMERMANN – NORDIC WALKING

nebo

CO NEMOHLI ZAŽÍT ANI HANČ S VRBATOU...

Pokud se vám zamlouvá představa stmelovat kolektiv vaší firmy právě v Krušných horách, kontaktujte nás na elektronických adresách info@novehamry.info nebo rezervace@novehamry.info, případně nám zavolejte na číslo 606 049 750 nebo (volejte – faxujte) na 353 826 527.

DOVOLENÁ V HORÁCH KRUŠNÝCH OSVĚŽÍ VÁS PO DNECH RUŠNÝCH

Zdanění dividend

Připravovaná novela zákona o daních z příjmů měla přinést novinku, kterou české daňové právo dosud nepoužilo: dividendovou slevu na dani, kterou si uplatní osoba odlišná od osoby, jejíž příjmy jsou dani podrobeny. Krátce řečeno, daň se jedné osobě strhne a druhá osoba si o ni svoji daňovou povinnost poníží. Ještě než tato novinka doputovala do parlamentu, vláda ji z návrhu zákona odstranila. Jak se tedy budou zdaňovat dividendy?

Aktuální legislativní vývoj

Návrh zákona o změně zákonů v souvislosti se zřízením jednoho inkasního místa a dalších změnách daňových a pojistných zákonů vláda projednala 24. srpna 2011, po řadě jednání schválila se změnami oproti původnímu návrhu ministerstva financí, které zahrnují i změnu systému zdaňování dividend a podílů na zisku. Připomeňme si, že tento zákon je III. pilířem reformy veřejných financí připravovaných současnou vládou (I. pilíř – nový zákon o daních z příjmů, II. pilíř – daňový řád). Cílem reformy přímých daní je podle vlády dosažení jednoduchého a přehledného systému, který bude dlouhodobě stabilní a zároveň sníží administrativní náklady, a to jak poplatníkům, tak státu. Podívejme se tedy na to, jak se tento cíl zdaří dosáhnout v oblasti zdaňování dividend.

Revoluce – odstranění dvojího zdanění zisku

Navrhovaný systém by měl přinést zásadní změnu: odstranění dvojího ekonomického zdanění zisku prostřednictvím zavedení všeobecného osvobození od zdanění při výplatě podílníkovi společnosti, ať už je mateřskou společností splňující (jako v dosud platné

úpravě), či nesplňující daná kritéria, či fyzickou osobou. Tento systém by měl dle důvodové zprávy k tomuto zákonu také přispět k odstranění znevýhodnění kapitálového financování oproti financování dluhovému, které je v platné právní úpravě daňovou uznatelností úroků výrazně zvýhodněno. Další uvažované alternativy byly podle důvodové zprávy zavedení fiktivních daňově uznatelných úrokových nákladů či kompletní odstranění daňové uznatelnosti úroků.

Fyzické osoby

U fyzických osob se jedná o nové písmeno zf) v § 4 odst. 1 zákona o daních z příjmů a osvobození se bude týkat podílů na zisku a dividend z účasti na akciové společnosti, na společnosti s ručením omezeným a komanditisty u komanditních společnostech, dále též družstevníků a tichých společníků a dále (viz. právnícké osoby).

Právnícké osoby

Právnícké osoby byly dosud osvobozeny podle § 19 odst. 1 písm. ze) zákona o daních z příjmů, pokud byly dividendy a podíly na zisku vypláceny českou dceřinou společností ma-

teřské společnosti (odtok z ČR, „outbound“) dle definic zákona (a v intencích směrnice o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností), a podle § 19 odst. 1 písm. zi) zákona o daních z příjmů, v případě výplaty od dceřiných společností z jiného členského státu EU české mateřské společnosti (přítok do ČR, „inbound“). Písm. zi) zůstává zachováno, ovšem písm. ze) bylo z textu zákona vyškrtáno a nový § 19a upravuje osvobození od daně pro všechny podíly na zisku a dividendy z účasti na akciové společnosti, na společnosti s ručením omezeným nebo komanditisty na komanditní společnosti, podílu na zisku nebo obdobného plnění z členství v družstvu, podílu na zisku tichého společníka, vypořádacího podílu a likvidačního zůstatku, platbám na základě smluv o převodu podílů na zisku a ovládacích smluv a při snížení základního kapitálu vytvořeného ze zisku. Ovšem, bude se týkat pouze výplat od českých daňových rezidentů a od rezidentů jiného členského státu EU, Norska, Islandu nebo Švýcarské konfederace, a to jak českým daňovým rezidentům, tak rezidentům jiného členského státu EU, Norska, Islandu nebo Švýcarské konfederace; nový § 19a tak upravuje osvobození dividend jak outbound (místo písm. ze), tak inbound, tak dividend vyplácených mezi českými právníckými osobami, a to pro všechny kapitálové společnosti a pro široký okruh plateb.

Osvobození bude také možné uplatnit i pro platby přijaté od daňových rezidentů ze zemí mimo EU, se kterými však má ČR uzavřenu smlouvu o zamezení dvojího zdanění (v současnosti se jedná o 80 smluv), zároveň se však musí jednat o společnost, která má právní formu obdobnou jako společnost s ručením omezeným, akciová společnost nebo družstvo, a podléhá dani obdobně dani z příjmů právníckých osob, u níž sazba daně není nižší než 12%, a není od této daně osvobozena.

Zároveň zde musíme připomenout, že zůstává zachován reverzní princip daňové neuznatelnosti nákladů souvisejících s osvobozenými příjmy (§ 25 odst. 1 písm. zk) zákona o daních z příjmů).

Subjekty kolektivního investování budou mít nulu

Jedinou výjimku z všeobecného osvobození od daně z příjmů jak u fyzických, tak u právníckých osob budou výplaty podílů na zisku od investičních a podílových fondů, včetně zahraničních fondů kolektivního investování. Všechny tyto fondy však budou moci využít výhody nulového zdanění svých aktivit (namísto dosavadních 5%).

Nulové zdanění subjektů kolektivního investování a důsledné zdanění výplat ze systému

by mělo naplnit princip daňové neutrality v oblasti kapitálového trhu, což znamená, že individuální investice by měla mít srovnatelné daňové zacházení a tím obdobné daňové zatížení jako investice prostřednictvím subjektů kolektivního investování.

Dvoji nezdanění?

Díky osvobození od daně také fondy nebudou moci využít přímého účinku směrnice o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností, podle které jsou dividendové příjmy za splnění stanovených podmínek od daně osvobozeny, což však nelze aplikovat v situaci, kdy není uplatněno žádné zdanění.

Výhoda u fyzických osob

Ačkoliv z návrhu zákona to nevyplývá jednoznačně, v souladu s textací důvodové zprávy by měly být všechny dividendové příjmy plynoucí investorům fondů z tohoto fondu zdaňovány srážkovou daní. Při výplatě dividendových příjmů z majetkové účasti v investičním fondu a z podílových listů ze zdrojů na území ČR všem právníckým osobám bude fond povinen srazit daň ve výši 19%; výhodu budou mít fyzické osoby, které budou podrobeny pouze 15% srážkové dani.

Návrh zákona také ruší ustanovení, které fondům umožňovalo při výplatě dividend nezahrnovat do základu pro výpočet srážkové daně přijaté úroky, což zakládá neodůvodněné zvýhodnění investic do produktů s úrokovým výnosem, zejména dluhopisů. Dále dle důvodové zprávy toto nové ustanovení zajišťuje, aby při všech výplatách výnosů fondu nebyly dividendy přijaté fondem zatěžovány srážkovou daní. Nově tedy toto ustanovení platí i při průběžném vyplácení podílů na výnosech z hospodaření s majetkem podílového fondu bez ohledu na výsledky hospodaření. Podle platné úpravy nejsou podíly na výnosech podílového fondu označeny jako dividendový příjem z důvodu, aby podléhaly u právníckých osob obecné sazbě daně z příjmů, tj. 19%. Vzhledem k tomu, že pro příjmy plynoucí z majetkové účasti v podílovém fondu je navrhována 19% zvláštní sazba daně, lze dotčené příjmy označit za dividendové a nastavit pro ně jednotný režim shodný s výplatou standardních dividendových příjmů.

Kdy se bude aplikovat?

Podle přechodných ustanovení, by se zrušení zdanění dividend a jiných podílů na zisku mělo týkat až výplat zisku po zdanění vytvořeného po nabytí účinnosti nové úpravy, tj. s dopadem až do fiskálního roku 2014. Účelem je zamezit

O APOGEO Group

Poradenská skupina APOGEO Group sdružuje skupinu APOGEO, poskytující služby v oblasti auditu, daní, financí, účetnictví a znaleckých služeb, a společnost SMART Office & Companies, lídra na trhu prodeje ready-made společností, trustových služeb a virtuálních kanceláří. Stabilitním základem je skupina APOGEO Group nezpochybnitelnou jistotou nejen pro své zaměstnance a obchodní partnery, ale díky širokému a vzájemně navazujícímu portfoliu služeb především pro své klienty.

Více informací na www.apogeo.cz

zadržování dosud nerozděleného zisku, resp. zisku vytvořeného za roky 2011 a 2012.

Je to krok vpřed?

Jako daňový poradce musím vyjádřit uspokojení z toho, že myšlenka zavedení velice nestandardní dividendové slevy byla po debatách vládních činitelů opuštěna. Ministerstvo financí lze také pochválit za to, že konečně prosadilo odstranění ekonomického znevýhodnění dividend a rovněž též za přípravu několika možností, jak toho dosáhnout. Dle mého názoru je však potřeba se před schválením konečného znění ještě zamyslet nad praktickým fungováním navrženého mechanismu a návrh ještě více „vyčistit“; příkladem může být nejednoznačné ustanovení ohledně způsobu výběru daně v případě výplat příjmů od subjektů kolektivních investování a rozdílu mezi sazbou srážkové daně u právníckých a fyzických osob. Jinak skončíme s tím, s čím obvykle – máme nové ustanovení, ale nikdo si není jistý, jak ho správně aplikovat. Počkáme několik let na sjednocení judikatury? ●

Autorka článku pracuje pro poradenskou skupinu APOGEO Group.

APOGEO
audit | tax | valuation | finance

ZANZIBAR

„HŘEBÍČKOVÝ OSTROV“ V ŠIROŠIRÉM OCEÁNU

Zanzibar, ležící na bájném ostrově v Indickém oceánu, je považován za jeden z posledních přírodních rájů planety. Vzdálený pouhých 35 km od břehů východní Afriky, pyšní se bělostnými plážemi z jemného korálového písku, průzračnými vodami a rovníkovým sluncem. Koření, které běžně používáte v kuchyni, tu roste v hájích skořicovníků, pepřovníků, vanilovníků, hřebíčkovce či muškátovníků skrytých v tropické vegetaci. Jeho vůně je všudepřítomná. Ostatně koření proslavilo Zanzibar již ve středověku po celém tehdy známém světě. Právě obchod s kořením,

především hřebíček, vytvořil prakticky monopol na evropských trzích. **Být na Zanzibaru a nejet na výlet za kořením (Spice Tour)** – to je jako v Praze nejet na Karlův most!

Původ ostrova (svahilsky Unguja) se odvozuje od pradávny řeky a její delty mezi řekami Ruffiji a Ruvu. Přítomnost kamenných nástrojů prokazuje, že lidé osídlili souostroví Zanzibar již před 20 000 lety. Když v roce 1499 přistál na ostrově Vasco da Gama, našel zde krásná města, ve kterých pulsoval obchod s Indií i Čínou. S arabskými a perskými obchodníky přišel na ostrov islám, který je převažujícím

náboženstvím dodnes. Britsko-zanzibarská válka v konci 19. stol. vstoupila do dějin jako nejkratší válka světa – trvala pouhých 38 minut. Na Zanzibaru dnes na ploše necelých 1 700 km² (lze srovnat např. s rozlohou okresu České Budějovice) žije skoro půldruhého miliónu obyvatel. Největším lesním celkem je Jozani Forest, největším živočišem levhart madagaskarský. Stát Zanzibar je součástí východoafrické svazové republiky Tanzanie. **Bonbonkem dovolené na Zanzibaru může být právě výlet k Serengeti a kráteru Ngorongoro ve stínu mohutného Kilimandžára.** Je nutno počítat s větším zásahem do peněženky,

vstítvit můžete také rodný dům zpěváka proslulé rockové skupiny Queen Freddieho Mercuryho.

Optimální dobou pro návštěvu Evropana Zanzibaru je listopad až duben, denní teploty jsou nad 30°C, voda v moři k těmto teplotám šplhá. Máte-li rádi společnost a noční život, volte pláže na severu a východě ostrova. Klid však hledejte na jihu ostrova. Hlavním turistickým lákadlem je **Uroa / Kiwengwa** na východě. Letovisko **Paje / Bwejuu / Pingwe** je pokračováním kouzelných zanzibarských pláží na jihovýchodě ostrova, ztracených v tropické zeleni. Sever ostrova s letoviskem **Nungwi / Kengwa** je nejstarší turistickou oblastí Zanzibaru. Od břehu se zvedají několik metrů nad hladinu vápencové útvary. Mezi těmito bizarními „skalami“ jsou kouzelné malé pláže.

Místní jídla mají pro nás nezvyklou chuť většinou právě díky čerstvému koření, které ostrov proslavilo. Základem je většinou maso s přílohou – brambory, rýží (wali) či kukuřičnou kaší (ugali). A samozřejmě plody moře – právě vylovené a čerstvě opečené. Tradiční svahilskou specialitou je vaření plodů moře v kokosovém mléce. Z pití je výborná Masala – čajová směs z vanilky, hřebíčku, zázvoru a kardamomu.

ale především pro cestu na pevninu a zpět se musíte prokázat mezinárodním očkovacím průkazem s platným záznamem o očkování proti žluté zimnici. Při cestách na pevninu lze také doporučit antimalarickou profylaxi. Přesto můžete zažít jeden z bezpochyby nejsilnějších životních objevů.

Hlavním městem je Zanzibar City s historickým centrem „Kamenné město“ Stone Town, chráněným UNESCO, disponuje letištěm, kde od nadcházející zimní sezóny budou přistávat přímým charterovým letem klienti největší české cestovní kanceláře EXIM Tours. **Stone Town** učaruje svými úzkými uličkami – papasi. Jde o srdce celé Unguij. Při procházce křivolakými uličkami uvidíme bývalé sídlo zanzibarského sultána – Palác zázraků, starou portugalskou pevnost s bývalým trhem s otroky. Na

RADY NA CESTU

- Při turistických cestách do Tanzanie (na Zanzibar) je vyžadován **cestovní pas platný minimálně 6 měsíců po datu ukončení zájezdu** a vstupní vízum. Při odletu se hrají v hotovosti odletová taxa ve výši 30 USD/osoba.
- Po celém ostrově si můžete vypůjčit auto, skútr i kolo. Minimální věk řidiče je 25 let a musí být držitelem řidičského průkazu nejméně 1 rok. Velká část cest a silnic na Zanzibaru neodpovídá evropským standardům.
- Elektrická síť na Zanzibaru je 230V/50Hz. Pro všechny elektronické přístroje s českými zástrčkami potřebujete adaptér.
- Oblíbeným nákupním artiklem turistů jsou dřevěné výrobky všeho druhu, palmové košíky, vyšívání muslimské pokrývky hlavy (kofia) a obrazy. Při nakupování se smlouvá. Zapomeňte na vývoz slonoviny a mušlí. Používanou měnovou jednotkou je tanzanský šilink. Všude lze platit v USD. Kreditní karty neberou všude, mějte s sebou odpovídající hotovost v tanzanských šilincích, dolarech či výjimečně eurech. Cestovní šeky nechte raději doma. Bankomaty jsou v zemi výjimečně.
- (Dobré je se naučit pár slovíček ve svahilštině, pomůže vám to vždy navázat kontakt: asante sana = děkuji mnohokrát bei gani = kolik to stojí hakuna matata = žádný problém, nevádi hapana = ne jambo (džambo) = ahoj karibu = vítajte kwaheri = na shledanou naam = ano pole-pole = pomalu, klid sitaki = nechci)

Letecká doprava Praha – Zanzibar – Praha s technickým mezipřistáním v Hurghadě, charterovým letem EXIM Tours a.s. Časový posun je +1 hodina (v letním čase) a +2 hodiny (v zimním čase), což je velmi příjemné. ●

(lab)

www.eximtours.cz

Foto: Archiv EXIM Tours

Ochutnejte dovolenou s

EXIM *tours*®

EXOTIKA

www.eximtours.cz
call centrum 841 115 115

facebook

www.facebook.com/eximtours

World Class[®]

Become a member today!

World Class Health Academy Prague | C/o Millenium Plaza, V Celnici 10 | Phone: +420 222 319 570

World Class Fitness Center Wenceslas Square | Wenceslas Square 22, 110 00 PRAGUE | Phone: +420 224 282 899

World Class Fitness Center Chodov | V Parku 2308/8, 148 00 PRAGUE 4 | Phone: +420 272 912 530

www.worldclass.cz

Adresář advokátních kanceláří, které přispěly do sekce „z právní praxe“

Abbot Legal,
advokátní kancelář, s.r.o.
Břehová 208/8
110 00 Praha 1
Tel.: +420 221 665 150
e-mail: abbotlegal@abbotlegal.cz
www.abbotlegal.cz

HÁJEK ZRZAVECKÝ
advokátní kancelář, s.r.o.
Revoluční 3
110 00 Praha 1
Tel.: +420 227 629 700
Fax: +420 221 803 384
e-mail: info@hajekzrzavecky.cz
www.hajekzrzavecky.cz

Advokátní kancelář Dána,
Pergl & Partneři
Na Ořechovce 580/4
162 00 Praha 6 - Střešovice
Tel.: +420 224 232 611
Fax: +420-233 313 067
email: akdpp@akdpp.cz
www.akdpp.cz

Havel, Holásek & Partners s.r.o.,
advokátní kancelář
Týn 1049/3
110 00 Praha 1
Tel.: +420 224 895 950
Fax: +420 224 895 980
e-mail: office@havelholasek.cz
www.havelholasek.cz

BBH, advokátní kancelář, v. o. s.
Klimentská 1207/10
110 00 Praha 1
Tel.: +420 234 091 355
Fax: +420 234 091 366
e-mail: legal@bbh.cz
www.bbh.cz

HOLEC, ZUSKA & Partneři
Advokáti
Palác Anděl
Radlická 1c/3185
150 00 Praha 5
Tel.: +420 296 325 235
Fax: +420 296 325 240
e-mail: recepce@holec-advokati.cz
www.holec-advokati.cz

DVOŘÁK & SPOL.,
advokátní kancelář, s.r.o.
Oasis Florenc
Pobřežní 12
186 00 Praha 8
Tel.: +420 255 706 500
Fax: +420 255 706 550
e-mail: office@akds.cz
www.akds.cz

KOCIÁN ŠOLC BALÁŠČÍK
advokátní kancelář
Jungmannova 24
110 00 Praha 1
Tel.: +420 224 103 311 (recepce)
Fax: +420 224 103 234
e-mail: info@ksb.cz
www.ksb.cz

Glatzová & Co., s.r.o.
Betlémský palác
Husova 5
110 00 Praha 1
Tel.: +420 224 401 440
Fax: +420 224 248 701
e-mail: office@glatzova.com
www.glatzova.com

KŠD ŠTOVÍČEK
advokátní kancelář, s.r.o.
City Tower
Hvězdova 1716/2b
140 78 Praha 4
Tel.: +420 221 412 611
Fax: +420 222 254 030
e-mail: ksd.law@ksd.cz
www.ksd.cz

Maršálek & Žíla, advokátní kancelář

Stará cesta 676
755 01 Vsetín
Tel.: +420 571 410 895
Fax: +420 571 410 232
e-mail: sekretariat@marsalekzila.cz
www.marsalekzila.cz

Schaffer & Partner Legal, s.r.o., advokátní kancelář

Gallery Myšák
Vodičkova 710/31
110 00 Praha 1
Tel.: +420 221 506 300
Fax: +420 221 506 301
e-mail: info@schaffer-partner.cz
www.schaffer-partner.cz

MT Legal s.r.o., advokátní kancelář

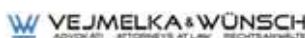
Karoliny Světlé 25
110 00 Praha 1
Tel.: +420 222 866 555
Fax: +420 222 866 546
e-mail: info@mt-legal.com
www.mt-legal.com

ŠACHTA & PARTNERS, v.o.s.

Radlická 28/663
150 00 Praha 5
Tel.: +420 251 566 005
Fax: +420 251 566 006
e-mail: jurista@jurista.cz
www.jurista.cz

Norton Rose v.o.s., advokátní kancelář

Betlémský palác
Husova 5
110 00 Praha 1
Tel.: +420 257 199 025
Fax: +420 257 199 027
www.nortonrose.com

Vejmelka & Wünsch, s.r.o.

Italská 27
120 00 Praha 2
Tel.: +420 222 25 30 50
Fax: +420 222 25 30 90
e-mail: prague@vejwun.cz
www.vejmelkawuenssch.cz

PRK Partners s.r.o., advokátní kancelář

Jáchymova 2
110 00 Praha 1
Tel.: +420 221 430 111
Fax: +420 224 235 450
e-mail: office@prkpartners.com
www.prkpartners.com

WEINHOLD LEGAL, v.o.s.

Charles Square Center
Karlovo náměstí 10
120 00 Praha 2
Tel.: +420 225 335 333
Fax: +420 225 335 444
e-mail: wl@weinholdlegal.com
www.weinholdlegal.com

Randl Partners advokátní kancelář

City Tower
Hvězdova 1716/2b
140 78 Praha 4
Tel.: +420 222 755 311
Fax: +420 239 017 574
e-mail: office@randls.com
www.randls.com

White & Case advokátní kancelář

Na Příkopě 8
110 00 Praha 1
Tel.: +420 255 771 226
Fax: +420 255 771 122
www.whiteacase.com

Rödl & Partner, v.o.s.

Platněřská 2
110 00 Praha 1
Tel.: +420 236 163 111
Fax: +420 236 163 799
e-mail: prag@roedl.cz
www.roedl.cz

www.das.cz

Infolinka 800 10 55 10

Vaše cesta k právu!

D.A.S. Vám zajistí komplexní právní servis:

- ▶ specializovanou a odbornou právní pomoc v ČR i zahraničí
- ▶ právní poradenství 24 hodin denně ZDARMA
- ▶ zastupování odborníkem v konkrétní právní problematice až do výše 500.000 Kč
- ▶ právní ochrana ve všech oblastech života: od běžného soukromého rodinného života přes motorismus a zaměstnání až po podnikání

-
- ✓ řešení problémů souvisejících s vyřizováním reklamací
 - ✓ uplatňování nároků na odškodnění
 - ✓ zastupování v trestním či přestupkovém řízení
 - ✓ spory vzniklé s ostatními pojistiteli
 - ✓ spory mezi nájemníkem a majitelem bytu či domu
 - ✓ spory týkající se motorových vozidel a řidičů
 - ✓ pracovněprávní spory

Datové schránky: jednodušší, než jste čekali

Zapomeňte na instalace složitých certifikací,
na neustálé měnění hesla a na potřebu mít po ruce osobní počítač!

Datové schránky jsou nyní díky
portálu Eschranka.eu přístupné ze všech prohlížečů a mobilních
telefonů bez instalace doplňkových modulů.

Vynalézáme automobil. Znovu a znovu.
Již od roku 1886!

125! years of innovation

Mercedes-Benz
The best or nothing.